

Digitized by the Internet Archive in 2011 with funding from University of Toronto

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCII

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

II

ACCEDIT ABRAHAE BAR LIPHEH
INTERPRETATIO OFFICIORUM

CORPUS SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE

ET

UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

CURANTIBUS

L-B. CHABOT, I. FORGET, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA

TOMUS XCII

VERSIO

ROMAE MDCCCCXV

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

 Π

ACCEDIT ABRAHAE BAR LIPHEH

INTERPRETATIO OFFICIORUM

INTERPRETATUS EST

R. H. CONNOLLY O. S. B.

ROMAE EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISHS
J. GABALDA, BIBLIOPOLA
RUE BONAPARTE, 90.

MDCCCCXV

JUN 1 2 1944

12713

PRAEFATIO EDITORIS

Pauca hic proferre visum est praeter ea, quae dicta sunt in Praefatione ad versionem prioris partis huius operis. Negavimus praesens opus esse Georgii Mosulensis et Arbelensis metropolitae, cui vulgo adscribitur. Ad hanc opinionem id praecipue movet nos, quod Georgii nomen in codicibus manuscriptis non occurrit, sed opus relinquitur anonymum. Auctor falsae attributionis procul dubio fuit I. S. Assemanus; qui tamen prius putaverat opus ab Ebediesu Bar Bahrīz fuisse compositum. Qua ratione postea iudicaverit Georgium fuisse auctorem, nescimus.

In supra dicta Praefatione annuimus priori sententiae Assemani, scilicet auctorem huius operis fuisse Bar Bahrīz. Ab illa sententia nunc recedimus. Si enim Bar Bahrīz re vera saeculo undecimo vixit, ut Wright affirmat (Syriac Literature, p. 234), posterior fuit Georgio Arbelensi, qui saeculo decimo floruisse creditur. At praesens opus videtur nobis ante tempus Georgii fuisse conscriptum, ob huiusmodi rationes:

1. Quod iam ostendimus (in Praefatione supra memorata), Cod. Vat. CL continet initio *Quaestiones* varias de rebus ecclesiasticis et liturgicis, quae Georgio Arbelensi

in codice syriaco adscriptae sunt. Continet etiam, secundo loco (foll. 39, seqq.). Quaestiones de Baptismo, eidem Georgio in codice adscriptas (vide Catalogum Vaticanum, t. III, p. 280). Sed harum Quaestionum utraque series omnino alia est ac nostra Expositio Officiorum. Ut hoc tiat manifestum licet aliqua hic proferre, quae ab Assemano (B. O., t. III, 2, p. cclvi) recitantur e Quaestionibus de Baptismo.

Quaest. 3. « Quare in Tomo [seu Codice officiorum] Mar Iesuiabi [sc. Išō'yabhi III catholici] praecipitur, ut baptizandum socerdos pollice signet; nunc autem videmus eum signari indice? Responsio. Olim [ad verb. « prioribus temporibus »] viri ac mulieres baptizabantur: et quoniam peccatis impliciti erant, et a gratia ad fidem vocati, ideo (sacerdos) illos pollice signabat. Nunc vero filii Christianorum Nestorianorum baptizantur, infantes scilicet puri, nec peccatis inquinati: adeoque eos indice signari oportet ».

Hinc prudens lector facile intelliget, usum baptizandi adultos multo ante obsoletum fuisse quam scripserit Georgius Arbelensis.

Sed e contra, in nostra Expositione Officiorum. Tract. V (de Baptismo), in quo, sicut et per totum opus, anonymus auctor studiose adhaeret praescriptionibus Išōʻyabhi III, de solis adultis baptizandis sermo est, nec ullo quidem in loco fit mentio parvulorum. Unde constat, tempore, quo scripserit auctor, adhuc vigere usum baptizandi adultos, qui tempore Georgii Arbelensis obsoletus esset. Constat etiam, ordinem baptismi pro infantibus, quo utuntur hodie Nestoriani, non fuisse ab Išōʻyabho III compositum, sed multo recentiore aetate: licet sollemne adhuc sit ut in codicibus manuscriptis illi tribuatur, quippe quia ex illius ordine pro adultis baptizandis redactus sit.

G. Diettrich, de baptismo Nestorianorum disserens, in

libro cui titulus Die nestorianische Taufliturgie, rem historicam penitus turbavit; cuius hanc causam fuisse erroris manifestum est: scilicet, quod nec nostri auctoris Expositionem Officiorum legisset nec Quaestiones Georgii Arbelensis, sed ea tantum vidisset, quae passim ab Assemano excerpta sunt in Bibliotheca Orientali. Unde non solum existimat Georgium Arbelensem conscripsisse nostram Expositionem (quod ei, Assemanum secuto, facile erat sentire); sed etiam (quod mirum omnino videtur) putat Expositionem et Quaestiones unum esse atque idem opus: seu potius, putat Quaestiones de Baptismo esse partem Expositionis Officiorum: vide p. 61 libri eius, ubi locum illum e Quaestionibus, quem supra exaravimus, refert ad « Expositio eccl. Officiorum Quaestio 3 de Bantismo » (sic). Alios Diettrichii errores, hinc exortos, non attinet hic referre.

2. Praeter Abraham Bar Lipheh, scriptores Syri, quos memorat auctor, sunt hi: S. Ephraem; Išōʻyabh III catholicus († c. 660); Daniel Bar Maryam, coaevus Išōʻyabhi III; Georgius catholicus († c. 680), successor Išōʻyabhi III; et Timotheus I catholicus († c. 821). De aetate Abrahae Bar Lipheh plura dicimus infra in Praefatione ad versionem eius Interpretationis Officiorum. Certum esse credimus, eum non recentiorem fuisse saeculo octavo. Nihil ergo est cur auctor noster anonymus post saeculum nonum scripsisse putetur.

Praesenti tomo continentur ultimi tractatus quatuor huius operis: scilicet, tract. IV, de Mysteriis seu Liturgia; tract. V. de Baptismo; tract. VI, de Consecratione ecclesiae; tract. VII, de Sepultura defunctorum. Septimo tractatui additur capitulum unicum de Matrimonio. Sed hoc deerat in archetypo codicis Alqošiani (A); nam in hoc codice post ultimum capitulum de Sepultura defunctorum

BQ 3963 occurrit colophon cuiusdam librarii, quo dicit se absolvisse hic transcriptionem totius operis. Sed neque, in cod. A, hoc capitulum inter capitum indicula recensetur, quae initio libri posita sunt. Addititium est ergo aut in ipso cod. A aut in priore aliquo exemplari. Qui illud composuit profitetur se esse auctorem totius operis: utrum falso an vere, vix potest decerni. Videtur esse eiusdem farinae cum reliquo libro; sed auctoris mysticum interpretandi modum quivis facile potuit imitari.

Demum in hac Expositione Officiorum praesto habes, lector, opus summi momenti ad totam fere rem liturgicam Nestorianorum excutiendam; in quo, si diligenter examinetur, et cum hodierna praxi componatur, multa, nisi fallimur, invenientur de praeterita aetate testimonia, quae apud recentiores Nestorianorum scriptores non facile comperies. Hoc unum monere volumus: multis in locis sensum auctoris difficilem esse intellectu, imo penitus obscurum, nisi diligenter consideretur mystica eius ratio interpretationis. Saepe enim auctor non propriis ipsarum nominibus res designat, sed earum rerum appellationibus, quae ipsae mystice significare habentur: e. g. sacerdos saepenumero absolute « Christus » dicitur, vel « Deus »; diaconus dicitur « angelus »; absis ecclesiae « caelum »; bema « lerusalem »: et alia huiusmodi minus aperta, quae nonnisi sedula scrutatione totius libri disci possunt. Cum itaque, in reddendo latine auctoris verba, necessario haec omnia diuturno studio volverimus, quaesumus, benigne lector, ne confestim versionem nostram erroris coarguas, si sensus tibi non statim appareat. Quos autem re vera offenderis errores, pro his veniam precamur.

R. H. C.

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

***TRACTATUS OUARTUS**

D. 1.

CAPUT PRIMUM.

Quare praecepit beatus Išo'vabh ut hora tertia mysteria con-5 ficiamus? et quid sibi vult hoc nomen « mysteria »?

Spiritus virtute vestrisque precibus, frater noster, e tribus agonibus evasimus, in quibus cursum nostrum in timore tenebamus, ne forte debitum sermonibus nostris finem adicere non possemus. Sed illis iam expositis, de quibus ad vespertinum. 10 nocturnum et matutinum officium dictum est, restat nunc ut et hoc explicemus, propter quod illa sunt posita. Et tu, quaesumus et rogamus, Deum obsecra, precumque tuarum vim multiplica, ut per pontem istum, super ignem positum, ita transire possim ut incolumis evadam, non ut amplius quid proficiam. 15 Ait enim scriptura: « Quis habitabit nobis cum igne devorante »? 1 et iterum: « Dominus Deus noster ignis est consumens » 2. Sola ergo ipsius virtute expositiones aggredimur mysteriorum gloriosorum.

Cum ergo de tempore mysteriorum celebrandorum interro-20 gaveris: — ut quidam tradunt, et sicut Mar Paulus in epistola sua ad Corinthios scripsit, et sicut de Actibus apostolorum audivimus, ita, inquiunt, in diebus apostolorum temporibusque proximis post eos, mysteria media nocte agebant, et sacramentum sumebant; et in ipsa ecclesia usque mane pernocta-25 bant. Et in documentum, de Actibus promunt historiam Eutychi: « Nocte, inquit, cum convenissemus ut frangeremus eucharistiam, Paulusque sermonem suum protraheret, *adole- p. 2. scens de tertio cenaculo cecidit » 3. Item, Paulus Corinthios increpans: « Die, inquit, quo ad ecclesiam convenitis, alius ex 30 vobis esurit, alius ebrius est » 4: sic enim cibos ad ecclesiam portabant, ibique cenabant; et alii ex eis divites alii pauperes

¹ Is., xxxiii, 14. — ² Deut., iv, 24. — ³ Act., xx, 7-9. — ⁴ I Cor., xi, 20, 21.

fuerunt. Et hoc constitutum diu obtinuisse dicunt. Cum autem mala a spoliatoribus et latronibus paterentur, fidelium ordo rogavit ut immutaretur hoc constitutum. Apostoli quidem hoc faciebant: hora scilicet, qua *Dominus* corpus suum et sanguinem tradidit eis, et ipsi sacramentum fidelibus dabant, itemque hora qua *Dominus* de sepulchro surrexit. Cum autem postulassent fideles ut horam ipsis in diem transferrent, propter mala quae tolerabant, illa hora mysteria agere statuerunt, qua Cephas, Spiritu descendente, populo ait: « Ecce, hora adhuc tertia est » ¹: priore constituto transeunte ab eis. In testem ¹0 vero pristinae horae, duos dies reliquerunt illos, quibus re vera mysteria atque resurrectio peracta erant; hoc est. Pascha ² et Resurrectionem. Quapropter praecepit Išoʻyabh ut hora tertia diei mysteria incoharent.

De nomine « mysteria » interrogasti. « Mysterium » nomen 15

est alicuius rei, quae aliquid quod abest repraesentat atque imitatur; qualis est pictura regis imaginis in tabula delineata: vel si quis domum aedificet, quae aliam domum imitetur; et quamvis una sit altera minor, ambarum tamen anguli et porticus, ingressusque et egressus pares sunt. Ita et mysteria 3 20 ecclesiae: figuram 4 alicuius rei praeteritae vel futurae depingunt. Quod praeteritum est, per parrationem, quod autem futurum est, per fidem praesentamus. Et sic utrumque tempus p. 3. *per mysteria figuramus: caelum significantes, et Ierusalem, et Paradisum, et mundum, et Christum, et angelos, et homi- 25 nes. Et quaecumque in creatura videntur, per ea significamus, et quaecumque mente cognoscuntur. Et nihil est in rebus creatis, quod necessitatem habeat ut aliquid significet, quin in hoc divino officio peragatur. Divina ergo virtute proficiscamur ad sensus exquirendos praeclaros eorum, quae tempore myste- 30 riorum praescribuntur.

CAPUT II.

Cur initio mysteriorum marmītham dicimus, deinde post hanc « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) et « Sanctus »? Ut iam supra dixi, omnia officia res significant, ab initio 35

 $^{^{1}}$ Act., 11, 15. — ^{2} I. e., quintam feriam maioris hebdomadae. — ^{3} Codd. « mysterium ». — ^{4} Ad verbum « mysterium ».

creaturae et usque ad finem mundi. Et qui ministrant solliciti sunt, quantum mens potest, ut mysterium exhibeant omnium: etiamsi ea, quae aquatur, non possint proprietatem rerum omni modo praesentare, sed partem quandam. Neque enim ullum 5 mysterium aut pictura potest veram speciem imitari : qui autem regis imaginem in tabula depingunt, non possunt imaginem eius accurate depingere, sicut est; sed quantum possunt imitantur. Et etiamsi omnia imitari possent, non possent tamen imaginem ita depingere ut moveret se aut imperaret. 10 Ita et haec arcanarum rerum praesentatio, quae in ecclesia fingitur: tantum per eam imitaniur, quantum imitari potest. Ab initio ergo marmitham incohamus, ostendentes nos a lege incepisse: ut initium (šurrāyā) postea per novum testamentum perficiatur 1. Incipinus autem cum septimo tono (gālā), 15 quem ante dixi mysterium exprimere adventus Iohannis. Cum hoc officium propius "ad veritatis revelationem accedat, simi- p. 4. litudinem ab initio ostendamus eius, qui erat propinguus 2 Salvatoris nostri 3. Marmītha enim vespērtini officii cum primo tono persolvebatur, propter longinquitatem rei significandae; 20 in nocturno autem officio, cum omnibus tonis; nunc vero, cum ultimo tono, qui est septimus: quo ostendimus, propositum

Et quae est marmîtha? Alii adhibent «Caeli enarrant » ¹, alii « Exaltabo te » ⁵. Et has in omnibus dominicis adhibent; sed in festis ac commemorationibus alii mutant, alii non mutant.

omnium officiorum ad hoc officium spectare.

Qui dicunt « Caeli enarrant », sic disputant: Iustum, inquiunt, est ut haec marmītha suo iure stet accurate sicut est 6, suoque cum tono dicatur: nam et ipsa marmītha initio suo gloriosa Dei magnitudinemque eius enarrat. Item, medius psalmus cius ostendit Deum de tribulatione clamantes exaudire, nostraque omnia a Deo esse; ultimus psalmus eius gaudium implet electis et confusionem infidelibus. Sed et 7 ipsa marmītha, secundum ordinem psalterii, typum Iacob, tribuum patris, ostendit, nec non et patrum eius ante eum et seminis eius post

¹ Šurrāyā dicebatur ante lectionem apostoli: vide cap. v, init.

2 I. e., cognatus. — 3 I. e., Iohannes Baptista. — 4 Ps. XIX. —
5 Ps. CXLV. — 6 I. e., ut videtur: integer dicatur, et sine « mutatione ».

1 Legi 3 Legi.

eum usque ad Moysen. Et quia ipsa marmītha in cantionem (qīntā) desinit; et quia psalmi quoque eius, secundum ordinem suum in psalterio, initium legis sunt atque promissionum ; et quia haec marmītha aptissima est: hanc utique dicamus: nam tres testes habet, cantionem (qīntā) scilicet, et initium 5 legis esse, et congruentiam.

Qui autem dicunt « Exaltabo te », sic respondent: Quoniam haec marmītha finem temporum significat, nec non victoriam p. 5. Eliae et confusionem filii perditionis, et *proxima est marmīthae psalmorum qui resurrectionem significant: ipsam magni 10 huius officii initium faciamus. Item, quoniam sententiae eius magnopere Deum exaltant, et dicunt eum exaudire eos qui ipsum in veritate invocent, aliaque habet idonea, ut illud: Deum sanare et alligare, pauperesque exaltare, et iniquos humiliare, et pluviam dare, et germinare facere, et escam et 15 potum dare, — quorum nonnulla significant mysteria gloriosa, — cum aliis huiusmodi: haec utique dicatur. Et utriusque partis consilium valde conveniens aptunque est.

Qui in festis ac commemorationibus mutant, ita dicunt: In festis dispensationis Domini nostri iustum est ut « Cantate Do-20 mino » ² dicamus, quae marmītha typus est manifestationis Domini nostri et dispensationis eius in Ierusalem. Cum ergo festum dispensationis frequentemus, dicatur marmītha quae dispensationem significat. Diebus commemorationum, quoniam in eis sanctos honoramus, dicatur marmītha illa, quae electionem 25 Aaronis eiusque filiorum significat ³, nec non et levitas et instructionem tabernaculi testimonii. Nam sicut illi ad sacerdotium electi erant, ita et sancti se Domino addixerunt; e quibus alii ad sacerdotium quoque, alii ad apostolatum et martyrium, alii ad prophetiam sunt electi.

Denique uniuscuiusque valde idoneum pulchrumque consilium est.

CAPUT III.

Quid significat mutatio 'in abside ': « Confitebor tibi in ecclesia magna ⁵ » ?

35

¹ Vide Tract. II, cap. III. — ² Ps. xcvi. — ³ I. e., ca quae cum Ps. xxxIII (« Exultate iusti ») incipit: vide vol. l, p. 97. — ⁴ A om. — ⁵ Ps. xxxv, 18.

Haec mutatio adventum Iohannis significat. Ita et officium guoque vespertinum mutationem habet duorum versuum. Nunc autem egreditur episcopus; et qua hora in absidem ingreditur, p. 6. mutant, « Confitebor tibi » dicentes, etiamsi *marmītha nondum 5 sit absoluta: quia tota marmītha vocem Iohannis significat. Nunc autem, hi versus significant occursum populi obviam Domino. Quod in abside mutant prius, hoc est: Iohannes prius angelos vidit, Domini honorem frequentantes, caelumque apertum, et Spiritum descendentem. Et cum haec vidisset, et ipse exci-10 tabat se ut diceret: « Ecce agnus Dei » 1.

Rursum, quod dicitur responsorium ('ōnīthā), quod vocatur « Throni », vel « Absidis »: hoc ideo fit ut notum sit, Deum Verbum de caelo descendisse et se cum carne univisse, et lerusalem venisse ut dispensationem suam impleret. His itaque 15 rebus testimonium perhibent subdiaconi et diaconi cum archidiacono et episcopo. Quid etenim? Subdiaconi lanternas ferunt et ad portam altaris stant, extra vela: hoc est, suum locum longe a throno ostendunt esse; diaconi vero, alii cereos alii thuribula ferunt. Duo diaconi, ordinis custodes ², Gabrielis et 20 Michaelis vice fungentes, vacui egrediuntur, ut officium suum impleant: Gabriel quidem, quasi novi testamenti ministerium tenens, et Michael, quasi eius adiutor, et quasi retus regimen ei traditurus. Et hi primi veniunt, et post eos subdiaconi, qui sunt in mediali ecclesia angelorum; deinde summa ecclesia 3, 25 qui ministerium throni suscipiunt. Caput vero horum, archidiaconus, quippe ipse primus intelligit ea, quae a Creatore dispensantur, prope episcopum est, manum eius sinistram tenens 4: hoc est, dextra prius actiones agit, deinde sinistrae fiunt notae. Ita et Dominus noster dixit: « Cum eleemosynam 30 facis, *nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua » 5. Unde et p. 7. archidiaconus sinistram episcopi tenet; quia quaecumque episcopus requirit aut iubet fieri, ipse quasi dextra iubet; deinde sinistram excitat ut ostendat sociis, qui circa eam sunt, quid sit faciendum. Ita et archidiaconus, qui sinistram illius tenet, 35 quando secretum aliquod didicit, sociis suis innuit, ut ea perficiant quae fieri cupit et vult hic alter Deus 6.

¹ Iohan., 1, 29. — ² Sc., diaconi officiales. — ³ I. e., reliqui diaconi. - 4 I. e., ut videtur, ad sinistram eius manens. - 5 Matth., vi, 3. -6 Sc., episcopus.

Innuit igitur archidiaconus, et vela revolvunt: et subdiaconi paratos se habent; et ostendit eis quod: « Beneplacitum est Domino in populo suo » 1, et paratus est ut descendat ad redimendam creaturam eius: exite in pompa ante eum. Et sic exeunt, ordo post ordinem: primi diaconi, ordinis custodes, Gabriel et Michael, et post eos subdiaconi; post hos reliqui diaconi; deinde ille qui portat crucem, signum Regis victoriosi, et seriem mandatorum eius, quae traditurus est in dispensatione eius, nempe evangelium adorandum: et ultimus episcopus, qui est Christus, egreditur. Et quo egrediuntur? Ad 10 locum qui primus per Dei religionem erat excultus, cui et carnalia praecepta imposita erant: ut quemadmodum illi (sc. Iudaei) carnalibus legibus informati erant, nunc legem Spiritus accipiant; et quibus prophetae prophetabant de revelatione Domini, iisdem revelatio eius ostendatur, et ille in loco typi- 15 carum oblationum det eis oblationem veram. Itaque de caelo per viam a prophetis tritam, — scalam quam viderat Iacob, - descendit, et venit Ierusalem. Egrediuntur enim de abside, caelo 2, et veniunt ad bema, lerusalem. Subdiaconi in transitione (šegāgonē) 3 stant, hic guogue ordinem suum 20 observantes, neque ad thronum istum, qui in lerusalem est 4, ascendunt

Quid autem? Sunt qui vela ante episcopum aperiant, et sunt qui non aperiant usque ad « Tibi Domine » (lākhū-Mārā).

p. 8. Qui aperiunt. *ita dicunt: Hora, inquiunt, qua Deus Verbum 25 ad redimendum nos descendit, eadem caeli portae aperiantur. Qui non aperiunt sic dicunt: Quamquam Deus ad redimendum nos venit, tamen mortales non eum agnoverunt: et portae caeli apertae sunt ut nos crederemus, non quod ipse caelo opus habebat aperto, neque angeli: nos autem nonnisi in baptismo eius agnovimus eum esse Deum. At baptismus eius in Ierusalem fuit: et in baptismo eius caeli aperti sunt. Quid etenim? « Cum baptizatus esset Iesus, confestim ex aqua ascendit, et caeli aperti sunt ei » 5, et omnia honori eius debita expleta sunt. Ita et nunc: usque ad « Tibi Domine », quod epi- 35 phaniam Domini nostri significat, non aperiatur absis.

¹ Ps. cxlix, 4. — ² A, male, « diaconi »; i. e., ša m māšē pro šё m a yā. — ³ Vide Tract. II, cap. п. — ⁴ Sc., ad altare in bemate. — ⁵ Маттн., п., 16.

Et pulchrum quidem est utriusque partis consilium: hoc autem, ut non aperiant, magis mysterium significat.

Similiter et qui lampades tenent atque cereos, ascendente episcopo ad bema, revertentes in gestroma (κατάστρωμα) 1 stant: 5 per hoc ostendentes se ministerium naturarum, quod tenent, non relinguere. Dominum, donec descenderet, comitabantur; et iterum ad ministerium suum reversi sunt; et alii candelabra addunt ad portam absidis: sicut enim Dominus eorum ad visitandam creaturam suam advenit, et ipsi honorem ei auxe-10 runt per ministrationem suam. Quae omnia, etsi non in omni loco agantur, beatus tamen Išō uabh, ut supra dixi, ea praescribere sollicitus fuit, quae mysterium aliquod significarent.

Duos quoque diaconos, ordinis custodes, in bemate iuxta altare jubet manere; dixit enim: « Manent quasi in honorem 15 altaris et episcopi »; ut per scripturam evangelii et crucis vexillum eum, qui inter eos occultus est, episcopum, honorent: quemadmodum et in homine dispensationem ita implevit occultus ille, qui revelatus fuit, ut post unionem corporis et Verbi Dei *adoratio et honor et dominatio utrique pariter praedica- p. 9. 20 retur. Deo homini facto, et Homini deificato.

Et pacem instituit aut archidiaconus aut diaconus: nam ambo custodes sunt ordinis. Et hoc faciunt, aut propter Dominum, mia ad terricolas se demiserit, aut propter nostrae naturae exaltationem. Quod dicit: « Pax nobiscum »; et non, « Ore-25 mus »: de hac re in vespertini officii expositione diximus 2.

Et mox incipiunt: « Tibi Domine » (lākhū-Mārā). Et gui thuribula portant secundum vespertini officii ordinem faciunt 3. Qui in gestroma sunt, revertuntur et intrant per portam diaconici, quasi iam impletum sit mysterium quod significant. Illi 30 quoque, qui thuribula portant, descendunt de bemate; qui vero ordinis sunt custodes, manent. Et ascendunt [cantores (?) et dicunt] canonem « Sanctus », qui est adimpletio officii typorum 4. Usque adhuc officium dispensationis figurabant tantum: iam vero ipsa dispensatio peragitur: quia a natura inci-35 piunt, et mox scripturam introducunt, et reliqua.

¹ Vide Tract. II, cap. II. — ² Vide Tract. II, cap. XI. — ³ Ibid. — ⁴ Ad verbum: « mysteriorum ».

CAPUT IV.

Quare legem legunt, deinde prophetas; et mox surgentes šurrāyam dicunt?

Ut iam initio dixi, natura prius creata est, deinde data est

ei lex; et homines sine lege et scriptura diu manserunt. Ita et nunc per lectiones significant. Prius legem legunt, in qua creatio naturae mundique constitutio narratur; et post hanc, scripturam prophetarum, quae legem et carnalia praecepta docet. Ait enim beatus Išō'yabh: « Egreditur lector de porta diaconici, et adorat ad altare et venit ad bema, et ab episcopo 10 p. 40. benedicitur. Et diaconus ordinis dicit: Sedete et silete ». "Quod lector de porta diaconici egreditur, hoc est: de archivis testimonii venit. Quod non de abside venit, ideo fit quia imae angelorum ecclesiae locus longe est a caelo; et quamquam nobis altiores sunt, inferiores tamen sunt quam ea ecclesia, 15 quae est supra eos, eo quod voce perficiant ministerium suum. Et ut ostendant re vera quod non sint subtiles, sicut superiores angeli, orarium suum, gnod regis signum notague est. super manus suas ferunt. Egreditur autem de diaconico lector. quia nondum trita est via, qua de caelo angeli egrediantur. 20 Venit ad bema: id est, ad locum mandatorum, Ierusalem. Adorat ad episcopum, quasi a Deo auctoritatem acceperit ut de rebus naturae loquatur.

Custos autem ordinis nunc Michaelis fungitur vice. Quod iubet: « Sedete et silete », et populus sacerdotesque sedent, hoc est: mundus adhuc rebus utitur terrenis; et de pulvere plasmatus, in pulverem reversurus est. Et ideo aequales adhuc omnes homines sunt, nec Abrahae quis filius agnoscitur esse, nec filius Chanaan. Et dum lector naturalem hanc dispensationem implet, ita res est sicut cum angelus Noe apparuit, eique praecepit de arca aedificanda. Sed et Abrahae et Isaac et Hagar et Iacob apparuit angelus, quibus nondum Deus mandata legis dederat, sed hoc tantum, ut ipsum cognoscerent. Ita et lector hic venit ut loquatur; et omnes homines, qui in Ierusalem et qui in mundo, uno ordine sedent, et mortem significant.

Rursum vero, ubi primus lector legere incipit, mox alius

post eum eodem modo ascendit, librum legum ac mandatorum 1 portans: et stat a latere illius, absolutionem verborum naturae expectans. Deinde suum ipsius testamentum tradit, quod est carnalium mandatorum.

Et custos quoque ordinis iubet: « Silete »; sic ostendens: Etsi rerum mutationem vidistis, hic tamen lector priori similis est, neque multum praestat; nam ut ille 2 bene observetur *praecipit, neque aliquid addit eis, quae naturae propria sunt : p. 11. naturam legibus erudit, sacrificia addens atque adumbrationes,

10 mae *postea* abroganda sunt.

Cum autem finem fecerit is, qui legem significat: quid? Aliud quid iubet diaconus ordinis: « Surgite ad orationem ». In carnali lege ambulat, donec alia revelatio ostendatur. Postquam vero populus legem suscepit, qua per prophetas erudiebatur, promissumque accepit lucis oriturae: quid? Babylonem descendit; ibique, Babylone, promissum accipit, Abrahae promisso simile. Deus olim Abraham ascendere fecit per promissum et statutum spatium annorum. Simili modo Babylone quoque surgit vir, novo testamento praepositus, et promissum 20 dat de lumine orituro. Et ostendit ei, promissum hoc tantum temporis moraturum, donec lumen reveletur, quantum post promissum Abrahae datum moratus esset populus, donec lex ei data esset et terram promissionis hereditate cepisset. Ita Daniel orans effatus est: « Vidi virum ignis Gabrielem vo-25 lantem et volitantem et venientem de caelo; et docuit me quantum temporis permansura sit vetus oblatio » 3. Et propter verbum Danieli dictum, « Surge tibi »: custos ordinis eodem utitur, et dicit: « Surgite ad orationem ». Quid demum? Surgite, accipite ea quae in fine 'impleturi estis 4, quae et auxilio 30 atque redemptioni vobis sunt.

Et surgentes, versus dicunt de vetere testamento, cum cantione (gintā) novi; quo ostendunt filios Israel in virtute promissionis novi testamenti sacrificia persolvere postquam Babylone ascenderant usque ad manifestationem Domini nostri. Unde

¹ I. e., librum prophetarum, qui significat dispensationem Mosaicae legis. Vide init. huius cap. — 2 Sc. lector primus. Sensus est: « praecipit ut lex, quam ille legit, bene custodiatur ». — 3 Cf. DAN., 1x, 21 seqq. - 4 S: « audituri estis ».

et paucos versus de medio psalmi adhibent, aut de fine eius, p. 12. qui lectioni, quae lecta est, apti sunt, tamquam *non discedentes a forma oblationum legis. Mutationem tamen dicunt; quia terminus illis statutus fuit, donec vetus oblatio transiret.

Episcopus autem non surgit nunc; quia ipse locum Domini 5 nostri implet, et promissum de eo datum non debet adhuc apparere ¹. Absoluto demum šurrāya, aliud mysterium agitur.

CAPUT V.

Quare diaconus accipit apostolum et de abside egreditur; et quare alii per portam maiorem eum deferunt, alii per portam minorem? et quare diaconi ante eum egrediuntur usque ad bema?

Venit iam Gabriel de caelo, ut Iohannis conceptionem annuntiet. Šurrāya namque promissum eiusdem Gabrielis ad Danielem significat. Nunc autem de abside egreditur, ut id perficiat quod Danieli promisit. Et diaconi ante eum veniunt: id quod ostendit, hunc adventum praestantiorem esse quam Michaelis, qui vetus testamentum absolvebat ². Venit ergo et stat: ubi? «A dextris altaris incensi » ³, ubi Zachariae apparuit. Stat autem in latere dextro bematis, ut et per ipsum adventum summ ostendat ei quod: Ego sum Gabriel, qui olim Danieli apparui, eique de eadem hac spe annuntiavi.

Nunc autem diaconus, ordinis custos, Michael, pacem instituit, locumque relinquit, in quo stat, et testamentum suum novo huic, qui advenit, ultro tradit. Iubet autem more solito: « Si- 25 lete ». Et ad verbum eius tacet populus, et diaconus clamat: loquitur Gabriel, et Zacharias tacet: qui lingua caret loquitur; et tacet hic, qui linguam possidet et loquelam. Et quomodo hoc fiat, dicam: quoniam per huius (sc. Zachariae) filium futurum erat ut vetus testamentum immutaretur et sileret, prius sacer- 30 dos tacet, de cuius ore homines legem requirunt 4. Unde et p. 13. Michael angelus, cum *testamentum suum huic (sc. Gabrieli) traderet, populum silere iussit: non vero « Sedeatis » dixit.

¹ Sensus est: episcopus non debet videri, ne ante tempus impleatur promissum de manifestatione Domini, cuius vices gerit. — ³ Vel « tradebat ». — ³ Luc., I, 11. — ⁴ MAL, II, 7.

Illud « Silete » dixit, primo, propter Zachariam; secundo autem, cum nondum super Iordanem ortum sit lumen Domini nostri. adhuc in tenebris sunt populus et populi. Ierusalem autem, et qui in ea sunt, sacerdotes nempe in bemate, sedent, eo quod 5 nondum cognoverunt Lumen, nec eis apparuit. Populi vero longinqui, qui nondum legis moneta sunt impressi, ad excipiendum eum stant. Oriens cum muneribus occurrit pariter et adorationem praestat; Aegyptus cum honore eum excipit, et pastores praecipue rudes gloriam eius viderunt: ita et ii, qui in templo sunt, 10 in pedibus stant, ad eorum instar qui statim post nativitatem eum receperunt. Mulierum ordo cum illis feminis, quae rebus supra naturam assentiebant, eisque quae prophetabant, in pedibus stat: cum Elisabeth, inquam, et Anna quoad prophetiam, et cum Maria quoad ca quae sunt supra naturam. Sacerdotes vero cum Za-15 charia sedentes ne naturae quidem assensum praebent: « Quomodo hoc sciam, qui senex sum: et uxor mea aetate provecta est? » 1 ait Zacharias angelo. Ne naturae quidem hic assentit, quamvis naturae promissorumque gnarus. Mulier autem quid? « Ecce, ego ancilla Domini; fiat mihi secundum verbum tuum » 2. 20 Et Magi, promissorum inscii atque prophetarum: « Ubi, inquiunt, est Rex Iudaeorum, qui natus est? Vidimus enim stellam eius in oriente, et venimus adorare eum » 3. Pastores quoque currunt ut infantem in praesepe adorent, angeli promisso creduli. Ierusalem, promissionum ac prophetiae domina, 25 in carnis crassitudine dormitat.

Lectio autem apostoli haec significat: prima quidem sententia, quam alta acrique voce diuconus proclamat, est visio Gabrielis ad Zacharian. Post hanc sententiam autem, pacifice "ac leniter loquitur: quae visio est angeli ad Mariam, p. 14.
30 quando annuntiavit ei. Populi, qui in templo pedibus stant, sunt velut Oriens et Aegyptus et pastorum turma. Sacerdotes vero, socii Zachariae, sedent tacentque. Sedent quidem, Christi adventum expectantes, veterem ordinem figurantes, sicut Zacharias: tacent autem, sicut et ille. Manent Ierusalem, sicut et ille mansit, donec implerentur dies ministerii eius.

Quid autem? Quidam de porta maiore apostolum deferunt, alii de porta minore. De abside tamen egreditur: et qui de porta

¹ Luc., I, 18. — ² Luc., I, 38. — ³ Matth., II, 2.

maiore eum deferunt, ad hunc modum dicunt: Siquidem angelus de caelo descenderit, per viam hanc tritam veniat et diaconus qui apostolum legit: de porta maiore exeat, ut promissum eius 1 perfectius sit.

Qui de porta minore eum deferunt, haec dicunt: Licet de caelo descenderit *Gabriel*, tamen per viam Mosaicae legis gradiebatur. Ubi apparuit? « Ad dexteram altaris incensi ». Quando? Dum festum expiationis agebat sacerdos. Cui? Ei, qui legalia sacrificia offerebat. Veniat ergo per viam, per quam lex et prophetae venerunt; et satis ei honoris sit regis signum, orarium scilicet in humero eius, et non in manu. Sed et satis sit ei honor diaconorum, qui ante eum egrediuntur. Et. ut videtur, altera haec *sententia* magis congruens est, videlicet ut per portam minorem egrediatur.

Et sic diaconus per lectionem apostoli, donec absolvatur, 15

tempus significat ab annuntiatione Iohannis donec de deserto venit ad Iordanem. Et huius dispensationis pauci cognitionem habebant: angeli et Dominus noster et Iohannes. Ita et episcopus quoque sedet, sicut Dominus noster sedebat Nazareth, p. 45. *nec potentiam suam manifestat. Et silentio sedet: et sacerdotes cum Iohanne et Zacharia sedent. Archidiaconus vero, qui baculum episcopi tenet et stat, significat Gabrielem angelum, qui Domini nostri honorem custodiebat etiam quando a vulgo absconditus fuit.

CAPUT VI.

Quare dicit *Išō'yabh*: « Tribus versibus de apostolo lectis, descendit diaconus ordinis, et qui cum eo sunt, ad portam bematis, et adorat versus bema: et surgit presbyter *quidam* et adorat, et intrat cum eis »?

« Tribus versibus de apostolo lectis »: hi sunt *illi versus*: 30 primus versus, annuntiatio Domini nostri: secundus, nativitas Iohannis; tertius, nativitas Domini nostri. Nato demum *Domino*, quid? Veniunt Magi ab oriente cum pastoribus, et adorationem offerunt. Ita et diaconi accedunt ad portam bematis,

¹ Lectio apostoli significat id, quod Gabriel Zachariae promisit; vide supra.

faciebus suis ad occidentem versis, et tergis suis ad orientem, hoc est, ad cam plagam unde venerunt Magi. Et sacerdotem adorant, tamguam Christum. Quo facto revelatur in somnio Ioseph ut in Aegyptum fugiat. Quid enim? « Apparuit angelus 5 in somnio Ioseph, et dixit ei: Surge, accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum » 1, etc. Nunc ergo diaconus, custos ordinis, quasi angelus in somnio, longe stat a sacerdote 2, in porta bematis, non autem prope. Capita sua inclinant, quia Dominum suum Christum adorant. Surgit sacerdos 10 et adorat, et crucem osculatur et episcopum, et vadit cum illis. Christus nunc vadit de Ierusalem ³ fad diaconicum ⁴; descendit autem per viam per quam promissa venerunt: de caelo promissa descenderunt ad populum in Aegyptum; et de Aegypto angelus, corum dux, iter faciebat cum eis ad Ierusalem. Et 15 cum *ad portam absidis perveniunt, hoc est in Aegyptum, quo p. 16. descenderunt promissa, ibi consistunt et orationem orant: quae oratio tempus significat breve, quo in medio Aegypti manserunt 5. Deinde intrant per portam diaconici, unde lex et prophetae egressi sunt.

Manet autem sacerdos in diaconico, sicut Christus Nazareth; lectionem enim, quae significat conversationem sacerdotis 6, nemo novit nisi angeli qui coram eo stant. Et sic secreto typice agunt, et paratos se habent ad processionem, in qua evangelium evecturi sunt: quae processio manifestationem Domini 25 nostri ad Iordanem significat. Interim vero veteris testamenti dispensatio in Ierusalem, hoc est in bemate, peragitur: haec est lectio apostoli. Quod sacerdotes mirantes et taciti stant 7, hoc est: iam duci eorum, Zachariae, silentium impositum est. Et sic sacerdos in diaconico manet, sicut Dominus Nazareth, 30 usque ad tempus baptismi Domini nostri.

¹ Маттн., п, 13. — ² І. е., а presbytero, qui evangelium lecturus est. — ³ І. е., de bemate. — ⁴ A om. — ⁶ Sc. Iesus et parentes eius. — ⁶ Sc., Christi, Sensus est: Quemadmodum vitam Christi absconditam in Nazareth nemo noverat nisi angeli; ita lectionem evangelii, quam lecturus est presbyter, nemo novit nisi diaconi, qui cum eo sunt in diaconico. — 7 « Sedent » fortasse legendum est (vide cap. v, ad finem), nisi iam surrexisse intelligantur ad zummāram audiendum (vide cap. vII).

CAPUT VII.

Quare, absoluto apostolo, diaconus dicit: « Silete »; et ascendit cantor ('āmōrā) et dicit hymnum (zummārā)?

Gabriel, qui est diaconus iste, rebus usque ad Iohannis adventum peractis, absolvit lectionem apostoli; deinde iubet, ut moris est, « Silete »: sic enim silentio standum est vobis donec lux vera apparuerit. Et ascendit cantor ab alio bematis latere ut zummāram dicat.

Quod « cantorem » ('ā m ō r ā) vocavit eum, non « diaconum », hoc est: non est angelus, sed sacerdos de semine Aaron. Sed 10

et idcirco « cantorem », seu « cantatorem » (mĕzammĕrānā)
vocavit eum. quia etiam sacerdotes laudes Domini coram populo cantabant. Quod ab alio latere bematis ascendit, neque
unde venit diaconus venit et ipse: ideo facit, quia Iohannes
p. 17. venit de deserto. Quod **ad locum diaconi. id est angeli, ascendit, hoc est: repraesentat quo modo angelus de illo ¹ 'promissum dederit ². Item, lectores ³ veteris testamenti in sinistra
parte bematis stant, hoc est in loco inferiore, et minora deterioraque tradunt mandata: id est, secundum mandata eorum,
ita est et eorum locus: hic autem in latere dextro stat.

Ascendit autem cantor, Iohannes, et in latere dextro stat; et verbis, quibus olim Iohannes usus est, et ipse effatur: hoc est « Alleluia », loco sermonis quem Iohannes dixit: « Convertimini, appropinquavit regnum caelorum » ⁴. Et populus post eum respondet, quasi verbis eius assensum praebens. Sic ait evange- ²⁵ lium: « Tunc exibat ad eum Ierusalem et omnis Iudaea, et baptizabantur ab eo confitentes » ⁵. Vox quoque « Alleluia » sonat hebraice « laudibus celebratus ». Addit autem cantor strophas (tar 'ē) versuum de vetere testamento. Et quid significant? Responsum quod Iohannes sacerdotibus respondit, ³⁰ cum ad eum misissent ut viam eius cognoscerent: « Ego, inquit, sum vox in deserto clamans, sicut scriptum est in Isaia propheta » ⁶. Haec prima stropha est. Quod autem dicit versum

¹ Sc., de Iohanne. — ² Ad verbum; « promiserit »; sc. Zachariae. — ³ Ad verbum; « lectiones ». — ⁴ Матти., пп, 2. — ⁵ *Ibid.*, 5. — ⁶ Iohan, 1, 23.

ex David: hoc ideo fit, quia Iohannes dixit se secundum prophetiam venisse: nam versus ex David testis est prophetiae; per cantionem (gintā) autem, quam his adiungit, prophetiam impletam esse ostendit. Quid autem? Ceteri verbo eius assen-5 tiunt, et dicunt « Alleluia ». Stropha secunda est reprehensio Iudaeorum: « Genimen viperarum », etc.: id est: Etiamsi ex veteris testamenti scriptura contenditis vos esse filios Abrahae, nolite, inquit, in hoc confidere. Quid autem? « Ecce, securis radici apponitur arborum. Omnis arbor quae non facit fructus 10 bonos, exciditur et in ignem cadit » 1. Usque modo, inquit, ramos tantum peccati lex excidebat de arboribus inutilibus: nunc autem peccati radicem Deus evellit; et si quae arbor non sit apta ad fructus faciendos, excidetur, etc. Quid #ergo? p. 18. Sacerdotes neque baptizari neque eum recipere voluerunt; pu-15 blicani autem et meretrices receperunt eum, et clamabant ei « Alleluia ».

Cum autem cantator (mëzammërānā) typice expleverit officium Iohannis et baptismum eius, — id est sermonem quem proclamavit de regno caelorum, et prophetiam impletam, et 20 reprehensionem Iudaeorum, — mox cum exultatione 2 paratum se habet, quia signum videt manifestationis Domini nostri: videt absidem lampadibus splendentem, et subdiaconos stantes ad custodiam, et caeli portas agitari; et olfacit Regis odorem venientis: et eadem hora diaconus vela movet. Haec videns 25 cantator cum exultatione stat, et a doctrina Iohannis et a baptismo populi absistit. Convertit se ut laudet eum et obviam proficiscatur ei, qui venit; et dicit hullālam 3, et descendit ad portam bematis et stat donec ascendat evangelium. Deinde descendit ipse, ostendens quomodo Iohannes discipulis eius 30 dixerit: « Illum oportet crescere, me autem minui 4 ». Et guasi porta bematis ipsa sit Iordanes, qui situs est ante terram promissionis 5, - populus enim Iordanem transit, deinde terram occupat, — ita in porta bematis stat, quasi ad Iordanem. Et ubi Christum baptizavit, ipse deorsum descendit, et Dominus 35 noster 6 Ierusalem ascendit ad explendam dispensationem suam.

¹ Маттн., III, 10. — ² Ad verbum: « cum saltu »; quod ad « saltum » Iohannis in utero matris refertur. — ³ I. e., ut videtur, « Alleluia ». — ⁴ Іонам., III, 30. — ⁵ Vide Tract. II, cap. II. — ⁶ I. e., presbyter, evangelii lector, vel ipsum evangelium.

Ad dextrum latus procedit presbyter evangelii ¹. ad locum lectorum, veteris testamenti ordinem observans, cum quo novum testamentum, suam doctrinam, consentire demonstrat. Et primum quidem ad episcopum vadit evangelium, qui illud osculatur: per quod ostendit, Verbum, quod de caelo descenderit — quod significat evangelium — unitum fuisse cum homine ex nobis desumpto, hoc est episcopo.

CAPUT VIII.

Quare praccepit Išoʻyabh ut presbyter, qui evangelium defert, paenula (phainā) induatur, diaconi vero tunicis, hique 10 p. 19. luminaria portantes *et thuribula ante eum egrediantur; subdiaconi quoque, suis relictis locis, cum lampadibus ei obviam veniant?

Diaconi, quoniam summam angelorum ecclesiam figurant, statim se parant ad excundum ante regem, in regalis servitii 15 vestitu apparentes; presbyter autem paenula induitur: hoc est. ipse habitum gerit regalem; diaconi vero tunicas, quae verum servitutis ordinem ostendunt. Luminaria et thuribula habent, quae tempori convivii idonea sunt. Sic enim et reges a ministris honorari solent. Subdiaconi, qui mediam angelorum ecclesiam significant, nutu eorum viso, qui in superiore ecclesia sunt, relinquant ministerium luminarium, quod agunt 2, et in occursum eius festinant. Inferiores vero ordines illi, quia non sine sermone intelligunt, non videntur.

Ordinis custos, diaconus Gabriel, in sinistro stat latere be- 25 matis, contra regem qui apparuit. Et quid nunc proclamat? Primo quidem loco 3 diverat: « Sedete et silete »; medio autem loco 4: « Silete ». Nunc autem quid? « Stemus parati ». Et iure hoc facit. Quando autem carnalis lex pronuntiabatur, cuius finis mors erat, in terra nos fecit sedere; quia nos mortales 30 sumus, et nostra mandata ipsi haud convenientia sunt. Cum autem spem revelationis gentium annuntiaret, praecipiebat:

¹ Vel, ipsum « cvangelium ». — ² Ad verbum: « quae tenent ». At subdiaconi locum occupabant sub lampadibus in media abside suspensis (vide Tract. II, cap. 11), et ideo quasi angeli reputantur illi, qui stellas dirigunt. — ³ I. e., ante lectionem legis: vide cap. 1v. — ⁴ I. e., ante lectionem apostoli: vide cap. v.

« Silete ». Quoniam vetus testamentum silere faciebat, et audiri novum, tacere nos cum vetere, ad novum autem recipiendum stare oportebat. Nunc vero, quando lumen et redemptio omnium advenit: State parati: et cum statis, nolite in alienam cogi-5 tationem declinare aut in inania verba erumpere; neque aliena cogitatione videamini occupati; sed aures vestras inclinate. et audite verba evangelii. Sed et antehac alios iubebat, « Sedete » inquiens, *et rursum, « Silete »: nunc autem seipsum p. 20. cum congregatione socians, « Stemus, inquit, parati et audia-10 mus »: per guod sic ostendit: Usque adhuc data sunt vobis mandata vobis convenientia, id est: Hoc manducate, et illud non manducabitis, et adulterium non facietis neque furtum, etc., quae nobis 1 minime conveniant si mandentur. Neque enim adulteramus nos, sive mandatum sit nobis ne adulteremus sive 15 non mandatum; sicut nec, simili modo, furtum et homicidium facinus. In hoc autem mandato vobiscum sumus, quando spiritaliter vivitis: et iure horum mandatorum indigemus; hoc enim desideramus et expectamus, liberari nos ab inconstantia. Si autem vos non liberati fueritis a morte, nos ab 20 inconstantia non liberabimur. Antehac non audivimus spem resurrectionis mortuorum; sed et laborem nostrum pro vobis in vanum esse existimabamus. Nunc autem, quando hoc mysterium revelatum est. Dominusque redemptionem mortalibus facturus est, iure hanc allocutionem nos una vobiscum audimus. 25 Antehac, in quibus pro vobis laboribus versabamur, id curabamus, ne cum daemonibus eiceremur; neque aliam redemptionem ullam expectabamus, quia filiis Adam bonis mercedem in hoc mundo dari videbamus. Nunc autem spem resurrectionis mortuorum audivimus; sed et spem adepti sumus, fore ut libe-30 remur a prava voluntate et a passionibus rationalium creaturarum propriis: « Stemus » ergo, et laeti omnes una turma simus; et « audiamus » verba quae et nos et vos gaudere faciunt: una ecclesia simus. Et propter hoc ita iubet: « Stemus parati ».

Quare, et ipse sacerdos, qui est Dominus noster, videns angelos et corporales bene paratos ad ipsum recipiendum, sententiam idoneam pronuntiat, id est: « Pax vobis ». Nunquam

¹ I. e., diaconis, qui cum angelis comparantur.

p. 21. audivimus angelos, cum apparerent, nec ipsum Dominum, *hanc vocem adhibuisse: ad Adam dixit: « Ubi es, Adam? » 1 ad Abraham: « Ego sum El-Šaddai, Deus » 2, etc.: ad Moysen: « Moyses, Moyses, solve calceamenta tua de pedibus tuis » 3: ad Isaiam 4 « Vidi Dominum sedentem super thronum excelsum » 5. Quid autem nunc? Sublime eloquium: « Pax vobiscum ». Soluta est tribulatio, quae alligata erat super naturam mortalium; cessavit angustia, quae super vos regnabat. Usque adhuc legati ad vos veniebant cum terroribus; nunc Dominus legatorum cum pace. Et cum hanc allocutionem adhibet, usu- 10 ram reddunt spiritales et corporales: « Et tecum, inquientes, et cum spiritu tuo »: de tuis tibi gratias agimus, de sapientia, quam docuisti nos. Et cum tu nos, quamvis indignos, honoraveris, quod possumus tibi rependinus. Et ostendens anod Deus est ille, qui homo factus est, et homo ille, qui deificatus est, 15 - qui est Dominus noster Iesus Christus, - populus ei dat gloriam.

Post haec autem, quid? « Silete » nunc. Et quare? Liberatis iam nobis, et invicem coniunctis, inque unum populum factis, Salvator de genere vestro advenit ut nos et vos redimat. Et 20 ego ei custos ordinis creditus sum, a quo vos eius verba audiatis, quae ego scio quia mysterium 6 eorum didici: audite, ut ea vobis narremus. Populus autem quasi domino et servo eius obedit: facies suas ad Regem revelatum convertunt, capita sua detegentes, quae Adami peccato erant obtecta; et facies suas 25 sursum levant, pro eo quod primi homines 7 nuditatem suam viderunt. Et sic manent donec absolvatur lectio. Ministri 8 vero, qui vasa 9 tenent, ordinatim stant: subdiaconi in media transitione (šĕqāqōnē), quippe quibus ad thronum ascendere non liceat; diaconi cereorum, in utroque *latere bematis. Et thu-30

p. 22. liceat; diaconi cereorum, in utroque *latere bematis. Et thu- 30 ribula more debito tractant; et cuntes, ab episcopo, tamquam a Domino, benedicuntur; et ad altare et ad crucem et ad evangelium accedunt: primo quidem ad dextrum latus, deinde ad sinistrum, tertio ad turmam diaconorum, ordinis custodum.

¹ Gen., 111, 9. — ² Ibid., xvii, 1. — ³ Ex., 111, 4, 5. — ⁴ Sic. — ⁶ Is., vi, 1. — ⁶ Seu « secretum ». — ⁷ Ad verbum: « domus Adami », quod valet syriace: primi homines, seu Adam et Eva. — ⁸ Seu forte « Diaconi ». — ⁹ Ad verbum « res ».

Sunt autem qui diaconis una cum congregatione incensum dant; qui vero non cum congregatione dant diaconis, ita dicunt: Quemadmodum servorum ordo cum dominis atque convivis non debent epulari, - sed postquam hi epulati sunt, epulentur et 5 illi. — ita nec diaconorum ordo, qui servitium praestant, cum congregatione coaequentur; sed postquam aromatibus congregatio recreata fuerit, tunc et illi recreentur. Illi autem, qui diaconis una cum congregatione incensum dant, sic dicunt: Sicut una iam ecclesia facti sumus in Christo, nec servorum 10 nec dominorum mentionem faciamus, sed aeque omnibus fumum et incensum offeramus, quia simul in concordiam redacti sumus. Et priores illi, quando mysteria agunt, naturalem distinctionem inter spiritales et corporales observant; hi autem alii, supra mortalitatem elevatos nos esse dicunt. Sic una et 15 altera pars tradit.

CAPUT IX.

Quare in diebus passionis et in baptismo diaconus ante evangelium dicit: « In silentio estote et silete »; non autem: « Stemus parati? ».

Quia dies ieiunii 'ad nos pertinent ', neque angeli nobiscum 20 in ieiunio fiunt participes; et rursum, quia passio et mors Domini nostri propter nos fuerunt; et iterum, quia baptismus nobis datus est, - nec enim spiritales nobiscum in ieiunio participes fiunt; negue omnino manducant; nec in passione par-25 ticipantur nobiscum: *pro nobis enim mortuus est Christus: p. 23. nec in baptismo participantur: quia nos in mortem Filii Dei baptizamur, mortemque et resurrectionem significamus, - iure nunc, cum presbyter evangelium legit, quod ista significat, nobis diaconus praecipit, quasi ipse sit ab huiusmodi rebus remotus. Ubi vero dispensationem redemptionis agit, doctri-30 namque eius declarat, angeli nobiscum sociantur. At ubi lectio ea significat quae nostra sunt propria, dissociat se a nobis diaconus, neque participatur in mandatis quae nobis data sunt:

¹ Ad verbum: « nostri sunt satellites » (gĕzīrē): vide vol. I, p. 62, 1. 28. Išo'dādh, Com. in evangg. (ed. M. DUNLOP GIBSON), p. 232, vocem

mandatis, inquam, de ieiunio, de passione, de baptismo. Quia haec nostra sunt propria, — angelus namque ipsum Dominum gloriae in passione confortabat, ut dicitur: « Apparuit ei angelus de caelo, qui confortabat eum » ¹; et rursum, in ieiunio eius, postquam Satanam vicerat, angeli accesserunt et ministrabant ei; et rursum, cum baptizaretur, angeli in honorem eius descenderunt, — iure nunc diaconus nobis praecipit, nec seipsum nobiscum consociat.

In festis *vero* ac dominicis, quoniam resurrectionem agimus, *et* angeli in resurrectione super lapidem sederunt, et una nobiscum superni ordines requiescebant: nobis se socium adiungit *diaconus*, quando *his* diebus laetitiae stamus ad festum celebrandum. Haec sicut congruum est descripsimus.

CAPUT X.

Quare accedit presbyter, et evangelium, una cum eo qui 15 legit, sustinet? et quare, cum absolutum est evangelium, episcopus illud osculatur; et archidiaconus accipit illud et super altare ponit? et quare alii, quando egreditur evangelium de abside, osculantur illud, alii non osculantur donec de bemate descendat?

Quod presbyter evangelium sustinet: per hoc assensum praebent verbis Domini nostri dicentis: « Super os duorum vel trium testium stabit omne verbum » ². Sed et ab initio Deus p. 24, ita dixit: *« Non est bonum Adamum esse solum: faciamus ei » ³. etc. Et quando Deus apparuit Abrahae, cum duobus angelis visus est. Et in epiphania Domini nostri, Pater de eo testimonium dedit et Spiritus. Ita et nunc, presbyter ad evangelium sustinendum ideo accedit, ut evangelium per scripta, presbyter voce, alter vero presbyter nutu et silentio, tres testes credi dignos significent.

« Et cum, inquit, absolutum est evangelium, vadit ad episcopum, et ipse osculatur illud »: ostendens hanc dispensationem ab homine de nobis sumpto, et divinitate uncto, fuisse expletam. Et sic evangelium respiciamus quasi Deum Verbum, qui in homine de nobis sumpto, episcopo, inhabitavit. Et cum 35

¹ Luc., ххи, 43. — в матти., хуш, 16. — в Gen., п. 18.

dispensatio per lectionem perageretur, in hac dispensatione episcopus particeps factus est osculando evangelium initio: et nunc similiter in fine.

Ceterum, ante diximus egressum evangelii de abside esse ⁵ adventum Domini nostri de caelo in Ierusalem, lectionemque eius esse doctrinam et dispensationem illius post baptismum. Nunc autem, impleta dispensatione, quid? Venit ut seipsum morti tradat. Et archidiaconus, vicarius episcopi 1, accipit evangelium et super altare ponit. Quod non ipse sacerdos illud ponit, sed archidiaconus, ideo fit quia aliorum interventu Christus in cruce suspensus est. Venit ipse sacerdos, et evangelium cum eo, propterea quod sua sponte ad passionem venit, neque vi coactus.

Restat autem ut dicamus, quare quidam evangelium oscu-15 lentur quando de abside egreditur, alii vero non osculentur donec ingrediatur. Qui osculantur illud quando egreditur, ita dicunt: Quo tempore Lumen saeculorum apparuerit et de caelo ad Iordanem venerit, eodem nos faciem eius cum laetitia excipiamus; quia scimus quod ipse "vivificator noster est, Qui non p. 25. excipiunt illud, sic dicunt: In adventu eius de caelo, etsi angeli et spiritales eum agnoverunt, nos tamen, donec baptizatus est, et Iohannes testimonium perhibuit de eo, et Pater de caelo clamavit et Spiritus descendit, non cognovimus eum. Et si quidem earum rerum, quae ibi fuerunt, typos agimus, oportet 25 nos ita exhibere ut ibi factum est, neque ad excipiendum eum occurrere nunc, cum nec noverimus nec viderimus enm; neque faciem nostram ad eum convertere donec accurate eum cognoverimus. Ergo, ubi pacem dat 2, et diaconus dicit: « Stemus parati », — « parati » autem stamus, quando facies nostra 30 versa est ad orientem, - sic stemus, et ad Pacem respondeamus: non convertentes faciem nostram. Et sic maneamus donec indolem sermonis viri audiamus 3: neque cuivis vocanti acquiescamus donec eum veritatem habere discamus. Nam et ipse Dominus ad hoc miracula et virtutes operatus est per nomen

¹ Ad verbum: « qui est impletor post episcopum ». Sed « implere » saepe apud nostrum auctorem significat « locum implere alicuius », seu « vices gerere ». — 2 Sc., presbyter qui evangelium legit. — 3 I. e., ut videtur, donec expleta sit evangelii lectio.

suum, ut agnosceretur et praedicaretur et crederetur. Et nos eam formam nunc imitamur, quae fuit in baptismo eius expressa. Postquam baptizatus erat et signa coeperat ostendere, tunc multi in eum credebant. Nos quoque per doctrinam et signa eius ad eum convertamur; et post passionem eius excipiamus eum, quando descendit de dispensatione bematis post passionem eius, ut mulieres et discipulos imitemur. Hi ante passionem eius non existimabant eum adoratione dignum; sed mulieres unctione eum honorabant: et Christum, Dei Filium, vocabant eum quaedam ex eis cum discipulis. Attamen ita eum voca- 10 bant, quasi unum ex unctis de domo David, et quasi virum timentem Deum, ac eius Filium nominatum: sicut in quodam loco dicitur: « Filii Elohim » 1; et iterum: « Filius meus et primogenitus meus Israel » 2: et: « Filios educavi » 3, et reliqua. Sed adoratione dignum eum non ante passionem iudi- 15 cabant. Cum autem esset in cruce glorificatus, et de sepulchro surrexisset, mulieres apprehendebant pedes eius et adorabant eum: et discipuli, cum vidissent eum, adorabant. Ita et nos p. 26. faciamus: cum mulieribus et discipulis adoremus *et honoremus eum. Et horum, ut videtur, sententia magis conveniens est. 20

CAPUT XI.

Quid significat homilia ('āmōrûthā) post evangelium? et quare diaconus hic dicit: « Sedete et silete »? 4.

Quemadmodum Dominus noster, quando cum turbis in parabolis loquebatur, solis discipulis suis parabolas interpretabatur, 55—sicut parabolam seminis et seminatoris, agrique et zizaniorum, discipulis non intelligentibus denuo interpretatus est,—ita est homiliae significatio.

Cum dicit diaconus: « Sedete et silete », ita ostendit: Audistis iam signa Domini nostri et dispensationem eius, sed non 30 intelligitis: humiliate vos cum discipulis, nt vohis de novo explicetur. Et cum didiceritis cum discipulis, quid sit signum adventus eius et consummationis mundi, morte voluntaria vos mortificate, ut mysteria occulta sciatis.

 $^{^{1}}$ Gen., vi, 2; Iob., i, 6, etc. — ^{2} Ecc. iv, 22. — ^{3} Is., i, 2. — ^{4} A add. in marg.: « de turg ā m ā ».

Et sic concionator (ʿāmōrā) in doctrina sua et allegoriam ¹ festivitatis ostendit et interpretationem lectionis. Per lectionis interpretationem, typum exhibet doctrinae Domini discipulis eius traditae; per allegoriam festivitatis, repraesentat quemadmodum Dominus, in monte Thabor se transfiguraverit coram Cepha et Iacobo et Iohanne, et in specie resurrectionis apparuerit. Cum ergo nos a discipulis fidem acceperimus, non a crucifixoribus: aequum est ut interpretationem doctrinae, quae coram omnibus pronuntiata est, iterum doceamur.

Item, alio modo: diaconus, praecipiendo « Sedete et silete », hoc ostendit: Nolite putare, o homines, pares vos esse ad intelligendam vim dispensationis Domini nostri, nisi a carnis crassitudine per mortem vos expediatis. *Iam ergo mortui p. 27. estote per mysterium, ut possitis, sicut Christus qui surrexit, haec bona cognoscere, quae erga nos facta sunt. Et concionator quidem stat sicut Dominus noster: hunc supra peccatum

elevatum esse ostendens, et mori non fuisse dignum.

Et haec diaconus iubet quasi domus praepositus, qui domini sui voluntatem novit. Nam et diaconus in diaconico prius discit quae concionator sit interpretaturus: per quod significat, arcana prius a spiritalibus secreto sciri, qui ea postea aperte exhibeant.

Ait insuper Išōʻyablı: « Non sedent diaconi »: hoc est, spiritales non patiuntur cum mortalibus. Item, quasi in honorem 25 Domini nostri stant.

CAPUT XII.

Quid hic litaniae (kārōzwāthā) significant? et quare primam ille, qui in ordine stat, proclamat, alteram qui apostolum legit?

Ante, in vespertini officii expositione, demonstravimus litanias passionem et mortem significare; per petitionem vero et supplicationem earum exhiberi resurrectionem Domini nostri. Ita et nunc: nam evangelii lectio dispensationem Domini post baptismum significat; descensus eiusdem evangelii de loco

¹ Syr. ḥuggāyā; vide Brun, Dictionarium syriaco-latinum, s. v.

lectorum (bēth qārōyē) significat, Indaeos duxisse eum ad crucifigendum; quod super altare ponitur, hoc crucitixionem eius docet. In crucifixione eius datus est locus misericordiae.
— dico autem, per mortem suam Patrem, qui misit eum, cum genere nostro reconciliavit, — et rursum, quando crucifixoribus misericordiam et remissionem petivit, nec non et poenitentibus, sicut erga latronem fecit.

Quibus perspectis, ductores ¹ populum excitant ut misericordiam petat, sicut peccatores et poenitentes.

Prior ascendit Michael: quia ipse est ductor primus, qui 10 petitiones novit eas, *quae mortalitati opus sunt: sicut in vespertini officii expositione diximus 2. Nunc autem, non dicit « qui misericordia dives es », et alia illa. Cur non? Quia bonitas eius et misericordia, ecce, iam manifeste apparuerunt; et quod « misericordia dives est », didicistis, eo quod in mise- 15 ricordia visitaverit vos, et quod non sit passus in morte Filii generis nostri, quem sibi coniunxit.

Sed et Gabriel quoque, novi testamenti dux, venit ut impleat quae sua sunt: et hic mortem significat atque resurrectionem.

Postquam de sepulchro surrexit *Dominus*, dispensatioque 20 eius expleta est, restat ut ad caelos ascendat.

CAPUT XIII.

Quare duo diaconi crucem et evangelium portant, et diaconi ordinis ante eos procedunt? et quid sibi volunt verba: « Qui baptismum non suscepit »? et quare, cum dicunt: « Ite andi- 25 tores », diaconi vela ligant, subdiaconi templi portam [claudunt], sanctimoniales feminae (bĕnāth qĕyāmā) vero portam mulierum?

Completa iam tota dispensatione, spiritales, diaconi, spiritali ministerio praepositi, ascensionem figurant. Canonem vero to « Sanctus » ³ ideo non dicunt, quia hic canon misericordiam petit. Misericordia Dei *iam* revelata est: petitionem misericordiae hic memorari non decet. Quid autem? Presbyter, evangelii lector, ea quae decet implet; orat: « Rogamus te, comple

¹ Sc., diaconi. — ⁹ Vide Tract. II, cap. xut. — ³ I. e., hymnum trisagium.

nobiscum gratiam tuam: et effunde super manus nostras donum tuum hoc, quod statuisti nobis ab initio dispensationis tuae: et quemadmodum in omnibus renovati sumus, renova nos in ascensione tua in caelum, per revelationem Spiritus tui, quem super nos oriri fecisti ».

Et *diaconus populum praeparat ut accipiant, sicut discipuli, p. 29. benedictionem ascensionis. Quo praecipiente, archidiaconus et alius diaconus crucem et evangelium tollunt, et qui sunt diaconi ordinis ante eos procedunt. Per quattuor enim perficitur ascensio, secundum quod omnia nostra per quattuor habent perfectionem suam: quattuor elementis gubernamur; et quattuor humores sunt in homine: et regiones, quae circumdant nos, quattuor sunt; sed et homo ad dextram et ad sinistram et protinus et retrorsum se convertit; et si in tribus partibus aliquid 15 sustulerimus, dum reliqua pars non elevetur, elevatio imperfecta est. Rursum, sicut terra et agua ministrant nobis per ea quae ferunt, aer autem et ignis simpliciter 1 ministrant: ita et duo diaconi ascensionem ambulando comitantur, duo portando crucem et evangelium. Et ubi ad caelum, absidem, perventum est, diaconi ordinis in porta consistunt; qui crucem et evangelium portant, ad altare ingrediuntur. Sic enim ii, qui Dominum nostrum² portant, usque ad thronum eius deducunt eum; ceteri vero hic manent, donec intercludant visionem discipulorum, ne ascensionem intueantur: ut Lucas in Actibus 25 ait: « Cum intuerentur in caelum, dum ipse abibat, apparuerunt eis duo viri stantes iuxta illos in vestibus albis » 3. « Iuxta illos », inquit, stabant, quasi non longe abessent, ut visionem illorum intercluderent a conatu eorum quae apprehendi nequeunt, et docerent eos quod venturus esset in fine temporum. 30 Et sic stant, expectantes ut episcopus populo benedicat, sicut praecepit eis 4 Dominus.

Episcopus nunc rector est loco Domini nostri, a quo accepit ut quidquid alliget aut solvat, alligatum et solutum sit et in caelo: ita ut, — sicut ait Dominus noster: « Ubi duo vel tres congregantur in nomine meo, ibi sum ego inter eos » 5, — *sa- p. 30. cerdos sic se habeat, ac si ipse Christus populo benedicat.

I. e., per se, non alia dona suppeditando. — ² I. e., hic, evangelium.
 — ³ Act., I, 40. — ⁴ Cfr. Act., I, 4. — ⁵ MATTH., XVIII, 20.

Cum autem benedictionem acceperint, sicut discipuli, quando elevatis manibus benedixit eis: quid spiritales ¹ faciunt? Clamat ordinis custos, Gabriel: « Qui baptismum non suscepit, discedat ». Hoc est: O homines mortales, haec omnia, quae vidistis, fide nunc cognoscuntur, per quam fidem baptismum accepistis. ⁵ Et si in morte Christi et in resurrectione eius baptizati estis, confitemini quod vos quoque cum illo resurgetis, quo die venturus est glorificari in sanctis eius. Si autem, quamvis baptizati ², non creditis in resurrectionem, a regni quoque ovili eritis alienati. Audite Paulum dicentem: « Qui in Christo baptizati sumus, in morte eius sumus baptizati » ³. Si ergo in morte eius baptizati estis. consurrexistis cum eo per mysterium. Quod si hoc a vobis pro vero non habetur, exite de ovili regni.

Iterum, compar istius, Michael, dicit: « Qui non accipit sibi ⁴ signum (rušmā) vitae, discedat ». Hoc est: Etiamsi impressi ¹⁵ estis signo vitae: ex more tamen tabernaculi testimonii signati estis ⁵, signo prophetarum, qui prophetaverunt de hoc mysterio vitae, quod revelatum est. Et si illorum signo signati estis, ad signum addite crucem ⁶. Signum namque capacitatem corporis ostendit: huius capacitatis impletio, operatio est. Si ²⁰ ergo prophetia signati estis, linite membra vestra pigmentis, quae illi vobis nota fecerunt, qui vos signaverunt, ut sitis corpus immortale: si vero non accipitis, exite de ovili regni.

¹ Se., diaconi. — ² Ex his verbis pariter et sequentibus manifestum fit. disciplinam catechumenatus obsoletam iam fuisse; nam auctor has diaconi proclamationes aperte de haptizatis accipit. — 3 Rom., vi, 3. — ⁴ Auctor hanc proclamationem de l'uturo tempore intelligit, et ita legit: « Man dě-lā měgabběl leh rušma dhě-hayyē, nezal »: i. a: « Oui non accipit sibi signum vitae, discedat ». Ita cod. A hic punetis instruit verbum, « měqabbēl » (« accipit »); et paulo infra legimus: « si vero non accipitis ». Ita quoque in textu Urmiano, qui hodie in usu est inter Nestorianos, legitur: « accipit ». Vera tamen forma verbi haud dubie est « më q a b b a l », ut et in Missali Chaldaico habetur. Unde tota proclamatio ita verti deberet: « A quo non acceptum est signum vitae, discedat »; et ad unctionem baptismi spectat. Cfr. Narsai (ed. Mingana, vol. I, p. 271): « Omnis qui non accepit (q a b b e l) signum vitae, discedat »; ubi tamen formula ad metricum usum accommodata est. - 6 Sensus ex Tract. V, cap. vi (de Baptismo) eruitur: uuctio corporis, quae praecedit mersionem, signi ficat unctionem in vetere testamento collatam. — 6 l. c., ut videtur, conversationem Christiano idoneam.

Deinde et ille, qui crucem portat, - cherub qui currum sustinet, 1 — dicit: « Qui non sumit, discedat ». Hoc est: *Per- p. 31. suasum sit vobis, fratres, quod ea quae [ab] his, rectoribus vestris, praecepta sunt. — a Michaele, inquam, diacono signi, et 5 Gabriele verae imaginis 2, — veraciter vobis praecipiant: namque portam hanc nemo invenit, nisi faciat sicut praeceperunt rectores vestri. Cessate ergo ab eis quae mortis sunt, et accipite ea quae dicta sunt vobis. Quod si haec non facitis, quomodo resuscitati estis a morte per mysterium? exite de ovili regni.

Cum autem tres testes testimonium perhibuerint populo, ille. 10 qui omnem plenitudinem implet 3, nullum insuper testimonium aut mandatum eis infert, - si enim tribus istis non consentiunt neque attendunt, nihil prodest si quis aliquid de novo dixerit eis, — sed subdiaconis praecipit, qui sunt media angelorum ec-15 clesia: « Ite auditores, portas videte ». Vos, auditores nostri, scitote, inquit, and hoc nobis mandatum est: Post ingressum Domini in caelum, portas claudite, quas peccatores pulsant. Ita et Dominus noster de fatuis virginibus ait, quod, porta clausa, veneruut et pulsabant portam dicentes: « Domine, Do-20 mine, aperi nobis » 4. Ita et nunc, dubitatores expellendo, id significant quod et Dominus noster per parabolam de rege et servis eius: illum enim in tenebras exteriores eiecit, cui non erant vestimenta nuptiis idonea. Dubitatoribus eiectis, statim portas claudunt, quas fatuae pulsant. Et sicut rursus ait: « In 25 fine eligite zizania de medio tritici » 5: ita subdiaconi eligunt, qui de mediali ecclesia angelorum sunt et huiusmodi rerum auctoritatem habent. Sed et de mulieribus ordo diaconissarum delectus est, et earum quae portas claudunt 6; quia totum agmen domus Adami unum est, etiamsi *fecunditate et natu- p. 32. 30 rali copia inter se diversi sint.

Illi ergo, sicut dictum est eis, ita faciunt, et portas claudunt. Et ii quidem, qui baptismi participes effecti sunt sine mo-

¹ Cf. Ez., cap. x. — ² Nempe, Michael qui proclamavit de acceptione signi (quod significat unctionem sub vetere testamento collatam), et Gabriel qui proclamavit de baptismo aquae (qui significat baptismum Iohannis: vide Tract. V, cap. vi). - 3 Sc., diaconus quartus: vide quod dictum est supra de numero quattuor. — * MATTH., XXV, 11. — 5 MATTH., XIII, 30. — 6 Sc., ostiariarum.

ribus!, in medio loco relinquuntur. Non exeunt foras, propter fidem suam; sed ingredi ² prohibentur, quia iugum laborum non sustulerunt. Sic agitur erga eos qui in templo sunt. Vela autem, ante portam thalami pendentia, ligantur.

Episcopus quoque, qui vice Domini nostri in terris relictus 5 est ³ ut repraesentet eius mysteria, doctrinam incohat per actum qui naturam significet eiusdemque purificationem ⁴.

Ali autem aliter dicunt: nempe consuetudinem fuisse in initio fidei, ab apostolis *institutam*, baptizandos non baptizari usque ad trigesimum annum, hoc est aetatem Christi ⁵. Et uno, to inquiunt, anno ante baptismum, signabant eos signo baptismi: per signationem prioris anni significantes baptismum Iohannis ante Dominum nostrum. Dicunt insuper, quod ii quoque, qui haptizati fuerant, sed propter fortuita peccata contracta a sacramento se abstinebant, mysteriorum officio usque ad hanc to horam interesse solebant; et hanc ob rem diaconi ita clamabant; et ubi diaconus dicebat: « Qui non suscepit baptismum discedat » ⁶ et: « Qui non accipit sibi »: exibant illi, qui baptizati non erant; et rursum, si quis ob fortuita peccata sacramentum non sumeret, exiret; qui vero sumebant, manebant; 20 et deinde diaconus subdiaconis praecipiebat ut portas clauderent.

Quibus autem sic respondendum est: Si haec praxis immutata est, verba quare non sunt ablata? At concedatur, diaconos "haec inbere: portas quare subdiaconi claudunt? et quare non unus de congregatione portas claudit?". Quomodo hoc 25 munus assignatum est subdiaconis? Atqui, ut supra diximus, beatus Išo yabh de eis rebus sollicitus fuit, atque praescripsit, quae mysteria exprimerent, neque de factis ipsis adeo curabat: et ita praescripsit quia et subdiaconi mediarum re-

p. 33.

¹ I. e., laiei: lie et passim auctor per vocabula « mores » et « lahores » significat saeri ministerii officia (vide praecipue cap. xxv). — ² Sc., in absidem. — ³ Nempe, episcopus adluic in bemate manet. — ⁴ Hoc ad mannum ablutionem refertur: vide cap. seq. — ⁵ Cf. Ltc. III, 23.

⁶ A om. — 7 Anctor hoc disputat: has proclamationes non secundum proprium verborum sensum esse intelligendas, sed mystice; et hoc probat ex ultima formula: « Ite anditores », quam etiam adversarii de subdiaconis accipiebant, non de catechumenis aut laicis: ipse enim lšó'yabh munus claudendi portam templi subdiaconis assignavit.

rum potestatem habent, — cum sint media angelorum ecclesia, - et illi, qui in templo sunt, in quadam medietate stant 1: qui propterea quod baptismo signati sunt, operibus vero non fuerunt strenui, in templo stant. Per guod hoc osten-5 dunt: quod ii pariter qui in fide strenui suerunt, et in anima sanctificati sunt, corpore vero non laboraverunt, et illi qui corporaliter laboraverunt, sed baptismum non susceperunt, in uno ordine et in una mansione videntur esse; ii vero qui nomine quidem baptismum susceperunt, sed secundum haereticam 10 confessionem in Dominum nostrum crediderunt, foras egrediuntur de regno.

Denigue, qui crucem et evangelium portant, non ponunt ea super altare donec vela ligentur; sicut nec discipuli 2 potuerunt comprehendere destinatum Domini nostri locum, quo ipse 15 pervenerat.

Ubi vero absoluta est Domini nostri dispensatio, et ipse in caelum ascendit, apostolosque Spiritu suo sapientes reddidit: demum responsorium ('onīthā) incohant, quod passionem eius et mortem et resurrectionem, totamque dispensationem eius 20 declarat.

Accepta illorum proclamatione, congregationeque cum illis confitente, discipulisque omnibus et populo in una concordia responsorium dicentibus, tandem Simon Cephas, episcopus, qui est caput sicut Dominus eius, discipulique omnes, qui cum eo 25 sunt, una cum Christo mortem figurant 3.

CAPUT XIV.

Quid significat sessio episcopi et presbyterorum inter responsorium ('onitha) Mysteriorum in bemate canendum? et guare unus ex presbyteris "accipit baculum episcopi et stat loco p. 34.

¹ Argumentum huiusmodi videtur esse: subdiaeoni, aeque atque ii qui in templo sunt laici, « medii » quodammodo sunt; cum ergo « auditoribus » praecipiatur ut curam portarum habeant, non absurde hoc a subdiaconis perficitur. « Auditores » est re vera nomen catechumenorum; et hace proclamatio olim ad ipsos catechumenos spectabat, ut liquet ex dictis Narsai (ed. MINGANA, vol. I, p. 272): « Ite auditores. videte diligenter portas externas, ne quis alienarum religionum intret. luxta portas stant hi, quasi mercenarii, neque communicantur in mysteriis ecclesiae, sicut domestici ». — 2 « Discipuli » respondent presbyteris in bemate sedentibus. - 3 I. e., sedent.

archidiaconi? et quare quattuor diaconi aquam et abstersoria proferunt, duo episcopo et duo sacerdotibus?

Proh Spiritus virtutem: quantum in mente beati huius viri sapientiae suae vim suppeditavit! Quid etenim? Episcopus et socii eius, discipuli, Christi mortem figurant, et moriuntur cum eo, ut cum eo vivant in resurrectione. Non tamen ecclesiam sine vicario sui relinquit; sed quemadmodum ipse loco Domini sui surrexit, ita baculum pastoralis sui officii alteri tradit post se, qui oves pascat ei creditas. Ipse vero cum sociis suis moritur. Ante dixi sessionem in terra mortem significare ubique.

Alii vero aliter exponunt: dicunt enim sessionem nunc discipulorum ² significare ipsos aufugisse et sese abscondisse ob metum Indaeorum. Ita tradit atque exponit Abraham Bar Lipheh; et sic dicit: Sessio haec occultationem discipulorum significat. At enim, o homo, si sessio occultationem discipulorum significat, quid significant statio et in absidem ingressio? Discipuli enim, cum Spiritum accepissent, in omnes regiones profecti sunt. Oporteat ergo, secundum quod tu dicis, ut ad omnia ecclesiae loca, neque una via, discedant. At apostoli de Ierusalem ad gentes profecti sunt, de gentibus ad 20 mortem, de morte ad regnum. Si vero gentes in caelo habitant, Christus quo ascendit? Nonne ergo sacerdotes oporteat surgentes alios ad mulieres, alios ad hauc bematis partem, alios ad illam se convertere, ut evangelium in omni loco praedicent, nec quemquam eorum videri in absidem ingredi? ³ 25

Nos autem via recta progredientes, Abraham Bar Liph in dementia sua relinquemus, et ad expositionum nostrarum sinp. 35. ceritatem revertemur: et a quibus rebus *incepimus, secundum easdem finem faciemus. Sessio episcopi et presbyterorum mortem significat. Baculus, quem tenet unus ex presbyteris, est auctoritas a generatione in generationem transmissa. Quid demum?

Quatuor diaconi nunc egrediuntur, duo ampullas et pelves, duo sudaria (mandile) portantes; et duo episcopum lavant

¹ I. e.: sicut Cephas (cui episcopus comparatur). — ¹ I. c., presbyterorum. — ³ Sensus est: apostoli et discipuli, postquam de latebris suis exierunt, in omnibus orbis terrarum partibus praedicabant: si ergo sessio presbyterorum significat occultationem discipulorum, non debebunt post sessionem in absidem (caelum) proficisci, sed in navi deambulare, quae varias regiones terrae significat.

et duo sacerdotes. Sed ablutio episcopi alia est quam sacerdotum. Et episcopus quidem prius lavatur, aliis diaconis in porta bematis consistentibus, eo quod vivificator noster prior mortuus est et resurrexit, nostra autem natura tota in fine 5 resurget. Idcirco eius ablutio alia est quam sacerdotum, — dico autem: duo sudaria ad eum adferuntur, unum super genua, et unum quo se tergeat. — quia et Dominus noster a nostra natura differt, licet non omnino: sine coniugio, inquam, conceptus est; et baptismus eius praestantior fuit quam eorum, qui in nomine 10 eius baptizabantur: et resurrectio eius fuit tertia die: et 'altera [natura] ei assignata est praeter communem naturam hominum 1. Sociatur tamen episcopus cum sacerdotibus in ablutione, quia Dominus quoque noster, secundum humanitatem suam, naturaliter ex nobis fuit; et per eius resurrectionem 15 nos guoque cum eo resurgemus.

Quod de porta diaconici progrediuntur diaconi, non de porta maiore, hoc est: per portam parvam intravit mors: per eam nempe, per quam et nos secundum naturam progressi sumus 2. Propter quod ablutio, quae est signum expiationis, per eam 20 portam venit, per quam mors intravit. Ita per adventum Dei Verbi res evenit: pro Satana datus est angelus; femina pro femina; pro callido serpente, sacerdos Zacharias, cuius filii conceptione Maria certior facta est de sua; et pro eo, quod nostra natura de paradiso fuit expulsa, postquam Adam co-25 medit fructum, eadem natura nostra exaltata est per baptismum arboris vitae. Et quemadmodum non statim mortuus est Adam, ita nec nos statim resurreximus. Item, quoniam nemo est *hominum qui non peccat, secundum scripturam, ad natu- p. 36. ram debilem misericordia Dei missa est per portam mortis, ut 30 a peccatis eius absolvatur, secundum misericordiam quae facta est in eam; ut sic in regnum ingrediatur a peccatis et delictis mundata.

Typis denique istis in bemate peractis, — Cephae, inquam, seu Domini nostri, mortis et expiationis, - mox resurrectio-35 nem figurant et ingressum in caelum. Et cum Dominus noster discipulis promiserit, dicens: « Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum ego inter eos » 3, haud absur-

¹ Dubia interpretatio. — ² Sc., per Adam. — ³ MATTH., XVIII, 20.

dum est si episcopus aliquando vice Domini nostri, aliquando vice Cephae fungitur.

Nunc autem mystice de pulvere [resurgunt], sicut Christus, et immortales fiunt. In ipsa Ierusalem 1, ubi, ut inter inspiratos doctores convenit, resurrectio futura est, ibi resurgunt, sicut Christus; deinde per eius viam proficiscuntur in regnum.

CAPUT XV.

Quare, dum responsorium ('ōnīthā) in templo dicunt, diaconi illud in abside repetunt? et quare nunc dicit *Išō'yabh*: « Mysteria ordinant »? et quare non ostendit quomodo panis 10 sit coquendus vinumque miscendum?

Cum per descensum Spiritus sancta ecclesia in omni plenitudine vera et fide sancta perfecta esset, etiam spiritales potestates ab ea acceperunt, ut ait caelestis apostolus: « In ecclesia revelata est multiformis sapientia Dei principibus et 15 potestatibus quae in caelo sunt » ². Nunc ergo, postquam ecclesia per responsorium exhibuit dispensationem Domini nostri, — ut per hanc ipsam fidem ³ homines regno digni efficiantur, — mox Christus spiritalibus revelatur, et ipsi una nobiscum confitentur, nostrae confessioni sine dubitatione assentientes.

Quod archidiaconus, et qui cum eo sunt, mysteria ordinant, ut docet Išoʻyabh, hoc est: tempus adest ut mansiones regni p. 37. praeparent. Sed dicamus, quare non docuerit "quomodo ea ordinent aut unde venerint, cum de rebus etiam minoribus dixerit, quales sunt ablutio lampadum 1, et semantron 5, aliaque 25 huiusmodi. Atqui, sicut Dominus noster dixit: « Ego vado parare vobis locum »; et: « mansiones domus Patris mei multae sunt » 6; sed quomodo aut ubi, non ostendit: ita nec beatus Išōʻyabh nunc indicat unde mysteria venerint aut quomodo confecta et praeparata sint; eo quod excedat nostram naturam scire quae et unde sint bona nobis parata: utrum ab antiquo fuerint, an modo parentur. Quod parat nobis, a Domino nostro

¹ Sc. in bemate. — ² Eph., 111, 40. — ³ Se., per fidem in dispensationem Domini. — ⁴ Vide Tract. II, cap. v. — ⁵ Syr. nā qōsā: lignum quo percusso orientales dant signum conveniendi ad orationem. — ⁴ Johan., xiv. 2.

didicimus; et harum mansionum ministros esse spiritales, scimus; et quod hi in regnum introducunt eos qui digni sunt, revelavit nobis: ipsa autem bona, quae sint, ignoramus; dixit enim insuper Dominus noster: « Oculus non vidit, nec auris audivit, nee super cor hominis ascendit, quid praeparaverit Deus diligentibus se » ¹. Et ipse quoque Išōʻyabh symbolice de praeparatione mansionum, — quae sunt mysteria, — ostendit, eo quod haec (sc. mysteria) unde sint, lateat nos: non quasi de his docere recusaverit; sed rerum incorruptibilium typum expressit.

CAPUT XVI.

Quare, cum « Gloria » dicunt, vela revolvunt; et diaconi egressi sacerdotes introducunt? Et quaecumque hic aguntur doceas me singulatim.

Nunc, postquam mystice cum Domino nostro surrexerunt ², et mansiones regni paratae sunt, et cena apparata est: quid? Spiritales, qui intus sunt, egrediuntur et in caelum introducunt electos, qui sunt triticum electum. Et prius vela movent. Quid enim? « Mortui qui in Christo, resurgent prius » ³ ad *clamorem. Vident moveri vela, quae sunt caelum; et de pulpore vere se excutiunt et fiunt immortales, quando cum signo Trinitatis ⁴, quo signati sunt, resurgunt de sepulchro, finita iam tota Christi dispensatione. [Et absis iam aperta est,] quam ante mortem ⁵ clauserant; et caelestes et spiritales ab ipsis didicerunt ⁶.

Nunc egrediuntur bini ⁷, ordo post ordinem, — nam et multi sunt, — et primus archidiaconus cum socio eius, et alii post eum bini. Si vero superfluitas sit forte diaconorum aut. — cum hoc evitari non potest, — defectus. [aliter ordinantur] ⁸: sed id quod fieri oportet hoc est, ut sint tres ordines, secundum tres ordines supernarum ecclesiarum, cherubim et seraphim et throni. Exeunt autem portis apertis; et capita sua inclinant.

¹ I Cor., 11, 9. — ² S add. « mortales ». — ³ I Thes., 1v, 16. — ⁴ Sc., audita doxologia responsorii. — ⁵ Sc., ante sessionem in bemate inter responsorium canendum. — ⁶ Vide cap. xv, ad init. — ⁷ Sc. diaconi, etc., qui in abside sunt. — ⁸ Desideratur aliquid.

Et ad Ierusalem, bema, veniunt; et ad turmam sanctorum, qui in eo sunt, adorant. Deinde facies suas ad altare convertunt et adorant, ita ostendentes: Nos illius Domini, qui ibi sedet, quasi legati missi sumus ad vos: confortamini in Domino nostro, et ad eum proficiscimini. Iam perfectam scientiam adepti estis 5 post resurrectionem: videte mansiones ordinatas, quae vobis paratae sunt: et velamen (šōšepā) eis impositum est ut ab oculis peccatorum abscondantur. Et postquam responsorium simul dixerunt spiritales et corporales, in una iam ecclesia facti concordes, et liberationem adepti a morte et inconstantia, 10 et iam, differentiis suis compositis, simul « Gloria » dixerunt: demum electi ad caelestes mansiones ire festinant. Et ad eas adorant, gratias agentes illi, qui ipsos misit: et invicem amplectuntur cum adoratione, eo quod per labores suos digni habiti sint qui horum bonorum heredes fiant: rursum vero, 15 p. 39. quia passiones naturae dissolutae sunt, *et tota natura humana

o. 39. quia passiones naturae dissolutae sunt, *et tota natura humana in caritate versatur.

Spiritales quoque, diaconi, adorantes obviam illis flunt, et

facies eorum et pedes accipiunt ¹, et ante cos procedunt, quasi melius viam scientes, quae ducit in caelum. Et cum usque ad 20 caelum adduxerint cos, ipsi foris manent, nec ingredi audent donec ingrediantur sancti, a quibus *ipsi* Spiritus revelationem didicerunt ².

Et sic episcopus intrat, velut Simon, et post eum coaevus eius, qui post obitum eius auctoritatem eius suscepit. Qui enim 25 in die revelationis Domini nostri inventus fuerit in hae vita, non morietur sed immutabitur, ut ait be uus Paulus: « Non omnes, inquit, dormiemus, omnes vero immutabimur: subito, inquit, sicut ictus oculi, in tuba novissima, cum sonaverit: et mortui resurgent incorrupti, et nos immutabimur » 3. Ita et 30 nunc: ille, qui baculum episcopi tenet, qui non est mortuus cum episcopo et apostolis in bemate — quia non lumi sedebat — mutatur in resurrectione, sine dormitione. Alius episcopus 4, qui loco Cephae stare et baculum eius tenere invenitur, ba-

¹ I. e., nt videtur: salutantes eos (nam « accipere faciem » est salutare), et accipientes (sensu literali) caligas eorum (de quo vide infra).

— ² Vide cap. xv, init. — ³ 1 Cor., xv, 51, 52 — ⁴ Hic est re vera unus ex presbyteris (vide cap. xiv, init.), qui « episcopus » symbolice tantum dicitur.

culum cum eo feret et vadet post Cepham, et tradet baculum Domino sacerdotii. Et respondebunt et dicent: Ecce nos et filii quos dedisti nobis 1, qui per gratiam tuam servati sumus.

Et diaconi capita sua inclinant ut caligas pedum sacerdotum 5 accipiant. Et sic intrant sacerdotes, quasi virtutibus primi, unus post alterum. Et prins episcopus ante altare adorat, deinde et alii qui circa eum: et iure quidem ille, ut bonus pastor, adorat primus, et gradus pastoratus sui tradit ceteris. Et quando ingreditur ille, qui baculum fert, hunc accipit ab illo o archidiaconus et ad altare reponit. Cum archidiaconus sit quasi angelus super sacerdotium constitutus, ipse auctoritatem 2 accinit et ad Regem caelestem tollit. "Pastores, qui ea auctori- p. 40. tate gregem pascebant, in regno facit gaudere; quia de caelo auctoritas pastoralis descenderat, et nunc cum honore in cae-15 lum reversa est. Postman ingressi sunt sacerdotes et mansionum heredes facti sunt, tunc ingrediuntur et spiritales 3 post eos, et suum quisque ordinem ministerii observant; et stant ordinatim, sicut decens est ut coram rege stent: rege 1 in throno sedente, et vicario eius, Cepha 5, coram eo stante. 20 Dux exercitus 6 caelestis, secundum appellationem quam accepit 7, ita apparet; ceteri autem, discipuli 8 et spiritales 9, in suo quisque ordine stant.

Dicit quoque *Išōʻyabh*: Subdiaconi locum suum relinguentes veniunt et stant in acie, quasi ab inconstantia liberati et ipsi: 25 superis et inferis in una felicitate sociatis, tamquam ipsius regis cognatis. Humani gradus 10 prius regnant: deinde — quasi throno propinquiores — diaconi, qui sunt summa angelorum ecclesia; post hos media e clesia 11; et lectores in gestroma stant. Et ordinatim stant, ut decet sessionem regis.

CAPUT XVII.

Quare hic dicunt « Credimus »?

30

Cephas nunc in capite ecclesiae constitutus, et cum eo pastores et tota congregatio ecclesiae hinc et inde, ipse cum pastoribus, qui a tergo eius sunt, unus post alterum, gregem

¹ Cfr. Is., vin, 18. - ² Se., baculum. - ³ I. e., diaconi - ⁴ Se., mysteriis, super altare dispositis. — 5 Sc., episcopo. — 6 φάλαγξ. — ⁷ Se. « archidiaconus ». — ⁸ Sc. preshyteri. — ⁹ Sc. diaconi. — ¹⁰ Se. presbyteri. — 11 Sc. subdiaconi.

nos et filii, quos dedisti nobis 2 ex fide qenitos quam docuisti nos. Ecce, obtulimus eos coram te; et baculus fidei, quo eos pascebamus, hic est. Et ipse prius incipit fidem veram recitare, deinde omnis congregatio filiorum eius cum eo: hoc est autem, p. 41. ita dicit: "Docuisti eos in hac fide conversari: et ecce, ipsi erunt et sibi et milii testes fideles, et confitebuntur verum fidei verbum, quod docuisti eos. Et dum fidem recitant ii, qui intus sunt 3, respondent post eos illi, qui foris sunt. Etsi enim qui intus sunt, electi videlicet et sancti, operibus praestant, attamen 10 fide omnes sunt aequales. Et cum confessionem Cephas indicaverit, et qui cum eo sunt, rite omnes, qui veritatem eius iam sunt confessi, tunc congregation confitentur; et quidquid hi, qui intus sunt, incohant, illi, qui foris sunt, obsignant. Et sic confessionem ostendunt Patris et Filii, qui hominem de nobis 15 assumptum sibi coniunxit et in eo dispensationem immediate impleyit, qui est ipse Deus et homo in duabus naturis et duabus hypostasibus (gĕnomē); et Spiritum sanctum confitentur procedentem: et unam ecclesiam sanctam et apostolicam; et obsignant confessionem per « resurrectionem corporum ». 20

CAPUT XVIII.

Quare hic accedit diaconus ad portam absidis? et quare dicit Iso'yabh: « ille qui apostolum legit » et quare quattuor diaconi accedunt ad altare bini, hinc et inde, et ministrant?

Expletis iam omnibus usque ad iudicium et retributionem, 25 accedit diaconus qui Gabrielis vice fungitur, quia ipso tenet potestatem huius testamenti. In porta absidis stat, versus regem, eo quod donnis administrator est, qui coram patrefamilias, mercedis datore, dispensat. Et in primis characterem sermonis sui declarat: « Orate ut pax sit nobiscum »; et ne indignatione 30 repleantur ii qui sunt primi, secundum parabolam Regis, neque patrifamilias irascantur, putantes se plus accipere debere; neque p. 42. invidia praevaleat, si alius misericordiam consequatur, *alius

¹ A « vero ». — ² Cf. Is., vm, 18. — ³ Se., qui in abside sunt. — ⁴ Ad verbum: « tenet testamentum ». Sensus est: Gabriel ille est cuius testamentum (sc. novum) nunc symbolice agitur.

secundum rationem operationis suae accipiat. Iuste enim haec dispensatio, pro misericordia patrisfamilias, dispensatur; et mansiones dat ¹ episcopis et presbyteris et diaconis et choro, et reliquis, cum filiis nostris et filiabus, fratribus nostris ac sororibus, et patribus defunctis, regibusque fidelibus, qui sunt illi, qui novissimi in vineam venerunt; ⁵postea autem prophetis, qui in vineam intraverunt primi ²; et apostolis et martyribus, qui venerunt post eos. Et a novissimis incipit ³ usque ad primos, secundum parabolam Domini nostri, qui procuratori suo ait: « Voca operarios et da eis mercedem suam; et incipe a novissimis usque ad primos » ⁴.

Quid denique? « Hanc oblationem laborum eorum suscipe, Domine », — rogat pro more suo, — « et sanctifica eam virtute tua; et faciem revelatam ostende eis; et fac eos participare in portione et hereditate sanctorum; et nos spiritales cum eis participemus; et fiat nobis in iudicio tuo auxilium et redemptio; et fac nos delectari in vita regni tui per gratiam Christi, qui redemit nos ».

Alii vero diaconi, videntes ordinis custodem appropinquasse,
coccurrunt et ipsi ad ministrandum et munus suum perficiunt
donec Dominus timentibus se satisfaciat; et iuxta thronum stant
cherubim et seraphim, et fovent et recreant ⁵ Regem ministratione sua, vultu demisso, neque audentes intueri eum. Episcopus, qui est loco Cephae, orationem offert pro grege suo,
pro iustis et pro peccatoribus; et concludit omnes sub inobedientia, ut super omnes fiat misericordia ⁶ Dei nostri; ostendens indignam esse nostram naturam quae ad ministrandum
illi accedat; et petit misericordiam in seipsum et in gregem
suum. Et orationem suam clara voce obsignat ⁷: et filii eius
et grex eius suam ipsorum orationem cum eius consociant per
sigillum « Amen ». Et signat eos et seipsum signo crucis more
solito, ostendens seipsum pariter et illos misericordia indigere.

*Finita autem petitione, mox ostendit eis signum pacis et p. 43.

¹ I. e., horum omnium diaconus mentionem facit in proclamatione.

— ² Haec verba, quae omittuntur (male) in Cod. S, mea ineuria omissa sunt et in textu huius editionis, vol. II, p. 42, l. 6 (vide « Corrigenda » ad calcem huius tomi).

— ³ Syr. « incepit ».

— ⁴ Mattu., xx, 8.

— ⁵ S « laudant » (vide « Corrigenda »).

— ⁶ Rom., xi, 32.

— ⁷ Sc., conclusionem alta voce recitat.

misericordiae; et auditum facit eis verbum, quo Dominus noster ad discipulos suos usus est post resurrectionem, id est. « Pax vobiscum ». Et illi usuram solvunt obedientiae, quasi filii obedientes.

Custos vero ordinis, videns acceptam esse orationem Cephae, 5 eumque pace usum esse cum grege suo, ita eos adloquitur: Quo modo Dominus pacem vobis dat, seminate et vos pacem unus erga alterum in cordibus vestris, et « date pacem invicem in amore Christi ». Et sicut soluti estis a carne et a mortalitate, solvite a vobis ea quae carnis sunt propria, et mutuas 10 querimonias deponite, ut librum nunc primogenitorum ¹ videatis, qui digni sunt in regnum introire.

Et primus egreditur diaconus qui Gabrielis fungitur vice, et stat in latere dextro, inter bonorum locum atque imbecillorum et peccatorum; et commemorat eos qui ad regnum acciti sunt, 15 et legit nomina eorum, prius vivorum faciens mentionem, quos resurrectio occupaverit, qui in hac vita adhuc sunt: episcoporum et presbyterorum et diaconorum, et vulgi ecclesiae.

Rursum post hace egreditur Michael, rector primus ², et sanctos recitat eos, qui fuerunt sub ipsius regimine et admi- ²⁰ nistratione, quorum Deus nomina descripsit. Et primum ordine disponit patres naturae, *deinde* patres promissionis, et patres legis. Et *simul* cum eo Gabriel recitat ordinem post ordinem; et uterque procedit in serie secundum ³ prioritatem temporis et posteritatem temporis ⁴. Et in fine populus congregatim to- ²⁵ tam summam corum coniunctim confitetur ⁵.

Restat autem ut dicamus, quare apud quosdam diaconi Gabriel et Michael vivos et mortuos simul recitent, apud alios p. 44. vero Gabriel solus recitet vivos, mortuos autem *uterque. Hi, apud quos Gabriel solus recitat eos (sc. vivos), ita dicunt: 30 Eos. qui in novo testamento sanctificati sunt, et domestici facti sunt Domino per fidem et opera ipsorum, Gabriel recitet, cui horum concreditum est testamentum, nec Michael cum eo se consociet; eo quod sublimius est testamentum hoc, cui Gabriel

¹ Sc. librum diptychorum. — ² Sc. diaconus veteris testamenti. — ³ Codd, « ad ». — ⁴ Ita ad verbum, sed sensus non certo apparet: probabilior videtur esse nomina, in umaquaque serie secundum ordinem chronologicum recitari. — ⁵ Sc., post diptycha populus dicit orationem « Et pro omnibus Catholicis », etc.

inservit, quam munus Michaelis. In ea autem quae sunt Michaelis: sive naturae sint, Gabriel potestatem habet, quia natura una est: sive scripturae sint, hoc quoque testamentum, cuius Gabriel minister est, una cum illo Michaelis gradiebatur: 5 quia antiqui omnes Filium de longe videbant, et desiderabant eum. Non Filius vetus testamentum desiderabat, sed prophetae desiderabant videre Christum et tempus eius: neque apostoli desiderabant videre tempus prophetarum. Itaque prius Gabriel hoc novum testamentum absolvat, deinde ambo simul 10 consocientur; nec dignus habeatur Michael ut egrediatur, donec proferantur dona iis, qui ad Gabrielem pertinent. Et quemadmodum Michael non egreditur ad bema donec videat eos (sc. congregationem) illos commemorasse, qui pertinent ad testamentum cui ipse inservit, - Abraham, inquam, et Isaac 15 et Israel 1, — ita nec hic egrediatur donec didicerit illos acceptos esse, qui Gabrielis sunt.

Illi vero, apud quos ambo simul recitant, ita dicunt: Sicut Gabriel particeps factus est eorum, qui veteris testamenti sunt, ita et Michael particeps fiat eorum, qui sunt novi; quia hic 2 20 ablatae sunt cogitationes et dubitationes, et primi, prophetae, et novissimi, apostoli, in Christo unum sunt, et utrumque testamentum eundem characterem prae se fert; et quamquam vetus illud quasi infantibus datum est, novum vero hoc quasi viris perfectis, tamen infantes et viri natura unum sunt. Unus 25 est homo, sive infans sive iuvenis sive senex sit: ita neque inter sanctos "Gabrielis atque Michaelis distinguamus. Et p. 45. utriusque partis consilium optime convenit: illi autem priores rectam observarunt regulam, eo quod secundum naturam processerunt.

Cephas autem, videns dona data esse, mox ipse, cum tota congregatione, rogat ut cum iustis consocientur etiam peccatores qui crediderunt; et quamvis per opera eorum non sint digni, tamen per Dei misericordiam hoc fiat. Deinde simul omnes pergunt: « Etiam, Domine, pro omnibus suscipiatur sup-35 plicatio haec; et fac nos dignos omnes regno tuo ». Et in eadem oratione includunt presbyteros et diaconos et totum ecclesiae

¹ Hoc ex eis elucidatur quae infra, cap. xxII, dicuntur: scilicet diaconum, Michaelem, post responsum « Ad te, Deus Abraham », etc., ad bema pergere ut dicat populo « Pax nobiscum ». — 2 Syr. « ibi ».

conventum ¹, eorum qui vel ante tempus vel in tempore adventus Domini defuncti fuerint. Oramus insuper et pro omnibus quibus indigemus quasi homines infirmi, et pro tota ecclesia cum filis eius, quae hanc participationem bonorum, quamvis indigna, digna est habita videre: « et pro omnibus spiritalibus et corporalibus accepta sit petitio nostra, et ignosce, Domine, omnibus peccatoribus ».

CAPUT XIX.

Quare, dum dicunt « Credimus », ad mentionem Patris et Filii et Spiritus adorant; et rursum, dum dicunt « Pro omni- 10 bus », et « Omnes nos », adorant ad altare et ad invicem?

Ouoniam per hanc fidem, et per confessionem Patris et Filii et Spiritus, digni habiti sunt qui hereditate capiant vitam; ubi illorum nominis fit mentio, adorant, gratias agentes quod Deus dignos fecerit ipsos ut per eius sanctum nomen vivant. Sed et 15 invicem gratias agunt, quod unius mentis facti sint, in huius confessionis concordia stabilitae: et sic dicunt: Confitemur et landamus te Deum Patrem veritatis, cui in initio placuit ut creap. 46. res nos, et quando peccavimus "redemisti nos per Filium tuum dilectum, naturam de te et imaginem essentiae tuae, qui homi- 20 nem ex genere nostro sibi coniunxit et in codem habitavit, et in eo fecit nobis renovationem et vitam. Et iterum: Et benedicti mediatores ad nos a te missi, qui per suum interventum adduxerunt nos ad hanc familiaritatem maiestatis tuae. Ne fiat vacua fides nostra, etiamsi sine operibus sit. Et nos quoque, 25 congregatio benedicta, qui renovati sumus per resurrectionem, et a quibus cogitationes inconstantiae transierunt, in amore simus simul et concordia, omnes unum corpus effecti in Christo; et invicem diligamus tamquam invicem membra.

Ad Filii quoque *mentionem* dicunt: Benedictus adventus tuus 30 ad nos, qui renovasti nos per dispensationem tuam, et convertisti nos, et a morte nos redemisti, et fecisti nos unum corpus verum omnes, et tu es caput nostrum ².

Benedicta autem et virtus Spiritus, qui uterum spiritalem

 $^{^1}$ Ad verbum « foedus ». — ^{2} S : « omnium nostrum » (vide « Corrigenda »).

baptismi sanctificavit, et genuit nos et fecit nos unam massam novam et sanctam, dignam hereditate caelestium bonorum, et intelligentem omnia pretiosa sibi data.

Item, ad « resurrectionem corporum nostrorum », adoremus 5 eum qui nos resurgere fecit; et invicem quoque adoremus, quia in una mansione omnes simul concordes facti sumus. Item, ad verba « Pro omnibus », et « Omnes nos » adoremus: sic enim alius propter alium, et per mutuas orationes, heredes erimus bonorum regni caelestis. Quapropter inclinationem ¹ reddamus 10 Deo et invicem, et intelligamus magnitudinem gratiae, quae data est nobis: quia ablatum est a nobis iugum crassitudinis carnalis, et facti sumus spiritales per resurrectionem, et cognovimus virtutem Creatoris, et quomodo et quare per has omnes immutationes erexerit nos. Quamobrem adorationem praestanus altari et invicem: altare pro throno Dei habentes.

*CAPUT XX.

p. 47.

Quare nunc dicit diaconus: « Accessit sacerdos »? et quare nunc dicit Išōʻyabh: « Offert oblationem 2 N. »? et quid innuit diaconus quando ad portam absidis accedit? Et omnia quae hic observantur fac me doceas.

Expletis omnibus, quae ab initio mundi usque ad iudicium et voluptatem caeli observata sunt, absolutum est iam hoc officium. Venit nunc sacerdos ad ipsum officium dispensationis perfecte implendum, ut et ea, quae in ceteris officiis mystice sunt peracta, nunc plene cognoscantur. Et quemadmodum in Adami rebus res Christi significabantur, iterumque apud Noe earundem mysterium agebatur, et item tertio apud Abraham, nec non apud Moysen, et in prophetarum serie; et denique in Christo — mystice tamen — impletae sunt, cum re vera et in plenitudine consummandae sint in fine temporum: ita et nos dispensationem significavimus: in vespertino officio, quasi apud Adam; in nocturno officio, quasi cum Noe et Abraham: in matutino, quasi cum prophetis; et in ipsis mysteriis 3 usque adhuc

¹ μετάνοια. — ² S (recte, ut videtur): « cum anaphora »; quae lectio in utroque Cod. invenitur infra (p. 47 l. 12): vide notam ibi appositam. — ² I. e., in officio mysteriorum, seu in liturgia.

quasi futuram illam dispensationem significamus. Et sicut altera dispensatio est altera praestantior, ita et alteri plus honoris quam alteri exhibemus. In vespertino officio, quando res Adami significabamus, etiam mundi creaturam ostendimus: in 5 nocturno officio, cum res Noe et Abrahae tracturemus, po-

tiore laboravimus labore, secundum longiorem vitam Noe, quae usque ad Abraham protracta est: in matutino autem, quemadmodum prophetae alius post alium surrexerunt festinanter, ita et psalmos unum post alium disponimus; in Domini nostri to adventu, quia Iohannes huius exordium fuit, ita et in initio ofp. 48. ficii mysteriorum, "marmītham septimam suo cum tono incohamus, quae marmītha adventum Iohannis significat. Et tanto huius officii mysterium pluris facimus quam priorum, quanto Christus illis praestat, qui fuerunt ante ipsum. Nunc autem, 15 postguam liuius officii excellentiae satis fecimus, protinus veram figuram adiungimus, quae 1 in fine revelanda est. At quoniam in hoc mundo verbis atque sermonibus 'utimur ad laudandum Deum², guidguid antchac figuravimus, vocibus pariter et verborum compositionibus celebravimus. Nunc autem, de 20 sepulchro resurgentibus, verba nobis et nomina opus non sunt: ibi enim, in resurrectione, cognoscemus sicut et cogniti sumus, secundum sermonem beati Pauli: « Nunc, inquit, cognovi ex parte: tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum; nunc

Hanc igitur dispensationem ab ipso initio huius partis officii i honorat Išōʻyablı. Usque adhuc in omnibus hisce orationibus, qui orabat aut legebat aut sedebat « presbyter » vocabatur aut « episcopus »; nunc autem ablatum est nomen « presbyter » 30 et « episcopus », et « sacerdos » vocatur. Cum iam sacerdos, Christus, officium hoc persolvat, sublatum est nomen « presbyter » et « episcopus »: « Ipse enim est sacerdos et pontifex ». ait beatus Ephraem, « et ipse est qui offert et accipit, nec non et consecrat ».

quidem per mysterium videmus, in parabolis, tunc autem facie 25

ad faciem » 3.

35

Le adingimus figuram veritatis, quae revelanda est (sc. in futuro saeculo). — 3 Ad verbum: « laudamus et utimur ». — 3 I Cor., xm, 12. - * Sc., anaphorae. Vide p. 47, not. 4.

Nunc ergo « sacerdos » accedit, et cum eo diaconus: ut Gabriel 1 honorem eius exhibeat, et dicat ipse quae sunt necessaria. Duobus beatus *Išōʻyabh* hanc dispensationem ² honoravit: primo, quod « sacerdotem » vocavit eum qui accedit; deinde. 5 quod verba huius officii unius sunt personae 3, neque mixta verba sunt ex uno et altero testamento, vel ex hac scriptura atque ex illa, qualia in officiis hunc mundum spectantibus adhibehantur. Secundum divisionem membrorum et secundum cogitationes divisas, ita antehac fuit et dispositio officii nostri; 10 postquam vero *omnes unius cogitationis uniusque consilii et p. 49.

animi facti sumus, minister quoque officii nostri unus est, atque ex uno ore loquitur: hoc est, cum anaphora 4 unius personae (parsopā).

Sed neque diaconus iisdem utitur verbis quibus antehac; sed 15 videns regen accessisse ut ipse officium persolvat, non per mediatores, mutat sermonem suum: accedit more solito, et adorat servi instar: non dicit « Pax », neque « Oremus »: cur enim oremus? necesse non est. Cum ad locum pacis pervenerit, nec pacis mentionem ille facit, — eo quod Dominus pacis ipse 20 officium persolvit, — sed allocutionem infert, quae novum statum doceat; et quasi ipse sit nobiscum in concordiam redactus, ostendit et dicit: « Confiteamur et rogemus et supplicemus Dominum omnes pure atque gementer ». Non amplius, o auditores, mysteria, ut antehac, exprimimus: tunc enim locus erat remis-25 sionis peccati; et efiamsi cogitationibus loqueremur inordinatis, Deus fortasse nobis ignosceret. Nunc autem mundatae sunt cogitationes nostrae, et transiit a nobis et a vobis inconstantia, et vos liberati estis a morte. Quapropter « pure orate » et « gementer supplicate »: magnum est re vera mysterium hoc, 30 gnod peragitur, et secundum magnitudinem eius, ita sit timor vester: « servite illi in timore » 5, cum gemitu quoque, quia misericors est et misericordiam suam non cohibet 6. Et prae-

¹ Se. diaconus. — ² I. e., hanc officii partem. — ³ Vide not. seq. — 4 Syr. bëqurrābh qurbānā, quae etiam lectio est Cod. S in interrogatione huic capitulo praemissa, ubi quaeritur: « Quare nune dicit (Iso'vabh): Offert oblationem [S 'cum anaphora'] N? ». Ex eo loco sensus huius ernitur: « una persona », ut mihi videtur, non est episcopus, sed auctor anaphorae, quae praesenti die adhibetur, scilicet aut SS. Adaeus et Maris aut Theodorus aut Nestorius. - 5 Ps. 11, 11. -6 Cf. Ps. LXXVII. 9.

terea, « state statione decora »: et « intuemini oculis cordium vestrorum omnia quae nunc aguntur », et magnitudinem eorum intelligite. Et quid sunt, o spiritalis 1, qui corda nostra terrore replevisti? « Mysteria, inquit, tremenda consecrantur ». « Horrendum est nimis incidere in manus Dei vivi » 2, ait 5 n. 50. beatus apostolus. Nunc ergo « mysteria tremenda *consecrantur »: iure timeamus, tremamus, trepidemus: ne simus negligentes nunc, quia coram rege stamus. « Furor regis angeli sunt mortis » 3 ait sapiens, « Ne forte irascatur » et perdat nos, ne cessemus a fletu: et si non voce, ne contra nos com- 10 moveatur, sed corde tamen, « Osculamini filium, ne irascatur ». ait beatus David; si enim irascitur, « peribitis de via eius: quia si exarserit ira eius », perdet; si vero pacificatur, « beati omnes qui confidunt in eo » 4. Ergo et vos ita facite. Et quis est qui consecrat? dic nobis, o spiritalis, « Sacerdos, — Chri- 15 stus, - accessit ut oret, ut per ipsius interventionem pax vobis multiplicetur ». Ne ergo contemnatis: si Deus demisit se et vestrum corpus induit, idemque sanctificavit et deificavit, et ad dextram sedit, et petit pro vobis 5, confortamini et « levate capita vestra, quia appropinquavit redemptio vestra » 6. « Con- 20 fortamini in Domino nostro, et in potentia virtutis eius » 7. quia pax multiplicatur vobis. Quid autem? « Oculos vestros deorsum inclinate »: humiliate vos, sicut homines quibus bene factum est, quamvis indignis. Videte quod reconciliatus est vobis Creator, cum multiplicata sint peccata vestra. Nam et 25 multo malo digni eratis; sed Deus noster, qui misericordia dives est, redemit vos per Filinun suum, et exaltavit vos ad seipsum. Misericordiam ergo consecuti, « inclinate oculos vestros deorsum »; et quia elevati estis, « mentem vestram ad caelum tendite ». Quoniam spiritaliter elevati estis, mentes ve- 3) strae spiritaliter eleventur: « et vigilanter et diligenter rogate et supplicate Deum », « Vigilanter », quia mortalitate expediti estis, et socii facti estis vigilantium 8: « diligenter », quia Creator cum diligentia visitavit vos. « Rogate » eum, quia ipse vos quaesivit 9; et supplicate ei, quia ipse non rogatus ad vos de- 35 scendit. « Et nemo audeat loqui ». Et cur non? Quia loquela

¹ Sc. « diacone ». — ² Heb., x, 31. — ³ Prov., xvi, 14. — ⁴ Ps. ii, 12. — ⁶ Rom., viii, 34. — ⁶ Luc., xxi, 28. — ⁷ Eph., vi, 10. — ⁸ I. e., angelorum. — ⁹ Eadem vox syriace et « rogare » et « quaerere » sonat.

vobis ablata est pariter et taciturnitas, "et facti estis velut p. 51. angeli: illos imitamini. Spiritalibus similes facti estis: nolite loqui. Et si oratis, illos imitamini: non manebitis sine oratione, quia etiam spiritales orant: non orabitis cum loquela, ne sitis 5 alienati ab illorum coetu. « Et in silentio et in timore state ». « In silentio », quia in futuro saeculo motio nulla est: « in timore », quia Deus index est 1: timete eum, et trepidate a legibus eius.

Et ubi huiusmodi verbis diaconus cum congregatione beneo dicta collocutus est, ad consuetum suum sermonem revertitur, ne alienus habeatur et non audiatur. Sed dicit « Pax nobiscum », non « Oremus, pax »; nunc enim pax illa, propter quam ipse venit, nobiscum est, Salvator scilicet omnium. Siquidem dicit: « ut per eius 2 interventionem pax multiplicetur vobis »: quid nunc ipse oret nisi hoc: « Pax nobiscum » facta est? Neque petitione vobis opus erit, quia pax, et Dominus pacis, nobiscum est. Deus venit et visitavit nos: sanavit contritos corde 3, et morbos eorum alligavit.

Quid ergo sacerdos, de quo haec dicta sunt! Quasi procurator 20 pro grege creditus, acquiescit sermoni diaconi, negue mandatum repudiat aut suasioni se praebet impervium; sed accedit « ut pax fiat per eius interventionem ». Et pulchrum initium viae suae ostendit. Et coram eo velamen a musteriis aufertur. Quia revelatum est mysterium regni, heres factus est caeli et terrae, et 25 aperte novit mansiones paratas: non est alienus a mysteriis, ne procul sit a regno. Venit et paravit, et revelatae sunt ei mansiones. Adorat coram altari, ad significandum quod etiam Christus in humanitate eius « pernoctavit in oratione Dei » 4.

Post haec autem quid diaconi faciunt? *Ministerium suum p. 52. 30 assumunt: cherubim alis et seraphim luminibus: alii enim ex eis flabella accipiunt, ut seraphim, alii luminaria, ut cherubim. Et altare circumdant, et honorem praestant sacerdoti et oblationi; et sicut servi ministrant domino Christo, sacerdoti et pontifici qui in mundo apparuit. Sed et rationem ministerii sui az exhibent; accedit enim diaconus ad portam absidis, ad medium locum, qui est inter caelum et terram. Presbyter autem, qui evangelium legit, paratum se habet ad anaphoram (qurrābh

¹ Cf. Ps. Lxxv, 7. — ² Sc. sacerdotis. — ³ Cf. Is., Lxi, 1. — ⁴ Luc., vi, 12.

qurbānā)¹; et sicut alter Christus, accipit thuribulum, et a principe² benedicitur, ne ipse per se auctoritatem habere *cideatur*: nam et ipse Christus quondam a Iohanne fuit baptizatus.

CAPUT XXI.

Quare canonem « Gratia » sacerdos nunc dicit, et religna? Cum sacerdoti placuerit ut similitudo sit Domini sui, obedientiam ostendit; et ea quae Gabriel diaconus proclamavit plene exhibet: « Gratia, inquit, Domini nostri Iesu Christi, et caritas Dei Patris, et communicatio sancti 3 Spiritus sit cum 10 omnibus nobis ». Hoc est, primo: Pax non adimpletur nisi cum gratia adest Trinitatis; nec enim Christus quidquam eorum, quae nostrae naturae debebantur, sine voluntate Trinitatis egit. Unde « pax » « gratiam » debet praecedere, quia si nulla sit pax, nec gratia ulla est; sed et « gratia » « pacem » praece- 15 dere debet, quia gratia prius ignoscit, deinde fit pax 4. « Et caritas Dei Patris »: cum enim Christus gratiam implevit, per p. 53. caritatem Dei Patris *implevit. Et totius Trinitatis una est voluntas; sed descensus Filii per gratiam, consensus Patris per caritatem, communicatio autem perfectionis per descensum Spi- 20 ritus fit. Et ideo, cum Pater nostram redemptionem voluisset, non tamen perfecta est donec Filius descendere consensit; et cum descendisset Filius, et nos per dispensationem suam visitasset, non est perfecta redemptio nostra nisi per descensum Spiritus sancti, qui apostolis communicatus est et docuit eos de 25 Filio, sicut ipse dixit: « Ille vobis suggeret quaecumque dico vobis; ille vos docebit omnem veritatem » 5. Quod si haec veritas a Trinitate non indicatur, spuria est: unde in baptismo eius, Pater de excelso clamavit, Spiritus descendit sicut corpus columbae 6, Filius autem baptizatus est et dispensationem 30 perfecit.

Postquam autem populus assensum praebuit voluntati sacerdotis et mandato eius, secundum id quod dixit eis, secum consocians eos: protinus ostendit eis alium sermonem: Vos, o

¹ L. e., ut videtur, ea facit quae, incipiente anaphora, requiruntur. — ² Nempe, a sacerdote, sen ab episcopo. — ³ A om. — ⁴ Videntur haec ad « pax » referri, a diacono et ante et post « sursum corda », etc., proclamatum. — ⁵ Iohan., xiv, 26. — ⁶ Luc., iii, 22 (Pesch.).

mortales, participes iam facti humanarum Filii passionum, et credentes dispensationi eius, quae pro nobis facta est: sursum elevamini: nam et ad hoc venit, ut vos erigeret. Confortamini, forti animo estote, gaudete in Domino, glorificate eum et confitemini ei; thesauros vestros ad caelum tollite, ubi nec tinea nec aerugo corrumpit 1. « Sursum ergo, et in altum sint mentes vestrae », « ubi habitatio pura est tota, et habitatores eius gloriosi, ubi angeli in loco terribili non cessant volare et naturam Divinitatis honorare, et plausibus glorificant et concinunt dominationi eius, et vocibus iucundis Dominum honorando recreant: ibi », quasi homines a morte expediti et socii facti cum spiritalibus, « sint mentes vestrae » ². Ecce ego ante vos profectus sum, et eo praeparare robis locum. Puritate ergo et sanctitate venite et accedite ad ista mysteria; quae, cum in 15 terra videtis, in caelo esse existimate: et ibi, in caelo, *sint p. 54

terra videtis, in caelo esse existimate: et ibi. in caelo, "sint p mentes vestrae.

Populus autem, quasi domestici fidei, assentiunt sermoni veri pastoris, qui ab ipsis mediator est designatus ³, et respondent ei: Vere, sicut mandasti nobis, ita facimus. Et cum ille « sursum » dixerit, neque definiverit, ipsi protinus, tamquam veritatem scientes et perfecti, ubi sit « sursum » dicunt, hoc est: « Ad te, Deus Abrahae et Isaac », etc.: ac si dicerent: Cogitationem tuam scimus, — quid a nobis requirat, — licet nobis non indicaveris; et ecce elevati sumus ad eum qui solus est aeternus, qui est ipse Deus primorum et novissimorum; qui, etsi ad nostram eruditionem mutationem fecerit legum, ipse tamen non mutatur, sed sicut pater qui filios suos amat, de lege in legem erudit nos; et qui novum testamentum dedit nobis, ipse est Deus patrum priorum.

Sacerdos autem, filios sibi obedientes et cogitatione elevatos videns, suum quoque ministerium statim eis manifestat: Iam denique, cum sitis in caelo, scitote quod « haec oblatio Deo offertur » per mediatorem, filium generis nostri. Populus autem rite laeteque dicunt ei: Admodum iuste haec oblatio perficitur, si illi offertur ; et « dignum et iustum est ». Porro autem, quid?

¹ MATTH., VI, 20. — ² Vide Theodori et Nestorii liturgias, quibus fortasse utitur auctor in exponendo textum liturgiae Apostolorum Adaei et Maris: alioquin illarum textum hic directe exponit. — ³ Ad verbum « creditus ». — ⁴ Ad verbum « est ».

CAPUT XXII.

Quare nunc dicit diaconus qui in bemate est: «Pax nobiscum »? et quare non dicit $I\check{s}\bar{o}^{\epsilon}yabh$ quod diaconus qui proclamavit ^{1} hoc dicit: cum nos dicamus quod diaconus qui proclamavit dicit?

Gloria Spiritui Domini! quantum sapientiae suae contulit beato huic viro ut pulchram huic officio formam depingeret! Onid autem? « Dicit diaconus qui in bemate est: Pax nobip. 55. scum ». Sed prins investigemus, quare non dixerit: *« Diaconus ad bema venit », deinde, « dicit: Pax »: cum alibi dixerit 10 semper: « ascendit diaconus », et « ascendit cantor », et his similia. Diaconus vero nunc, qui in bemate est, Michael est: qui etiam extra absidem sedet, sicut ad pedes Iesu sedit in sepulchro. Ubi enim audivit Michael Deum, qui nune praedicatur, eundem esse de quo inse dixisset Moysi 2, cucurrit festi- 15 nanter lerusalem 3, in qua suas docebat leges: et nunc annuntiat populo, qui sunt in vetere testamento , pacem et tranquillitatem: ac si diceret: Confortamini, o patres legis, quia hic ille est Christus, quem ego vobis praedicabam secundum divinitatem eius: sed vestimentum 5 de vobis assumpsit, 20 et mandata ita immutavit ut vobis accommodarentur. Et ecce hoc nobis notum fecit per illud, esse se « Deum Abrahae et Isaac et Iacob ». Propter quod state in virtute Dei nostri, et levate capita vestra: et state in libertate novi testamenti, nec amplius sub iugo legis vos inclinate. Hic est Messias, cuius 25 nomen ego, dum eram dux vester, prophetis iugiter notum faciebam.

Et non dicit Išō yabh « procedit diaconus », quia Michael statutum morem ministrationis suae nunquam reliquit, sed semper cum Gabriele apparet. Cum eo eral in nativite: et ubi 30 Dominus noster Satanam vicit cum eo erat, quando venerunt ad ministrandum Domino nostro: et cum eo erat in resurrectione. Unde necesse non est ut dicatur « ascendit ad bema »:

¹ Sc., qui proclamationem « Omnes nos » pronuntiavit (?). — ² Hoc didicit nempe ex responso populi: « Ad te, Deus Abrahae », etc. — ³ l. e., ad bema. — ⁴ I. e., qui significant eos, qui sub vetere testamento vixerunt. — ⁵ Sc. corpus.

quia non inde recessit. Et ecce, quamvis apud nos ille diaconus hanc pacem annuntiet, qui et proclamationem facit, tamen, uti superius dixi, beatus *Išōʻyabh* ea omnia praescripsit, quae typum aliquem regni exprimerent; neque curae fuit ei ut omnia quae scripsit plene *perficerentur, ita ut nihil aut adderetur p. 56.

aut demeretur.

Cum autem uterque angelus, Gabriel et Michael, stans annuntiaverit inter populum ¹ ea quae necessaria sunt, — praeparationem scilicet *Christi*, — ipse sacerdos ^rinsigne officium ² incohat.

CAPUT XXIII.

Quare nume sacerdos quiete incipit? et quid significat hace gëhāntā?

Haec gehanta veterem dispensationem significat, et primam 15 creaturam, — nam populus ei 3 dixit, mentes suas elevatas esse ad « Deum Abrahae »; et Michael quoque annuntiationem pacis filiis legis annuntiavit, — quasi diceret sacerdos: Ego sum de quo antiquitus dictum est, qui a Deo exivi et vos ad eum congregavi. Incipit ostendere quomodo creaturam ex ni-20 hilo creaverit: et auomodo ministros ei constituerit spiritales: et quomodo veterem hominem creaverit; et quomodo sine lege eum direxerit, deinde legem ei introduxerit, et de immutatione eiusdem legis ostenderit ei. Et notam facit immensam eius bonitatem, qui cum a spiritalibus celebraretur et laudaretur, 25 cladem tamen domus Adami non neglexit. Et quia duo prophetae ostenderunt eum a spiritalibus laudari, Isaias inquam et Daniel, - Isaias quidem di.cit: « Vidi Dominum sedentem in throno excelso, et seraphim stantes super eum » 4, etc.: Daniel autem dixit: « Millia millium stant coram eo, et decies 30 millies dena millia ministrant ei » 5. — ita et sacerdos, Christus, nunc ostendit gloriam summi Dei: ita scilicet eum esse ut dixerint prophetae priores, et licet creatura opus non haberet, tamen creasse eam ut ipsa pulchritudmem possideret. Et ecce, hoc notum fit ex eo, quod "ille, cui necesse non erat ut p. 57. 35 uniret se cum nostra natura, propter nos exinanivit se et no-

A: « in mundo ». — ² S: « officium mysteriorum ». — ³ Sc. sacerdoti. — ⁴ Is., vi, 1. — ⁵ Dan., vii, 10.

stram formam accepit; et cum esset Deus, inventus est in forma hominum, et in similitudine factus est homo ¹. Quare, ut ostendam vobis quanta sit misericordia et honitas eius: liberati iam a crassitudine carnis, sine corpore ascendite, sicut Paulus, et videte quomodo spiritales in sua quisque turma glorificent eum, et quid dicant ii, qui nomen sanctae Trinitatis indicant ².

Sed et quiete sacerdos incipit, quia omnia quae prophetis dicta sunt, dicta sunt secreto: et cum propheta aliquid secreto didicisset, ea aperte ostendebat quae filii Israel audire poterant. Sed et beatus Moyses velamen sibi obduxit, ut populum cohiberet ne ipsum viderent: et Domini nostri Dei, cum ad visitandum nos venisset, non omnes homines adventum cognoscebant, sed angeli tantum et homines sancti, qui erant laboribus insigniti. Ita et gĕhāntam sacerdos quiete dicit, ut spiritales eam audiant et electi, quos elegit et ad regnum suum tevexit, populus vero non audiant eam, eo quod non sint laboribus sanctificati.

Sed ne obliviscantur sermonis eius, et sine ulla prorsus auditione maneant, et ne alieni fiant ab ipso, cum fidem ha-

beant 3: postquam ea recitavit quae ad veterem ordinem et 20 primam creaturam attinent, volens nunc ostendere Deum a spiritalibus perpetuo laudari, sermonem in medio genantae suae auditum facit, ubi laudes angelorum ostendit: non quod absoluta sit gëhanta: sed quemadmodum hodie angeli et homines in umam sanctum ecclesiam redacti sumus, et in Christo facti 25 sumus unus grex, ut ait caelestis apostolus, voluit ut nos quoque in concordiam redigamur, sicut et vigilantes 4, et eorum laudibus eum (sc. Deum) laudemus, *Etsi enim in corpore et propter res carnis ineffabilia beatus Paulus audivit verba, quae non licebat ei dicere: nobis tamen hodie, supra carnem 30 elevatis per resurrectionem, et in caelum sublatis, et in angelorum ecclesia constitutis, horum laudes pronuntiare licet. Et sucerdos ostendit coram eis canonem, quem Isaias propheta de illis (sc. angelis) dixit: namque veritatem dixerunt et prophetaverunt prophetae, et visiones multifariam multisque mo- x dis 5 viderunt. Cum autem pronuntiat formulam illam, qua

 $^{^{1}}$ Cf. *Phil.*, II, 7. — ^{2} Se., seraphim, ter «Sanctus» dicendo, Trinitatem praesagiunt. — ^{3} Syr. «propter tidem corum». — ^{4} I. e., angeli. — ^{5} Cf. *Heb.*, I, I.

spiritales Deum laudabant, tunc populus totus, quasi natura aequales, sigillum 1 illorum (sc. angelorum) laudis recitant, hoc est, « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus virtutum, cuius pleni sunt caeli et terra laudibus »: hoc est, caelum et terra iam 5 una ecclesia facta sunt: neque caelum caelum est, nec terra terra est, quia ablata sunt tempus et locus compositus 2: nam caelum est caelum terrae, et terra est terra caeli. Nisi enim esset caelum supra, non esset terra infra: et nisi terra esset infra, non esset caelum supra. Iam vero, superis et inferis in 10 unam ecclesiam redactis, non est « supra » neque « infra ». Sed et Deus in terra apparnit, et nostra natura in caelum ascendit; et cum Deus ad nos descenderit, terra facta est caelum: et cum sursum elevatus sit Filius generis nostri, caelum terra factum est. Quare caelum et terra unum facta sunt, et 15 non est terra neque caelum; et nos cum angelis iam constituti sumus. Ipsam ergo illorum (« sancti » praedicationem 3 recitamus, tamquam per resurrectionem perfecti.

Cum autem seraphicam « sancti » praedicationem absolvunt, pergit sacerdos ad ministrationem snam explendam; et 20 revertitur ad cursum gehantae suae, quiete recitans. Et ostendit gnomodo Deus hominem induerit, et quomodo, cum *esset ex- p. 59. celsus, demiserit se ut nos salvaret. Et cum gelianta in initio suo a vetere testamento inceperit, sacerdos nune novo eam obsignat, ut vetus et novum unum faciat, et una leges coniungat. 25 Et per recitationem suam ostendit totum scopum dispensationis Domini nostri; et gloriosa memorat, quae fuerunt in nativitate et epiphania eins, et usque ad passionem eins; in hac gehanta unam illam et voluntariam passionem enarrans: hoc est, quoad tradidit corpus et sanguinem eius et sua sponte se sacrificavit: 30 ut per alteram gehantam eius mortem significet et mortem nostram, nec non resurrectionem eius et resurrectionem nostram; ut de pulvere resurgentes digni habeamur in mansiones regni caelorum introire et bonis perfrui quae non amittuntur, quorum typus sunt corpus et sanguis. Et cum pervenerit 35 ad finem narrationis de sacrificio, — id est. postquam Dominus corpus suum et sanguinem tradidit, — deinde gehantam con-

¹ I. e., ultima verba. — ² I. e., materialis. — ³ Ad verbum: « sauctificationem ».

cludit sigillo Trinitatis. Et populus, quia secretum sacerdotis, quasi homines perfecti, noverunt, respondent post eum: « Amen »; credentes magnam esse eius cum Deo familiaritatem. Et ostendit eis ipse quoque ¹ angelus (sc. diaconus), cui hoc officium commititur, ut semper orent ipsi, et non deficiant misericordiam petere. Sic enim Dominus noster hora passionis sui discipulis suis ait: « Vigilate et orate, et ne deficiatis » ²: et cum opus non haberet oratione, non solum orabat ipse, sed etiam illis praecepit ut ipsum oratione adiuvarent. Illi vero, sicut praecepit eis angelus ut corde orent, — quia verbis iam non indigent, cum sint mundati a crassitudine carnis, — in oratione cordis versantur.

CAPUT XXIV.

p. 60. Quare nunc dicit diaconus qui in *bemate est: « Mentibus vestris orate », deinde: « In silentio et timore » ? et quare haec 15 gĕhānta duo habet « Pax » ?

Dispensatione usque adhuc per gehantam suam peracta, sacerdos nunc ad mortem significandam venit; et ostendit eum (sc. Christum) sine peccato ad crucem et mortem traditum fuisse. Et usque ad descensum Spiritus mortem eins fet re- 20 surrectionem³ ostendit. Tempore autem descensus, resurrectionem significat eius et mortem nostram. Mortuus est ille dum nos in mundo sumus; surrexit ille, et morinur nos; et in fine veniet et resuscitabit nos. Sic et gëhanta ostendit: nam usque ad medium eius, illius mortem significat; post medium 25 autem, illius resurrectionem et mortem nostram; et in fine eius, nostram resurrectionem. Ideo autem bis in ea « Pax » dicitur, quia duas mortes significat. Primum est « Pax » mortis illius, secundum est « Pax » mortis nostrae; quia cum nostra mors cum eius morte fuerit conjuncta, et resurrectio nostra 30 cum eius resurrectione, digni efficiennur ut cum eo bonis caelestibus perfruamur. Ideo autem non simul nostra mors atque illius fit, quia ille a nobis differt quodammodo, et quodammodo nobiscum participat. Differt a nobis, eo quod de caelo venit, et

Legendum est og $\mathfrak{S}$. non $\mathfrak{S}$: og (textus). — ^{2} Cf. Luc., хун, f; Матти, ххун, $\mathfrak{A}$. — ^{3} Defendum puto hoc verbum, quia nou concordat hic cum interpretatione auctoris.

Deus est pariter et homo: conceptus est sine coniugio, non fuit tentatus peccato nostrae naturae. Sed et mors eius a nostra differt: ille mortuus est et resurrexit tertia die: nos vero non eodem quo ille modo resurginus. Conjunctus est nobiscum in hoc, guod homo est, et guod in omnibus quae nostra sunt tentatus est, et etiam naturam et hypostasin possidet nostrae similem, et unus est ex indissecabilibus! Simili modo et eius mortis figura cum figura mortis nostrae coniungitur, eo quod in eadem gehanta et eius et nostra mors exprimitur. Sepa-10 ratur a nobis, eo quod prius sacerdas eius mortem et resurrectionem figurat, deinde mortem et resurrectionem nostram.

Sed et "angelus Michael duobus « Pax » hanc gehantam p. 61. coronavit: unum est « Pax » mortis eius, alterum « Pax » mortis nostrae. Et ubi eius mortem significabat, praecepit nobis 15 ut mente oraremus: id est, uno moriente, omnes per mysterium morimur; et uno resurgente, omnes per mysterium resurgimus. Ergo in eius morte mente oremus. Per nostram mortem silentium in nobis regnet, et flat cessatio naturae; quasi diceret: Cum iam mors vestra figuratur, sponte mortui estote, 20 et « in silentio estote » quasi homines mortui: « et in timore ». propter mortis tempus festimum. Sed ubi « mentem » indicat aut « silentium », aut his similia, quae nostra sunt seorsum a spiritalibus, non se nobis immiscet diaconus, sed nos docet anomodo oporteat agamus, — angeli enim nostro officio praefecti 25 sunt, — et quomodo curam nostri habeant usque ad novissimum halitum. At in « Pax » seipsum nobis immiscet. Vide quomodo, sin hoc ita esset, oporteret eum dicere: « Mentibus vestris orate: pax vobiscum ». Sed ut mente oremus, nobis praecipit. In « Pax » vero, et nos et se pariter facit esse, quasi diceret: 30 Licet in morte non vobiscum participemus, tamen ad passiones inconstantiae quod attinet, quae omni hora nobiscum pugnant atque contendunt, et nos a pace separant, simul vobiscum sumus; et etiam nos pace indigemus, ut passiones illae a nobis solvantur. Sed non solvuntur nisi quando a vobis mortalitas aufertur. Cum autem vos a morte liberamini, ab inconstantia quoque liberamini: et vobis ab inconstantia libera-

¹ S in marg, haec habet: «h. e. hypostasibus, quae indissecabiles vocatae sunt, quia si dividitur hypostasis corrumpitur et perit ideo indissecabilis vocatus est (Christus) ».

tis, vobiscum liberamur et nos: et fit « pax nobiscum », quia passiones a nobis quiescunt. Et quemadmodum non fit pax inter homines nisi propter praecedentem tribulationem, ita et pax, quae nunc fit, propter praecedentes passiones fit. In p. 62. *« Pax » ergo simul simus; separemur a vobis in eo mod ad 5 mortalitatem pertinet; quoad inconstantiam conjungamur. Quoad vitam et rationem cum Deo simus: separemur ab eo in iis quae sunt Creatoris et creaturae; ita ut in una definitione invicem participantes, simul in concordia esse possimus. Et sicut unum facti sumus vobiscum per resurrectionem, — quia com- 10 participes sumus passionum, — ita et cum Deo unum sumus per vitam et rationem, et cognoscimus sicut et cogniti sumus. Et quemadmodum nunc ex parte cognoscimus, ibi in onmi plenitudine scientiae perfecti erimus, « et Deus erit omnia in omnibus » 1, quia omnes Deum perfecte cognoscent, sicut et 15 ipse cognoscit eos. Et hic impletur sermo beati Pauli, qui dicit: « Tune cognoscam sicut et cognitus sum » 2.

Restat antem ut dicamus, quare haec dicat diaconus qui in bemate est, non Gabriel. Quia Gabriel in ea auctoritatem habet quae futuri saeculi sunt, Michael in ea quae sunt huius 20 saeculi: et quia Gabriel conceptionem annuntiavit Patris futuri saeculi, cuius regnum non est de hoc mundo; et Michael similiter dicit ea quae mortem figurant. Sed et hac de causa: ut per sua verba populum cum populis participare faciat. Item, quia Michael in Ierusalem videtur, quae est hic mundus, Ga-25 briel vero in caelo est; cuius loco Michael, quasi propinquior nunc, nobiscum loquitur.

At ubi dicit, « In silentio et in timore », populus quoque mortem exhibent, secundum eius praeceptum, et mystice moriuntur; et adorant super terram, id quod mortem significat; 30 et cadumt casu prioris Adami, ut in secundi Adami resurrectione resurgant. Si enim nulla esset mors, nec ulla esset resurrectio; nam propterea *resurgimus, quod morimur. Ita et nunc, populus adorat super terram et tacet, neque mente orans neque ore.

Sunt autem quidam qui dicunt diaconum, cum superius dixerit. « Nemo audeat loqui », anathema tulisse in eos qui lo-

¹ 1 Cor., xv, 28. — ² 1 Cor., xiii, 12.

querentur. Sed non intellexerunt diaconum, non de iis, quae huius mundi sunt, velle logui, sed mysterium aliquod exprimere. Sin autem aliter res esset, tota ecclesia sub hoc canone concluderetur; nam quia dixit diaconus, « Onicumque orat. 5 corde suo oret », nullam porro orationem nobis orare liceret: ita ut hic iterum dicendo, « In mente orate », priorem eius sermonem corroboraret. Sed et ipse sacerdos, qui voce orat et benedicit, eidem canoni obnoxius esset. Sed non est verum hoc: non loquelam prohibuit canone, sed mortis mysterium 10 expressit. Ita nec Michael suis verbis a Gabrielis verbi sensu recedit. Ibi, supra, Gabriel dixerat: « Nemo audeat loqui; et qui orat, corde suo oret: et in silentio et timore state »: nunc Michael, quasi unus utriusque animus unumque consilium sit. eundem iterat sermonem: « Mentibus vestris orate ». Ibi di-15 ctum erat, « Corde orate » : sed « mens » et « cor » unum sunt. Et ibi, « In silentio et timore state »: et hic eundem sermonem Michael dicit; quia cum Maria duos angelos sedentes videret, evangelium dicit utrumque cum ea eundem sermonem de resurrectione locutum fuisse. Sic ait: « Vidit 20 duos angelos in albis sedentes, unum ad caput eius, - Gabrielem, — et unum ad pedes eius, — Michaelem, — et dicunt ei » 1, et reliqua. Ita et nunc: cum duo sint angeli, unum tamen sensum habet verbum corum; et guod Gabriel coniunctim dixit, "Michael dicit separatim, prout conveniens est.

Completa autem dispensatione, mortuoque Domino nostro atque resuscitato, et nobis quoque mortuis et resuscitatis, mox sacerdos audita facit verba quae indicio conveniunt: cum adhuc in nullo canone suo indicii et retributionis mentionem fecerit. Et sicut dicit Interpres ², ita est canon eius: « Et hic et ibi omnes nos simul aequaliter »: vel ut ait Nestorius: « Ut cum stamus coram te in illa domo indicii terribili et gloriosa »: quorum uterque rationem indicii proclamat. Sacerdos futurum indicium ostendit, et quod omnes misericordia egemus; ut ait caelestis apostolus: « Conclusit enim Deus omnes in inobedientia, ut omnium misereatur » ³: hoc est, inconstantiae pas-

¹ Іонам., хх, 12, 13. — ² Sc. Theodorus Mopsuestenus. « Canones ». de quibus loquitur auctor, videre licet in liturgiis Theodori et Nestorii post invocationem sancti Spiritus. — ³ Rom., хх, 32.

sione ita eos alligavit ut eorum natura a peccato aufugere non posset.

Tradito canone de indicio sacerdos, quippe qui totam dispensationem peregerit per ministrationem suam, mortemque illius (sc. Domini nostri) et nostram mortem compleverit, nec non 5 Domini nostri resurrectionem et resurrectionem nostram, venit mox ad obsignandum id quod operatus est: et quae a se cum labore et supplicatione orationum sunt facta, non sine vero sigillo relinquit; quia omnis pictura, quae delineatur, sigillo pigmentorum indiget, quae eam plene exprimant. Ita et nunc la sacerdos formam perfectam delineat atque effingit eius, quod incepit. Et mysteria alterum cum altero coniungit, et frangit et signat.

Sed forte quis dicat: Si consecrata sunt mysteria per mor-

tem Domini nostri, et Spiritus descendit et consecravit ea. et 15 perfecta sunt omni perfectione vera: quid sibi vult hoc, ut frangat et signet? nam et Dominus noster, cum benedixisset, frangens tantum fregit. Nos dicimus: usque adhuc mysteria consecrata sunt, et facta sunt corpus et sanguis. Nunc autem, postquam facta sunt corpus et sanguis, oportet ea coniungi, ut 20 corpus fiat sanguinis et sanguis corporis. Et si non coniungantur, oblatio non est una. Nunc autem consecrata et benep. 65. dicta *mysteria*, et facta panem et vinum, *quae per manus Domini nostri data sunt, sacerdos invicem consociat: non quasi consecrata non sint, aut consecratione opus habeant, sed ut si- 25 gillum habeant. Sicut cetera nostra officia omnia Trinitatis nominibus perficimus, ita et hoc sigillum sacerdos Trinitate obsignat. Et verbis suis ostendit mysteria opus non habere ut oblatio fiant, sed esse consecrata mysteria. Et dicit: « Appropinquare nos facit, Domine noster et Deus noster, misericordia 30 grafiae tuae » — ostendens nos per illius grafiam factos esse quod simus, illumque familiares sibi fecisse nos per gratiam suam — « ad haec mysteria gloriosa et sancta et divina ». Et dat gloriam Christo confectori corum; et notum facit, quod de caelo descendit panis caelestis, sicut ipse in evangelio ait: 35 « Ego sum panis caelestis, qui de caelo descendi » 1; et iterum: « Corpus meum vere est cibus » ², cum relianis aliis. Et dicit

¹ Ionan., vi, 51. — ² *Ibid.*, 55.

insuper sacerdos: « Accedimus et frangimus et signamus »: quid? «Corpus et sanguinem dilecti tui, Domini nostri Iesu Christi, panis caelestis, qui de caelo descendit et dat vitam universo mundo ». Et rursus signat corpus in calice, propte-5 rea and sanguis in corpore subsistit, et nisi esset corpus non esset sanguis: nec enim sanguinem sine corpore cogitamus. licet corpus cogitemus sine sanguine; nam sublato corpore, et sanguis tollitur: non corpus tollitur sublato sanguine. Item, sanguinem super corpus signat, propterea quod vita corporis in sanguine est, neque potest exsistere aut esse vivum sine sanguine: sed alterum in altero conservatur, et alterum alterum conservat. Et dum utrumque signo crucis signat. — eo quod redemptio haec per crucifixionem fuit perfecta, - Trinitatis nominibus obsignat, propterea quod tota divinitas in nostro to corpore habitavit. Deinde verbis suis ostendit perfectionem operis sui : quid etenim? « Seposita et consecrata *et completa sunt p. 66. mysteria haec gloriosa et sancta et divina »: in hoc sermone totam dispensationem strictim percurrens, « Seposita » sunt, quando super altare posita sunt: « consecrata » sunt, quando 20 tota dispensatio super ea signata est: « completa » sunt. quando sigillum consignationis perceperunt. Et facta sunt quid? « Mysteria haec gloriosa et sancta et divina ».

At quidam theophori viri dixerunt haec mysteria esse proprio sensu corpus et sanguinem Christi, non corporis et san-25 guinis eius mysterium. Quibus dicimus nos: Alia naturaliter exsistunt, alia sunt naturae coniuncta. Quae naturaliter exsistunt, non possunt in unionem assumi, sed ipsa natura intime sua facit ea. Oculi et manus hominis, eius sunt naturaliter; et non dicitur esse aliquid homo, quod cum manibus coniungitur. 30 Cum autem totum corpus in partes diviseris: si homo sine manibus sit 'adhuc homo ', et etiam sine capite et oculis et pedibus et dorso, ubi tandem est homo? Haec ergo naturaliter habet. Sunt autem ei et adiuncta quaedam: ferrarium esse, aut medicum, aut quemlibet alium artificem. Homo medicus est: 35 potest non esse medicus; faber est: potest faber non esse; sed vocatur medicus aut faber, arte sua cum co coniuncta. Licet vero ignoremus eum medicum esse, esse tamen hominem eum

¹ Superfluum videtur.

sine quaestione scimus; neque interrogatur. Homone es tu? Interrogatur vero utrum medicus sit an non, quia non habet naturaliter esse medicum. Et Christum quoque unum Filium, p. 67. unum Christum vocamus. At ubi 'arctius interrogamur 1 *quo- 5 modo sit, in duas naturas atque hypostases eum dividimus: non quod Christum quasi duas res consideramus², sive naturas sive hypostases, sed ut veritas naturarum eius agnoscatur. Nam et Denn hominem factum, et hominem factum esse Deum dicimus. At persuasum habentes naturas non esse immutatas, 10 dicimus Deum manere Deum, et hominem manere hominem: neque Deum hominem factum esse quoad naturam, neque hominem quoad naturam factum esse Deum; sed per unionem Deum factum esse hominem, et hominem Deum. Quae cum ita sint, etiam panis hic et vinum facta sunt corpus et sanguis, re non natura, sed unione. Et cum « corpus et sanguinem » ea quodam modo vocamus, « mysteria » quoque ea nominamus, ut corporis et sanguinis mysteria esse intelligantur, eo auod natura sint distincta. Si enim proprie corpus et sanguis sunt, mysteria non sunt: sin vero mysteria sunt, corpus et sanguis 20 non sunt; quia per mysterium exprimitur notio aliqua, quae in ipso 3 non inest naturaliter. Quaecumque naturalia sunt, mysteria non sunt; et quaecumquae sunt mysteria, non sunt naturalia. Sicut enim diaconum in mysterium angeli accipimus, sacerdotem in mysterium Christi, absidem caeli, altare throni 25 Christi, bema lerusalem, et cetera, quae per se 1 non sunt res ipsae, de quibus accipiuntur. — nec tamen, quia uon sunt per se, propterea omnino negamus esse, sed per unionem esse adfirmamus; neque, quia sunt per unionem, propterea negamus vere esse, cum per fidem accipiantur, — ita et pa- 30 nis et vinum corpus et sanguis Christi sunt per unionem et per mysterium; quoad naturam sunt panis et vinum. Si aup. 68. tem propter unionem obliviscamur naturarum, cur Arius *et Cyrillus et Apollinaris et Severus reprehenduntur? qui unionem videntes seducti sunt a veritate, et Christum unam na- 35

turam vocaverunt, ex Deo et homine compositam, et com-

 $^{^4}$ Ad verbum : « urgemur », — ^{2} Ad verbum : « vidimus ». — ^{3} I. e.: quae notio non ipsi rei proprie inhaeret, quae afterius rei « mysterium » vocatur. — ^{4} Ad verbum : « naturā », vel « quoad naturam ».

positionem simplici intulerunt, et Creatorem creaturae subiecerunt. Sed oportet nos naturas conservare, et « mysteria » facere per unionem. Quod si mysteria non facimus, quid tandem conficimus? Sin autem mysteria conficimus, musterium 5 conficinus eius, quod non est. Et ecce ipsum nomen « mysteria » servatur eis, ne in hunc errorem incidamus. Itaque panis et vinum non sunt natura corpus et sanguis, sed corporis et sanguinis sunt mysterium: sed et mysteria sunt voluptatis regni caelestis. Sicut ergo mortui sumus per baptismum et resurre-10 ximus, quatenus per mysterium mortui sumus, et nos immortales factos esse dicimus, — non quasi non simus morituri, sed quod mysterium immortalitatis exprimimus. — ita et mysteria, quae agimus, his nostris rebus sunt similia. Et quemadmodum non dubitamus quin, licet mortales, immortales simus in hoc. 15 quod in fidem Christi baptizati sumus, et sicut ille surrexit velut obses, omnes surrecturi simus, — non quasi hodie immortales simus, — ita nec dubitamus quin mysteria ista corpus et sanguis sint Domini nostri per unionem: per mysterium tamen, et demum non ita sunt quoad naturam. De his igitur 20 rebus hactenus. Revertamur autem ad expositionem sermonis nostri.

« Consecrata et consignata sunt mysteria haec alterum altero », ait sacerdos, « in nomine Trinitatis, ut fiant in expiationem debitorum et in remissionem peccatorum ecclesiae sanctae 25 Christi Domini nostri ». Et ecce, etiam in consignatione « mysteria » vocat ea, non « corpus et sanguinem », nisi in quantum ad expiationem data et consecrata sunt.

Et hic absolutum est negotium consecrationis 1; et signavit ea, sicut et nos "rebus omnibus sigillum facimus. Nam etiam p. 69. 3) faber, cum portam aut cathedram exornat, sigillum ei sculpendo facit. Sed et metallarius pro sigillo auri vel argenti, rubiginem aufert ab eo. Et quidquid in mundo est, initium et medium et finem habet. Et initium mysteriorum est corum ascensio super altare, medium est consecratio, et finis sigillum est. Et si nul-35 lum esset sigillum², consecratio non esset medium. De mysteriis hactenus.

¹ Seu « anaphorae » (q u d d ā ś ā). — ² Suspicor aliquid hic deesse: expectares huiusmodi sensum: « Et si non esset finis sigillum », etc.

CAPUT XXV.

Quare hic iterum dicit sacerdos: « Gratia Domini nostri »? et quid sibi vult haec proclamatio, quam proclamat diaconus: « Omnes nos 'timore et honore » ¹? et quare non eam proclamat ille, qui in bemate est? Et cuncta quae hic observantur, fac mihi exponas.

Expleto hoc sacerdotis negotio, priorem sermonem resumit; ostendit enim populo quod. Absolutum est id. quod incohavimus, et in certamine, in quod ingressus sum, pugnavi et vici. Et hoc nunc notum facio vobis: et Trinitatis nomine obsigno vos. Et annuntio vobis « gratiam » eius: et verbum quod ante dixi, hoc idem perficio. Tunc enim figurabam vobis haec, quae futura erant: nunc autem, quod initio in mysterio dixi, re perficitur. Neque putetis differentiam interesse inter mysterium et eventum: sed mysterium et eventus unum sunt. Quapropter benedictionem accipite, et paratos vos habete ad gaudium ². Cum per priorem benedictionem praeparaverim vos ad mysteria gloriosa figuranda, nunc iterum signo vos et praeparo vos ad perfruendum ipsis mysteriis. Quid autem?

p. 70. Diaconus, *qui in bemate est, — hic est Michael, — cum viderit dispensationem impletam, et movtem destructam, nostranique naturam per resurrectionem renovatam, mox in caelum laetus proficiscitur: et quae hic 3 agebat, nunc manifeste apparent. Gabriel vero, utpote novum testamentum tenens, non relinquit officium, quod suscepit, donec invitatos una cum rege laetificet. Et nunc quoque praeparat populum ad communionem mysteriorum. Et ostendit beatitudinem regni caelorum, et angelorum esse et hominum in una concordia, nec servum esse nunc nec liberum, nec spiritalem nec corporalem, sed omnes nos unum esse. Sed quid dicit?

« Omnes nos timore et honore accedamus ad mysterium corporis et pretiosi sanguinis Redemptoris nostri ». « Timore ». quia ignis sunt devorans. « Honore », quia valde honoravit nos Dator corum. « Accedamus », ad quid? Non ad corpus et

¹ A om. — ² I. e., ad communionem mysteriorum. — ³ Sc., in bemate.

sanguinem, sed « ad mysterium corporis eius et pretiosi eius sanguinis ». Vides beatum Išōʻyabh non dare locum i iis, qui nugas loquuntur. Sed quid? « Corde puro et vera fide recordemur passionis eius et intelligamus resurrectionem eius ». Hoc z est: Puritatem, quae carnem transcendit, cordi nostro inseramus ², neque res istas corporaliter intucamur, sed spiritaliter: neque panem et vinum videamus, sed respiciamus mysterium, quod in eis perficitur; et fide intelligamus ea. Et quasi in caelo sit musterium, mentem nostram sursum dirigamus; et ritus omnes, quos hic videmus, caelestes esse existimemus. Saeculum enim guod expectatur, et huiusmodi omnia, fide praesentantur. Et recordantes passionis et mortis Domini nostri, et resurrectionem eius corde figurantes, intelligamus quis sit; neque nudum hominem noverimus eum, — quia « vana salus ho-15 minis » 3, — neque Deum sine homine, *ne passionibus subi- p. 71. ciamus Deum impassibilem. Sed ita noverimus eum: quod gratia sua propter nostram redemptionem descendit de caelo « Unigenitus Dei, et accepit a nobis corpus mortale et animam rationabilem et intelligentem et immortalem, et mandatis san-20 ctis et legibus divinis convertit nos ab errore tenebrarum, et appropinguare nos fecit regno suo: et postquam complevit dispensationem suam, passus et crucifixus est, et resurrexit. et ascendit in caelum velut obses ex genere nostro, et tradidit nobis mysteria haec, ut per ea recordemur omnis gratiae 25 eius erga nos ». Quid autem? « Nos corde recto, et sine mortalitate, et humili spiritu, sicut eius qui propter nos humiliavit semetipsum et factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis 1: etiam nos eius spiritu ambulemus, et accipiamus ab eo in sinceritate cordis hoc donum, quod est vita 30 aeterna. Et oratione pura, a carnalibus dubitationibus elevata, et multiformi dolore communicemus in mysteriis ecclesiae, in spe poenitentiae », — et ubique ad reprehensionem eorum, qui non intelligunt mysteria, « mysteria » vocat ea, -- « contriti propter delicta, quae per opera nostra commisimus ». Quasi 35 iam simus in regno caelorum, dolorem induimus pro peccatis nostris, ut etiam tormenti poenas coram praesentemus. Et haec

¹ Ad verbum: « cedere ». — ² Ad verbum: « cor nostrum possidere faciamus ». — ³ Ps. Lx, 11. — ⁴ Phil., II, 8.

5

agentes non desperenus: Deus noster misericors est et propitius: « petamus ab eo misericordiam et remissionem peccatorum ». Et ante petitiones nostras ad eum, « dimittamus delicta conservorum nostrorum ». Et cum nos haec, quae nostra sunt, facimus, et conservis nostris ignoscimus, ille peccata et delicta absolvit.

Et guamquam diaconus non ostendit, ut semper solet, unde et a quo petamus, tamen cum ea recitat quae nostra sunt prop. 72. pria, populus, "illius verbis obtemperans, respondet et dicit: Etiam, o doctor sapiens, id perficientus, quod doces nos. Et 10 scinus quod haec facientibus nobis, « Dominus absolvit percata et delicta nostra ». Et quasi homines qui pro invicem orant 1, omnes pro invicem orant: « Domine, absolve peccata et delicta servorum tuorum »: nec quis est inter eos qui pro seipso petit. Et Gabriel quoque, quasi nobiscum unius animi 15 effectus, atque cum daemonum caterva, qui ipsius generis sunt et misericordia indigent, non seipsum 'a communi ratione? excludit, sed seipsum et nos una consociat: quia omnes misericordia egemus, et nulla creatura est quin peccet, aut cogitatione aut operibus. His autem peractis, ipse diaconus in 20 fine ostendit dicens: Hacc perficientes consummationem corum accipiemus in « resurrectione corporum nostrorum et redemptione animarum nostrarum ». lam, inquit, vidistis resurrectionem per mysterium, et beatitudinem caeli et iudicium et retributionem per arrhabonem: invicem ignoscite, ut re vera 25 in regno regnetis. Et respondet populus: Ita in saeculum sit nobis hoc verae fidei propositum, et in saecula regnemus in regno: cum « Amen », quod est sigillum.

Sciendum tibi est, frater noster, quod haec proclamatio non est ex praescriptione antiquorum et apostolorum, sed beatus ³⁰ ipse Išo⁵yabh eam praescripsit et instituit per Codicem *suum*: ita ut vix atque molestia accepta sit ab iis qui veritati resistunt et doctoribus. Sed et multae diu manebant ecclesiae nec eam dicebant: et ferunt etiam, esse usque ad hodiernum diem ecclesias quae non eam proclament. Antiquitus vero, *inquient*, ³⁵ cum dixisset sacerdos alterum « Gratia » ³, prosequebatur:

¹ Cf. IAc., v. 46. — ² Ad verbum: « e medio ». — ³ Sc. « Gratia Domini nostri », etc., post fractionem et consignationem.

« Et fac nos dignos, Domine »: ut nos facimus diebus iciunii, guando "mysteria non consecramus. Cum autem beato *Išōʻyablı* p. 73. decens videretur, ut etiam ante receptionem mysteriorum denuo figuremus dissolutionem tribulationum, hanc proclamationem 5 instituit, sicut et dispensationem quoque iterum renovavit 1.

Sacerdos autem videns angelum cum populo perfecte in concordiam redactum, totamque congregationem absolutionem peccatorum petivisse, statim, sicut verus mediator, supplicationem facit pro grege suo: « Absolve, Domine, tua benignitate pec-10 cata et delicta servorum tuorum, et sanctifica labia nostra, quibus populus tuus absolutionem petivit debitorum, ut dent nunc in regno tuo fructus gloriae Trinitati tuae gloriosae; et fac nos dignos per gratiam tuam, o Pater misericors, ut simus tibi filii dilecti et immaculati, et stemus coram te, sicut do-15 cuisti nos, corde puro et revelata facie, dum fiducia illa, quam ostendisti nobis, — qui, cum proni essemus in peccatis nostris, inclinasti te de caelo sancto tuo ad redimendum nos, et tua misericordia nos appropinquare fecisti tibi, et filios ditionis tuae appellasti nos, — nos quoque nunc, sicut docuisti nos in 20 evangelio tuo, semper coram te stantes et orantes te et petentes a te, illis hie utimur verbis, quae docuisti nos.

Deinde populus, guippe guibus tota veritas revelata sit per resurrectionem, sciunt quid a se requiratur; et cum audierint mediatorem, qui pro ipsis surrexerit. Deum supplicando 25 dixisse: « Omnes nos pariter invocemus te, et sic dicamus »: ipsi clamant: « Pater noster, qui es in caelis ». Hoc est: O Pater, qui es in caelis, sanctifica nos sanctitate nominis tui. et revela nobis regnum tuum illud, quod erit in resurrectione: et secundum tuam voluntatem conversemur: et fiat [voluntas 30 tua, sigut in caelo, et in terra: 12 sigut nunc in terra sumus, et typum caeli per mysteria expressimus, sint cogitationes nostrae in caelo. Et da nobis necessaria corporis nostri "debilis. Et p. 74. libera nos a tentationibus; et erue nos a malo: quia tuum est regnum et potestas et gloria ab initio et ante initium; et in 5 hoc permanes aeterne, Amen.

¹ Hoc ad alteram recitationem canonis « Gratia », etc., refertur. Vide cap. xx1, et praesentis capituli initium. — 2 Desiderantur aliquot verba, plura fortasse quam quae coniectura supplevi.

Deinde rursum sacerdos, cum viderit gregem suum manus eius cum corde ad Dominum eius protendisse, secundum suum mandatum, et petivisse ab illo misericordiam et grafiam, sicut docuerit eum, dimissis invicem peccatis, et demum ab illo (sc. Domino) remissionem postulasse: suscipit mox corum petitiones, 5 et easdem coram illo quasi munera offert. Et quemadmodum. cum populus munera atque honores regi suo offerunt, mediatore insuper onus habent, qui ad regem ea introducat, et apologiam pro ipsis faciat: ita et nunc, populus munera intulit. sed mediator ex ipsis delectus offert ea coram rege. « Etiam. 10 inquit. Domine noster et Deus noster, rogamus te secundum promissum tuum nobis, et supplicamus tibi, ne nos inducas in tentationem, sed crue nos a malo et virtutibus eius ». Tu nosti, Domine gloriae, quid petierit grex tuus, quoniam hoc ei naturaliter opus est: et praecepisti eis ut peccata invicem dimit- 15 tant: et fecerunt auod praecepisti eis; et me mediatorem inter te et illos posuisti. Fac ergo cum eis gratiam secundum bonitatem tuam: et per meam interventionem cornu orationes suscipiantur. Et si ego non sum dignus, propter illos suscipe; et si non omnes digni sunt, propter bonos inter illos suscipe; 2 et si opera nostra non sunt digna, propter fidem nostram suscipe: et si illi non sunt digni, propter meam interventionem suscipe et concede. Et [seipsum] tamquam gratiam consecutum et gratis acceptum reputans, sermonem sigilli 1 secreto profert, eo quod mysterium hoc secretum sit: sed auditum facit 25 « in saecula saeculorum ».

p. 75. Gabriel autem, quippe qui mysteria secreta noverit, *quoniam ab initio cum eo fuit, respondet post eum. Populus vero, quia nomen Trinitatis non audivit, tacet; quia non decet eos respondere « Amen » ad sermonem 'in quo non fit Trinitatis mentio ². Quare et sacerdos, quia ipse assidue personas Trinitatis recitat, et grex eius adhuc per sigillum ³ tantum cum eo consociatus est, vult iam ut ipse grex Trinitati confiteatur, — sicut et ea, quae ipse docuit, accepta habuit, — atque ut coram Rege caelesti et sua et gregis sui gloriosa Trinitatis as confessio manifestetur!

¹ Sc. ultimam partem orationis post « Pater noster ». — ³ Ad verbum: « in quo nulla est Trinitas ». — ³ Sc. per « Amen ». — ⁴ Sensus est: vult sacerdos ut congregatio, quae adhue post doxologiam « Amen »

Et prius ad pacem eos invitat: « Pax vobiscum ». Scitote pacis mysterium, quod ego in initio praedicavi vobis, de quo docui vos, iam impletum esse. Nam et pax nunc plene facta est, quae antehac in mysterio data fuit: quia condonata sunt z peccata omnium nostrum, et ego petitiones vestras introduxi, et eduxi vobis numera propitiationis. Gaudete in Domino nostro et in potentia virtutis eius 1, et confortamini in multa pace, mae vobis ab eo annuntiata est. Et ubi respondent ei more solito, deinde dicit eis: « Sanctum sanctis decet in perfe-10 ctione » 2.

Ouidam putaverunt sacerdotem hic, « sanctum » dicendo, hoc sanctum, quod est super altare, « decere in perfectione » dicere, quia id sumere « in perfectione » conscientiae oporteat nos, et quia hominibus sanctis congruum sit. Sed non intel-15 lexerunt sanctum (sc. sacramentum) peccatoribus datum esse, et in expiationem debitorum. Christus, cum illud traderet, ita discipulis suis locutus est: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis frangitur in remissionem peccatorum » 3; [et: « Hic est sanguis meus testamenti, qui pro multis effunditur in remis-20 sionem peccatorum » 4. Sed quidquid sacerdos sine interpretatione dicit, ad populum recurrendum tibi est, qui interpretatur illud. Et guemadmodum cum superius dixisset, « Sursum sint mentes vestrae », nesciebatur "ubi esset « sursum » donec a p. 76. populo dictum est, « Ad te, Deus Abrahae »; et cum rursus 25 dixisset, « clamantes et glorificantes », donce populus corum 5 sanctificationem dixerunt, nesciebatur quid hoc esset; et cum dixisset, « et fac nos dignos », cuius in fine dixit, « vocemus te et sic dicamus », nesciebatur quid, donec populus dixit, « Pater noster qui es in caelis »: ita et hic, cum ipse dixerit. 3) « Sanctum sanctis », neque interpretatus sit, populus, ut solet, interpres fit eorum (sc. verborum). Ut ante dixi, cum tempus

tantum respondit, ipsa jam doxologiam integram recitet, scilicet post verba « Sancta sanctis »: vide infra. — 1 Eph., vi, 10. — 2 « In perfectione »: vox syriaca verti potest « in concordia » vel etiam « per consensum». Auctor, historici sensus huius formulae ignarus, « sanctum » (i. e. sacramentum) quasi « sanctitas » intelligit, et « sanctis » ad personas Trinitatis refert. — 3 Formula ita legitur in liturgia Nestorii. — 4 A om. hanc formulam calicis. In liturgia Nestorii legitur « novi testamenti ». — 6 Se. angelorum: alludit ad « Sanctus ».

iam adsit receptionis mysteriorum, voluit sacerdos ut illi formulam Trinitatis confiteantur, eigne gloriam attollant. Quare, cum dicit: « Sanctum sanctis decet in perfectione », notum facit populus, qui sint isti sancti, de quibus locutus est: et dicit populus: « Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spi- 5 ritus sanctus ». Et cum populus ordine eos recitaverit, deinde gloriam eis attollit; ut per priorem recitationem eorum fides sua in eos ostendatur, per gloriam, quae postea, significet se et cognovisse eos et honorasse eos. Hoc sonat « Sanctum sanctis », quod dicit sacerdos. Nunc autem, cum tota actio completa sit, et sacerdos eis

10

totum quod decorum est suggesserit, ipsique confessionem, quam docuit eos, confessi sint: accedit sacerdos 'ut incipiat gaudium caeli significare 1. Et ipse prius sumit sacramentum, sicut homo qui, cum laboraverit, ipse prius de fructibus suis nu- 15 tritus est 2. Sed et Dominus noster, ut docet sanctus Nestorius in sua liturgia, cum fregisset corpus suum, ipse prius comedit. Sie dicit: « Benedixit, et fregit, et comedit, et dedit discipulis suis, et ait: Accipite, comedite ex eo omnes: hoc est corpus meum »: et rursum: « calicem miscuit, et benedixit, et gra- 20 tias egit 3, et bibit, et dedit discipulis suis » 1. Unde et nunc sacerdos, quippe quia vice Domini nostri fungitur, *ipse prius edat 5, sicut Dominus noster. Iure oportuit Dominum nostrum comedere, ut sicut nobiscum particeps factus est in omnibus rebus nostris humilibus, ita et particeps esset nobiscum, per 25 humanam suam naturam, etiam in fractione corporis sui: et quemadmodum comedit carnem bruti illius agni paschalis, edat quoque carnem agni rationalis.

Ideo autem alius sacerdos accedit et dat ei, qui consecravit, quia hic mediator est et similitudo Domini nostri, non ipse 30 Dominus noster: et ne audeat accedere ad mysteria 6 sine mediatore: neque, eo quod dignus habeatur hoc honore, contemnat oblationem Domini sui. Et sicut redemptio nonnisi per mediatorem data est nobis, ita ne sacerdotem guidem decet, qui est mediator inter nos et Creatorem, sine mediatore ad mysteria 35

¹ Ad verbum; « ut gaudium incohet ». — ² Cf. II Tim., II. 6. — 3 A om. — 4 Eadem fere leguntur in Nestorii liturgia, ut hodie extat. - 5 A « edit » (perf.). - 6 A add.: « Domini sui ».

accedere. Et cum sumpserit ipse, deinde cum secum consociat 1, qui ipsi aequalis fere est in mysteriis, — eum dico, qui evangelium legit. - ita ut una secum delectetur et paranymphus suus. Et hic vices gerit Cephae, qui vicarius Domini nostri 5 factus est erga apostolos. Deinde cum eo consociantur 2 reliqui, suo quisque ordine; eo quod quidam sunt inter eos qui, propter labores suos, digni sunt ut mansiones 3 accipiant quae sunt in caelo 4. Cum autem acceperint presbyteri omnes, velut homines sancti domus Adam, mox spiritales 5 quoque liberantur a pas-10 sionibus inconstantiae, et communicantur in mysteriis sanctis. Et omnium primus accedit Gabriel, quasi princeps spiritalium, et quasi novi testamenti praepositus: et post eum Michael, qui est ille diaconus qui pacem in bemate instituit: deinde alii diaconi singuli. Subdiaconi, qui de media angelorum eccle-15 siae sunt, non possunt ob canones ordinum suorum ad sedem *summa ecclesiae attingere; quare expectant, donec Christus p. 78. ad eos de caelo perveniat, et liberet eos a passionibus et laetificet eos 6. Unde et diaconus qui consecravit 7, qui est Gabriel, calicem accipit: quoniam ipse huius testamenti mi-20 nister factus est, ipse est qui munera domini sui distribuit. Verum non accipit calicem donec ipse sacerdos ei dederit: quo ostendit Christum sibi potestatem dedisse in thesaurum eins. Sed negne illi diaconi, qui ad altare stant, ad negotium flabellorum accedere audent donec sacerdos permiserit 25 eis: quo ostendunt se servos esse, nec potestatem habere in unum eorum, quae ad regnum pertineant. Itaque Gabriel, accepto calice, ad portam stat absidis, quae est caelum, et eis, qui in medio statu vixerunt, proclamat: Ecce, paratus est Rex ut ad vos veniat, et sua misericordia peccata vestra absolvat, et laetificet vos gratis propter bonam fidei vestrae indolem. Et illi quidem primi, ii scilicet qui intus sunt, utpote qui per labores digni habiti sunt regno, ad faciei revelationem perveniunt, et munera accipiunt, quasi propter laborum diligentiam digni; qui vero medii sunt, fideles inquam in templo, qui sine 35 laboribus sunt, quasi misericordiam consecuti usque ad finem

^{&#}x27; Vel « communicat ». — ² Vel « communicantur ». — ³ I. e. sacramentum. — ⁴ I. e. in abside. — ⁵ I. e. diaconi. — ⁶ I. e., extra absidem expectant, ibique communicant. — ⁷ I. e., ut videtur, qui episcopo astitit consecranti.

expectant. Et ille egreditur ad eos, et ipsi summam ei reverentiam exhibent 1.

Diaconus Gabriel prius sacerdotem, Christum, instanter deprecatur ut populo eius benedicat et peccata corum absolvat. Et cum fieri non possit ut sacramento delectentur, nisi prius peccata absolvantur, sacerdos mox bonitatem suam exhibet, et acquiescit supplicationi Gabrielis; et voce praemittit ante se misericordiam suam. *Quid autem? « Donum gratiae Vivificatoris nostri. Domini nostri Iesu Christi, impleatur in misericordia nobiscum omnibus ». Hoc est: Per misericordiam digni 10 habiti estis hoc dono, non per labores. Et « gratia Christi », hoc est: Ille qui vestem induit de vobis sumptam, et passus et tentatus est, et potest eos adinvare qui tentantur, ecce fecit in vos misericordiam suam, et complevit vobiscum gratiam suam, et dedit vobis donum regni sui.

Itaque populus, videntes in se misericordiam a judice, Christo, illapsam, respondent: « O Domine, in saeculum saeculorum, Amen », fiat misericordia tua super nos: neque causa peccatorum nostrorum tua delectactione privemur, cum sis bonus, et dominus qui est servis suis propitius.

15

Ceterum Gabriel prius progreditur, quasi viae gnarus; nam et ipse est qui crucem Domini nostri feret et ante eum veniet in resurrectione. Et calicem hic loco crucis illius puta esse, quae in manibus Gabrielis apparebit ante Dominum nostrum in adventu eius. Sed et calix est sanguis, et ille potissimum san- 25 quis, qui ante "sacrificium 2 e funditur. Sed illa magis accurata interpretatio est, qua ad crucem Domini nostri refertur, quae ante cum ventura est in manu Gabrielis.

Sed forsitan quis interroget: Quare non unus ex preshyteris calicem accipit, si corpus et sanguis unum sunt? Nos dicimus: 30 Omnes preshyteri sunt iam quasi caeli beatitudinem adepti, et quasi laboribus carentes, et in gaudio et in pace. Diaconus autem hic, quasi Christi domus praepositus, donec Dominus noster finem fecerit mansionum, quas distribuit, cum ipso sociatur; donec in omnes Adami domus misericordia facta fuerit, as iique mansiones acceperint: tunc et ipse requiescet.

¹ Ad verbum: « dum ipsi replentur reverentia de co ». — ² \ om.: sacrificium crucis intelligi debet; et sanguis, qui calice figuratur, is est, quem Christus discipulis dedit in caenaculo.

Portae autem templi, quae clausae sunt, typus sunt portarum regni, quae clauduntur coram infidelibus: et portas quidem pulsant *sed [non] respondetur eis. Nam beatus Iso vabh ita p. 80. dicit 1: Subdiaconi portam 2 templi claudunt post sermonem, 5 « Ite, auditores, portas videte », et feminae religiosae 3 portam 4 mulierum; et non aperiunt eas donec populus sacramentum sumant. Et mysteria ordinantur, et officium incohatur. Et portae caeli clauduntur coram infidelibus; et pulsantibus respondet sponsus, sacerdos: « Non novi vos » 5. Mensam 6 10 quoque Michael accipit. Velut servi colla sua inclinant diaconi ad ministrandum Christo, Domino suo: et dum ille distribuit, ipsi sunt portitores mansionum: per lioc ostendentes totam resurrectionis ministrationem per angelos perfici. Ait enim Dominus poster in parabola zizaniorum et agri, messem esse finem 15 mundi, messores autem angelos 7. Veniunt angeli et initio, in resurrectione, — quando Christus cum quattuor diaconis ascendere voluit inter responsorium canendum 8. — omnia zizania · in templo eligunt per sermonem, « Quicumque baptismum non suscepit » etc.: id quod typus est segregationis malorum. 20 qui sunt zizania. Itaque eligunt et expellunt zizania, et triticum, filios fidei, relingumt. Et si quis est qui, cum dignus sit fide, pravis tamen peccatorum moribus vivit, nec per unum quidem sensum ad ullum fidei opus accessit: tamquam homo qui non induitur vestamentis caena dignis, et hic de perfruitione mysteriorum expelli ostenditur per sermonem illum: « Quicumque sacramentum non sumit, discedat ». Nam et si aliquis hic sit qui, ob fortuita neccata, quae ei occurrerint. uon sumit sacramentum, similitudinem et ipse exprimat eius, qui vestimenta non habuit, et foras exeat 9. Quod autem usque 30 ad hanc *horam omnes simul consistunt, hoc significat: ita p. 81.

¹ Nescio an Išō'yabhi verba prope ad finem huius paragraphi continuentur. — 2 S in plur. (vide « Corrigenda »). — 3 Syr. « bĕ nā th qĕyāmā». — 4 S in plur. (vide « Corrigenda »). — 5 MATTH., XXV, 12. - 6 I. e. patenam. - 7 MATTH, XIII, 39. - 8 Vide capp. XIII et xıv. — ' Nisi hacc ipsius Išō'yabhi verba adhue sunt, initio huius paragraphi recitari coepta, proprio ac literali sensu accipienda non sunt, ut liquet ex subsequentibus et ex eis quae in cap, xm sunt dicta. Antiquis liturgiae formulis de expulsione catechumenorum auctor noster mysticas interpretationes applicat, nec « foras exire » secus dicit quam « a communione se abstinere ».

omnes homines pariter in mundum intrant; et per mortem pari modo exeunt, iusti et iniqui: et in resurrectione pari modo de sepulchro resurgunt, et manent usque ad iudicium, quo separantur oves ab haedis.

Unde et in mysteriis, usque ad iudicium et retributionem ¹ 5 una steterunt baptizati et non baptizati, et qui sumunt et qui non sumunt. In fine autem ii, qui opera habent, exaltati sunt: ii vero, qui sine operibus sunt, foras expulsi sunt: et impletus est in eis sermo parabolae Domini nostri, qui dixit eis: « Discedite a me, maledicti, in ignem acternum » ²: et hoc ipsum 10 quoque perficitur.

Populus vero, videntes misericordiam in se factam, laeti occurrent ut accedant ad Dominum nostrum et ad mensam; et unusquisque praevenire contendit, velut homines qui festinant metuentes ne voluptatem amittant. Et omnia, mi frater, typum 15 exprimunt resurrectionis; et si mundi initium cupis videre, et finem eius, et iudicium et retributionem post resurrectionem, et voluptatem caeli, et tormentum, et quibus misericordia fit, et qui misericordia non sunt digni, et omnia quae futura sunt: officium mysteriorum scrutare, et haec omuia ante oculorum 20 tuorum aciem finge, dum ritus perlegis quos praescripsit beatus Išo'vablı, — etiamsi non peragantur, — et ex eis omnia disees quae quaeris. Et quemadmodum si quis regis imaginem videre capit, quando pictura illius affertur ei in tabula deformata, 'et omnia quae sunt regis videt depicta", - quomodo 25 imperet, et obediatur ei, et dona distribuat, et occidat. - mens videntis contenta quiescit, et vix minus quam insius regis visionem reputat praesentationes eius: ita et mysteria, *in quibus omnia regni caelestis instituta praesentantur: quisquis res futuras vult-scire, cum illa videt, quiescit, si bonus est, sin vero 30 malus, iam nunc torquetur. Nam et hanc ob causam deformantur hae similitudines in ecclesia, frater noster, ut spectatores eas aperte videant, et timeant indicium futurum. Et quemadmodum scripturae tormentum et voluptatem nobis ostenderunt, atque in ipsa natura praesentantur menti nostrae dissolutio 35 nostra et compositio et resuscitatio nostra: ita et apostolis

¹ I. e., usque ad communionem. — ² MATTH., XXV, 41. — ³ Ad verbum; « et videt omnes repræsentationes eius ».

patribusque visum est, ut in mysteriis figurentur judicium et retributio et tormentum; ut qui vident, videntes timeant et convertantur. Et Christianos oportet ex omnibus scripturis et per omnia officia ad lucem mysteriorum appropinguare, quae aperta 5 praesentatione omnia docent eos, quae scripturae docent coniunctim. Desidiosi vero sacerdotes et fideles ea reliquerunt, quae fieri debent, nec quam ob rem beatus Išo'vablı ita praescripserit investigant, nec placet eis omnes mysteriorum similitudines exprimere: et si praecipit ut sedeant presbyteri, illi hoc 10 facere contemnunt, putantes propter desidiam ministros in bemate sedere: et hunc canonem despiciunt, et non sedent. Et per hoc omnes canones interpretationis de resurrectione irritos faciunt. Sed et fideles non debito more adorant et surgunt; et, velut lege carentes, « dissolutae sunt viae eorum 15 omni tempore », 1 nec quidquam ecclesiastici decoris considerant. Est autem qui gaudet et dolet inter musteria agenda. et futura omnia considerat², ille nempe cuius, dum mysteriis interest, cogitatio in resurrectionem intenta est, et omnia quae ibi (sc. in saeculo futuro) sunt per ea repraesentat: deinde. 20 accepto sacramento, domunque profectus, gaudet, perinde ac si ipsum Christum indiciumque eius et misericordiam et retributionem vidisset.

*Cum autem haec res propter magnitudinem eius longius sit p. 83. protracta, eo quod typis et rebus exponendis conferta sit, hanc claudamus, et alias magni atque divini huius officii res declaremus, ut in portu bono absolutionis verborum nostrorum quiescamus.

CAPUT XXVI.

Quare in festis dicinius « Terribilis es », et in epiphania hullālam? et cur haec in nullis dominicis dicimus? et quare dicit diaconus « Glorificate », et responsum ('unnāyā) dicunt in bemate? et quodnam mysterium habent responsum et versiculi (bātē) et « Corpus tuum et sanguis tuus », et omnia quae in his ponuntur?

Ante diximus, festa magis ad Domini nostri dispensationem accommodari; atque cum festum agimus, praeter commemora-

¹ Ps. x, 5 (syr.). — ² Ad verbum: « videt ».

tionem mortis et resurrectionis, ipsum quoque festum honoramus. Et quia ab initio mysteriorum mortem et resurrectionem significabamus, neque ibi 1 licebat nobis in festo nativitatis amplius quid inferre mysteriis epiphaniae aut ascensionis 2: completa iam anaphora 3, revertentes honorem festi exhibemus. Et mysteria loco Christi ponimus, sacerdotes et diaconos loco discipulorum et angelorum; et stamus ordinatim, velut servi coram domino, et laudes regis recitamus. Et quia in nativitate angeli pastoribus apparuerunt « gloria » dicentes, pastoresque « regressi sunt glorificantes et benedicentes Deum » 1, et magi 10 cum vidissent stellam « gavisi sunt gaudio magno valde » 5: ita et nunc, omnes glorificant Deum excelsum. At cum gloria, quam viderunt duo illi prophetae priores. Isaias inquam et Daniel, iam supra sit celebrata per canonem « Clamantes »: veniunt nunc iterum cum laudibus (hullāle) snis, et ex aliis 15 duobus prophetis glorificant, scilicet ex David et Ezechiele. Et sublimia corum verba proferunt: « Terribilis es. inquientes. Deus excelse, de sanctuario tuo » 6, Davidis; **et « Benedictus honor Domini de loco suo » 7. Ezechielis, Et hisce versibus plaudentes prophetarum testimonia adhibent, quae in Christo 20 nato impleta sunt. Ita et evangelium ad unumquodque dominicae dispensationis factum sententiam de prophetis applicat.

Quod primum secreto dicunt, deinde vocem elevant, hoc est: ita dispensatio Domini nostri abscondita fuit a vulgo, cognoscebant antem cam angeli et homiues pauci. Quod vocem ele- 25 vant, hoc est: Dominus noster iam revelatus est et notus. Quod ii, qui in templo sunt, his respondent, significat gentes, quae conversae sunt et fidem acceperunt quae est in Christum. Quod ii, qui intus sunt, versus (pethgāmē) de vetere testamento dicunt, hoc est: ipsi melius intelligunt prophetas corumque te- 30 stimonia, et introducunt testimonia corum quae in ipso festo

¹ I. e., in priore mysteriorum parte, ubi mors et resurrectio figurabantur. — ² Vel: « amplins quid innovare (distinctionis causa) inter nativitatem et mysteria epiphaniae aut ascensionis »: textus difficilis est interpretatu; expectares huiusmodi sensum; nec licebat nobis ibi amplius quid inferre mysteriis in festo nativitatis aut epiphaniae aut ascensionis ». — ³ Sive « consecratione » (q u d d a sh a).

⁴ Li c., п. 20. – ⁵ Матти, п. 40. – ⁶ Рж. гхунг, 35. ⁷ Едеси., пт. 12.

impleta sunt; nam eos dumtaxat versus dicunt qui sunt idonei. Quod post alterum quemque versum conjungunt cum ipsis versibus « Terribilis es », hoc est: prophetiam cum Domini nostri dispensatione conjungunt, Quod populus solum « Terribilis es » 5 respondet, neque versus dicit, hoc est: populis omnibus, postquam baptizati sunt, non est impositum iugum mandatorum veteris testamenti, sed apostoli scripserunt eis, prout Actus ostendunt, ut abstineant se a strangulatis et a fornicatione et ab eo mod sacrificatum est et a sanguine 1: et praeter haec omnia comedant: et nunc quoque ipsi (sc. fideles) versus dispensationis dicunt, hoc est « Terribilis es ». Quod in fine dicunt supplementum ('a qqa ph ë thā), hoc est: ostendunt expectationem prophetarum nunc impletam esse, ipsosque prophetas requievisse. Quod supplementum cum responso ('unnā yā) mi-15 scent, significat unionem populi cum populis per evangelium Christi. Quod diaconus dicit « Glorificate » 2, — Gabriel scilicet, qui pacem annuntiat iis, qui in vetere testamento vixerunt. hoc est: illi de longe viderunt Christum: nimirum omnes prophetae, qui in bemate sunt, in lege *ambulabant in Ierusalem. p. 85.

Dixit Išoʻyabh: «Vigilatores ad bema ascendunt et dicunt responsum». Quod ad bema ascendunt, hoc est: ad Ierusalem. Quod etiam caeci sunt, hoc est: ii, qui operibus fuerunt strenui, sed in baptismo non participaverunt, non perfecte delectantur, sed quodammodo caeci sunt in delectatione ³, verbum implentes quod Dominus noster dixit: «Omnis qui ex aqua et Spiritu non nascitur, non potest videre regnum Dei » ⁴. Ita et caeci, qui in lege sunt, confortantur; et videntes se ad misericordiam vocatos esse officii ⁵, quod est in Domino nostro, cum gaudio glorificant: per hoc ita ostendentes: Etsi digni non essemus ut videremus hanc bonam spem, tamen expectabamus eam, et desiderabamus eam videre; et per similitudines aliquantulum figurabatur coram nobis, et contenti eramus. Secundum quod Dominus noster dixit in evangelio: «Abraham pater vester exultabat ut videret diem meum, et vidit et gavisus est » 6:

¹ Act., xv, 20, 29. — ² Vel: « Landate ». — ³ Vox « delectatio » seu « voluptas » ab auctore passim pro caeli beatitudine vel pro sumptione eucharistiae, quae caeli gaudium significat, usurpatur. — ⁴ Iohan., III, 5. — ⁵ Sensus est: videntes se vocatos esse ad misericordiam quae acquiritur per participationem in officio. — ⁶ Iohan., VIII, 56.

ita et nos desiderabamus videre eum. Nam et ipse Dominus noster rursum ait: « Multi prophetae et iusti desiderabant videre unum ex diebus Filii hominis, et non viderunt » ¹. Hi igitur cum gaudio glorificantes, typum exprimunt eorum, qui in vetere testamento ministrabant.

Finito autem responso, et egrediente Domino nostro ², mox revertentes testimonium insuper introducunt de versiculis (bātē),

mi versus (petligāmē) prophetiae implent: « Ecce viderunt oculi mei misericordiam tuam, quam parasti omnibus populis: lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebi suae Israel » 3: 10 verbum and locutus est Zacharias 4. Et unumquemque versiculum cum responso conjungunt, co quod sua quisque testimonia prophetae exhibent, et prophetiam suam cum Christo, qui iam apparuit, coniungunt. Quare, cum unum sit responsum, versiculi multi sunt: *quia, simili modo, cum Christus unus sit, 15 prophetae multi fuerunt. Nam et beatus ipse Ephraem unicuique responso versiculos composuit secundum numerum omnium litterarum alphabeti. Quod secundum litteras composuit, ostendit nos Dei virtutem per scripturas cognovisse. Quod ad omnes litteras composuit, estendit prophetas esse multos, et omnes 20 prophetias corum finem accepisse. Quod autem singuli versiculi necessario cum responso coaptandi sunt, hoc est: omnes prophetae uni Christo haerebant, Qaod versiculi similes sunt supplemento ('aqqaphĕthā) responsi, hoc est: prophetia illorum similis est iis, quae in Domino nostro et in dispensa- 25 tione eius perfecta sunt.

Quod ii, qui apud mysteria sunt, mutant nunc dicentes « Corpus tuum et sanguis tuus », significat gratiarum actionem omnium rationalium ereaturarum, qui reddunt gloriam ei, qui ipsos laetificavit, Quod ii, qui apud mysteria sunt, dicunt, deinde 30 ii qui apud bema, respondent eis, hoc est: « mortui, qui in Christo, resurgent prius » i, ipsique laetificari et gratias agere incipient. Quod alii respondent post illos, hoc est: hi quoque per misericordiam, quam consecuti sunt, laetificati sunt. Qui autem ultimos versiculos (bātē) dicunt, sunt quasi potestatem habentes 35 in mysteria, propter labores suos, et in mansiones regni; quo-

MATTH., XIII, 17; LUC., XVII, 22. — * Se. sacerdote, vel sacramento.
 LUC., 11, 30-32. — * Sic codd.: lege « Simeon ». — * I Thes., 1v, 16.

rum mansiones multae sunt. Quod populus primam illam stropham (tar'ā) respondent, hoc est: ipsi, propter misericordiam in se factam, una mansione digni habiti sunt: ne tamen, quod misericordia digni habiti sunt, propterea similes fiant iis, qui 5 operati sunt. Sicut enim si quis caenam facit, mittens vocat cum gaudio amicos suos, inimicos a se repellit; quosdam vero, qui non male deliquerunt, sed minora peccata commiserunt, sua gratia introducit, - qui tamen ingressi non aperta facie delectantur, ut "amici eius, sed minora eis obsonia apponuntur, p. 87. 10 — amicis vero suis, licet cum istis in convivio sint, pluribus habet dignos honoribus; ita et in iudicio Domini nostri agetur: iusti per labores suos mansiones paternae domus possidebunt: peccatores, misericordiam consecuti, mansiones minores possidebunt. Haec omnia per « Corpus tuum et sanguis tuus » 15 figurantur. Unde et populus, propter misericordiam in se factam, eandem stropham (tar'ā) respondent; ceteri 1, scilicet superi 2, versiculos (bātē) multos dicunt.

Ideireo autem « Terribilis es » et « Corpus tuum et sanguis tuus » in nullis dominicis dicuntur, quia in dominicis solam resurrectionem significamus: in festis vero, et resurrectionem et allegoriam festi 3: et festo quidem « Terribilis es » et « Corpus tuum et sanguis tuus » tribuimus; resurrectioni responsum tantum cum versiculis. De his rebus huec satis sit declaratio.

Sed et canticum (teshbohtā) subiungunt, quae est gratia-25 rum actio communis malorum et bonorum, sapientium et insipientium. Et ita singulis sensibus eam iucunditatem attribuunt, in qua quisque versatur; ut quisquis in omnibus sensibus suis sanctificatur, perfectus sit in regno, et cum offert decem minas. decem civitates ei reddantur; ei vero, qui minus offert, pro 30 ratione numeri sensuum reddatur. Cum insuper sensus et corporis sint et animae, Dominus noster, cum parabolam proponeret de minis, unam minam decem minas comparasse ostendit: quae quidem mina intellectus est. Decem servos dicens, de perfectione huius numeri indicavit; quia nullus est numerus 5 supra decem. Decem minas dixit, quia omnibus dedit intelle-

¹ Codd. « ultimi », una littera mutata. — ² I. e., ut videtur, diaconi in abside. - 3 I. e.: et resurrectionem significamus et allegoricam praesentationem festi agimus. Superius (vide p. 27 not. 1) ļī u g g ā y ā pro « expositione allegorica » usurpatum est.

etum. Negotiatio per sensus fit: si quis in uno sensu sanctificatur, unam minam lucratur: si in quinque santificatur, quinque minas lucratur: et religua. Sic et *canticum hoc ostendit, et dicit: p. 88. « Robora, Domine noster, manus quae extensae sunt »: et dinumerat manus et oculos et aures et os et linguam et pedes, 5 « et corpora quae manducaverunt », et « amorem magnum », qui est complementum animae 1. Postquam singulorum sensuum grafiarum actio impleta est, mox ad aliud cauticum se convertunt, quod est « Domine noster Iesu », quod et magis genecale est.

10

Et sic inter receptionem mysteriorum, quae beatitudo est cueli, multis modis Deum collaudant. Quemadmodum cum homines ad convivium conveniunt, singuli modulationem (qintā) carminis lactificam proferunt, et uno ipsam modulationem canente omnes gaudent et post eum respondent; idem et hic fit. 15 quando Dominum, qui advenit, toto halitu cunctisque modulationibus landant, et Christum 3 comitantur donec beatitudinis mysteria distribuerit et in caelum ingrediatur. Unde dicit beatus Išo'vabh: « Venit sacerdos cum mensa 4 ad bema, et eis dat. qui apud bema sunt », hoc est clero: quo ostendit, Dominum 🤏 nostrum misericordiam suam in cos effundere, ani sub lege conversati sunt, et ad cos in misericordia sua venisse. Sicut de caelo descendit ferusalem, ita et nunc inclinat se ut ad cos veniat. Et licet non ita in omnibus locis agatur, ita tamen sanctus ipse *lšoʻqabh* praescripsit, ut excellentiam mysterio- 25 rum significaret.

Et cum sacerdos omnia compleverit, et Dominum suum in omni dispensatione imitatus sit, in hac scilicet quae iam peracta est, et in illa quae futura est: tandem cum spiritalium turmis 5 electisque suis et hominibus sanctis 6, qui laboribus 30 ipsorum gradus atque mansiones possederunt, ad thromum suum, caelum, ingreditur, et in throno suo sedet; et sancti isti et spiritales gaudent cum eo in aeternum et delectantur.

¹ Ad verbum: « qui est complementum quod in anima est »: sensus fortasse est: mentione « amoris », sensus animae implicite, sicut sensus corporis explicite, in cantico indicantur. Vox « mullāyā». « complementum », graeco πλήρωμα aliquando respondet, hoc sensu: « ea, quibus aliqua res impletur ». - 2 Ad verbum « sunt ». - 3 I. e. sa cerdotem. — 4 l. e. patena, — 5 Sc. diaconis, — 6 Sc. presbyteris.

**Caput XXVII.

Quare nunc iterum in porta absidis diaconus proclamat: « Omnes nos ergo »? et auid significant orationes sacerdotis: et omnia quae hic observantur usque ad finem mysteriorum? 5 Postquam rex iudicii sui dispensationem absolvit, et cum sanctis suis in caelum ascendit, hominibus, in quos misericordia facta est, foris manentibus post gaudium i acceptum, - qui, quamvis ab eo longe remoti, nihilominus gavisi sunt, - mox Gabriel, propterea quod omnes in unam iam ecclesiam 10 redacti sumus et per ablationem passionum inconstantiae consociati et simul in regni beatitudine laetificati, ostendit et dicit: « Omnes nos igitur, qui per donum gratiae Spiritus sancti appropinguavimus, et digni habiti sumus », et reliqua. Nos digni iam habiti omni hac grafia et liberati a passionibus peccati, 15 et heredes facti regni caelestis, confiteamur nunc et glorificemus eum, qui, cum indigni essemus propter peccata nostra, conversus est ad nos in misericordia sua multa, et redemit nos a morte et ab inconstantia: et facti sumus heredes bonorum eius. Quid ergo? « confiteamur ei et glorificenus eum ». Deinde 20 populus, rectori suo Gabrieli obtemperantes, gloriam reddunt. et dicunt communiter: « Gloria ei pro magnitudine doni eius, de quo non sufficient mortales loqui, quod nunc effusum est

Videns autem populum perfecte gratias egisse, mox ipse quoque rogat iubetque: « Orate nunc, ut pax sit nobiscum ».

Deinde sacerdos, quasi populo suo gaudens, quod digni habiti sint sui ipsius beatitudine, et exsultans propter magnalia ounia quae erga populum suum facta sunt, gratias Creatori Deo rependit per Hominem de nobis desumptum, *et dicit: o « Decorum est, Domine mi. per singulos dies confiteri divinitati tuae et adorare maiestatem tuam, qui resuscitasti genus nostrum de pulvere, et fecisti illud filium naturae o spiritalium: et in una ecclesia glorificabunt te nova gloria o: et delectasti eos in regno tuo, et docuisti eos iucunditatem laudum tuarum,

super nos »,

SYR. - B. - XCII,

¹ I. e. communionem. — 2 I. e. unius naturae cum spiritalibus. « Filius naturae » syriace passim pro « consubstantialis » (όμοούσιος) usurpatur. — 3 Seu: « laudabunt ... laude ».

ut incessanter iugiter confiteantur tibi, vocibus laudis et confessionis Trinitati tuae gloriosae ».

Deinde populus pro more suo adorans super terram, quasi Creatorem suum gloriamque honoris eius reveritus, « Gloriam » reddit, et sigillum « Amen ». Et petunt ab eo ut ipsis bene- 5 dicat; qui, audita eorum petitione, sermonem suum ad eos convertit, et dicit: « Ecce ¹ ad Christum, filium generis vestri, confugistis, qui dignos vos habuit omnibus honoribus suae perfruitionis, quae est, arrhabonis modo, corpus et sanguis eius: ipse det toti universitati rationabilium creaturarum ut glori- 10 ficemus eum omnibus sensibus nostris, — quando pignus hoc mysteriorum, quod accepimus, consummatum fuerit nobis in regno caelorum, cum consummata fuerit resurrectio, — cum omnibus electis eius, per gratiam et misericordiam eius ».

Deinde dicit $I\bar{s}\bar{o}^{\epsilon}yabh$: « Diaconus pacem secreto instituit; 15 et qui in abside sunt pacem invicem secreto dant ». Utpote hoc ampliori dono digni prae populo, in quem misericordia facta est, cum Christo delectantur secreto. Per pacem, quam

invicem dant, significant cogitationes inconstantiae, in quibus ira latet, ab ipsis transiisse, Quod ordinatim stant, significat 29 cuncta ibi ² in ordine decoro esse. Quod alii, praeter illum qui consecravit, orant, hoc est: sancti digni habentur sessione 3 cum Christo. Quod ipse qui consecrarit, postea benedicit, hoc est: ipse est qui facit ut illi mysteriis perfruantur. Deinde, p. 91. *postquam ibi secreto delectati sunt sancti, egreditur sacerdos 25 ut et ab illis videatur, qui misericordiam consecuti sunt, et illis quoque benedicat: et cum ii, qui intus sunt, iugiter cum eo delectentur, illi, qui foris, ex parte tantum. Egreditur quidem, et cum eo Gabriel et comitatus sociorum eius, quasi in honorem regis. Et clamat insuper ipse (sc. Gabriel) suppliciter 30 coram eo ut benedicat populo, qui ei confessus est. Et benedicit eis, et dicit: « Ille qui iam in ounibus perfectionibus consociavit totum genus nostrum per mediatorem Iesum Christum, ipse vobis benedicat, et vos gaudere faciat 4, et adiciat vobis honorem abundantem ». 35

Ceterum, pius Timotheus hic iterum adiecit ad canones

 $^{^1}$ S. « Nunc ». — ^{2} Sc., in caelo. — ^{3} Ita God. A (vide « Corrigenda ») S habet « dono ». — ^{4} A: « et renovet vos ».

Išoʻyabhi, ut dicerent fideles « Pater noster qui es in caelis », orationem doctrinae Domini nostri, 'quae plena est delectatione vera ¹. Et simul dicunt ² eam qui intus et qui foris sunt: hoc est, omnes a passionibus inconstantiae erepti sunt, et tales ⁵ effecti sunt ut perfruantur corpore et sanguine, quae sunt arrhabon regni.

Expletis omnibus, ligantur vela supra ³, quae divisa erant, inter sanctos perfectos et homines misericordiam consecutos. Et nunc claudunt portas thalami, quia perfecta est redemptio.

Sed et sanctis illis, qui intus sunt, alius honor assignatur, ut distinctionem (puršānā) 4 quandam accipiant, quae est amor perfectus. Et puršānam, cum offertur 5, benedicit sacerdos qui consecravit, quia omnia a Christo perficiuntur.

Deinde omnes, tantis honoribus dignati, domum cum gaudio proficiscuntur, et *alterum* insuper convivium parant, ut illud gaudium eorum divinum corporalium rerum convictu adimpleatur. Sed et invitationes invicem parant, epulasque ⁶ et convivia: quia sicut *Christus eos una coniunxit per dispensationem suam p. 92. et fecit eos unum corpus et spiritum unum, *ipsi quoque* velut discipuli invicem colloquuntur.

Deo autem Patri, qui ab omni errore nos redemit, et Filio eius unigenito Iesu Christo, qui nos ad familiare mysteriorum suorum consortium adduxit, et Spiritui sancto, qui sapientes nos reddidit omni sapientia doctrinae suae, et semitas nobis, quae ad regnum nos perducunt, monstravit, gloria et honor in saeculum saeculorum.

CAPUT XXVIII.

Quare non genuflectunt diaconi in abside per totum officium?

Ante diximus, genuflexionem mortem ubique significare, sive extra *absidem* genuflectamus sive intus, sessionemque in terra idem significare. Et sacerdos in abside genuflectit, quia Christi similitudinem gerit, mortemque eius et resurrectionem figurat.

¹ Vel: « quae adimplet delectationem veram ». — ² Ad verbum: « glorificant », seu « laudant ». — ³ I. e., ante absidem, seu « caelum ». — ⁴ Id fortasse quod « eulogia » vocatur. — ⁵ S: « et eum accipiunt puršānam ». — ⁵ Vel « symposia » (syr. « p u ḥ r ē »).

Christus in sua humanitate mortuus est: iure ergo sacerdos genuflectit, et mortem figurat. Diaconi vero, quia typum gerunt spiritalium, — spiritales autem omnino non moriuntur, nec mortali corpore induti sunt, — secundum suae naturae proprietatem typos agere debent: et non genuflectunt, quia mori 5 non possunt: sed stant in pedibus, quia spiritales ante bema stant assidue. De Gabriele accipe documentum, qui dixit Zachariae: « Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum » ¹. Et Isaias quoque dixit: « Et seraphim stantes super eum » ²: et Daniel ait: « Mille millia stant coram eo, et decies millies dena 10 millia honori eius ministrant » ³. Ita et diaconos, qui typus sunt spiritalium, oportet in ministerio suo stationem exhibere solum: quapropter non genuflectunt ¹in abside ¹.

p. 93.

*CAPUT XXIX.

Quare in passione et in iciunio non dicit diaconus ante evangelium « Stemus parati », sed « In silentio estote » ! et quare non legunt lectiones legis et prophetarum in baptismo et in mysteriis sabbati !

Cum evangelium dominicis et festis legitur, non mors hic sed dispensatio celebratur; et cum dispensatio celebratur, angelus se nobiscum consociat propter rationem et vitam 5; de qua re, ecce supra dictum est a nobis. Cum autem passionem aut iciunium mystice agimus; quia non esuriunt ungeli nec sitiunt nec iciunant nec moriuntur, angelus se a nobis dissociat, mortem et passionem nobis applicans, et dicens; Nunc siciunium iciunantes, — cum nostra natura nec iciunet nec manducet, — « estote vos in silentio, et silete », et ministerium implete quod vestrae naturae proprium est. Rursum, cum passionem et mortem mystice agimus, idem dicit. Et ubi baptismum agimus, quia hoc proprium est nobis, et per hoc 30 mortem quoque significanus, non se nobiscum consociat.

Quare lectiones prophetarum non legantur in haptismo et in mysteriis sabbati, haec causa est: quia quandocumque vetus

 $^{^4}$ Luc., 1, 19. — ^{2} Is., vi, 2. — ^{3} Dan., vii, 10. — ^{4} A om. — ^{6} Le., quia angelus (diaconus) per rationem et vitam nobiscum particeps est, prima persona plur. utitur, dicendo « stemus ».

testamentum legimus, veterem illam dispensationem -- sive ante legem sive insius legis - significanus. In baptismo autem, quia per signationes olci, et ea quae antea facta sunt, veterem dispensationem significavimus 1, et ad initium novi testamenti 5 ingressi sumus per proclamationem diaconi, non debemus vetus legere, and veterem dispensationem significat; sed in via canonum ² nostrorum pergamus, et apostolum legamus, qui carnalem domini nostri nativitatem significat; et cantum zummārā) dicamus, qui Iohannis baptismum significat; et evan-10 gelium, quod Domini nostri baptismum significat; deinde veniamus et nos eius baptismo baptizemur. *Rursum vero, vespere p. 94. sabbati, quia completo baptismo dicimus Dominum surrexisse, simul ac baptizati de Iordane surrexerint 3, atque cessavit iam vetus testamentum et transiit, et novam legen vidimus — 15 Christum scilicet, qui dispensationem suam complevit, et mortuns est et surrexit —: iure lectiones veteris testamenti deponimus, quae nonnisi mortem inferunt naturae; eas vero lectiones legimus, quae Domini nostri dispensationem exhibent, et satis est: quia mundus transiit vetus, et novus figuratur, 20 hoc est, status qui futurus est post ressurrectionem.

CAPUT XXX.

Quare in dominica resurrectionis mane foras exeunt, et dant pacem 'invicem, et dicunt « Pax 4 resurrectionis » aut soghitham 5?

Cum Christus iam surrexerit, et nos cum eo mystice, angelosque viderimus una nobiscum ab inconstantia liberatos, et nos cum eis facti simus una ecclesia; nunc novitatem auoque resurrectionis status ostendimus. Crux et evangelium et episcopus cum thuribulis ac luminibus, una cum congregatione tota, 30 foras egrediuntur ad atrium (dārĕthā) ecclesiae, cum respon-

¹ Vide Tract, V, capp. v et vi. Sensus est: vetus dispensatio significatur per primam et alteram unctionem, et ideo necesse non est ut significetur per lectiones veteris testamenti. — 2 « Canon » passim usurpatur quasi « mysticae interpretationis ratio». — 3 I. e., Dominus eodem fere tempore surrexit quo baptizati de fonte exeunt; sc. vespere sabbati, — 4 A om. — 5 Sōghīthā videtur esse rhythmus formam dialogi habens.

soriis ('ōn yāthā) resurrectionis. Quod egrediuntur crux et evangelium et episcopus, hoc est: Christus ad nos venit initio, quia visitavit nos per dispensationem suam; et in fine veniet, quia ipse nos resuscitaturus est. Quod foras exeunt, id est, ad locum in quo crucifixus est Dominus noster, qui est extra ⁵ Ierusalem. Et evangelium dicit sepulchrum fuisse prope crucem: « Erat in eo loco, inquit, in quo crucifixus est Iesus, hortus, et in horto monumentum novum » ¹, etc. Et nostra denique resurrectio in eo loco erit, in quo crucifixus est Iesus.

p. 95. Sed et locum prope Ierusalem fuisse **evangelium dicit ². Ita ¹⁰ et foras egredimur ad atrium, extra Ierusalem sen templum.

Quid autem? Dant pacem invicem tota congregatio: episcopus, inquam, per crucem et evangelium ³; et ceteri, unusquisque socio suo: simul sacerdotes et diaconi et populus. Quod pacem dant, hoc est: solutae sunt cogitationes carnales, et tota ecclesia facta est una, spiritalium nempe et corporalium: nec caput ibi nec cauda est, nec magnus nec parvus, quia omnes unius gradus ⁴ sunt in incumditate regis Christi, et ipse Christus nobiscum participat per humanitatem suam. Quemadmodum hic cum nostra natura fuit, ita et ibi in eis participabit quae 20 nostra sunt: ipse caput, et nos ei corpus. Et cum omnia Filio subiecta fuerint, ipseque Filius in humanitate sua, sicut est unitus cum Verbo, apparuerit in iudicio: tunc omnes unam cogitationem possidebunt, et malitia atque libido cordium nostrorum eradicabitur, et omnia erunt bona: nec virga exactozorum ⁵ ibi erit, sed gaudium et pax in Spiritu sancto.

Sed quid porro? Dicunt « Pax resurrectionis », aut söghitham. Et si söghitham dicunt, pauci 6 eam dicunt: si autem « Pax » dicunt, episcopus dicit. Ubi enim söghitham dicunt, ostendunt se ad sepulchrum stare cum Maria, et flere et sci- 30 scitari de Christo; si autem dicunt « Pax ». hoc figura est Christi: quia hic 7 doctrinam Mariae impertit, illic 8 autem doctrinam de iudicio impertit ovibus, quae ad dextram sunt, et haedis, qui ad sinistram. Itaque pauci 9 dicunt söghitham, secundum viliorem ac minorem naturam mulierum; si autem 35

¹ Іонан, хіх, 41. — ² *Ibid.*, v, 20. — ³ l. e., nt videtur, evangelium et crucem osculando. — ⁴ ἀҳμψ̄, — ⁵ Cf. Is., 1x, 4. — ⁶ Vel « minores ». — † I. e., nt videtur, quando dicitur sōghītha. — ˚ l. e., quando dicitur « Pax » (?). — ⁵ Vel « minores ».

« Pax » dicitur, episcopus hoc dicit, qui locum Christi implet. Haec hactenus.

Denique quietem dedimus Tractatui quarto in portu *comple- p. 96. tionis; et in eo, quantum potuimus, dispensationes 1, quae in 5 mysteriis adhibentur collegimus. Et cum in agone staremus expositionis mysteriorum, ille nobis vires contulit, qui est infirmorum roborator, et imbecillitatem nostram confortavit, Et ipsi Christo, qui ad nostram salutem nobis mysteria sua tradidit. et cum eo Patri eius, qui ad genus nostrum misit eum, et Spi-10 ritui sancto, qui descendit et sapientes nos effecit, et notam fecit nobis potentiam maiestatis suae, gloria et honor in saeculum saeculorum, Amen 2.

Explicit Tractatus quartus.

15

TRACTATUS QUINTUS.

CAPUT PRIMUM.

Quare, cum Dominus noster in epiphania baptizatus sit, Išo vablı baptismum in vespere resurrectionis constituit?

'Auxilio Domini nostri, vestrisque orationibus, frater noster, de gravi agone expositionis officii mysteriorum evasimus; et 20 timor noster de ea solutus est. Et licet expositiones nostrae non sint idoneae, tamen pro viribus promissum nostrum absolvimus. Porro autem, veniamus ad expositionem sancti baptismi ³.

Interrogasti, frater noster, de die baptismi. Quoniam baptismus Domini nostri ipsi quidem mortem mysticam significavit, 25 nobis autem nihil omnino: mors vero eius nostrum baptismum significat 1; quia in morte eius et resurrectione baptizamur, ut sicut ille resurrexit, resurgamus in fine: iure non cum Do-

¹ I. e., ut videtur, mysticas significationes. — ² Hic sequuntur in A ea quae initio Tract. V habentur in S; vide not. seq. - 3 Haec in Cod. A ad finem Tract. IV sunt posita, adiectis et sequentibus: « Explicit Tractatus quartus: et Iāh (sc. Domino) gloria aeterna: Amen ». — * Potest et ita verti: « sed baptismus noster eius mortem significat »; sed hoc minus accurate reddit ordinem verborum.

mino nostro baptizamur nos. Dixit enim beatus Paulus: « Nescitis quoniam qui baptizati sumus in Christo, in morte eius baptizati sumus? » 1 Quare, in morte eius baptizamur, ut fiat hoc nobis mysterium resurrectionis nostrae. Et quemadmodum ille baptizatus est et implevit dispensationem suam, deinde *ad- 5 ventum eius accepimus: et guemadmodum, guando baptizatus est, mortem significavit, et post mysticam mortem mortem naturalem mortuus est, et resurrexit: ita et nos, differamus baptismum nostrum usque ad mortem eius: primo, quia ille differt a nobis: deinde, quia ille re vera 2 prior nobis surrexit, et 10 promissione promisit nobis resurrectionem: rursum vero, quia morte eius redempti sumus, neque ille glorificatus est nisi per mortem; sed et nos, cum baptizamur. Satanam vincimus simul et mortem: ille autem non aperte Satanam vicit in die baptismi sui, quia postquam baptizatus est ieiumavit, et per ieiu- 15 nium suum vieit Satanam. Expertemus ergo nos donec mortem snam per baptismum figuraverit, et deinde Satanam vicerit: et tune incidamus cum eo in Iordanem, tanquam in infernum, ut cum yera eins resurrectione figuremus nostram resurrectionem mysticam, quae id significat nobis, quod illius baptismus signi- 20 ficavit illi 3.

Et propter hoc, baptismum nostrum constituimus in resurrectione, non in die baptismi eins (sc. Christi): ut dum resurgit ille de sepulchro, resurgamus nos de Iordane.

CAPIT II.

25

30

Quare praecepit *Išō' yabh* ut feria secunda mediae ieinnii hebdomadae haptizandi veniant et nomina sua inscribant; et die divisionis *ieinnii* egrediatur presbyter, et cum eo duo diaconi, et recitet super illos [manns impositionem] ¹ vespère et mane usque ad haptismum?

Cum in omnibus officiis sollicitus esset beatus Išōʻqabh ve-

¹ Rom., vi. 3. · · ² Λ: « in baptismo » · « ba'ă m ā dh ā » pro « ba'ă bh a dh a »). · ³ Dubia interpretatio. Sensus videtur esselic: nostra, in baptismo, mystica mors et resurrectio significat nobis veram nostram resurrectionem; sicut et Christi baptismus mortem et et resurrectionem veram significavit. · ⁴ Vide huins capituli inscriptionem initio totius operis positam; vol. I, p. 13.

teris ac novi testamenti typos exprimere: hoc idem in baptismo egit 1. Dicit enim: « Feria secunda divisionis ieiunii veniunt baptizandi et nomina sua inscribunt coram sacerdote ». Hoc typus est obedientiae *Abrahae, promissionum patris. Obedivit p. 98.

5 Abraham Deo, et reliquit domum patris sui, et abiit cum Domino in terram quam monstravit ei: ita et baptizandi, vice Abrahae sunt, quia nomina sua inscripserunt et sacerdoti, hoc est Deo, obedientiam praestarunt. Sed non statim postquam nomina sua inscripserunt recitat super eos manus impositionem, 10 sed moratur usque ad divisionem ieiunii. — tempus quod moratus est Abraham, donec Deus apparuit Movsi et implevit promissionem Abrahae datam. Cum enim electus esset Abraham, annuntiatum est ei de afflictione filiorum eius eorumque redemptione; et redemptio eorum manifestata est per Movsen.

Cur autem « feria secunda », et non « dominica »? Cum 15 dominica sit mundi initium, non dixit « dominica », sed « feriu secunda », quando aliquid temporis transivit de mundo. Nam et beatus Moyses in medio saeculo venit: si enim annos computaveris ab Adam usque ad Moysen, et a Moyse usque ad 20 Christum, dimidiae partes sunt, plus minus, omnium annorum. Sed et lectiones, quae ab hac hebdomada leguntur in lege. mentionem faciunt conversationis Abrahae et filiorum eius.

Quid autem? « Die divisionis ieiunii egreditur presbyter et duo diaconi, et recitat super eos manus impositionem vespere et mane, stantibus post eos sponsoribus eorum ». Dicit insuper, quod primum docent eos abrenuntiationem Satanae et confessionem in Deum: quia sic Abraham, cum egressus esset de domo patris sui, abrenuntiavit idolis patris sui, et credidit in Deum qui fecit caelum et terram. Quod egreditur sacerdos 30 cum duobus diaconis, hoc est: Deus apparuit Abrahae cum duobus angelis, et annuntiavit ei de circumcisione et de promissione filii eius Isaac. Ita et sacerdos gradatim descendit, *memadmodum Deus revelatus est Moysi.

p. 99.

« Egreditur, inquit, in vestitu lucido »: id est, quomodo Deus 35 apparuit Moysi in rubo. « Recitat manus impositionem »: doctrinam quam Moysi impertivit. « Vespere et mane »; perpetuo hoc facit, in typum duorum agnorum qui offerebantur quotidie

¹ Ad verbum: « praescripsit ».

in tabernaculo, vespere unus alter mane ¹. Ita. [cum] sacerdos vespere et mane recitat super eos manus impositionem, totum tempus dispensationis veteris testamenti significatur. Duo autem diaconi sunt Gabriel et Michael, qui administratores facti sunt duorum testamentorum: nam et semper apparuerunt ambo: in vetere testamento cum Deo; in novo, in resurrectione et ascensione Christi.

CAPUT III.

Quare, incipiente ultima hebdomada *ieiumii*, intrant in baptisterium? et *cur* insuper praecepit ut his diebus semel sacerdos vespere ad baptizandos egrediatur? et quid sibi vult hoc nomen « sponsores »?

Postquam absoluta est vetus dispensatio, et adventus populi

cum Zorobabele et altera terrae occupatio figurata sunt per diem Hosannarum², statim significatur et adventus Iohannis ad 15 Iordanem. Dicit enim *Išōʻyabh*: « Initio ultimae hebdomadae intrant in baptisterium ». Quod mane veniunt: ideo fit, quia in fine noctis reteris testamenti (?) venerunt Dominus noster et lohannes ad novam dispensationem initiandam. Ita et ipse Dominus praedicationem suam « mane » appellavit 3. Quod de 20 abside egrediuntur cum cruce; quia Christus de caelo descendit, et quia Spiritus Iohannem comitabatur. Quod ligatis velis egreditur sacerdos: quia Christus secreto descendit, nec quisquam descensum eins noverat nisi spiritales; ita nec aperitur nunc absis, quae est caelum. Quod de templo egrediun- 25 p. 100. tur "ad fordanem: hoc typus est filiorum ferusalem, qui ad Iohannem exibant. Ait enim evangelista: « Exibat ad eum lerusalem et omnis Iudaea, et tota regio circa lordanem » 1: ita exeunt ii, qui in templo sunt, ad videndum Iohannem in lordane. Quod exeunt crux et evangelium: quasi Dei virtute 30 potuerit Iohannes facere id guod fecit. Sacerdos, qui cum eis 5 egreditur, est vice Iohannis. Inter responsoria ("on vāthā) vero canenda egrediuntur: quia Iohannes vocibus laudum 6 populum reprehendit.

¹ E.c., xxix, 38, 39. — ^a Sc., dominicam palmarum. Vide Tract. I, cap. xiv. — ^a Cf. Матти., xx, 1. — ⁴ Матти., пт, 5. — ⁵ Codd. « eo ». — ⁶ Syr. « t e š b č h a th a », quod hie fortasse « carmina » sonat. Vide

Sex diebus ante baptismum intrant in baptisterium, id est, quinque, et eo die quo fit baptismus: quia Iohannes quinque mensibus ante Dominum nostrum conceptus est, praeter eum in quo annuntiatus est. Quod semel hodie, vespere scilicet, sacerdos benedicit baptizandis cum oratione manus impositionis, hoc est: quando baptizabat Iohannes, canones observabat veteris testamenti, et utrumque testamentum implebat; et quando novum testamentum praedicabat, ipse exordium huius factus, non desistebat ¹ de vetere. Sed et, « lex et prophetae usque ad Iohannem » ², ait Dominus noster. Ita et sacerdos, mane baptismum perficit, sicut Iohannes: sed vespere recitat manus impositionem super baptizandos: id quod typus est dispensationis legis.

Ceterum, ad nomen « sponsores » quod attinet: hoc nomen 15 est eorum qui pro amicis ³ suis spondent creditoribus eorum, sive in re tributi sive in aliis rebus. Dicit enim Bar Sira: « Fili mi, si spoponderis pro proximo tuo ⁴, tradidisti animam tuam omnibus tentationibus » ⁵. Et quod hic quoque sponsores veniunt cum baptizandis, hoc est: spondent seipsos sacerdoti, quod illi sine macula erunt in servitio eorum. Et sponsores istos loco sanctorum apostolorum pone, qui pro gentibus spoponderunt, et remissionem peccatorum eis conciliaverunt. Ita se habet nomen « sponsores ».

*Quidam 6 vero insuper dicunt, in praesentibus mandatis de p. 101.

25 diaconis 7 inesse admonitionem. Sed non est verum hoc: typum aliquem exprimebat Išō yabh in omnibus praescriptionibus suis, quae in Codice habentur. Ostendit enim Deum spiritales praeposuisse mundi administrationi, quorum alii luminaria alii aera dirigant, alii iugiter animas hominum custodiant a mali30 gno, qui eis nocere velit. Et de hac re ostendit hic: « Qui lu-

Tract. IV, cap. vii, ubi zummāra post lectionem apostoli dicitur significare verba Iohannis ad Iudaeos. — ¹ Vide « Corrigenda ». — ² Luc., xvi, 16. — ³ Ad verbum « sociis ». — ⁴ Hactenus de *Prov.*, vi, 1. — ⁵ *Eccli.*. ii, 1 (syr.). — ⁵ A praemit: « Caput quartum tractatus quinti »; sed desiderantur in utroque Cod. quaestiones consuetae. Quae sequuntur manifeste ad ipsum baptismi diem spectant, non ad feriam secundam post dominicam palmarum, sicut ea quae praecesserunt. — ⁵ Vel « ministris ».

mina, inquit, accipiunt, paratos se habeant, quia ministri sunt zodiaci: et qui thuribula habent 1 ministri sunt aeris; et qui aquam 'praeparant 2 ministri sunt imbrium, et similium; et qui cornu tenet est vetus sacerdos, cui datum fuit cornu ex quo signaret reges et sacerdotes » 3. Sed et insuper dicit eos, qui flabella habent, esse seraphim, qui ipsi regi ministrent. Sic et ii, uni cereos et lumina et thuribula tenent, coram sacerdote stant: sed procul ab eo. secundum canones medialis ecclesiae angelorum. Qui tenent flabella, super eum stant, secundum quod seraphim stabant super thronum divinum, sicut vidit Isaias: 10 « seraphim, inquit, stabant super eum » 4. Dicit insuper unum ex diaconis crucem ferre: eum scilicet qui vice fungitur Gabrielis, qui Regis vexillum ante eum feret in resurrectione.

Et dicit eos apostolum super thronum reponere, in latere sinistro. Ecce quantum curae fuit ei! Apostolus enim vices gerit 15 Moysis, qui adhuc in hoc officio partem habet: Iordanis a dextris, p. 102, apostolus a sinistris: in Iordane Iohannis baptismus, "in apostolo eius in leges obedientia: ut Iohannes, sicut est mediator, leges ad sinistram suam exhibeat quae, ecce, solvendae sunt, ad dextram suam ostendat Iordanem qui, ecce, nove advenit; et ut ipse sit 20 inter duo, quasi mediator duorum angelorum, qui omnes ad eum (sc. Christum) congregabant, eique ministrabant; ut ait evangelium de eo: « Et erat cum bestiis, et angeli ministrabant ei » 5. Altare baptisterii est vice sepulchri, nec non et vice throni Christi et honoris eius ad Iordanem 6. Quod non ad hoc accedunt 25 nunc, hoc est: quia necdum Christus apparuit. Et quoniam propter suum baptismum venit Iohannes, sui adhuc baptismi officio inserviat. Et diaconi, spiritales, hic operam dant ut Iohannem honorent ministratione sua, sicut mandatum est eis: et paratos se habent ad omnia quae necessaria sunt.

30

¹ Ad verbum: « ii qui sunt thuribulorum ». — ² A om., et recte for tasse; nam lectio luius codicis eins formae hic est, quae in praecedenti clausula habetur. Lectio cod. S glossam redolet, sed sensum satis bene reddit. — 3 Si haec re vera Išo'vabhi verba sunt, ut esse videntur, manifestum fit, mysticum modum interpretandi iam adhibitum fuisse in eius « Codice », seu ritu agendi officia -- 4 Is., vi. 2. -- 5 MARC., i, 13.

⁶ L. e., altare significat honorem, seu excellentiam Christi, quae ad Iordanem manifestata est.

CAPIT IV 1.

Quare dicit: « Sacerdos in vestitu lucido egreditur cum luminibus ac thuribulis »: et cetera quae hoc tempore fieri inssit?

Dicit nunc: « Egreditur sacerdos in vestitu lucido ». Sicut et Iohannes angelorum splendore vestitus erat, illogue lumine auod in Moyse fulgebat propter iciunium cius; ita et hic (sc. sacerdos) resplendet. Quid autem? Pannum (ma perā) quoque album capiti suo imponit: ostendens dealbatum esse caput 10 suum, quod Adami peccato esset denigratum, nec potuisse leges antiquas primum peccatum dealbare. Et nunc venit sacerdos, Iohannes, dealbatis capillis, et ipse nitidus.

Quidam vero dicunt Iohannis capillos capitis ita copiosos fuisse, quia non haberet qui *caput ei mundaret: et propterea p. 103. 15 hic, sudarium in capite sacerdotis illorum vice capillorum esse. Si autem verum esset hoc, sudarium nigrum esse oporteret, secundum nigrum colorem capillorum. Sed hoc, quod album est sudarium, ostendit ipsum, - secundum quod homines aquarum lavacro esset mundaturus, — munditiam iam esse conse-20 cutum, caputque eius a peccatis dealbatum esse, statim ex quo baptizare coepisset; eumque, ut esset ipse a peccatis mundatus, et illos potnisse mundare, quos baptizaret.

Egreditur autem sacerdos cum luminibus ac thuribulis, et ceteris: angelorum instar, qui ministrabant ei (sc. Christo) 2. 25 Egreditur extra baptisterium; quia ad docendum nunc egreditur, ut populum verbis suis erudiat, deinde ad baptismum eos introducat. Nisi enim prius docuisset et admonuisset, quomodo baptizaret? Dicit enim evangelium, quod summos sacerdotes et Pharisaeos genimen viperarum vocavit: et ad populum 30 universum dixit: «Agite poenitentiam, quia appropinquavit regnum caelorum »: ad turbas autem dicebat: «Qui duas tunicas habet, det ei qui nullam habet: idenque in cibis faciat». Et ostendit novi testamenti instituta 3; et publicanos docet:

¹ Λ: «Caput quintum ». — 2 Vide supra, p. 92, not. 5. — 3 δόμος: fortasse hic velut d u m y ā, « similitudo », usurpatum (?). Vide quoque text. syr. p. 124, l. 18, et p. 148, l. 5.

« Nolite plus exigere quam vobis exigere licet »; et milites regum iussit: « Neminem concutiatis » ¹. Ita et nunc, egrediens eundem hanc doctrinam impertit.

Et postquam haec per šurrāyam impertit, revertitur ut recitet manus impositionem veteris testamenti. Nam per manus impositionem ostendit, etiam vetera illa de novis annuntiasse, et omnes prophetas de revelatione Christi prophetasse.

Cornu olei, quod secum habet, hoc significat; quod non re-

cedit ab illo cornu, quod missum fuit a Deo: sed eadem Spiritus sancti virtute, quae cum Moyse erat et prophetis, dirigitur 10 p. 404. et "ecclesia; neque propter innovationem legis facta est innovatio Spiritus: lex innovatur ad nostram eruditionem: Spiritus autem unus est. Et quemadmodum unus est amor patris in filium, sive parvulus sit sive puer sive adolescens sive iuvenis, sed non eadem sunt mandata et disciplinae, quae in eum adhiben- 15 tur, — ut aliquando lacte eum pascat, aliquando terroribus et verberibus 2 corripiat, aliquando in ludo litterarum eradiat: sed non totum consilium suum ei manifestet, nec bona sua ei in manibus tradat, donec scientia fuerit perfectus, - ita et Deus noster adorandus veterum novarumque legum diversita- 20 tibus, — et etiam ante datam legem, — priores generationes secundum humanam 3 scientiam dirigebat; et licet una sit eius erga nos dilectio unaque sollicitudo, tamen mandata innovat de generatione in generationem. Cum autem genus nostrum ad perfectam scientiam pervenisset, misit ad nos Deus Filium 25 suum. Ita caelestis apostolus docet: « Dico autem, quanto tempore heres parvulus est, nihil differt a servis, cum sit dominus omnium, sed sub tutoribus est et administratoribus usque ad tempus quod statuit pater. Ita et nos, cum parvuli essemus, sub elementis mundi eramus subjecti. At ubi venit plenitudo 30 temporis », cum transgressi essemus actatem puerorum, tunc « misit Deus Filium suum, et factus est ex muliere ». Quid autem? « Et factus est sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret » 1. Ita et nunc: ostendit anod novum testamentum illo cornu perficitur, quod erat sub lege; cornu loco Spiritus 35 sancti ponens, qui cum sacerdotes unxisset, ipsi sacerdotio fun-

 $^{^{1}}$ Luc., iii, 844. — ^{2} sadteg. — ^{3} Ad verbum ; « nostrain ». — ^{4} Gal., iv, 4-5.

gebantur: et cum unxisset reges, fungebantur imperio. « Et haec omnia unus atque idem Spiritus operatur, **et dividit et p. 105. dat prout ipse vult » ¹, nec cuivis harum operationum se contrarium esse ostendit.

Et nunc haec signatio (rušmā) baptizandorum est loco circumcisionis Abrahae et promissionis ei datae².

CAPUT V 3.

Quare, cum ex uno cornu signenus et ungamus et baptizemus et obsignemus, non semel tantum id ex eo facimus sed quater? et si oleum, quod in cornu, sanctum est, cur necesse est ut sacerdos aliud oleum consecret? et etiam aqua baptismi: cum descenderit Spiritus super aquam, quid opus habet (sc. aqua) ut oleo de cornu signetur?

Sicut ante diximus, cornu hic 4, illud cornu, quod erat in vetere testamento, significat, 'quod de virtute Spiritus acceptum erat 5. Neque enim negamus eos, qui sub lege essent, sancti Spiritus virtute dirigi: sed unus est ille Deus, qui cum Moyse erat in unitate naturae suae, et nunc nobiscum est in trinitate personarum (qĕnōmē) suarum; qui in vetere testamento typos ostendit novi. Nam licet Deus sit creator, et unus sit, tamen et Spiritus sanctus operari ostenditur; neque, cum operatur, seorsum est a voluntate Dei; neque ab ipso Deo seorsum est, nec voluntatem eius non perfecit. Spiritus enim, qui in prophetis loquebatur, ipse Deus erat, et « Dominus » appellatus fuit.

Ita et nunc Iohannes, cum voluerit vetus testamentum implere, cornu unctionis ab illis (sc. prophetis) accepit; et hoc quasi fundamentum ponit in suo ipsius baptismo, sic ostendens: Non praedicavi ego sine illa veritate, quam vos tenetis; et cum adhuc in veteribus legibus sim, ab eis virtutem accipio ad hoc novum testamentum praedicandum. Nam Pharisaeis, quis esset interrogantibus, confessus est: « Ego sum vox clamans *in deserto, sicut dixit Isaias propheta » 6.

p. 106.

¹ 1 Cor., XII, 11. — ² Haee prima signatio est, de qua in cap. seq. dicetur. — ³ A: « Caput sextum ». — ⁴ Sc., hoc in loco (adv.). — ⁵ Ad verbum: « quod erat de virtute Spiritus ». — ⁶ IOHAN., I, 23.

Quattuor dispensationes quae per cornu exhibentur, hae sunt: dispensatio initii veteris testamenti: finis dispensationis huius; initium dispensationis novi testamenti, quod per Iohannem fuit; et dispensatio Christi.

Prima signatio (rušmā) ea est, qua beatus Abraham a Deo signatus fuit. Unde et haec signatio in fronte signatur: ostendens quod de illius (sc. Abrahae) semine exiturus est qui gentes in fronte eorum benedicet. Et haec signatio similis est signationi obsignationis (huttāmā) 1. Quod uno digito signat: significat, quod Dei virtus adhue non revelatur super nos, et 10 non potuinus eum cognoscere nisi ex parte.

Unctio (mëši h u thā) baptizandorum ea est quae fuit in Aaron et filios eius et reges.

Baptismus ('ă m â dh â) in Iordane ² est Iohannis baptismus in remissionem peccatorum.

Ultima obsignatio (huttamā) est baptismus Domini nostri; 15 nam et perfectio est in Spiritu sancto.

Et prima quidem signatio (rušmā) sine negotio ³ signatur ex ipso cornu: quia sic promissio ad Abraham sine legum negotio fuit: et solo verbo credidit Deo, « et reputatum est ei ad institiam » ⁴.

20

Quod unctio fit cum orationibus et consecrationibus, *hoc est*: quia et Aaron ita assiduis orationibus pro populo supplicabat, et varias oblationes offerebat ut expiationem populo conciliaret.

Quod in medio consecrationis olei sacerdos oleum signat.

deinde venit ad Iordanem, significat lohannem medium stetisse inter duo testamenta: ipse enim et vetus et novum implebat, quia utramque legem servabat. Quod Spiritus super oleum non descendit: ideo fit, quia in vetere testamento perfectio non est data. Quod uon relinquit sine consecratione oleum, quod in lagena ⁵ est: id est, etiam cum sacerdotes accederent ut ungerentur, prius oratio et sacrificium pro eis offerebatur, deinde p. 107. **ungebantur. Quod non descendit Spiritus, hoc est: quia perfectionem non sunt consecuti reteres sacerdotes. Quod ad lordanem transit, hoc est: de lege ad legem transivit. Quod cornu

cum eo venit, hoc est: nihil novi protulit.

¹ I. e., ultimae signationis, quae tit post baptismum. — 2 I. e., in fonte. — 5 Ad verbum: « labore »: i. e., nullis praemissis orationibus. — 4 Rom., IV, 3; Gal., III, 6; Gen., XV, 6. — 6 λεκάνη.

Quod Spiritus super aquam descendit, hoc est: hodie facta est consecratio perfecta in baptismo Iohannis. Quod oleum, quod consecratur, signat oleo ex cornu, hoc est: quamquam veteres sacrificiis sacrati erant, perfecti tamen non fuerunt nisi Dei virtute. Quod signat aquam cornu: ideo facit, ut vetus testamentum cum novo coniungat. Et quemadmodum Dominus noster, cum linivisset oculos ei, qui caecus erat ex utero matris, ad Siloe veteris testamenti eum misit: ostendens se non ab illorum lege recedere: ita et Iohannes (sc. sacerdos), ubi Iordanem consecrat, obsignationem eius per eum Spiritum fieri ostendit, qui veteri testamento inserviret.

Quod non ungit *ipse* sacerdos, qui baptizat: *per hoc* ostendit unctionem ad vetus *testamentum* pertinere; et ea quae veteris testamenti sunt, sacerdotes veteres impleant oportet.

Quod ipse sacerdos venit et baptizat tantum: cum tamen oleum ipse consecraverit: per hoc ita ostendit: Licet in vetere testamento conversatus sim, tamen in eo sum, quod illo maius est. Quod haec omnia super baptizandos fiunt ², — typus, inquam, Abrahae et typus Aaronis, — significat, quod non possunt fieri heredes regni, et eius (sc. Abrahae) ³ filii esse, nisi ab ipsius conversatione incipiant. « Potest Deus de his lapidibus suscitare filios Abrahae » ⁴, ait illis Iohannes: hoc est, de gentibus. Et baptizandi nunc fiunt filii Abrahae per repromissionem, et socii Moysis per ea quae legis sunt. Et baptizantur Iohannis baptismo; deinde perficiuntur baptismo Christi ⁵.

Typi ergo, qui in baptismo, quattuor sunt: scilicet, signatio (rušmā) et unctio (mĕšīḥūthā) et baptismus ('ămādhā) et obsignatio (ḥuttāmā). Quod hic Domini nostri baptismus 6, similis est signationi Abrahae; differt autem ab unctione Aaronis 8, et a baptismo Iohannis 9, hoc est: quia Christus quoque est filius David, filius Abrahae: non autem filius Aaronis. Id quod ostendit, obsignationem (ḥuttāmā) hanc, eam

¹ Seilicet, oleum in cornu servatum significat Spiritum sanctum, qui etiam in vetere testamento operabatur. — ² Ad verbum: « transeunt ». — ³ Vide quae sequuntur. — ⁴ MATTH., 111, 9. — ⁵ I. e., obsignatione (ḥ u t t ā m ā), post baptismum, quae significat baptismum Christi. — ⁶ Sc., ḥ u t t ā m ā. — ⁶ Sc., r u š m ā. — ⁶ Sc., m e ś ī ḥ ū th ā. — ჼ Sc., ʾ ā m ă dh ā.

p. 108. esse "quae initium duxerit a promissione ad Abraham facta. Et demonstratio praesto est ex similitudine inter duas signationes: in prima sacerdos dicit: « Signatur N. »; nunc autem, in fine: « Baptizatus est et perfectus est N. ». Observa sermones: primum, « Signatur »: et haec signatio in fronte tan- 5 tum fit; postea, « Ungitur »: et haec toti corpori fit. Signatio (rušmā), secundum pollicitationem repromissionis, in fronte tantum signatur. Unctio (mëših ū thā), - secundum quod sacerdotes et reges ungebantur. - in totum corpus ungitur 1. Ad baptismum ('ă mā dhā) quod attinet: quia Iohannes totum 10 hominem baptizabat, sacerdos totum corpus baptizat in aqua. Sed et vide: in signatione et unctione, etsi verbo dicit « Signatur » et « Ungitur », non tamen facto ostendit, sicut in baptismo. Dicit enim: « Signatur N. », et, « Ungitur », « in nomine Patris et Filii et Spiritus »: non vero, dum dicit, simul 15 et agit; sicut et Deus, quamquam in vetere testamento typum ostendit Trinitatis personarum, non tamen plene exposuit 2 eas. Hic autem, in baptismo, dum dicit 3 « In nomine » Trinitatis, ter quoque baptizat: nomen ostendit, et rem facto perficit. In obsignatione (huttāmā) vero, quia Spiritus descendit velut 20 linguae ignis et super singulos sedit: obsignationem quoque in summa parte faciei eius (sc. baptizati) facit: imitans illam promissionem Abrahae factam 4.

Ob huiusmodi causas de eodem cornu signat et ungit et baptizat et obsignat. Quod non omnia in eodem loco facit, hoc 25 est: non omnes, quae significantur, res simul factae fuerunt: sed singula singulis temporibus Spiritus tradebat: modo promissionem, modo carnalia praecepta, modo baptismum in aqua, modo baptismum in Spiritu.

p. 109. *Sunt vero qui negent ecclesiam in officio suo vetus testa-30 mentum significare. Quibus dicemus: Dominus noster dixit:
« Non veni solvere legem aut prophetas, sed adimplere » ⁵. Si ergo non sunt soluta, ostendit in eis adimpletionem eorum per factum. Sicut ille omnia legis mandata implevit, ita et bapti-

¹ Ad verbum: « ungit ». — ² Ad verbum: « fecit ». — ³ Codd., male, « baptizatur » ('ā m e dh pro 'ā m a r). — ⁴ l. e., eodem modo facit ultimam obsignationem (ḥ u t t à m ā) et signationem (r u š m a) primam. — ⁵ Маттн., v, 47.

smus ¹, nec non omnia officia nostra, mystice incipiunt a creatione *mundi*, et *perveniunt* usque ad resurrectionem nostram a mortuis.

CAPUT VI 2.

Quare dicit: « Signatis, qui baptizandi sunt, sponsores eorum sudaria nova eis imponunt » ? et quare dicit: « Nunc in baptisterium intrant » ?

Sponsores nunc, cum pro baptizandis spoponderint sacerdoti, promissum suum facto exhibent. Post cos stant, velut homines qui seipsos oppigneraverunt. Postquam enim signatio (rušmā)³ Abrahae in eis ostensa est, sudaria nova eis imponunt. Quod non totum corpus eorum novis vestibus induunt, hoc est: nondum dono perfecto completi sunt. Cum promissionem tantum acceperint cum Abraham, secundum hanc promissionem partem aliquam decentem ostendunt: totius perfectionis dispensationem ad Iohannis Christique baptismum reservantes. Quid autem?

« Baptizandi, inquit, postquam signati sunt, mox in baptisterium intrant »: filii namque Abrahae prius signati sunt ⁴, postea in terram promissionis ingressi sunt. Intrant quidem in baptisterium, quemadmodum illi ex Aegypto reversi sunt. Cum autem intraverint, quid? Ordine stant coram altari, quod est thronus Dei.

Moyse, — qui est apostolus in throno ⁵. — adhuc in latere sinistro *collocato*, šurrāyam incipiunt, quae visio est a Moyse visa in monte Sinai.

Proclamat diaconus: id quod ostendit miracula, *quae fecit p. 110.

Deus per baculum Moysis.

Quod sacerdos ante altare se inclinat, hoc est: quaecumque operatus est Moyses, supplicatione a Deo impetrabat. Quod post primam proclamationem surgit, hoc est: stetit Moyses et confortatus est coram Pharaone.

Quod alterum surrāyam incipiunt, significat signa quae fecit Moyses coram Pharaone.

Proclamatio altera est occisio primogenitorum in Aegypto.

¹ Ad verbum: « baptizandi ». — ² A: « Caput septimum ». — ³ I. e., prima signatio. — ⁴ Nempe, circumcisi. — ⁵ Vide supra, p. 92.

Quod genuflectunt: ob dolorem caedis primogenitorum. Quod illi 1 genuflectunt in genibus suis: per hoc ostendunt Israelitas a nece liberatos per supplicationem et per occisionem agni et sanguinem portis illitum. Quod rursum surgunt, significat exodum filiorum Israel de terra Aegypti.

Šurrāya, qui cum canone dicitur, significat maris traiectionem.

5

Apostolus, qui legitur. *significat* carnalia mandata, quae Deus mandavit Moysi in monte Sinai.

Statio ('estaționa) significat instructionem tabernaculi 10 testimonii, et ea quae ipsi tabernaculo offerebantur.

Lectio evangelii significat Dei virtutem, qua impletum fuit tabernaculum.

Quid autem post haec? Consecrationem olei ostendit.

Proclamatio ² significat deprecationem populi pro remissione 15 peccatorum suorum, quae vitulum adorando contraxerant. Non dicunt alteram ³ proclamationem, eo quod non mystice moriuntur nunc: nam una cum Domini nostri morte significatur et resurrectio eius ¹.

Quod nunc oleum praeparant, hoc est: quia et populo manna 20 et coturnices et aqua de petra praeparata sunt ab angelis: et unctio olei est virtus Dei, quae apud illos miracula operabatur. Diaconus, qui pacem annuntiat, est loco Moysis levitae.

Sacerdos, qui orationem petit, est loco sacerdotis filii Aaron.
Quod in medio consecrationis orat super oleum, hoc est: ea 25
quae veteris testamenti sunt implevit prius. Quod oleo de cornu
signat oleum quod consecratur, hoc est: omnia quae patrata
sunt in vetere testamento et ante legem datam et in novo
p. 411. testamento, unus Spiritus *operatur.

Quod aquam consecrat, et Spiritum facit descendere, hoc est: 30 ostendit quod operationes legis non sunt perfectae usque ad baptismum Domini nostri. Quod immiscet oleum ex vetere cornu, hoc est: ab eodem Spiritu sancto hic Iohannis baptismus effectus est.

¹ I. e., ut videtur, baptizandi. — ² « Proclamatio » (kārōzūtha) hie significat litaniam: antehac in baptismi officio significabat allocutionem diaconi continuam. — ³ Vel « ultimam ». Sine dubio secunda litania et tertia indicantur. De litaniarum significationibus mysticis vide Tract. II, capp. xiii, xiv. — ⁴ Sc. per secundam et tertiam litaniam.

Ita perficiuntur ritus omnes, a vetere testamento incipientes, et descendentes usque ad novum. Et quae novi testamenti sunt peragunt; deinde apparatu mysteriorum (sc. eucharistiae), quae seguuntur, significatur resurrectio mortuorum et beatitudo caeli.

CAPUT VII 1.

5

Quare evangelium legunt in baptisterio? et quare alii intus, alii foris legunt?

Hoc evangelium duos typos nunc implet: unum, veteris testamenti, ut supra diximus, alterum, Iohannis baptismi: sicut et 10 una est consecratio duarum rerum, scilicet olei, quod veterem legem significat, et aquae, quae novi ordinis initium ostendit.

Sed quid nunc? Hoc evangelium in eo loco oportet legi, in quo et veteres promissiones et novae peractae sunt adimpletiones. In terra circa Iordanem filii Israel circumcisi sunt a Iosue filio Nun; et in Iordane fuit Iohannis baptismus. Oportet ergo evangelium nunc in baptisterio legi. Nam etiam cum in templo legimus illud, in bemate legimus, quod est vice Ierusalem: non legitur in abside, quia absis est vice caeli. Baptisterium autem non est vice caeli, sed Iordanis; et quemadmodum omnia, quae 20 ad vetus testamentum et ad Iohannem pertinent, ad Iordanem peracta sunt: ibi quoque et evangelium legi oportet et apostolum.

Alii vero, recentiores, prava mentis indole, *et intellectu p. 112. carentes, nova effutiunt, quae non praecepit Išō vablı. Hi foras 25 egressi evangelium legunt: quod beatus Išoʻvabh nequaquam praescripsit. Sed et « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) et « Sanctus » dicunt, additionem orationum lucro esse putantes. neque intelligentes illud, quod plus iusto sit, peius esse quam quod minus, idemque esse si quis aut ultra veritatem procedat 30 aut ad eandem haud perveniat. Sed haec ad eos dicemus: Si « Tibi Domine » baptismum Domini nostri significat: baptizandi hic nondum vetere testamento uncti sunt; neque consecratus est fons baptismi: quomodo Christus advenerit? Iohannes per longum tempus baptizat; deinde venit ad eum Dominus noster. 35 Ita namque evangelium ostendit: cum venisset Iohannes Ba-

¹ A: « Caput octavum ».

erudiret et increparet, tandem e Galilaea venisse Iesum ad

Iordanem, ut haptizaretur a Iohanne, Nunc autem Iordanis nondum consecratus est, neque oleum unctionis: sed nequaquam profano baptismo baptizatus est Dominus noster. At non omnes res, licet de uno gnodam perficiantur 1, unam dumtaxat significationem prae se ferunt; sed quaedam veritatem rerum variis modis ostendunt: unde nec reprehensibile est si evangelium gnome ita legatur ut varios typos exprimat. Si sacerdos alignando vice Aaronis, alignando vice Iohannis, alignando Si- 10 monis, alignando Domini nostri vice fungitur: non magna res est si evangelium quoque plurium rerum mysteria exprimat. Ita et nunc: nullum est in baptisterio caelum, unde Deus Verbum reveletur; sed hic fordanis solum et Ierusalem, fordanis (sc. fons baptismi) in australi latere altaris est, loco veri Ior- 15 p. 413. danis in Jerusalem. "Thronus, in quo reponitur apostolus, in occidentali parte est, quo versus adorabat populus in tabernaculo testimonii. Sine ergo res debito more procedant, et quo modo docuit beatus *Išōʻyabh*; ait enim Dominus noster: « Quod hoc amplius est, de malo est » 2: et Paulus ait: « Si enim nos, 20 ant angelus de caelo evangelizet vobis praetermam quod evangelizavimus vobis, anathema sit » 3. Quidquid ergo nobis non praecipitur, hoc facere non debemus. Sed dic mihi, tu, quisquis canones Išo vabhi transgrederis, num virtutem intelligis eorum quae in canonibus praescribuntur? Quod si intelligis, et si 25 sapienter sunt constituta, noli eadem transgredi; sin vero minus sapienter, noli omnino in illius canonibus ambulare, sed in tuis ipsius; et « mensem [crea] 1 ex corde tuo, [et fac tibi festivitatem] » et baptismum, sicut leroboam filius Nabat, Si autem non intelligis, commentarios prius scrutare, deinde 30 innova; et noli in ignorantia manere. Adicias autem quaecumque pravo tuo placent consilio: si tibi non est locutus Išo vabli. nobis locutus est; tibi alius praeter eum locutus est. Haec ad contumacium reprehensionem sufficiant.

¹ I. e.: licet intuitu unius cuiusdam rei agantur, ut hanc mystice repraesenteut. — ² MATTH., v, 37. — ³ Gal., 1, 8. — ⁴ Corruptus hie locus, ut in marg. Cod. A indicatur, ubi legitur: « Deest aliquid hie ». Sensus restitui potest secundum I (III) Reg., XII, 32, ubi legitur in versione syriaca: « . . . in mense quem creaveral ex corde suo, et fecit festivitatem filiis Israel ».

CAPUT VIII 1.

Quare praecepit ut aqua e fonte effundatur antequam sacerdos baptizatos obsignet? et quid significat ultima oratio impositionis manus: et omnia quae hic observantur?

Quoniam absolutus est Iohannis baptismus, et Christus nunc baptizat Spiritu sancto, ipseque crescit, ille autem minuitur: iure hoc sacerdos facto ostendit. Aquam effundit simul et oleum unctionis: quia vetus oleum, *sacerdotum et regum, et Iohannis p. 114. baptismus, qui per aquam, abrogata sunt. Manet nunc bapti-10 smus Domini nostri; et Iohannes cum suo baptismo abscessit. Quia venerat ad aspera ante sponsum complananda, iuste id facto ostendit: trita est via ante regem, caelestis sponsus advenit. Christus re et veritate receptus est (sc. a populo): baptizatus est, et baptismi dispensationem implevit: supervacaneus 15 est iam Iohannis baptismus. Solvit baptismum, quo baptizabat: non manet: nihil habet faciendum; baptismus enim Domini nostri seorsum erat ab eius. Ille agua communi baptizavit: hic autem baptizatus est Spiritu sancto. Solvit Iohannes suum in agua baptismum, et confert se ad baptismum Spiritus: solvit 20 suum ipsius baptismum atque deponit: venit nunc et baptismum Christi perficit.

Omnes nunc foras egrediuntur: et unusquisque eorum id tenet, quod ante tenebat: quod ostendit, eos, qui Deo in lege ministrarent in suo quisque ordine, ita nunc Deo in novo te-25 stamento ministrare, nec guemquam munus socii sui invadere.

Egrediuntur autem extra Ierusalem; ut dum baptismum Filii figurant, mortem quoque et crucifixionem eius significent: nam crucifixio eius fuit extra Ierusalem. Egreditur autem nunc Iohannes ut Filium in baptismo eius morteque et resurrectione ::0 exhibeat. Et ad locum crucifixionis eius vadit ². Canonem incipit, qui maiestatem ostendit regis venientis. Ita et apostolus

¹ A: « Caput nonum ». — ² Secundum mysticam interpretandi rationem ab anctore usurpatam, locus extra Ierusalem, ubi crucifixus est Dominus, est atrium (dārĕthā) ecclesiae extra templum seu navem (vide Tract. IV, cap. xxx). Nisi ergo iam mutaverit hanc interpretationem, ita ut hie de navi, non de atrio, loquatur (quod tamen nihil est cur suspicemur), manifestum est ea, quae mox exponantur, in atrio fieri: scilicet, iterum lectiones apostoli et evangelii, cantus, et ultimam

legitur qui de conversatione Israel in deserto narrat ¹. Evangelium ostendit doctrinam quam Dominus noster doctorem populi sub lege constituti docuit, Nicodemum pharisaeum ². Šurrāyae solum vetus testamentum ostendunt: nunc autem cum šurrāya dicit canonem; ut per psalmum (sc. šurrāyae) vetus ⁵ testamentum significet, per canonem vero, novum. Et per eundem canonem indicat res cunctas gloriosas, quas significat baptismus.

Manus impositio, quam nunc recitat, est verbum quod dixit Iohannes ad Dominum nostrum: « Ego opus habeo a te bapti- 10 zari » ³, *etc. Et cum expleverit manus impositionem, quae significat verbum eius (sc. Iohannis) ad Dominum nostrum dictum et responsum Domini nostri ad euu, mox et Domini nostri baptismum figurat ⁴. Et hunc baptismum « perfectionem » (šumlāyā) vocat: ostendens omnia, quae adhuc observata 15 sint. propter hanc perfectam salutem esse fucta. Et signat et obsignat. Et quid post haec?

Cum suam dispensationem iam absolverit Iohannes, munus suum nunc Deo committit; et ipse una cum angelis (sc. diaconis), qui cum eo sunt, ad absidem venit cum responsoriis. Cum 20 responsoriis veniunt: quia gaudio repleti sunt, eo quod perfecta sit dispensatio ad quam missus erat. Veniunt nunc, et quae facta sint ostendunt. Accedunt ante altare; et adorat sacerdos et orat, et caput suum denudat sudario 5, quasi sua iam dispensatione functus sit. Adorat autem, mortem significans. Et 25 cum adoratione fit amotio sudarii: quia dispensatio eius [finem] accepit per mortem eius. Surgit autem: et quid? Dicit nunc admonitionem et exhortationem baptizatorum, dicens eis: « Confortamini in Domino nostro et in potentia virtutis eius » 6; et nunc adhaerete ei, qui propter vos missus est, quem ego iam 30 cognovi. Quare, transferuntur discipuli, et cum Iohannis fuerint, fiunt Domini nostri. Relinquunt eum, cuius baptismus

obsignationem (h u t t a m ā). Post hace ad absidem vadunt; sacerdos admonitione baptizatos adloquitur; et demum liturgiam incohant, incipientes a responsorio throni, praetermissis (ut videtur) omnibus quae in « missa catechumenorum » agi solent. — ¹ Cfr. 1 Cor., x, f seqq. — ² Cfr. lonan, ut, f seqq. — ³ Mattu., ut, f4. — ⁴ Sc., per obsignationem (h u t t ā m ā). — ⁶ Sudarium deponitur quia sacerdos mox eucharistiam celebraturus est. Vide cap. seq. — ⁶ Eph., vt, f0.

absolutus est, qui et ipse minutus est, et adhaerent illi, qui crescit; audierunt enim a magistro suo Iohanne: « Illum oportet crescere, me autem minui » 1. Et incipiunt responsorium throni, ut officium persolvant quod mortem re vera significat. 5 Christus mortem suam hic in mysterio ostendit: ostendet mox opere perfecto 2.

CAPUT IX 3.

Quare sacerdos cooperto sudario capite baptizat; at ubi eucharistiam consecrat, detegit caput?

Ante diximus, baptismum a rebus veteris testamenti incipere, *et ad novum pervenire. Consecratio (sc. eucharistiae) p. 116. a novo incipit, et mortem et resurrectionem Christi significat, nec non, more mystico, et nostram. Ibi Iohannis vices gerebat sacerdos, hic autem vices Domini nostri. Et ubi vices Iohan-15 nis gerit, sudarium capiti eius imponatur: primo, quia ostendit eum a peccatis purgatum esse: secundo, quia nondum perfectionem novi testamenti assecutus est, sed mediator est, et nonnisi exiguam partem accepit eius, quod i in novo testamento est. Et albo cooperiatur sudario, nec sine tegumento 20 maneat, quia nondum remota est transgressio legis, quae caput cooperuit veteris Adami. In mysteriis autem, quia in eis Christum significat, denudet caput suum, eo quod ablatae sint a nobis angustia et tribulatio priorum peccatorum: liberati sumus a morte, propter quam obtectum erat caput nostrum: con-25 tritus est a nobis Satanas, quem aperte confusione affecimus 5. Et formam praeclaram in seipso ostendens sacerdos, caput suum denudat in abside, et inter consecrationem mysteriorum, ut, dum intuemur caput eius revelatum, fiduciam consequamur, nostra capita a peccatis esse nudata, scissumque esse libellum 30 debitorum nostrorum, nosque ipsos victores esse constitutos per eum qui dilexerit nos: — cui propter dispensationem eius pro nobis, et redemptionem quam vere ostendit nobis in baptismo

¹ Iohan, III, 30. — ² Sensus est: Christi mors remote tantum significatur in baptismo; immediate et proprie figurabitur in officio mysteriorum, quod mox sequitur. — 3 A: « Caput decimum ». — 4 Legi عن المحدث المحدث (Codd.). — 5 Vel: « qui nos aperte confusione affecerat ».

eius sancto, et liberationem a Satana et a morte, quam dedit nobis, a cunctis malis nos eripiens: et per ipsum Patri eius et Spiritui sancto: gloria et honor in saecula.

Quintum denique Tractatum in portu lucis quiescere fecimus, eum scilicet, qui baptismum exponit: in quo pro viribus decertavimus. Ipse autem Dominus noster dignos nos habeat misericordia sua in die iudicii: Amen.

Explicit Tractatus quintus.

TRACTATUS SEXTUS.

CAPUT PRIMUM.

10

20

Quare, cum consecratio 1 ecclesiae omnia officia, et etiam p. 117. baptismum antecedat. beatus "Išo yabh principium Codicis officiorum annuntiationem constituit, et in resurrectione baptismum introduxit, et ad calcem totius hudhrae consecrationem ecclesiae descripsit? et quid sibi vult hoc nomen « consecratio » 15 (quddāšā)?

Dei adiutorio absolutae sunt omnes expositiones officiorum, quae in cyclo (hudhrā) anni posita sunt. Restat hic ut et de consecratione ecclesiae dicamus, ne quid sit in officio nostro quod explicatione careat.

Cum ergo de consecratione interrogaveris, frater noster: ante diximus, initio sermonum nostrorum, ubi hebdomadarum expositionem instituimus secundum mentem beati Išoʻyabh, ultimam hudhrae hebdomadam, quam « Mar Moysis » vocaverit, quaeque in anni initium, seu Octobrem mensem, incidat, cuinsque in medium, — hoc est, Novembrem, — consecratio ² incidat, antiquam dispensationem ostendere. Nam usque ad consecrationem regimen ante legem docuit, hoc est, ab Adam usque ad Moysen; et cum Novembri consecrationem introduxit,

^{&#}x27; In sequentibus « consecratio » accuratins « dedicatio » sonat. —
² De quatuor dominicis, quae « consecrationis » vel « dedicationis » (huddātha) vocantur, vide Tract. I, cap. v (vol. I, p. 25).

et regimen quod sub lege agebatur, et consecrationes quae in tabernaculum adhibebantur. Primum regimen id est, quod in deserto fuit: et consecratio mimae dominicae ea est, quam fecit 1 beatus Movses (sc. in tabernaculum). Regimen secun-5 dum est indicum; et consecratio secundae dominicae significat filios Israel constituisse tabernaculum in Silo. Tertium regimen est regum: et dominica tertia significat consecrationem domus (sc. templi), cum aedificasset eam Salomon. Regimen quartum est Maccabaeorum: et dominica quarta significat con-10 secrationem domus postquam aedificata erat a Zorobabel.

« Consecratio » autem est rerum initii nomen, non finis earum, ut docet Bar Lipheh: nempe, eas (sc. res significandas) esse regnum caelorum². Nunc autem, per consecrationem significant homines quo modo apostoli ecclesias dedicarent. Apostoli namque venientes praedicaverunt de Christi dispensatione, et fecerunt *signa ut illius signa corroborarentur: mortuos suscitaverunt, p. 118. ut illius resurrectio firmaretur. Cum haec omnia fecissent, deinde gentes seipsas ad baptismum obtulerunt. Postquam vero gentes in morte Christi baptizati sunt, et evangelii lectionis disci-20 plinam cognoverunt, et omnia futura intellexerunt, quae erant mystice adimplenda, et poenitentiam ostenderunt, — quae per totam hudhram praedicatur, — et resurrectionis conceperunt expectationem, eandemque resurrectionem mystico more viderunt per inventionem crucis 3: demum et ecclesias aedifi-25 caverunt apostoli, easque consecraverunt. Quae cum ita id temporis peracta sint, jure beatus Išō yabh consecrationem ad finem hudhrae reservavit, nec cam initio praescripsit. Quod si eam initio praescripsisset: qua ratione consecratio ecclesiae fieret, cum apostoli nondum Christi dispensationem praedi-30 cassent, nec gentes audissent et suscepissent baptismum, nec convertissent se a peccatis suis, nec salutis expectationem concepissent futurae? Unde et apostoli initio non in ecclesia consecrabant mysteria, sed ubicumque erant. Cum autem fideles in fide perfecti essent, tunc Deus noster consecrationis occo-

¹ Ad verbum: « consecravit ». — ² Vide vol. I, p. 28. — ³ Sensus est: postquam, initio Christianae ecclesiae, ea omnia facta sunt, quae in variis ecclesiastici anni festis et temporibus figurantur, demum apostoli id fecerunt, quod figuratur in dedicatione ecclesiae.

nomiam erga eos perfecit. Quemadmodum Corinthii, donec baptizati et perfecti sunt, ecclesiam sibi non quaerebant, ita et beatus Išō yabh in consecratione ecclesiae omnia significat. quae ibi observabantur.

CAPUT II.

5

35

Quare praecepit ut dominica die ecclesia consecretur? et quare dicit: « Ecclesiam albis exornant indumentis, vela autem super absidem non suspendunt »?

Quoniam dominica die honorabilia multa et opera gloriosissima ostensa sunt, ita mandavit ipse Išō uabh ut dominica w consecretur ecclesia. Cum mundi initium dominica factum sit. p. 119. et instructio tabernaculi dominica sit effecta 1, *et annuntiatio Domini nostri dominica fuerit, et dominica resurrectio quoque eius, et Spiritus, quando in apostolos descendit, dominica descenderit: quando his omnibus honoribus coronata sit dies haec, 15 eadem consecrent ecclesiam; quo significant mundi exornationem et instructionem tabernaculi, et quo figuratur annuntiatio Domini nostri et resurrectio eius, quae et Spiritus virtute perficiebatur. Sed et ipsa consecratione ostendit Išō'uabh omnia quae in prima creatione observabantur, Dicit enim: « Ecclesiam albis 20 exornant indumentis: vela autem non suspendunt ». Quod ecclesia albis exornatur, hoc est: in initio creationis per vocem « [Fiat] lux » creatura exornata est. Non autem simul cum luce creata perfecta est caeli huius, firmamenti scilicet, instructio. Et quidem ecclesia albis indumentis tamquam luce 25 ornata est; non autem suspensa sunt vela, quae significant hoc firmamentum. Cum insuper mane per consecrationem ostensurus esset instructionem tabernaculi, praecepit ut vela mane suspenderentur: id est, initium consecrationis significat primam mundi dominicam. Quod a vespertino officio incipit: 30 ideo fit, quia creatio vespere coepta est: dicit enim scriptura: « Et factum est vespere et mane, dies unus » 2. Per nocturnum officium significat instructionem tabernaculi, quae nocte facta est: sicut et lex quoque noctem significabat, et prophetae, qui in ea, quasi stellae fuerunt.

¹ Ad verbum: « steterit ». — ² Gen., 1, 5.

Quod officium foris et intus celebratur, hoc est: interna externaque pars domus (sc. templi) significatur. Quod nudum stat, sine [indumento] , altare: ideo fit, quia Dei virtus nondum apparuit in tabernaculo, nisi ex parte tantum; et Israelitae 5 mysterium tantum exprimebant eius, quod in Christo erat implendum ².

Officium matutinum totum veteris testamenti regimen *et p. 120. novi ostendit. Mane autem, quia nunc nova dispensatio implenda est, Christusque revelandus est de caelo descendens, vela suspendunt, quae ornatum praebent loco firmamenti huius. Per adorationem episcopi coram altari, mors significatur. Per descensum quoque Spiritus, quae in fine fit, significat descensum Spiritus super apostolos. Ita in consecratione haec omnia observantur. Nisi vero dominica die consecraretur ecclesia, hi typi omnes irriti essent.

CAPUT III.

Quare altare super qestroma (χατάστρωμα) constituunt? et quare alii ab initio illud vestiunt, alii illud non vestiunt donec consecratum est? et quare si vetus est lavant illud, minime vero si novum?

Quoniam adhuc initium mundi est, omnia nunc repraesentantur quae ibi sunt facta. Cum firmamentum nondum sit creatum ³, ideo nec thronus ⁴ super illud apparet; et omnia quae foris et quae intus pari modo se habent ⁵. Altare enim nudatum stat super qestroma, eo quod caelum nondum est constitutum. Et qestroma est aer hic, qui supra nos est, sed infra caelum, quod « aether » vocatur: id quod ostendit « supra » esse ab « infra » distinctum ⁶: et terra infra esse ostenditur.

Ceterum alii *ab initio* vestiunt illud (sc. altare), alii non vestiunt. Qui vestiunt illud *ita* dicunt: Quando exhibetur altare, cum suo honore exhibeatur; nec separetur ab eo gloria

eius; neque appareat nudum atque despectum. Qui non vestiunt p. 121. illud, sic dicunt: Oportet *per altare omnium typos futurorum ostendi: ne ergo honor eius exhibeatur donec perfecta sit consecratio eius. Quod si nunc indumento illud indueris, quid illi adicies postquam fuerit consecratum? et quidnam honoris ei 5 tribuetur ut consecratum agnoscatur, eique honor post consecrationem assignetur? Sed ea omnia in illo significemus, quae significari debent; et nudum nunc atque gloria carens illud aspiciamus; et cum fuerit consecratum, amplior illi honor tribuatur.

Sed et altare, quando vetus est, aqua lavatur, si autem novum est, lotione non indiget. Si vetus est, vetustatem eius ab eo auferri oportet, ut illud in eo ostendatur: « Vetera transierunt, et omnia facta sunt nova » ¹ in Christo. Et per aquam typum Christi ostendamus, cui placuit omnia renovare per novae 15 aquae lavacrum. Et per hanc lotionem significat, quod nemo, qui in vetere testamento ambulabat, perficitur, nisi per baptismum aquae et Spiritus. Et propter hoc haec omnia aguntur.

CAPUT IV.

Quare praecepit hic ut presbyteri et diaconi in abside starent, 20 populus vero in templo?

Quia Deus et spiritales in caelo sunt, vocemque illam, quam spiritales audierunt, de sursum audierunt, idest, « Fiat lux », etc.: et quia sacerdos Dei et Christi vices gerit in ecclesia: ita hic praescribit ut Deus, scilicet sacerdos, et spiritales, diaconi, in 25 abside stent; populus vero, quasi Dei mandato creati, in templo stent, quod est haec terra; et altare, velut Adam in Paradiso ², nudum stet.

p. 122. Et quidquid spiritales a *Deo audiunt, hoc perficitur erga eos qui infra ipsos sunt. Quapropter ea, quae sacerdos in abside 30 incohat, diaconi una cum eo prosequuntur, et ii, qui foris sunt, quasi creati 3, obsignant 1. Sed et gloriam Trinitatis illi persolvunt, qui intus sunt, eo quod ipse Deus hanc formulam notam fecit dicendo: « Facianus hominem in imagine ' nostra ', se-

 $^{^1}$ Il Cor., v, 17. - ^{2} « Paradisus » significat qestrōma. - ^{3} Vide supra, l. 25. - ^{4} Sc. dicendo « Amen ».

cundum similitudinem 'nostram' » 1; et secundum illud: « Ecce Adam factus est sicut unus ex 'nobis' » 2, etc. Et cum Deus dixerit hanc vocem, et angeli eam Movsi scripserint, iure ii, qui in abside sunt, « Gloria » dicunt. Et quia quaecumque 5 angelus ex ore Dei dixit Movsi, beatus Movses et populus sine contentione acceperant: ideo cum audiunt ii, qui foris sunt, nomina Trinitatis, assentiunt, et confitentur eos a saeculo esse, et aeterne, sine fine et sine loco et sine tempore, manere.

CAPUT V.

Quare iterum nocte in absidem ingrediuntur, et sex marmî-10 thas, et cetera, ibi persolvunt, populo pro gestroma (κατάστρωμα) consistente? et cur non vadunt ad bema?

Ut ante diximus, septem principia apparuerunt in mundo: initium creaturae est Adam; initium reparationis mundi, Noe: initium promissionum, Abraham: initium sacerdotii, Aaron: initium prophetiae, Moyses; initium regni, David; initium novi testamenti, Iohannes. Quare nunc sex marmithas persolvunt, secundum ea quae in vetere testamento adhibita sunt initia. Septimam vero non adhibent, quia nondum apparuit Iohannes, 20 gui typum exprimit novi testamenti. Sed et cum has marmīthus nocte adhibent, mysterium ostendunt veteris testamenti.

Quod ad bema non vadunt, ideo fit quia per bema "signi- p. 123, ficant Ierusalem, et redemptionem ibi factam: Christus autem nondum advenit. Rursum, quia mundi initium hic significatur, 5 non fit distinctio inter Aegyptum et Ierusalem, nec huic adhuc honor est, eo quod honor eius tunc apparuit, quando delecta est et in ea factae sunt veteris testamenti oblationes, et redemptio a Christo effecta. Unde et cantus vigiliae (qalē dhĕša h r ā), qui angelorum ministerium exhibent, ibi ³ persolvunt ⁴.

CAPIT VI.

30

Quare praecipit ut mane vela suspendant, et item, ut hora tertia ad mysteria celebranda conveniant? et quare episcopus cum clero intrat in absidem, fet omnia praeparant 5, et sacra incohant?

¹ Gen., 1, 26. — ² Gen., 111, 22. — ³ I. e., in bemate: vide vol. I. p. 180, l. 23 et segg. — 4 I e., ut videtur, non nunc, sed si quando dicendi sint. - 5 A om.

Mane redemptio apparuit, et iterum mane Christus revelabitur. Vela suspendunt: id est, firmamentum hoc ostenditur; quod cum aperitur, Christi dispensatio videtur.

Quid vero? « Hora tertia ad mysteria conveniunt ». Ad tertiam horam quod attinet: diximus in expositione mysteriorum, 5 Išōʻyabhum de tempore quo descenderit Spiritus in apostolos dixisse 1. Quod veniunt episcopus et clerus: hoc est, Deus et spiritales. Quod in absidem intrant per portam minorem, hoc est: ut, dum ingreditur, non nisi hoc reveletur, quod Deus et angeli in caelo sunt. Intrant quidem, ut typum exprimant creationis mundi. Ingressio est prima creatura: vela sunt caelum; lumina, quae accendunt, sunt creatio luminarium in caelo; vox, quam emittunt, est creatio Adam.

Quid autem? Mox consecrationem tabernaculi figurant. Dicit enim *Išō*°yabh: « Praeparant quaecumque necessaria sunt ». 15 Ita scribit beatus Moyses, primum ad tabernaculum a populo allatum fuisse quidquid *materiae opus esset, postea tabernaculum construere incepisse eos.

Et tribus šurrāyis incipiunt. Primum fit oratio, quam sacerdos orat: verbum scilicet quod cum Moyse de rubo est habitum. 20 Šurrāya primus significat tempus quando docuit eum Deus ut ad Pharaonem iret. Šurrāya secundus: quando eduxit filios Israel. Surrāya tertius: quando traduxit eos per mare, et locutus est cum eis ex columna nubis. Nunc autem, postquam Deus docuit eos iudicia et leges, quid dicit? « Surge, Domine, in requiem tuam » 2: quod ostendit de instructione tabernaculi, et de « arca roboris » eins. Et de hoc psalmo omnes versus profert, ab hoc versu donec absolvatur psalmus. Sie enim miracula ostendit, quae erga Israelem facta sunt in tabernaculo, et salutem eis datam per arcam.

Deinde accedunt diaconi, quasi levitae, et portant illud (sc. altare). Quod diaconi illud portant et ambulant per templum: haec similitudo est deambulationis filiorum Israel, quando filii Levi portabant altare. Quod inter hunc surrāyam ³ dicendum id faciunt: hoc fit quemadmodum Moyses canebat dum altare ³⁵ portabant filii Israel. Quod responsoria (5 on yāthā) incipiunt:

Sc., ubi iussit mysteria hora tertia celebrari. - ² Ps. cxxxii, 8.
 - ³ Sc., šurrāyam cuius initium est « Surge, Domine », ut supra.

significat miracula, quae facta sunt eis in gentibus superandis. Quod ad omnes partes templi vadunt: quia sic filii Israel multa loca peragrarunt. Quod revertentes absidem ingrediuntur: significat illos aedificium secundo constituisse sub Salomone. Quod ita eam fundant ut concuti nequeat: id est, quo modo ille templum Domini aedificavit, et arcam illuc introduxit. Quod dicunt versus: « Locum habitationi tuae » ¹, et: « Domine confirma illud » ², hoc est: ostendunt se similitudines veteris testamenti adhuc exprimere, nec ullam novi testamenti notam exhibere donec typus veteris absolvatur. Et omnia stabiliunt, quemadmodum spiritales (sc. angeli) res populi Israelitici moderabantur, nec unquam a ministerio suo absistebant.

*CAPUT VII.

p. 125.

Quid significat oleum, quod sacerdos nunc consecrat? et quid mystice designant singula quae eodem tempore aguntur? Oleum hoc, quod consecrat sacerdos, similitudo est illius olei, quod Deus beatum Moysen parare iussit tabernaculo, quo ipsum tabernaculum et omnia vasa eius ungeret. Nunc ergo significat idem oleum illud, quo parato consecratum fuit tabernaculum interius et exterius, nec non et vasa ministerii et sacerdotes. Ceterum diaconus, qui stat post episcopum, vice Michaelis est. Episcopus est quasi Deus, qui oleum consecrat.

Consecrato autem oleo, summum altare signat, tamquam propitiatorium super arcam. Postes quoque signat, eorum instar qui ibi fuerunt. Postremo interiorem partem sanctuarii signat, si ut ibi factum est. Deinde, cum ad finem pervenerit, totam prorsus olei gratiam in altare effundit, ad instar totius gratiae quae in fine effusa est in ecclesiam. Olim enim ex parte et per varias figuras Deus erga veteres operabatur; in fine autem locutus est nobiscum in Filio 3 suo, et dedit nobis redemptionem perfectam. Ita et oleum, quo antehac partim postes totumque tabernaculum signata sunt, in fine iam tota plenitudine in altare effusum est: quia ecclesia tota perfectione est redempta. Signat vero et obsignat omnia: et cum signatione honorem

I [III] Reg., VIII, 13 (syr.). — ² Unde haec citata sint non inveni.
 — ³ Cf. Hebr., I, 1, 2.

quoque ecclesiae nunc ostendit. Nam usque adhuc, dum vetus testamentum figurabatur, versus de vetere dicebant: nunc autem, ubi typum ostendit perfectionis ecclesiae, versus dicunt de vetere psalmo cum canone praestantiore novi testamenti et p. 126. cantione (qīntā) decora et plena: per quod *ostendit vetus 5 testamentum legisque regimen cum novo testamento esse coniunctum; et prophetiae regimen, eiusque in novo testamento adimpletionem, unum esse facta: « Quam decora, inquit, est tranquillitas et pax, quae in adventu suo Christus ecclesiae suae decrevit, gloriam suam in ea collocans camque sanctificans. 10 Gloriosa virtus quae in ea est, et gloriosa mysteria quae in ea ministrantur ». Et cum hisce vocibus oleum altari illinitur, ita ut in eo totum absumatur: quia Deus iam plene descendit et in carne habitavit.

Sed et dum praeclarissima haec aguntur, vela ligant, ut 15 dignitatem ostendant *partis* interioris (sc. absidis), utque ab oculis mortalium abscondantur ea quae ibi observantur.

Denique, cum converterit se Deus ad gloriam suam et « sederit Dominus rex in aeternum » ¹, mox dignitatem throni ² significant: vestiunt eum ornatu decoro; quia Christus, cum 20 complevisset dispensationem suam, sedit a dextris Patris sui super thronum excelsum, et regnavit Deus super populum suum, « et Deus sedit super thronum sanctum suum » ³.

Et completo ornatu eius inter šurrāyam « Quam bonus » dicendum, statim sacerdos responsorium (° onīthā) incipit, quod 25 absolutionem consecrationis declarat: « In virtute tua magna, Salvator noster, posuisti fundamenta ecclesiae tuae, et perfecisti aedificium templi tui: et ecce superi et inferi, una facti ecclesia, gaudent hodie in festo consecrationis eius: et cum amore suadent tibi ut. cum iam aedificasti eam et perfecisti, 30 tranquillitas tua regnet in filios eius, et sit ipsa refugium omnibus generationibus, praeteritis et praesentibus, quando renovati fuerint homines in resurrectione, ut Trinitatem tuam in ea collaudent ».

Deinde dicunt canonem, qui obsignationem ostendit eorum 35 quae facta sunt: « Benedictus, inquit, qui per typos istos, qui in caelo sunt, stabilivit ecclesiam suam, et implevit eam gloria

¹ Ps. xxix, 10. — ² Sc. altaris, — ³ Ps. xLvII, 8.

sua ». Et quia typus est caeli; ergo Deus in ea habitat: "et p. 127. si Dens habitat in ea, virtus absolvendi peccatores in ea collocata est.

Demum, omnibus finitis, quae in ecclesia consecranda pera-; cta sunt, ipsague ecclesia tamquam regis filia in gloria stante, mox apparet Christus, ut perficiat in ea dispensationem suam; et revertuntur de novo ut ostendant ortum Salvatoris nostri et manifestationem eius in Ierusalem 1.

CAPUT VIII.

Cur Išo vabh commemorationem dominae Mariae post nativitatem descripsit, Iohannis Baptistae post epiphaniam, confessorum et martyrum post resurrectionem; sextam vero feriam « auream » descripsit finitio hebdomadae apostolorum 2; fcommemorationem apostolorum in fine ipsorum hebdomadae 3: 15 et apostolis duas fecit commemorationes, unam post alteram, Petri videlicet sociis et evangelistis: Stephani quoque et doctorum: ceterasque commorationes, quas in fine hudrae descripsit in ordine (sedhrā)? 4.

Beatae dominae Mariae, quoniam a propheta memorata fuit, 20 et Domini nostri dispensatio ab ea incepit, et huius in carne nativitas ex ea fuit, et ipsa quoque Dei consilio ad hoc seposita erat, ipsaque prima ab angelo honorata est salutatione « Pax », — quae vox non antehac ad prophetas ab angelis pronuntiata est: sed huic « Pax » prae ceteris additum est et 25 sermo pacificus 'atque docens 5 — : iure, utpote hisce honoribus coronatae, facta est ei commemoratio intra seriem 6 hudrae; eo quod evangelium 'inter dispensationem ' Domini mentionem faciat eius (sc. Mariae), nec fieri posset ut non esset mentio Mariae ab initio evangelii usque ad baptismum illius 30 (sc. Christi): cum enim transisset evangelium a nativitate et educatione illius, tum demum deposuit "mentionem eius (sc. p. 128.

¹ I. e. in bemate, ubi nunc liturgiam incipiunt. — ² A: « post apostolos ». - 3 A om. - 4 A: « Petri sociis et doctoribus et Stephano et ceteris ad finem eins (sc. hudrae) descripsit ». - 5 S: « atque doctrina ». - 6 Ad verbum, «numerum ». - 7 Ad verbum, «in medio dispensationis ». Quae sequuntur, cum nimis confuse sint scripta, tum difficilia sunt interpretatu.

nisset ut loqueretur cum eo, renuit ei dicens: « Quicumque

facit voluntatem Patris mei, qui est in caelo, iuse frater meus et soror et mater mea est » 1: non quod matrem suam negavit. sed good ea dispensatio, quam a matre praestandam ne- 5 cessariam habuit, expleta erat, et quod illam iam inter universitatem hominum includit: Propter hoc, inquit, veni, ut de femina nascerer; et hominem suscepi visibilem ut dubitantes converterem eos, qui non possunt videre divinitatem meam in essentia eius, quia invisibilis est. Nunc omnis qui videt, et 10 credit Patri meo qui in caelis est, - quod sicut ego contemptibili modo in terra sum, ille m invisibilitate sua in caelo manet, - in illum, quamvis invisibilem, credet; et in me credent homines, quod ex illo sum, propter opera quae facio, quae, mandato facta 2, illius operibus respondent. Sed et pro- 15 vectae actate feminae quasi matres meae carnales reputantur: puellae, quasi virgines et sorores meae; qui sunt mares, et credunt in me, fratres meos vocabo, Viros autem « patres » non memoravit: matrem quidem in terra habuit, et « fratres » in quodam loco discipulos vocavit aliosque, virginesque « so- 20 rores » appellavit: « Patrem » vero in caelo ait esse. Et non solum ipse dixit 3 Patrem suum in caelo esse, sed et nos, qui patres habemus carnales, nec sicut ipse sine patre sumus secundum carnem, etiam nos mohibuit vocare nobis « patrem » in terra. Iure ergo non fecit mentionem « patris » inter eas 25 quas 1 computavit, id est, matrem et fratres et sorores, Sed guia beata Maria compleverat partes b suas per educationem Domini nostri secundum carnem, aegmun erat ut regniesceret dispensatio eius in portu tranquillitatis. Cum ergo iana absolp. 129. visset Išō yabh nativitatem *et educationem Domini, id est, 30 circumcisionem, et sacrificia et dona magorum, et alia huiusmodi, demum beatam Mariam quiescere fecit per commemorationem quam statuit ei in ecclesia, ut cum commemorationem eins celebramus, sciamus eins iam dispensationem absolutam esse, nec eam amplius esse necessariam.

35

¹ Матти., хи, 50. — ² Ad verbum « imperative », seu « modo mandati ». Sensus est, Christus solo mandato facit opera, sicut Deus. -³ Ad verbum, « vocavit ». Sensus est: eum, qui in caelo est, patrem vocavit. - 4 Sic. - 5 Ad verbum, «dispensationem».

Quod insuper feria sexta eius commemoratio agitur: quoniam sexta feria creata fuit mater eius Heva, quae peccavit, iure et sexta feria agitur Mariae commemoratio, quae amplitudinem dignitatis eius ostendit; ut cum recitata fuerint nobis de-5 decus Hevae casusque eius vetus, quae sexta feria fuerunt; cumque gloriosa recitantur filiae Hevae, quae feria sexta victrix de mundo migravit cum honoribus gloriosis: obliviscamur angustiarum primi peccati recordatione honoris huius, quae surrexit. Sicut enim videmus Hevam causam fuisse casus Adami, — quemadmodum ipse exclamavit: Ista decepit me, ita et nunc Maria facta est causa sublevationis Adami: peperit enim ei qui eum de veteribus hisce rebus redimeret. Et sicut illa monstravit ei arborem mortis, et dedit ei, et comedit; ita et haec 1 monstravit ei arborem vitae, ex ipsa ger-15 minatam, et dedit ei de fructibus eiusdem, et revixit. Et pulchre sexta feria 2, die qua peccavit Heva, facta est commemoratio huins (sc. Mariae), ut per commemorationem eins obliviscamur Heyae peccati. De domina Maria hactenus.

Sed et Iohanni, propterea quod angelus conceptionem eius 20 annuntiavit, et in Isaia quoque adventus eius fuit descriptus, et in nativitate eius Zacharias pater eius, Spiritu sancto repletus sicut prophetae, prophetavit, et filium suum « filium Altissimi » 3 vocavit; et quia ad hoc venit et natus est Iohannes, ut dispensationem illins (sc. Christi) baptismi perageret: iure, 25 [cum] expleta esset dispensatio, ad quam missus erat, et ei ad requiem statuit Išō yabh "diem commemorationis; per hoc p. 130. ostendens eum ad nihil aliud venisse, nisi ut baptizaret: sicut in quodam loco Iudaeis dixit: « Ego sum vox in deserto clamans, Parate viam Domini, sicut dixit Isaias propheta » 1: 30 hoc est: Non veni nisi propter dispensationem baptismi. Et cum Domini nostri baptismum perfecisset, non ei adhaesit, sicut apostoli: et iure, quia apostoli ad aliud negotium delecti sunt, quod post resurrectionem Domini eis impleretur; hic autem propter solum baptismum missas est. Quemadmodum 35 Maria, post suam dispensationem expletam, non adhaesit ei

¹ Codd. « nunc ». — 2 Commemoratio beatae Mariae apud Nesto rianos fit feria sexta post dominicam intra octavam nativitatis Domini (vide MACLEAN, East Syrian daily Offices, p. 264). - 3 Luc., 1, 76. — 4 Іонам., 1, 23.

suam, ei adhaesit, sed de eo testificatus est a longe. Quapropter et nos, cum viderimus eum dispensationem suam explevisse, quiescere eum fecimus per celebrationem commemorationis

mortis eius: quia nec ipsi evangelistae Dominum nostrum 5 dispensationem suam incohasse ostendunt, donec inclusus carcere traditusque esset Iohannes, Sic tres ex eis dicunt: « Cum autem audisset Iesus quod traditus esset lohannes, reliquit Nazareth, et venit iterum in Galilaeam » 1, et dispensationem incepit. Et quia post baptismum parati quidem eramus Domini 10 nostri dispensationem repraesentare, ipse vero Dominus noster non incohavit dispensationem suam donec traditus erat Iohannes: recte et nos prius Iohannem morti tradimus, deinde dispensationem Domini nostri incipimus: primo guidem, guia illius dispensationem quiescere iam fecimus: deinde ut, dispen- 15 satione eius quiescente, mortem quoque eius commemoremus. Quod sexta feria fit 2 commemoratio cius, causa est haec: quia peccatum, ut diximus, feria sexta factum est, et Adami mors, ut ferunt, feria sexta fuit: jure mortem cuiuslibet sancti feria sexta repraesentamus, ut Adami extirpationem peccati 20 commemoremus: rursum vero, hanc ob causam: quia, cum regnaret Sapor maledictus, et Mar Simeonem catholicum cum p. 131. plurimis episcopis, metropolitanis, "presbyteris, diaconis atque ti lelibus appreliendisset, — numero scilicet clin usque, qui primi in oriente martyres fuerunt, — dictumque ei esset sexta 25 feria passionis, id est, ultima die ieiunii, quae tunc contigit esse, occisum fuisse Christum; iussit nefarius ille, eadem sanctos die 3 occidi, qua et eorum Magister occisus esset; qui eadem feria sexta passionis occisi sunt; inre heatus Išō uabh praescripsit ut corum commemorationem feria sexta post pas- 30 sionem agamus; primo quidem, ut recordemur et intervogando discanus, illos hac die fuisse occisos, et nos eorum com memoratione confortemur: deinde, cum maledictus ille mortem eorum cum morte ipsorum Magistri sociaverit, ne nos ab eo deficiamus, quod decens est, sed quomodo ille mortem eorum 35

¹ Mattu, 1v, 42, 43. — ² Iohannes a Nestorianis commemoratur feria sexta post epiphaniam (vide Maclean, op. cit., p. 266). — ³ Hie magna lacuna in Cod. S occurrit, usque ad p. 122, l. 24 infra.

Christi morte auxit, nos quoque eorum commemorationem Domini nostri passione decoremus. At quoniam decens non est ut cum illius nece alius cuiuslibet mortis commemorationem componantis, haec in sextam feriam sequentem differtur.

Item: quia postquam apostoli Spiritum acceperant, et signa ostendere coeperunt, et mundus eorum verba accepit, tunc initium factum est conversionis mundi per eos effectae: quemadmodum illi novi testamenti negotium instaurarunt, ita et nos festum agamus diem, quo illi initium fecerunt. operam 10 dantes ut illis bonam commemorationem faciamus, tam die quo baptizare coeperunt quam die quo 'vita functi sunt 1. Qua ergo sexta feria ad templum ascenderunt, et initium signorum fecerunt paralyticum sanando, eadem et nos die principium praedicationis eorum celebrare incipiamus: non mortem hac 15 die commemorantes, sed victoriam. Quemadmodum feria sexta confusus est Adam et de Paradiso depulsus, ita et nos ostendamus victoriam, quae eadem die facta est. Hora nona ascenderunt apostoli ad templum, "quod Paradisi locum significat. p. 132. Et exultantes ascenderunt apostoli ad templum, propter signum 20 quod fecerunt. Riserunt daemones propter Adam: angeli contristati sunt: gavisi sunt turmae Satanarum, inimicorum. Et angustiati sunt per apostolos Indaei, principes 2, et infideles, quando fecerunt hoc signum; gavisi sunt autem iusti et angeli; et daemones contristati sunt. Primi Adami confusio ab inimicis, 25 daemonibus, et ab amicis, angelis, narrata fuit sexta feria; et victoria apostolorum hodie ab amicis, apostolis et discipulis, narrata est, et ab infensis Iudaeis. Sed ibi in narratione amici afflicti fuerunt, inimici, daemones, gavisi sunt: hic, in hac narratione, amici gaudent, inimici affliguntur. Cum ergo hoc si-30 gnum valde conveniat ad redemptionem Adami, huius rite facta est commemoratio 3.

Rursum vero, quoniam apostoli egressi et populum Iudaicum et populos discipulos fecerunt, atque ab initio hebdomadae

¹ Ad verbum: « desierunt ». — ² Fortasse legendum raššī'ē, « impii », pro reššānē. — 3 « Hebdomada » apostolorum septem hebdomadas dierum comprehendit, incipiens a die Pentecostes. Feria sexta post Pentecosten, seu « feria sexta aurea » (quo die Petrus dixit: « Argentum et aurum non est mihi », etc., Act., III, 6), fit commemoratio praedicationis apostolorum (vide Maclean, op. cit., p. 276).

corum exhibetur commemoratio praedicationis eorum: cum finis advenisset hebdomadae, quae commemorationem corum repraesentat, haud placuit beato Išo vabh ut nulla fieret commemoratio eorum mortis: quia populus narrationem praedicationis eorum andientes, sed exitum certaminis eorum non vi- 5 dentes, exquirerent utique, quid de ipsis apostolis factum esset, qui se convertissent: discentes vero mortem eorum cum victoria fuisse, conquiescerent.

IV 1: At quoniam apostoli duodecim fuerunt, discipuli septuaginta; duodecim illorum commemorationem non immiscuit 10 cum horum septuaginta; sed primum posuit duodecim il/is commemorationem sexta feria, ut quo die peccavit Adam, et mortuus est, eodem recordemur apostolorum victoriae et mortis. — ille enim in peccati desperatione mortuus est, hi autem mortui sunt in exaltatione victoriae suae, expectantes re- 15 p. 433, demptionem resurrectionis novissimae. — *et horum comme-

morationem cum Christi morte composuit;

V: septuaginta autem cum die resurrectionis eius consociavit. Et eorum (? sc. duodecim apostolorum) mortem per illius mortem ostendit: mortem vero ceterorum per illius re- :0 surrectionem 2. Quemadmodum ille mortuus est et resurrexit. similiter et apostoli moriuntur et reviviscunt: cuius rei documentum ex eo ducitur, quod non solum in morte eius facta sit celebratio commemorationis corum, sed et in resurrectione eins; ut per mortem et resurrectionem sit eis bona spes. Et 25 propter haec statuit has commemorationes intra hudhram.

VI: Cum autem voluisset *lšō*yablı* augere honorem eorum, qui inter eos (sc. apostolos) clariores fuerunt: quemadmodum Roma Petrum et Paulum celebrabat, qui in ea dormierant: cumque ipse eos, qui ibi (sc. Romae) erant, imitari voluisset, 30 illis (sc. Petro et Paulo) commemorationem seorsum et extra seriem hudhrae statuit 3. Item: quoniam Petrus princeps fuit apostolorum, Paulus autem gentium episcopus fuisse agnoscitur, et nos de gentibus sumus: seorsum Petro, fquia princeps est

¹ Hie primum sanctorum commemorationes mmeris signari incipiunt. - 2 Sc. die dominica. Ex his et moy segnentibus comperimus, mortem 12 apostolorum feria sexta ultima insorum « hebdomadae » celebrari; 70 autem discipulorum mortem, dominica sequenti, - 3 Ex his concludendum videtur, auctorem vocabulo « hudhrā » hic designare eam

apostolorum, et Paulo, 1 quia episcopus est gentium, agamus commemorationem. Et quia nos horum honorem nonnisi post baptismum nostrum et fidem susceptam agnovimus, - quae fides nonnisi ad finem Codicis officiorum praedicatur et figuratur. — jure horum commemorationem ad finem anni cycli (hudhrā) distulimus, qui dispensationem Domini significat, et alia huiusmodi.

VII: Sed et evangelistis idem maescrinsit. Quoniam eorum memoria per scripta sua magis praesens nobis est quam cete-10 rorum apostolorum atque discipulorum, iuste et eis commemorationis honorem tribuimus.

VIII: Sed et Stephano quoque, quamquam nullam prorsus dispensationem habuit agendam: cum tamen primitiae fuerit martyrum, eo quod ipse primus hanc viam initiaverit, Domi-15 noque suo testimonium reddiderit: iuste et huic post apostolos *mortis commemorationem facimus: quia solum diacona- p. 134. tum sibi in gradum vindicavit; et licet primus martyrium fecerit, tamen et apostoli fere omnes martyrio mortui sunt, nec fas est diaconum commemorari ante commemorationem 20 episcopi. Et quamvis illis morte sua ac martyrio prior esset, gradu tamen et ordine inferior erat: et nos in ecclesia gradibus deferimus honorem. Ecce quamvis prophetarum tempus anterius est tempori apostolorum, apostolorum in ecclesia [superior] est sessio quam prophetarum². Quam ob rem huius 25 postquam illorum commemoratio fit.

IX: Rursum vero: quoniam patres illi, qui in ecclesia laboraverunt, et virtutibus pollebant, et docuerunt nos fidem veram, longo post Domini nostri atque apostolorum dispensationem intervallo vixerunt: et hos post illos ponimus. Et primo quidem loco ponimus Graecos, quia non solum operibus suis ac doctrina praestabant, sed etiam iniuriam passi sunt a synodo iniqua, quam malus Cyrillus eiusque sequaces coegerunt; qui (sc. Cyrillus) et anathematizavit 3 eos insontes et expulit, et socium se fecit homicidarum et eorum qui sanguinem effundunt:

partem calendarii tantum, quae iacet inter nativitatem et finem « hebdomadae » apostolorum, vel eam partem Codicis liturgici quae huic tempori assignatur. — 1 Vide coniecturam textui appositam. — ² Sc. liber apostoli in dextera, liber vero prophetarum in sinistra parte bematis legitur (vide Tract. IV, cap. v). - 3 Cod. in plur.

et quia martyrium Domini nostri sibi vindicaverunt per suam de sedibus suis expulsionem. Iure ergo et his, utpote injuriam et persecutionem passis, priorem tribuimus commemorationis honorem: licet inter Syros sint qui tempore eis priores fuerunt, ut beatus Ephraem aliique,

X: Postquam horum commemorationem celebravimus, inde et nostris patribus Syris commemorationem assignamus; simul autem et eos honoramus qui singuli, variisque post temporibus. virtutibus tantum 1 eminebant. Cum enim eos honoranus. Christo ² in eis placemus; sicut ipse Dominus noster dixit; « Qui 10 vos recipit, me recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit » 3.

XI: Sed et omnibus defunctis in fine commemorationem p. 135. agimus. "Quoniam fuerunt homines sancti, quorum nomina nec inter apostolorum numerum nec martyrum nec doctorum 15 nobis nota sunt: quorum alii virginitate ac laboribus, alii aliis sanctitatis generibas insigniti sunt, alii in oppressione mortui sunt, alii aliis virtutibus eminebant: quos solus Dominus noster novit: juste, postquam ex sanctorum universitate singulis certisque nominibus commemorationes instituimus, novissime 20 iam omnes defunctos honoramus; ut qui inter eos digni quidem sunt, sed ignoti, honorentur; et qui peccaverunt absolvantur per commemorationem sacrificii Domini nostri, qui fractus est 1 pro peccatoribus. Quapropter ⁵ omnibus simul concessa est bona commenioratio memoriae eornio

Et ecce per Denni absolutus est Tractatus sextus. Domino autem prophetarum, et apostolorum, et martyrum, et doctorum, et solitariorum, et defunctorum, qui doctrina sua sancta sapientes nos effecit, et notam fecit nobis viam veritatis, et de institutis mirandis nos e locuit, quae in ecclesia ad nostram so redemptionem adhiberemus; et per eum simul Patri eius et Spiritui sancto, gloria et honor in sacculum sacculorum, Amen.

25

Explicit Tractatus sextus.

¹ Sc. (ut videtm), qui virtutibus sed non doctrinae gloria fuerunt msigniti. — * S « apostolis » (vide « Corrigenda »). — * MATTIL, x, 40. - 4 Vel: « quod fractum est ». — 5 Post hace rursus extat Cod. S.

TRACTATUS SEPTIMUS.

Qui de officio defunctorum, et de praescriptione cathismatum, aliisque huiusmodi declarat.

CAPUT PRIMUM.

Quare defunctis 'post mortem | praecipuum deferimus honorem, precibusque eos honoramus, atque ad sepulchrum deducimus, cum tamen finis eorum sit corruptio?

*Quia ex agonibus omnium quaestionum evasimus, et omnia, p. 136. quae in ecclesia per totum annum observantur, vestrarum auxilio orationum absolvimus; veniamus quoque, et finem exponamus vitae nostrae. Et quia totam dispensationem, quam in ecclesia peragimus, propter mortem et resurrectionem nostram mystice tractamus, iure et nunc mortis nostrae, quae reapse consummatur et in corruptionem evadit, officium ostendamus, quam ob rem agatur. Cum enim mortem nostram, eiusque officium, cum Christi mortis honore coniungamus, rite et gloriosae illius resurrectionis spem sustinemus.

Cum ergo de decore officii mortuorum interrogaveris, frater noster: dicimus, omnes, qui sine spe resurrectionis defunctos suos sepeliaut, — et etiam si resurrectionem expectant, — inane aliquid expectare: hoc scilicet consilio, ut quidam ex eis ita Deum commemorent, quasi universos ad aeternos traditurus sit cruciatus; quidam vero cibi potusque et crapulae sempiternae faciant mentionem; alii demum negent omnino esse resurrectionem. Isti igitur, cum defunctos suos sepeliunt, rite lugent, et cum ploratu eos ad humandum deducunt. Sive enim non resurgant, sive resurgant cum in veritate non crediderint: aequum malum est, ad utram harum calamitatum perveniant. Et quemadmodum, siquando ad carcerem quis ducatur, cum dolore eum comitantur cognati eius, sive interficiendus sit sive in carcere permansurus, eo quod dolor eos ob utramque sortem

¹ Ad verbum: « qui moriuntur ».

occupat: ita et illi, sive resurrectionem miseriae expectant, sive mortem sine resurrectione: aequalia haec sunt, pariterque mala.

p. 137. Nos autem, quia vera fide donati sumus, et Christum *cognovimus, quod ipse Deus sit et homo, et passus pro nobis sit 5 atque tentatus, ipseque iudex sit vivorum et mortuorum, et promiserit nobis, « Omnis, inquiens, qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me non morietur in aeternum » 1: et auia scimus auod, licet iudex sit, non tamen confundet eos qui ipsi confessi fuerint, — qui, 10 etiam si peccata admiserint, purgati tamen sunt. aliguando per baptismum, aliquando vero mysteria manducando; et signum eius et sigillum eius in ipsis manet, et, quasi regis insignibus ornati, aperta facie et cum fiducia ad eum accurrunt: alii propter fidem suam in eum et propter baptismum 15 et opera bona, alii autem propter solam fidem, alii propter vitam mediocriter bonam, — jure nos defunctos cum hymnis (tešhěhāthā) comitamur, quasi ad cenam aliquam ducendos; neque dubitamus quin ad regnum sint profecti, cum Domini nostri recordemur promissionis. Et mortem corum somnum et 20 dormitionem ostendimus esse, non mortem; quemadmodum ait caelestis apostolus: « Si credimus Iesum Christum mortuum fuisse et resurrexisse, ita et Deus cos, qui dormierunt in Iesu. adducet cum eo » 2; et iterum docet nos, et dicit; « De iis ani dormierunt non contristemini, sicut ceteri homines qui spem non 25 habent » 3: et rursum: « Si mortui non resurgunt, neque Christus surrexit » 1. Item: cum Dominus noster promiserit nobis, dicens: « Ego vado, et praeparabo vobis locum » 5, « et iterum veniam, et adducam vos ad meipsum » 6, — cum fieri non possit ut ad eum eamus, nisi prius onus hoc carnis exuamus; 30 sicut ipse rursus ait ad Simonem: « Quo ego vado, tu me segui non potes », eo quod carne adhue indutus es, « postea autem venies » 7, quando mortalitate exutus fueris --: ita et nos, p. 138. quasi *in his bonis promissionibus morientes, et sperantes nos

p. 138. quasi *in his bonis promissionibus morientes, et sperantes nos esse surrecturos, sicut ille *surrexit*, et ad mansiones perven- 35 turos quas paravit nobis: cum gaudio defunctos sepeliamus.

 $^{^{-1}}$ Iohan., xi, 25, 26. - ^{2} 1 Thes., iv, 14. - ^{3} 1 Thes., iv, 13. - ^{4} 4 Cor., xv, 16. - ^{5} Iohan., xiv, 2. - ^{6} Ibid., v. 3. - ^{7} Iohan., xiii, 36.

Licet enim ad sepulchrum eos deducamus, tamen ponti eos imponimus, qui nos ex huius mundi angustiis traducit in refrigerium saeculi futuri, in quo nihil est carnalium rerum harum, quas patimur. Rursum vero: quoniam in hoc mundo 5 quasi in carcere sumus, in hoc corpore inclusi, quod doloribus omnibus morbisque et tentationibus circumdatur, et necesse nobis est ut sudore vultus nostri hanc debilem vitam vivamus; sed et nativitas nostra atque incrementum in doloribus et angustiis constituta sunt, et vita nostra iugiter pec-10 catis inquinatur, et in omnibus malis internis externisque in hoc mundo versamur: ita ut, cum ex eo eripimur, gloriam reddamus naturae, et Creatori eiusdem, guod liberaverit nos, et iis congratulemur, qui ex eo effugerunt, et de angustiis eius erepti sunt, et nunc somnum sine angustia dormierunt, et postea resurgent et gaudio habebuntur digni: iuste cum cantu (zummārā) laetitiae comitamur eos, et parum patimur doloris ob eorum discessum. Propter hoc defunctos cum hymnis (tešběhāthā) comitamur, eos a paganis ac Indaeis discernentes, quia spem meliorem expectant quam istorum.

CAPUT II.

20

Quare imprimis cathisma (mautĕbhā) super eos persolvimus, priusquam efferamus eos, unicuique scilicet ordini cathismata augentes; et laicis quidem duo dumtaxat cathismata adhibemus, ecclesiasticis vero singulis singula addimus, pro 25 suo cuique ordine? et quare in singulis cathismatibus mulieres canunt: hoc est autem, hymni (madhrāšē) dicuntur, quorum cantor typice vices gerit mulierum canentium?

Ouoniam homo naturaliter unus est cum *omnibus hominibus, p. 139. et sub hoc nomine « homo » cum omnibus paganis et infidelibus 30 connumeramur: homo autem ex corpore et anima concretus est atque coadunatus, et unus est per unionem animae et corporis: ita et nos unum, primum, cathisma homini assignamus, qui in Dei imagine est creatus. Et quoniam natura nostra ab initio usque dignitatem sibi acquisivit per imaginem Dei: et illi voci, 35 qua plasmata est et honorata ¹, honorem tribuimus, nec Dei

¹ Hic lacuna occurrit in Cod. S, usque ad p. 127 l. 26.

despicimus creaturam. Ita et per duos šurrāyas huius cathismatis duabus partibus eius (sc. hominis) honorem deferimus, quarum una est corporis, altera animae; et per responsoria (fon vā thā), quae dicimus, unitatem eius declaramus.

Quod duobus choris stamus: ideo fit, quia duabus partibus 5 constat homo. Quod dexter chorus prius incipit, hoc est: quia anima honorabilior est quam corpus. Quod postea chorus sinister incipit: quia corpus, licet nunc corruptionem patitur, non despicimus. Quod crux in medio sistitur: quia Deus, quem homines adorant, huiusmodi compositione eum (sc. mortuum) 10 honoravit: et nunc voluntate sua eum dissolvit: et suscitabit eum sua bonitate. Crux namque, ad caput nostri officii constituta, Christi vices gerit; sicut ipse nobis dixit: « Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum ego inter eos » 1. Responsoria autem dicunt, quae significant prophetiam, 15 quae fuit in vetere testamento; quia prophetae in mysterio redemptionem viderunt. Mulieres vero canunt, quia mortem significant, quae in naturam nostram debilem intravit.

Surgunt vero ad secundum cathisma cum visione 2 Dei pro-

phetis concessa. Et duos šurrāyas incipiunt: unum, qui maculas animae purgat per baptismum: alterum, qui maculas corporis. Quoniam totus homo sanctificatus est in baptismo, et
mortuus mystice factus est: atque per duos šurrāyas primi
cathismatis significata sunt 3 corpus et anima: ita et per duos
hos šurrāyas (sc. secundi cathismatis) tit purgatio duorum 25
p. 140. illorum priorum 1. Responsoria autem dispensationem *Domini
nostri et baptismum eius significant, per quem baptismum
renovati sumus, et ostensa est nobis mystice resurrectio. Hic
autem et šubbaḥam dicunt: qui šubbāḥa semper nostram resurrectionem significat. Mulieres vero non cantant hic, quia 30
iam renovati sumus per resurrectionem Filii.

Deinde lectulum tollunt: ut ostendant gaudium, quod Adami generi largitum est. Et si ecclesiasticus sit ille, qui *e vita* migravit, adducunt eum ad ecclesiam, cui erat addictus. Et quia non super omnem, qui baptizatus est, dictum est, « Ecclesiae 35

¹ МАТТИ, XVIII, 20. — 2 Sc. visionem significantes. — 3 Lege cma{L! (?). — 4 ld est, carum rerum, quae per šurrāyas priores significantur.

Dei addictus est », sed, « Baptizatus est N. in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti»; ita et in sepultura hominis baptizati: postquam memorata est super eum plasmatio prima, et purgatio 1 gnoque eius, non debet venire ad ecclesiam, quia 5 mundo addictus erat, [non] ecclesiae. Et quemadmodum cum omnis Israel filii Dei vocarentur, una tantum tribus assumuta est ad tabernaculum eiusque ministerium, hique propitiatores Dei facti sunt pro populo, et ipsi in circuitu tabernaculi habitabant: ita et « Israel Dei » 2, licet totus populus sit christia-10 nus, tamen sunt inter eos qui ad Dei ministerium delecti sunt: ut ait in quodam loco Isaias propheta; « Et ex eis quoque accipiam mihi sacerdotes et Levitas, dicit Dominus, sicut caelos novos et terram novam » 3. Cum ergo hi filii sint ecclesiae, cui se addixerunt: in obitu corum, cum persolverint eis duo 15 cathismata, naturae scilicet et baptismi, cum fratribus eorum domi, — quia omnes filii Adam unum sunt. — deinde debitum eis honorem adiciunt. Tollunt eos, et ad ecclesiam transferunt. Quod cum responsoriis cos transferunt, hoc est: quia fidei dignitate de sede ad sedem provecti sunt, et de gradu in gradum 20 profecti. Et quando ingrediuntur *in ecclesiam, deponunt lectu- p. 141. lum, et mulieres cantant: quo ostendunt eos, non ad hunc gradum esse provectos, nisi postquam seipsos mortificassent et angeli facti essent.

Et surgentes incipiunt duos šurrāyas: unum, quo sanctifi-25 cata est anima eorum per manus impositionem (sc. ordinationem), et facti sunt spiritales in ministerio suo 4: alterum, quo corpus eorum exornatum est, et factum est habitatio huius animae sanctificatae. Responsoria ('onyāthā) dicunt, quibus totam rationem ministerii eorum (sc. clericorum defunctorum) 30 figurant. Šubbāḥam dicunt: quia Domini gloria anima in resurrectione exornatur. Quoniam unicuique gradui resurrectionem seorsum praedicari oportet: ideo per singula cathismata praedicatur resurrectionis honor 5. Et rursum sedent, et mulieres cantant: quo mortem significant semper: nam sedendo

35 significant mortem, et surgendo resurrectionem.

¹ Sc. primum et alterum cathisma. — ² Gal., vi, 16. — ³ Is., LXVI, 21. — Hinc rursum extat Cod. S. — 5 Sc. unumquodque cathisma suum habet šubbāham, per quem resurrectio figuratur.

Et si ultimum cathisma dicunt ¹: hoc secundum proprietatem (χανών) gradus eius (sc. defuncti) dicunt, addentes ei honorem debitum; et dicunt duos šurrāyas: quia etiam in sacerdotio anima et corpus divinis sunt insignibus instructa, et ipsi saccerdotes facti sunt velut homo Iesu Christi. Et responsoria dicunt, quae significant plenitudinem sacerdotii, quae in eis est. Šubbāḥam dicunt in typum resurrectionis. Cathisma mulierum mortem significat.

Sed et ipsi sacerdotio, quasi Domini nostri similitudini, duos tribuunt honores, id est, duo cathismata 2: nam primum ca- 10 thisma ecclesiae etiam ecclesiasticis assignant simplicibus, quia et ipsi magna quaedam in ecclesia significabant, modo loco Iohannis Baptistae surgentes, et zummāram dicentes; modo cum sanctis prophetis responsum ("un nā yā) dicentes in bemate. Unde et secundum cathisma in ecclesia diaconis una 15 cum illis (sc. sacerdotibus) assignatur. Sacerdotibus autem tria adhibent cathismata **in ecclesia, eo quod Trinitatis nomine presbyteratus perficitur (? = confertur). Sed et responsoria dicunt et šubbāham, secundum supradictum consilium.

Surgunt autem, si episcopus sit, ad quartum cathisma in 20 ecclesia adhibendum. Et si presbyter sit, inter tertium cathisma dicendum in templum intrant, et ascendunt ad bema. Si diaconus sit, inter secundum cathisma intrant. Inter ultimum denique uniuscuiusque cathisma intrant in templum: quo ostendunt, non mortem nunc significari, sed resurrectionem et 25 ingressum in caelum. In absidem vero non introducunt eos (sc. mortuos), quia non licet eis ad absidem et altare transire. Et hanc ob causam non illuc intrant: quia mandato mandabatur eis ab episcopo ut ibi starent, nec ipsi per se intrabant; neque, si altare profanatum fuerit, licet presbytero illud consecrare sine mandato episcopi 3. Rursum vero: ascendunt bema: quo ostendunt, in Ierusalem futuram esse resurrectionem. Et si episcopus sit, sedent ad mortem figurandam: item si presbyter sit: sic enim omnes homines, sive baptizati sive non bapti-

¹ I. c., quando cathisma est ultimum corum, quae dicenda sunt. — ² I. c., ut videtur, duo cathismata praeter primum illud, omnibus clericis tributum: nam sacerdotibus tria cathismata in ceclesia persolvunt (vide paulo infra). — ³ Episcopus, ut infra licet videre, in absidem ferebatur post liturgiam celebratam.

zati, sive cleri sivi diaconi, sive presbyteri sive episcopi, sive metropolitani, sive catholici, sive patriarchae, omnes per eandem mortis semitam incedunt. Et quando surgunt ad cathisma quod episcopatum significat, tune responsoria incipiunt, quae 5 summo sacerdotio idonea sunt, nec non et šurrāvas idoneos, relinquentes consuetam seriem responsoriorum: quo ostendunt, hunc gradum patris in ecclesia agere partes. Dicunt ergo responsoria quae huic gradui sunt idonea. Sed et hymni (madhrāšē) mulierum, qui mortem significant, characterem o exhibent summi sacerdotii. Et in omni cathismate šubbāham dicunt. Et si insuper appellationem metropolitani susceperit is qui mortuus est: et *pro hoc quoque secundum praemissum p. 143. consilium agunt. Ita et catholico, eodem consilio, et patriarchae guogue, honorem addunt aliorum cathismatum, tribuentes ei 15 (sc. patriarchae) novem cathismata, vel etiam quandoque decem: cum tamen novem debeant esse.

Et in omnibus his rebus significant, omnes gradus et conditiones hominum morte resolvi. Et post haec cathismata, alia mysteria exprimunt.

CAPUT III.

Quare post cathisma lectiones legunt? et quare super laicum legem dumtaxat et prophetas legunt: pro diacono apostolum addunt: pro presbytero, et iis qui supra sunt, evangelium? et quare quidam super diaconum legunt evangelium, alii vero 25 non legunt? Et quare in absidem intrant, et sacramentum sumunt! et omnia quae in ecclesia adhibentur fac mihi exponas singulatim.

Postquam significata est mors uniuscuiusque gradus, mox ostendunt et characterem ministerii eorum. Et lectiones legunt, 30 ostendentes cos, qui mortui sunt, virtute scripturarum vitam egisse, et ex iisdem scripturis auxilium sumpsisse ad vitam eorum. Et super fideles baptizatos, tamquam homines qui in libris saecularibus moribusque corporalibus versati sunt, legunt lectionem 1 legis, quae lectio naturam significat, et lectionem 35 prophetarum, quae significat leges naturae idoneas. Nam et

2.)

¹ Codd. « lectiones ».

ipsi laici hisce regulis conversati sunt, naturae videlicet, et in earum rerum executione, quas natura postulat.

Diaconus autem populum iubet, « Sedete », inquiens, et mortem significate. Sed et ad alteram l'ectionem iubet, « Silete ». Non tamen, quando absoluta est lectio, dicit, « Surgite ad orationem ». Et cur non? Quia mors dumtaxat significatur nunc; et per lectiones diaconus ostendit dispensationem quae p. 144. fuit sub legibus scripturae. Non *dicit, « Surgite », quia in funere defunctorum non significat adventum Christi. Sed populus surgit nihilominus sine praecepto diaconi: ostendens nos officium nunc persolvere, non resurrectionem significare. Futurum est ut praedicetur resurrectio, et iudicium, et retributio, et gaudium et tormentum, quando ad sepulchrum pervenerimus.

Quid antem? Si diaconus sit, loco Gabrielis ponunt eum. Et buic (sc. Gabrieli). — quia unus quodammodo factus est nobiscum in una ecclesia ², — ea ostendimus, quae honoris eius sunt; et super eum apostolum legunt ³. Et surrayam dicunt, qui significat adventum Gabrielis ad Danielem. Apostolum vero legunt qui significat eius annuntiationem de Domino nostro, nec non ²0 dispensationem eiusdem Gabrielis usque ad nativitatem et baptismum Domini. Nam assidue apparebat: nunc Zachariae. nunc Mariae, nunc Ioseph, nunc Magis in nativitate, pastoribus quoque, et iterum Ioseph, et tertio in Aegypto. Ita et per lectionem apostoli significamus omnia quae gessit angelus. ²5 Hymnum (zummārā) vero evangelii non legunt: quia zummāra pro Iohanne Baptista stat: et Iohannes sacerdos erat, non diaconus. Evangelium autem significat baptismum Domini nostri et dispensationem eius: et Domini nostri vices sacerdos gerit.

Ceterum Codex officiorum dicit quod evangelium non lege- 30 bant super diaconos usque ad tempus 150 yabhi, sed recenter legunt super diaconos et super filios foederis (bĕnai qĕyāmā) laicos 4. Et ad hanc sententiam ita beatus Išō yabhi rationem

¹ Ita cod. Λ (vide « Corrigenda »); S « ultimam »: sed lectio haec videtur esse prophetarum. — ² Sc. in hoc officio angeli et homines quasi in unam ecclesiam redacti sunt. — ³ Sc. ideo apostolum legunt super diaconum mortuum, quia « Gabriel » diaconus est lector apostoli (cfr. Tract. IV, cap. vin). — ⁴ I. e. super religiosos, vel clericos, non ordinatos.

reddit ¹: Etiam ipse Dominus noster quondam lectorem et subdiaconum et diaconum egit ²; sed licet partes servitutis egerit ³, tamen, baptizati partes eo agente, potior fuit eius baptismus quam ceterorum: eo baptizato, statim caeli aperti sunt ei, et ⁵ Spiritus descendit, et Pater exclamavit. Ubi vero lectorem et subdiaconum egit, nihil ibi vidimus huiusmodi honoris: *et ubi- p. 145. cumque videmus ecclesiae gradus, quorum ministri Christo assimilantur, iure super hos evangelium legamus ⁴. Nec non super vigilatores (šahrē vel šahhārē) ⁵ evangelium legitur. Quoniam in quodam loco vice funguntur Iohannis filii Zachariae, per zummāram ante baptismum, — Iohannes autem sacerdos fuit et magister. — iure super hos evangelium legere nos oportet. Qui autem non legunt, priorem canonem observant.

Post lectionem evangelii, quid? Responsorium ('ōnîthā) in-15 cipiunt, quod victoriam dispensationis Domini nostri ostendit, per quam facta est nobis redemptio. Postea diaconus proclamat litaniam, quae crucifixionem Domini nostri significat et petitionem latronis 6; ut quemadmodum latro misericordiam adeptus est, ita et misericordiam defunctus consequatur. Et 20 litaniam proclamat et persolvit: non tamen dicit, « Genu flectite », neque, « Surgite in virtute Dei », quia non hic resurrectionem figurat. Sed sacerdos orat, ut mos est, et surgit, et incipit responsorium mysteriorum; per hoc ostendens, quod hic defunctus in hoc spiritali ministerio versabatur: et post-25 quam explevimus ministerium, quod ille praestabat, eum Domino suo tradamus: et guemadmodum in vita eius distribuit corpus et sanguinem in ipsius et congregationis propitiationem, ita et in morte eius distribuantur mysteria sacra, per quae fiat propitiatio pro eo, et pro eis qui ipsum sepeliunt. Dicit respon-30 sorium sacerdos, et ad illud respondent ii. qui in abside sunt. Non autem consecrat mysteria, quia non potest mine per ea significare resurrectionem. Ascendit mortuus ad šegāgonē 8

¹ Ad verbum, « ostendit ». — ² Vide Tract. II, cap. vt. — ³ I. e. illorum ordinum ministerio perfunctus sit. — ⁴ Rationem reddīt Išō⁻yabh, cur super diaconum et laicum legatur evangelium, non vero super subdiaconum aut lectorem. — ⁵ Cod. Λ: š a h r ē; cod. S puncta vocalia non exhibet. Hi « vigilatores » cantores fuerunt caeci (vide Tract. IV, cap. xxv1; p. 77 praesentis vol.). — ⁶ Vide Tract. II, capp. xIII, xIV. — ² De diacono loquitur. — ⁵ Vide correctionem textui appositam; et super vocabulo šĕqāqōnē, vide Tract. II, cap. II.

tantum, ut sumat 'iam consecrata mysteria ', locum qui nec mortis significationem nec resurrectionis habet. Et sumunt mysteria dum ille in šeqāqōne consistit, ut sic, licet non corporaliter in mysteriis communicet, tamen in spiritu sit cum eis.

Cum vero sacramentum sumpserint, et sigillum fecerint, quid 5 p. 146. faciunt? Si episcopus sit, introducunt eum in absidem; **et iure: Christo enim, post resurrectionem eius, « data est omnis potestas in caelo et in terra »: ante mortem vero eius, non habebat locum ubi reponeret caput. At presbyter, — quia Domini nostri similitudinem exprimit, quo tempore corpus eius fregit, antequam moreretur, — caeli, id est absidis, potestatem non habet. Episcopum vero, quia vices Domini nostri gerit quo tempore surrexit de sepulchro, — et tunc quidem ait omnem potestatem sibi datam esse, — iure episcopum nunc, veluti Dominum nostrum, qui caeli potestatem accepit, in absidem introducunt.

Verum alii super solum episcopum dicunt: « Ecclesia, mane in pace » 2; alii super unumquemque gradum ecclesiasticum dicunt. Qui non dicunt super onmes, sig dicunt: Non decet nos quemquam « Principem » 3 ecclesiae vocare nisi Christum, 20 cuius vices gerit episcopus, qui et accepit omnem potestatem caeli et terrae. Et per ecclesiam figuramus caelum et terram, et lerusalem, et omnia loca: solum ergo super eum (sc. episcopum) dicamus hymnum (madhrāšā) « Ecclesia, mane in pace », quando egredimur de ecclesia. Qui autem super uni- 25 versos mortuos dicunt, sic disputant: Omnes ecclesiastici gradus ecclesiae addicuntur. Cum dicitur verbum illud: « Levate mentes vestras in excelsum, et rogate misericordiam a Deo clemente pro N. »: dicitur etiam: « qui constituitur diaconus », vel « presbyter », vel « episcopus », vel « metropolitanus », 30 vel « catholicus », vel « patriarcha », « ecclesiae Dei N. ». Quare, omnes addicuntur ecclesiae; et sicut in corpore sunt membra honorabiliora et membra inferiora, et in eo sunt alia quae in vertice constituuntur, alia quae infra: omnes tamen unum corpus ecclesiasticum reputantur: ita super omnes hym- 55 num dici oportet; quia omnes ecclesiae addicti sunt, praeter

¹ Id significare videtur š n m l a i r ā z ē, — ² Haec formula est valedictionis ab iis usurpata qui ab aliis discedunt. — ³ Vide infra, p. 137.

non baptizatos, "qui ecclesiae non addicuntur donec baptizen- p. 147. tur in nomine Trinitatis. Et tandem veritas, uti videtur, cum iis manet, qui super omnes gradus dicunt hymnum: sed et Išo'yabh super omnes dici iussit.

Mox paratos se habent ut ad sepulchrum ogrediantur.

CAPUT IV.

Quare hic in officio efferunt defunctum usque ad sepulchrum? et quare duobus choris procedunt? et quare cum responsorium dicunt, consistunt; et cum procedunt, tacent? et quare cum mutationem responsorii dicunt, utraque pars consistit?

Omnibus iam absolutis, quae in ecclesia aquatur, mox exeunt ut ad sepulchrum procedant. Et stant duobus choris: et ii, qui iuxta lectulum sunt, prius cantare incipiunt. Quod stant duo chori: hi sunt duo testamenta, vetus et novum. Quod 15 primus chorus de longe stat a lectulo: ideo fit, quia vetus testamentum de longe vidit ea quae sunt Domini nostri. Quod posteriores prius cantare incipiunt: quia in novi testamenti legibus versabatur defunctus. Quod priores respondent: quia vetus testamentum et novum unum facta sunt in Christo: et 20 novum hoc in vetere figurabatur, et secundum prophetiam prophetarum peracta est dispensatio novi testamenti. Sed et dum cantant posteriores, priores procedunt; et dum cantant priores, procedunt posteriores. Unde consistentibus illis agitur officium: quo ostendunt, quod ii, qui ministrant, sive in vetere sive in 25 novo testamento sint, in hoc mundo sunt, et quando proficiscuntur, per mortem proficiscuntur. Et tacentes procedunt: hoc est, mors silentium est. Et reginas mos est, ut quando homines comitantur eos cum honore, plausibus et choris eos comitentur. Quod chori ad invicem respondent, unam cantionem 30 (gīntā) adhibentes; quia et angeli et seraphim, quos vidit *Isaias, ita stabant et respondebant alter ad alterum, et dice- p. 148. bant: ut hos quidem superi imitentur, illos vero inferi.

Sed et ubi mutationem responsorii dicunt, consistunt: quo ita ostendunt: scilicet per Iohannem Baptistam coniuncta fuisse vetus testamentum et novum, et in novo apparuisse similitudines quae fuissent in vetere. Et dum ostendunt duo testamenta mutuo consentire, uterque chorus consistit: quasi

cedunt laudantes et honorantes defunctum, et quasi ad regnum eum comitantes: neque dubitant quin heres sit caelestium mansionum. Ononiam in hac fide vixit, quae in libris sacris scripta est, et quae significatur per vetus et novum testamentum, et 5 baptismo signatus est, et sanctificatus est corpore et sanguine Christi, et debitorum propitiationem adeptus est: dignus est regno caelesti. Et quia dignus est, huiusmodi honoribus eum prosequantur; neque lugent, quia liberatus est de angustiis, et ad gaudium pervenit, quod optabat. Nostra enim, Christianorum, to domus et habitatio in caelo est, ut ait Dominus noster: « Nolite reponere vobis thesauros in terra, ubi tinea et aerugo corrunpunt; sed ponite vobis thesauros vestros in caelo » 1. Quare, cogitationes nostrae et thesauri, domusque nostra, in futuro saeculo sunt: sicut et beatus Paulus ait: « Licet haec domus 15 nostra terrestris dissolvatur, sed habemus in caelo domum non manufactam » 2. Magna est ergo domus nostra illa: sed quia « caro et sanguis non possunt regnum Dei possidere, nec corruptio possidere incorruptionem » 3, seminabuntur tunc corpora nostra in corruptione et resurgent in incorruptione; et 20 seminabuntur in corruptibilitate, et resurgent in gloria: seminatur corpus animale, resurget corpus spiritale 4. Seminamus itaque hoc corpus animale in sepulchro, ut ex eo resurgat corpus spiritale. Et quemadmodum seminatur in utero aqua "tantum, sed nascitur inde corpus concretum; ita et ubi se- 25 p. 149. minatur concretum hoc, surget ex eo simplex et spiritale. Cum gaudio ergo defunctus ad mansionem sepulchri deducitur. Quemadmodum homo semen defert et seminat; et licet cum suo damno defert de domo, tamen cum gaudio seminat, quia salutem et abundantiam segetum expectat: ita et nos corpus 30 corruptibile seminantes, cum gaudio id seminamus in sepulchro. quia fiduciam habemus fore ut veniat nisan 5 Christi, et resuscitet hace semina, et augeat et lactificet ca.

¹ Matth, vi, 19, 20, — ² Il Cor., v, 1, — ³ I Cor., xv, 50, — ⁴ I Cor., xv, 42 44, — ⁵ Sc. aprilis mensis.

CAPUT V.

Quare, cum ad sepulchrum pervenitur, dicunt anaphoram (qurrābhā 1)? et quare hanc ille dicit, qui pracest? Et quare nunc « Gloriam » dicunt, et proclamant litaniam, deinde 5 dicunt carmen (memrā), vel sectionem (pāsogā) psalmi?

Cum mortem adhuc significaverimus, porro resurrectionem significamus. Incipiunt anaphoram (qurrābhā) 2, quae de resurrectione annuntiat. Incipiunt autem cum sermone qui declarat de adventu Domini nostri et gaudio, quod adventus eius omnibus denuntiat. Quid autem? « Lactatus sum, cum dicerent mihi³: Dominus noster venit et resuscitat mortuos ». Nunc ergo resurrectio figuratur: « venit Dominus noster, et resuscitat mortuos »: quando! in resurrectione, cum venerit Christus et suscitaverit omnes: quando resurrectionem faciet in flamma 15 ignis; quando, mortuis resuscitatis, constituet oves ad dexteram suam et haedos ad sinistram. Sed quid? Resurrectione figurata, mox et ea significantur, quae futura sunt post resurre-

Surgit diaconus, et mansiones 4 ordinat omnium, qui digni 20 sunt: ostendens et hunc defunctum per *fidem eius ad sta- p. 150. tutum locum omnium viventium pervenire: cum enim Deus dormientes pulveris resuscitaverit, ad dexteram suam constituet eum, et connumerabit eum cum electis suis, et commiscebit eum cum eis qui se collaudant, « cum omnibus iustis 25 qui placuerunt coram ipso » ⁵. Deinde populus, quasi in ipsa resurrectione mystice versantes, respondent, « Amen ».

Deinde orat presbyter: « Operare nobis, Domine mi, vitam. quae futura est in resurrectione, per misericordiam tuam; et renova animas nostras in stabilitate; et fac nobis resurre-30 ctionem, - non de pulvere, sed per expurgationem peccato-

¹ S qurbānē. Initio totius operis (vide t. I. p. 16) in hac interrogatione legitur quddāšā, « consecrationem », seu « liturgiam ». - ² In hoc capitulo nullum fit, quoad video, verbum de anaphora liturgica. Nescio an hic « anaphora » praesentationem, vel commendationem quandam, animae defuncti significet. — 3 Ps. cxxu, 1. — 4 Sc. petitiones litaniae (?). - 5 Cfr. verba litaniae in liturgia Adaei et Maris (Brightman, Eastern Liturgies, p. 265, l. 7).

rum nostrorum, — et omnibus defunctis nostris: quia in resurrectione tua surrexerunt, et surgent, nunc in mysterio, postea in opere, o Deus, qui trium esse personarum (qënōmē) agnosceris ». Et rursum: « Benedictum mandatum tuum eaeleste, quod mortificat et vivificat »: id est: tuo mandato mortificati nos et vivificasti nos, et deduxisti nos ad inferos, et inde suscitasti nos ad excelsa superiora, et in regno tuo induisti gloriam corporibus nostris. Sed quid porro?

Surgit praeterea cantor ¹ ('ā m ō rā), et dona distribuit per carmen ² (mē m rā) suum. Et cum omnes versus carminis wa aequales sint, augmentum vero et diminutio per cantiones (qīnāthā) fiant, ad hunc modum ostendunt: omnes quidem homines una aetate et una statura resurgent, scilicet statura Christi. Regnum vero et gehenna non sunt aequalia; sed mansiones regni sunt, et tormenta gehennae sunt. Sed neque omnia, 15 quae in regno, aequalia sunt, sed multa; ut ait Salvator noster: « Mansiones domus Patris mei multae sunt » ³. Ita, etsi versus carminis aequales sint, per cantiones tamen multae fiunt inter eos varietates, secundum varietatem mansionum.

Cum vero mansiones distribuerit singulis, prout digni sunt; 20 deinde surgunt, significantes gaudium eorum, qui in regnum p. 451. intraverunt; et dicunt: « Rex Christe, Salvator noster, *resuscita nos in die adventus tui »: id est: Laus tibi, Resuscitator noster, qui constituisti nos ad dexteram tuam.

His finitis, incipiunt psalmum: quod ostendit, quod illi, qui 25 in vetere testamento bene servierunt, digni sunt beatitudine cueli, sicut et qui in novo. Et dicunt: « Domine refugium » 4, usque ad finem; et cum eo responsoria coniungunt, secundum proprietatem toni (qā lā) eius: quo ostendunt eos, qui in vetere testamento fuerint, aquales esse iis, qui in novo: ratione qui- 30 dem fidei eorum, non vero ratione operum eorum. Sunt enim qui in vetere laboraverunt, et sunt qui laboraverunt in novo: et sunt qui canones veteris non servaverunt, et sunt qui canones novi uon servaverunt. Et qui servaverunt, sive in vetere testamento servaverunt sive in novo, digni sunt regno. Et 35 documentum praesto est ex hoc: cum post responsoria psal-

¹ Vel, « praedicator »: vide tamen Tract. IV, cap. vii, ubi ʾamōrā « cantorem » significat. — ² Vel, « sermonem ». — ³ Іонах., хіу, 2. — ⁴ Рs. хс. 1.

mum veteris testamenti incepissent, et cum in eo « Gloriam » non dixissent, nec eum absolvissent: conjunxerunt ei tonos responsoriorum, qui tono eius (sc. psalmi) et tono canonis eius erant idonei 1.

Post haec ii, qui corpus seminant, cum his responsoriis tonisque resurrectionis et beatitudinis seminant illud: quasi cum huiusmodi fiducia resurrectionis hoc corpus seminantes, et in spe, sacris libris inscripta, quam Deus promisit timentibus se. Et postauam seminatum est corpus animale, et resolvitur 1, et corrumpitur: inde typos ostendunt corruptionis et restitutionis eius: « Cum, inquinnt, starem super sepulchrum, et corruptionis omnia viderem, tunc in medio mentis mei de resurrectione cogitabam, quae futura est omnibus filiis Adam ». Et rursum: « Cum audissem de resurrectione, quae scripta est in 15 praedicatione evangelii, quod regnum sit caelorum: gloriam adscripsi potentiae Trinitatis ».

Deinde post haec orant, et iterum dicunt: « Princeps, qui super sepulchrum » 2: quod ostendit veram esse resurrectionem. Deinde, ubi omnia *expleta sunt, ostendit sacerdos resurre- p. 153. co ctionem, et resuscitationem, et iudicium; et reddit [gloriam] creatori nostrae naturae, qui constituit eam, et solvit eam, et renovat eam; qui nos ex nihilo creavit, et sua gratia 'in esse 3 nos induxit, et redemit nos per Christum suum, et meliorem eius resurrectionem promisit nobis: ani ab omnibus dignus est 25 laudari.

CAPIT VI.

Quare tertia die, non secunda, commemorationem faciunt? et quare iterum die septima, nec non quinta decima, et in fine mensis?

Quoniam duo sunt numeri in vetere pariter et novo testa-30 mento laudati: dico autem, in vetere septima dies laudatur. - cum tamen et diei tertiae non nihil in eo tribuatur honoris: ut puta, cum die tertia Abraham viderit a longe locum sacrificii Isaac: et rursum, tertia die postquam de Aegypto :5 egressi essent *Israelitae*, divisum est Mare Rubrum: et Israel tertia die ereptus est de filiis Sichem: et tertia die, postguam

¹ Ad verbum: « quae (sc. responsoria) ... erant idonea ». — ² Vide supra, p. 132. — 3 I. e. siç tö sivat (cfr. Const. Apost., VIII, 12).

mundati essent, Deus cum populo locutus est per Moysen. —
et item in novo testamento Trinitate signati sumus, et Dominus noster tertia die resurrexit: iure nec nos commemorationem facimus defunctis usque ad diem tertiam. Nam ubique
ostensa est gloria diei tertiae 'in scriptis de rebus profanis 1: 5
a sapientibus ex philosophis res omnes corum trino numero
complectuntur: videlicet, tempus est praeteritum, et praesens,
et futurum; et tres figurae (σχημα) sunt: et tres materiae (ὅλη);
et tres dimensiones corpori inhaerunt, nempe longitudo, et latitudo, et altitudo. Et propter haec omnia celebratio oblationis
(qur bānā) tertia die agitur. Nam et mulieres, quando abiep. 153. runt videre sepulchrum, die tertia abierunt. Cum ergo *his
omnibus honoribus decorata sit dies tertia, ipsa tertia die facta
est commemoratio defunctorum.

Iterum vero, et dies septima omnibus est in vetere testamento honoribus insignita. Et cum patres et apostoli non repudiarint vetus testamentum; quando oblationes mortuorum prosequimur, utrique testamento assensum praebemus; in primis
novo, deinde veteri.

Rursum vero, quoniam divisio mensis in honore habetur 20 inter Indaeos, et « plenilunium » (kesā) vocatur; ut ait scriptura: «Canite tubas initio mensis et pleniluniis in diebus festorum » 2: ita et divisio mensis insignita est commemoratione oblationis, quae pro mortuis offertur.

Item, quia cum mensis initio non parum laudatur et finis 25 mensis: ideo et in fine mensis ultimam commemorationem facimus. Quod usque ad finem mensis perseverant, hoc est: mensis spatio totum mundum concludunt. Quod per totum hunc mensem quattuor oblationibus dignatur defunctus. scilicet die tertia, et septima, et in divisione mensis, et in fine mensis: 30 ideo fit, quia et numeri quattuor plurima sunt insignia: primo quidem, quod totum mundum alligat et constringit, plagis videlicet eius, et mutationibus eius 3, et mixtionibus eius 4. Sed et homini quattuor humoribus, et quattuor viribus, et quattuor membris praecipuis ministratur. Item, ex numero quattuor colligitur numerus perfectus decem: unum quidem et duo et tria

 $^{^1}$ Dubia interpretatio. — ^{2} Cfr. Num., x, 10. — ^{3} I. e. quattuor anni tempestatibus. — ^{4} Seil. ex quattuor elementis.

et quattuor collecta decem fiunt. Et propter cuncta haec ornamenta, quater facta est celebratio commemorationis defuncti.

Sed alii, vanilogui, aliter sunt interpretati. Dixerunt autem. nescio qua stultitia, haec: Quia primo die anima de corpore 5 egreditur, et nescit quid faciat die secundo; et tristis quidem abit, nec ad mansionem suam pervenit; die autem tertio ad Paradisum pervenit: ipso die adventus eius ad Paradisum. facianns ei commemorationem oblationis. Qua quidem sententia *et evangelio obstiterunt vanis eorum cogitationibus. Sed haec p. 154. 10 ad eos dicemus: Estne ergo corporea anima, an incorporea? Et si dicunt, Corporea: dicimus nos: Corporeum per id quod pariter corporeum est, non subsistit. Quod si dicunt, Incorporea; dicimus: Unde dies et noctes incorporeo sunt? Si enim cogitatio nostra et mens nostra de anima sunt: rem ita esse 15 invenimus, ut si quando cogitationem cogitemus in hac mundi plaga, quam solam novimus, confestim et sine molestia cogitatio nostra ad alium locum transferatur, ab illo miore plurima parasangarum millia remotum. Non enim cogitationibus nostris laboramus in itinere, quando facultatem imaginandi 20 exercemus. Et cur tandem id affirmatis de anima, quae omni cogitatione maior est atque subtilior, ut, ubi proficiscitur, diebus opus habeat et tempore? Sed et evangeliium ait, Dominum nostrum dixisse ad latronem: « Hodie mecum eris in paradiso » 1. Quomodo anima latronis statim in paradiso est? Ni-25 mirum ne ipse Christus guidem verax fuit in sermone, secundum auod dicunt stulti.

Sed age, inquiramus, quare agatur omnino commemoratio defunctorum. Nos dicimus: Si quidem panis hic et vinum, quae dedit Dominus noster, in propitiationem vivorum et mortuorum 30 data sunt, ipseque dixit: « Quicumque manducat de corpore meo et bibit de sanguine meo, etiamsi mortuus fuerit, vivet; et quisquis vivit et credit in me non morietur in aeternum » 2: ita et nos, cum facimus commemorationem defunctis, et communicamus eos: per diem tertiam defunctorum imitamur Do-35 minum nostrum in resurrectione eius. Nam quemadmodum ipse resurrexit tertia die, ita et ille, cuius commemoratio tertia die *agitur, [per] ipsam commemorationem ³ Christi, — in qua p. 155.

¹ Luc.: xxiii, 43. — ² Iohan., xi, 25-26. — ³ Legi منوب .

commemoranus mortem et resurrectionem eius 1. — resurget cum eo, passionum naturae expers. Rursum, quando commemorationem facinus, et passionem, mortem et resurrectionem figuramus, per haec condonantur debita defuncti. Dicunt enim recreari animam defuncti, quando pro eo facta sit commemo- 5 ratio. Et pro defunctis ideo commemoratio fit, ut et eorum. qui sumunt eam 2, debita condonantur, — ita ut ipse defunctus causa fiat propitiationis eorum, — et ipsi pariter defuncto ab illis oratio et deprecatio oppigneretur pro peccatis eius. Et hic finem faciamus eis, quae ad defunctos pertinent.

10

Et demum, frater noster, cum iam officia omnia exposuerimus, et orationes omnes diei ac noclis, nec non defunctorum. scrutati simus, et omnia quae in eis sunt didicerimus: demus laudem ei, propter quem orationes nostrae praescriptae sunt. ut per eas onini studio reconciliemus eum, petentes ab eo ut 15 det nobis absolutionem debitorum nostrorum atque peccatorum, et dignos efficiat nos nt ab angustiis eripiamur, quandiu in mundo erimus, et largiatur nobis ut in saeculo futuro stemus coram ipso sine macula, cum rectis qui placuerunt ei et instis qui eum reconciliarunt; et ibi reddamus Patri et Filio et Spi- 20 ritui sancto gloriam et honorem et confessionem et adorationem, et petamus ab eo ut misericordia et clementia eius et studium sollicitudinis eius nos obumbrent et effundantur super nos nunc, et semper, et in saeculum saeculorum: Amen 3.

¹ Sc. in celebratione eucharistiae. — ² Sc. commemorationem; qua tamen voce hic significatur eucharistia, in commemoratione accipienda. — 3 Cod. A, quasi hie totum opus desinat, hune colophonem librarii cuiusdam addit: « Absoluta est auxilio Domini nostri, debilium roboratoris, descriptio huius libri expositionis officiorum, qui septem tractatibus constat. Tractatus primus de diebus dispensationis agit; secundus, de officio vespertino; tertius, de officio nocturno et matutino; quartus, de officio mysteriorum; quintus, de officio consecrationis baptismi; sextus, de officio consecrationis ecclesiae; septimus, de sepultura defunctorum et commemoratione corum. Gloria illi, cuius virtute incepimus et cuius anxilio perfecimus ». Manifestum fit, cod. A derivari a codice cui sequens capitulum de matrimonio deesset.

CAPUT VII 1.

"Quid 2 significat desponsatio mulieris et matrimonium? et p. 156. quare 'sunt qui 3 paranymphos ictibus castigent? et omnia guae in convivio nuntiali aguntur i mihi exponas.

Initio, frater noster, incepinus cum institutis quae in scri-5 pturis ponuntur et in officiis ecclesiasticis; et scopum omnium perstrinximus, prout Spiritus sanctus nobis concessit. Neque ullam rem, quae expositionem postulet, praetermisimus, quin pro viribus eam exponeremus. Et in fine etiam de sepultura defunctorum diximus. Et quia per nostram in mundo conversa-10 tionem figurantur ea, quae adhuc expectantur; atque inspirati a Spiritu viri per omnia operam dederunt ut nos ad caelestia perducerent: iure cum natura et profecti et progressi sunt, et docuerunt nos quomodo per visibilia invisibilia videremus.

Cum ergo de naturali nostra conditione interrogaveris, frater noster, ab ipsa conceptione nostra ac nativitate incipiamus: et hisce rebus mystice applicemus ea, quae in scripturis ponuntur. Initium conceptionis est initium creaturae Dei. Quod per conjugium duorum efficitur. hoc est: quia sic mundi initium per Creatorem fuit, atque per terram, et aquam, et aera, et ignem. 20 quae fuerunt materia creationis. Nativitas nostra est creatio Adae. Quod lacte nutrimur... 5. Quod ligamentis 6 pannorum involvimur, significat ligamina mandati Dei, primis hominibus impositi, et compressionem maledictionis. Panni respondent vestibus pelliceis, quibus induit illos Deus. Translatio nostra 25 a lacte ad alium cibum, significat translationem quae fuit apud Noe. Quod amararum ope herbarum infans ablactatur: ideo fit, quia et Noe dolore affectus est, quando Deus de loco paradisi eum transtulit. Exercitatio nostra in cibus edendis, ei similis est, *qua Deus docuit Noe animalia ma- p. 157. 30 ctare, et carnes edere, et vinum bibere 7. Ingressus noster in ludum litterarum, significat egressum Abrahae de domo

¹ A om. capituli indiculum. Sequentes quaestiones habet hic; sed non habet inter eas, quae in initio totius operis ponuntur (vide vol. I, p. 16). — A praemit.: « Rursum ». — A: « consuetudo est ut », etc. - 4 A: « quae in natura ponuntur » (sic). - 5 Videtur aliquid deesse. - 6 A: « et ligamentis »; et cum praecedentibus coniungit. - 7 Hic desinit cod. S, ima parte paginae vacante; duo folia sequentia avulsa sunt; in ultimo autem quod superest hae notulae carsunice scriptae

patris sui in terram promissionis; ita enim in scholis exulum more commoramur, sicut et Abraham in exilio et in tabernaculis habitabat. Libellus, quem ediscere incipinus, significal mandata et promissiones, quae Abraham coepit a Domino discere. Perfectio disciplinae librorum, significat quo mo lo et 5 beatus Moyses sapientia imbutus sit a Domino. Artis scientia, quam discimus, significat quo ordine Moyses didicerit Pharaonem confundere, et filios Israel eripere. Actus gradiendi ad statum iuvenis, significat reges in Israelitas regnasse, cum ad einsmodi gradum provecti essent. Quod proelia passionum 10 naturalium aggrediuntur: ideo fit, quia regibus Israel et Iudae multa incommoda ingruebant: qui modo inter se, modo cum alienis bella gerebant. Quod in mundi servitio initium facimus: sicut filii Israel subiugati sunt Babylone.

Cum, ubi ad triginta annorum aetatem pervenimus, despon-

sationem facinus mulieris; significamus adventum Domini nostri in mundum. Per sponsalia vero significamus salutem, quam praedicavit nobis, et regnum caelorum, quod arrhabonis quidem modo accepingus, sed non reapse: nam et sponso ac sponsae non licet mutuo participari per tempus desponsationis. 20 quia nondum venit tempus beatitudinis caelestis. Cum in hoc aequales sint cum reliquis riris ac mulieritus, quod ab invicem cohibentur, significant omnes homines, fideles pariter et p. 158. infideles, in hoc mundo aequales esse. Munuscula *quae dant mvicem, et sumptus quos expendant, significant legum molestias, 25 et vexationes inimicorum, quas fideles in hoc mundo patiuntur. Quod una conveniunt, et dotem dant. — quam quidem aegre ac tristes dant ob pecuniarum cupidinem, — significat nos, cum e vita excedamus, dolere nostrum per mortem excessum, quamvis in eo spes recondatur futurae beatitudinis; sient et ii, qui 30 pecuniam suam dant, dolent, licet ibi gaudium sit sponsae.

Convivium, quod facimus, et convivae, qui ad hoc egrediuntur, et ciborum apparatus, significant resurrectionem, quae per angelos, diaconos, procurabitur. Et triticum de medio zizaniorum colligunt: convivas scilicet, quos undique invitant, 15

sunt: « Hic liber pertinet iure emptionis ad s. Mar Iacobum Reclusum: huius oratio nobiscum sit. Amen ». — « Hic liber fuit metropolitae Hannae; illum ab co emit presbyter simeon, Sadakaeus; et presbyter Simeon illum vendidit monasterio Mar Iacobi ».

eorum instar qui digni sunt regno, quos et in dextera parte collocant, et curam habent eorum. Sacerdos et diaconi, qui in primo loco stant, sunt Dominus noster Christus ad iudicium sedens et angeli, qui stant coram eo. Quod sacerdos sponsum 5 et sponsam ad dexteram suam constituit, et paranymphum et paranympham ad sinistram: secundum hoc facit, quod Sponsus oves ad dexteram et haedos ad sinistram suam constituet. Benedictio, quam impertit sacerdos, significat verba quae Rex ad eos dicet, qui a dextris eius erunt: « Venite, benedicti 10 Patris mei » 1, etc. Paranymphis nulla praescripta est benedictio, quia non intrant in gaudium.

Ouod sponsus et sponsa manent in cubiculo, et paranyunphus et reliqui exeuntes portam claudunt: significat portas cubiculi caelestis, quae claudentur quando intraverit Sponsus. Quod 15 paranymphus et paranympha sedent iuxta portam, et clamant, sed non respondetur eis: sicut in quodam loco fatuac virgines et servus nequam, quibus non respondit Sponsus. Participatio sponsi et sponsae significat incunditatem et voluptatem quae expectantur, quae magis sunt optandae quam visibilia omnia.

20 Plagae, quibus vapulant paranymphi, respondent tormentis impiorum. Delectatio *mediocris ceterorum, eis convenit, qui in p. 159. mundo mediocriter vivunt, qui et mediocriter delectabuntur in regno, quorum non, sicut sponsi, perfecta erit delectatio: et tamen non percutiuntur sicut paranymphi.

Convivium, guod tres dies faciunt aut septem: — si tres, mysterium Trinitatis exprimunt, per quam perficietur resurrectio 2; si septem, typum ostendunt gaudii sempiterni, quod perpetuo permanebit, sicut dies hebdomadae in seipsos revolvuntur. Ita et beatus Mar Ephraem dixit:

« Convivium sponsi mortalis Tres dies fit, et ablatum est. Convivium tuum, ecclesia, si vis, Abhinc est et in saeculum » 3.

30

Ita et sapientes statuerunt ut per mundanas res homines ra-35 tione praeditos, si investigarent, ad credendum ducerent,

¹ Matth., xxv, 34. — ² Dubia interpretatio. Legi 😘 pro 😘; sed legendum fortasse est 42:0, et vertendum: « et quod eo die (sc. tertio) fit resurrectio » (sc. Christi). — 3 Quattuor versus heptasyllabici. Textus impressus habet, male, « Triginta » pro « Tres » (vide « Corrigenda »).

quod ipsae typus sunt eorum quae expectantur; ut videntes rationem harum rerum, quae res supernas significant, non declinarent a studio eius, quod expectatur.

Et haec, prout virtus divina dedit nobis, conscripsimus. Deo autem, creatori naturae, qui hominem et cum compositis creaturis et cum simplicibus colligavit, et ex utroque ordine unam hypostasim (qënōmā) constituit, quae utrumque colligeret; ut in rebus compositis versaretur sicut mortales, et sui cognitionem haberet sicut spiritales ratione praediti; et ut per suam ipsius conditionem praeterita et futura tiguraret: et ut similis 10 esset Creatori suo per scientiam boni et mali; et ut sciret in primis quod per l'Filium eius dilectum, — Verbum ex ipso, qui hominem perfectum sibi coniunxit, — redemit eam, et erexit eam, et sanctificavit eam Spiritus virtute, et docuit eam secreta omnia, et nomine Trinitatis suae signavit eam, et providentia sua omnes ratione praeditos salvabit: ipsi gloria et honor et confessio et exaltatio et adoratio in saeculum saeculorum: Amen et Amen.

p. 460. **Absoluta est descriptio libri expositionis officiorum totius ritus qui observatur in ecclesia orientis, sine omissione. Gloria 20 Patri, qui confortavit, et Filio, qui adiuvavit, et Spiritui sancto, qui infirmitatem meam ad portum perfectionis perduxit: Amen 2.

Vide confecturam textui appositam.
 2 Deinde in apographo codicis A, quo usi sumus, has clausulas addit amannensis;

« Finem et absolutionem accepit hace descriptio mense benedicto Septembri, die 13 eiusdem, feria sexta, vespere noctis festi erneis adorandae, anno 1889 incarnationis Domini et Dei et Regis et Salvatoris et Redemptoris nostri Iesu Christi. Gloria ei, qui tempora et momenta transire facit, et ipse non transit in saecula saeculorum: Amen.

Descriptus est autem liber hic in civitate benedicta Alqōś, civitate Nahum prophetae, quae sita est et aediticata et exstructa iuxta monasterium Rabban Hormizd Persae, et coenobium Virginis Mariae: Christus Dominus noster custodiat habitatores eius ab omnibus noxis occultis et apertis: etiam, Amen.

Scriptus est autem in diebus patrum, et principum gregum, et pastorum, qui potestatem omnibus ecclesiis et concedunt et coliibent, Mar Leonis decimi tertii summi pontificis et papae Romae, et capitis omnium ecclesiarum Christi, et Mar Eliae duodecimi catholici patriarchae Babylonis et Orientis; et in diebus praeclari patris nostri presbyteri Samuelis Gamīl Telkaphiensis, praesidis generalis omnium coenobiorum Chaldaeorum. Dominus Dominus noster stabiliat sedem corum ad finem dierum oratione apostolorum et patrum; etiam, Amen ».

ABRAHAE BAR LIPHEH QAŢARENSIS

INTERPRETATIO OFFICIORUM

PRAEFATIO EDITORIS

De Abraham Bar Līpheh, seu Bar Līph, ut identidem scribitur nomen eius, pauca diximus in Praefatione ad textum syriacum. Hic saepe commemoratur ab anonymo auctore praecedentis Expositionis Officiorum. Ab Ebediesu Sobensi unicus ei liber tribuitur, scilicet Interpretatio Officiorum, quem hic latine reddimus.

Assemanus ² Abraham Bar Lipheh illum Abraham vult esse, qui a Thoma Margensi ³ « Interpres » vocatur, et magister dicitur fuisse Timothei I catholici († c. 821). At ille Abraham non vocatur Bar Lipheh a Thoma Margensi; et cum nomen Abraham usitatum esset inter Syros et maxime Nestorianos, non est cur iste locus de Abraham Bar Lipheh accipiatur. Pauca nunc ponimus, quae indicium aliquod praebere possint ad aetatem Bar Lipheh definiendam, quamquam de hac re nihil certum invenimus.

1. Haec Interpretatio Officiorum ea est brevitate et simplicitate, quae expectatur in commentariis vetustioris aevi. Neque symbolica eius interpretatio eiusmodi est ut

¹ Bibl. orient., t. III, 1, p. 196.

² Loc. cit.

³ Liber superiorum, IV, cap. 3.

aetatem postulet posteriorem saeculo septimo; mystica enim interpretatio mysteriorum ecclesiae maturius inter Syros excrevit, et iam quinto saeculo exeunte deprehenditur in homiliis Narsai doctoris Nisibeni, sicut et in Ecclesiasticu Hierarchia ps.-Dionysii. Si Interpretationem Officiorum Abrahae Bar Lipheh cum Expositione Officiorum anonyma componatur, cuius modo editionem absolvimus, hae duae expositiones pari temporis intervallo distare videantur ac, inter lacobitas, separantur commentaria liturgica Georgii Arabum episcopi (saec, vii) et Moysis Bar Kēphā (saec, ix).

- 2. Bar Lipheh nullibi mentionem facit praescriptionum Išōʻyabhi I († c. 660), quibus vetera officia omnia reformata sunt, quaeque ab auctore praeceden'is Expositionis assidue recitantur velut normae officii totius ecclesiae Nestorianae. Priorum interpretum unus a Bar Lipheh memoratur Theodorus Mopsuestenus, de quo haec habet: « Hoc [sc. formula · Sancta sanctis ·] Interpres explicavit, et nos de eo non audemus dicere ». Theodorus Librum de Mysteriis composuisse traditur ·, ad quem Bar Lipheh alludere videtur.
- 3. Tacet Bar Lipheh de recitatione Orationis Dominicae et in initio et in fine officii vespertini, nec non de altera eius recitatione versus finem liturgiae. Ut in istis officii locis adhiberetur Oratio Dominica nulla lex erat donec. exeunte saeculo octavo, Timotheus I id praescripsit ³. Haec quidem non est certa temporis nota; quia auctor dictae Expositionis testatur, diversitatem usus hac in re fuisse inter ecclesias etiam post legem a Timotheo latam. Atta-

¹ Vide *Two Commentaries on the Jacobite Liturgy* (in Text and Translation Society's Publications: London 1913).

² Cfr. Ebediesum, apud B. O., t. III, 1, p. 33.

³ Cfr. praecedentem *Expositionem*, tract. II, cap. vii, xviii et tract. IV, cap. xvii.

men, si Bar Lipheh vixisset post Timotheum, saltem conveniens erat ut de illa lege aliquid diceret.

4. In actate Bar Lipheh investiganda, locus quidam est Interpretationis eins, quem, cum certum temporis indicium praebere prima facie videatur, praeterire silentio non debemus; nam in explicando responsorio, quod dicitur « Basilike », ita scribit: « Responsorium autem, quod vocatur Basilike, ob honorem Constantini regis victoriosi statuerunt patres, ut sit loco orationis pro ipso rege, nec non pro conservatione regni Christianorum. Sed quidam dixerunt, diebus Basilii regis patres hoc responsorium Basilike instituisse ». Hic meminisse attinet, primum regem seu imperatorem Romanum, qui nomen gereret Basilium, mortuum esse anno Domini 886. Si ergo Bar Lipheh re vera hunc Basilium commemorat, manifestum fit, ipsum vix ante saeculum decimum floruisse posse. Sed ex supra dictis hoc serius videtur esse quam ut verisimile credatur; et nobis quidem incredibile videtur, ut Svri Nestoriani ullam partem officii sui originem duxisse faterentur ab iis, quos ipsi haereticos habebant, ne dicam ab imperatore Byzantino saeculi noni: neque cleri, utpote haeretici, qui responsorium in huius Basilii honorem instituissent, « patres » vocarentur a scriptore Nestoriano. Res tamen aliter explicari hand difficile potest. Auctor anonymus Expositionis Officiorum (tract. II, cap. xvII) responsorium tempore Constantini et ipse tradit compositum: de Basilio nihil dicit. Nomen «Basilike» ita elucidat: « Et appellatum est responsorium Basilicorum, hoc est regum et rectorum; sic enim hoc nomen syriaca lingua interpretatur ». Nobis itaque videtur, opinionem quam recitat Bar Lipheli, ita esse explicandam: Svri, videntes hoc responsorium graeco nomine designatum, fabulam de Constantino, utpote primo imperatore Christiano excogitant; quidam

insuper regi, in cuius honorem responsorium institutum fuisse credebatur, salsius quam verisimilius nomen Basilium tingunt.

Satis caute agi existimamus. si *Interpretatio* Abrahae Bar Lipheh septimo aut certe octavo saeculo tribuatur.

Animadvertendum est, opus Bar Lipheh de officiis non haberi integrum in codicibus quibus usi sumus. Praeter officiorum expositiones, quas hic latine reddimus, constat Bar Lipheh et de calendario aliquid conscripsisse; nam in praecedenti Expositione anonyma (t. I. pp. 28, 32, 87) auctor impugnat interpretationem quandam « hebdomadae Dedicationis » quam a Bar Lipheh propositam esse dicit: sed nihil tale legitur in commentariis quos edimus. Porro codices nostri videntur fluxisse ab exemplari quod formam operis aut abbreviatam aliquantulum aut mutilam habebat. Id saltem de expositionibus nocturni et matutini officii affirmare licet, quae breviores sunt quam ut integrae esse facile credantur. Sed neque omnes Bar Lipheh opiniones de vespertino et matutino officio, quae ab auctore anonymae Expositionis recitantur, in nostro textu inveniuntur. Commentarius vero in liturgiam integer videtur esse; et unicus de eo locus ab anonymo scriptore citatus (t. II. p. 34) legitur infra, p. 161.

R. H. C.

*INTERPRETATIO OFFICIORUM A MAR ABRAHAM BAR LIPHEH COMPOSITA.

Primo. — Duae marmīthae, quas initio vespertini officii ferialium dierum persolvimus, respondent duabus partibus hominis; ut unaquaeque marmītha sit ei 1 (sc. homini) loco gratiarum actionis pro unaquaque parte nostri. Dominica autem unam marmītham persolvimus, quia ea die una et indiscissa voluntas fit corpori et animae, non duae, sicut in hoc mundo.

Quaestio. — Quare a psalmis veteris testamenti incipimus, et non a novo testamento? Vetus est loco fundamenti cuiusdam novo testamento, eo quod de unitate divinae naturae, manifeste doceat, et a pluralitate deorum homines removeat.

Quaestio. — Quare antequam absolvantur marmithae mutamus ², deinde «Gloria» dicimus? Quando lex Moysis auctoritatem habebat, quae sententiam severam decernebat in omnem qui peccaret, et nullo prorsus modo sinebat ut poenitentia admitteretur, apparuit Iohannes, praeco ille qui praedictus erat ab Isaia, et clamavit et praedicavit poenitentiam in remissionem peccatorum.

Quaestio. — « Pax nobiscum » de reconciliatione et pace *indicat, quam fecit nobiscum Deus in adventu Christi.

p. 164.

Quaestio. — Et revolutio velorum mysterium est apertionis portae poenitentiae, quam aperuit Christus omnibus peccatoribus.

Quaestio. — Egressus lampadum mysterium est Ortus divini, scilicet magni illius Solis iustitiae, qui super Iordanem apparuit.

Quaestio. — Quod insuper vela exteriora aperimus, non autem vela interiora, hoc mysterium exprimimus: dum in hoc mundo sumus, per fidem ambulamus, non per visionem; et « nunc quasi in speculo videmus, in aenigmate; tunc autem facie contra faciem »; et nunc « ex parte cognoscimus: postea cognoscemus sicut cogniti sumus » ³.

Thuribulum incensi, quod adolemus, declaratio est scientiae

¹ Legendum fortasse « nobis ». — ² I. e., versus dicimus, qui vocantur « mutatio ». — ³ I Cor., XIII, 12.

Christi, quam velut suavem odorem omnes per apostolos odorabant. Item, adoletur ad ostensionem suavitatis doctrinae Christi. Et rursum: quemadmodum in tabernaculo sacerdotes iussi sunt incensum adolere, ita et ecclesia consentanea est cum vetere testamento.

Quaestio. — Oratio ante « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) doctrina est de revelatione Christi.

5

Quaestio. — Canon ille « Tibi Domine », qui hoc tempore dicitur, ideo dicitur ut sit nobis ¹ doctor de adventu Christi, qui perfecit et absolvit vetus testamentum, et novum testamentum tradidit, et « fecit utraque unum » ² corpus dispensationis Dei. Sicut enim duabus partibus constat hominis natura, et licet corpus deterius sit quam anima, tamen utraque una ratio ³ hominis sunt: ita et vetus testamentum, quamvis novo deterius sit, — utraque tamen unum corpus sunt dispensatio- 15 nis Dei.

Quaestio. — Duo šurrāyae isti, qui praescripti sunt: ideo praescripti sunt ut sint quasi quaedam gratiarum actio pro p. 465. his duobus temporibus, noctis *atque diei; sive ut simus orantes per eos pro conservatione nostra per haec duo tempora. Et sicut vesper medius stat inter haec duo tempora, ita et inter hos duos šurrāyas praescriptum est ut dicatur « Domine, invocavi te » 4; quia in eo est rersus ille « oblatio manuum mearum », etc.

Quaestio. — Quid nos facit intelligere praescriptio litaniae 25 (kārozūthā) dicendue? Quoniam nos Christiani unum corpus sumus in Christo, omnes pro tota universitate fratrum nostrorum oramus, secundum mandatum Domini nostri. Quoniam inter nos multi sunt qui huius mundi rebus occupantur, nec solliciti sunt de oratione, et quando ad ecclesiam veniunt, nesciunt quid dicant: et multi solliciti sunt de oratione, sed nesciunt quid orent: propter hoc praescripta est haec litania, ut in ea tota congregatio participet per responsum quod respondent. Nemo enim est quin sciat respondere: « Domine noster, miserere nostri ». Quapropter tota congregatio, mulieres cum 35 parvulis, et omnis populus, participant in hac petitione, postulantes misericordiam a Deo cum sacerdotibus, qui pro tota congregatione orant.

¹ Cod. « tibi ». — ² Ερh., 11, 14. — ³ κανών. — ⁴ Ps. CXLI.

Quod autem diaconus ultimam litaniam solus dicit, et omnis populus tacet, singulis privatim orantibus: hoc notum facit, sacerdotium ecclesiae iugiter pro omnibus hominibus orare.

Resolutio. — Quod autem, post litaniam, praeco inbet populum surgere a genuflexione: haec demonstratio est surrectionis nostrae a casu, qui per peccata fit; et signum est acceptionis orationis nostrae.

Resolutio ¹. — Quod autem dicit: « Cum petitione », etc., et respondet populus: « A te, Domine », notum facit hoc: a solo Deo petenda nobis esse omnia *bona et omnia auxilia.

p. 166.

Resolutio ². — Quod autem dicit: « Concordia et amor »: ideo hoc dicit, quia sine amore erga Deum et dilectione erga proximum vanus est labor orationis nostrae. Quod autem postulat remissionem, et addit et dicit: « Animas nostras, et nos invicem », etc.: docet quod non solum pro seipso quis debeat esse sollicitus, sed et pro sociis suis.

Resolutio. — Causa canonis luius « Sanctus ». Tempore Theodosii regis iunioris introductus est, qui sua ignavia passus est ut corruptio verae fidei intraret per seditionem miseri 20 et impudentis Cyrilli. Cum enim populus aures suas obturassent ne audirent doctrinam veritatis, et in laudibus (tešbohtā 3) suis passibilem fecissent Dei naturam, permisit Deus variis eos castigationibus erudiri; et missum est in metropolim supplicium horrendum. Et sicut exacerbaverant sanctos angelos 25 laudibus suis, et caelum concusserant blasphemiis suis: ita et illi (sc. angeli) terram concusserunt, et commoverunt turres fortissimas murorum eorum. Et duravit terrae motus spatium gnadraginta dierum, et non quievit nocte neque die. Et cum non poeniteret eos iniquitatum eorum, adiecit eis Deus in hoc 30 ipso terrae motu tribulationem: a columna quadam magna, in media urbe aedificata, cui desuper affixa erat statua Theodosii regis magni, avulsi sunt lapides magni, qui alligati erant ferro et plumbo, et sursum in aere sublati sunt, diu manentes quin caderent in terram. Et cum universi ob hoc 35 pertimescerent, ne forte subito caderent in se lapides, fugerunt omnes habitatores urbis in desertum: et vespere non

¹ Vel « Quaestio »: ambigua vox, quia abbreviata. — ² Vel « Quaestio ». — ³ Est quoddam hymni genus.

sperabant ut illucesceret eis dies, et mane non credebant aedificia permansura esse usque ad vesperam. At postquam amiserunt spem vitae: cum sic placuisset Deo, qui castigationes suas sapientia temperat: misit unum de *caelestibus virtutibus, mi apparuit presbytero cuidam honesto, et praecepit et dixit 5 ei: «Ingredere in urbem, et vade ad ecclesiam, et dic ter hunc canonem: et quiescet terrae motus ». Ipse autem presbyter, cum narrasset somnium alteri, falsa visa est eis visio. Et cum iterum apparnisset ei angelus, eademque ei dixisset, presbyter autem adhuc haesitaret: rursum ei nocte tertia appa- 10 ruit, dixitque ei: « Crede mibi, homo, quia unus ego sum ex eis qui stant coram Deo. Ingredere, inquit, in urbem, et noli timere, quia paratus est Dominus ut faciat in vos misericordiam. Et cum ingressus fueris in urbem, ecce [quod] me inveneris dicentem, et tu quoque dic: et quiescet terrae motus ». 15 Tune surrexit mane presbyter, et quidam cum eo, et ingressi in urbem intraverunt in ecclesiam; et vidit presbyter angelum stantem ante altare in templo, qui et alta voce dicebat: « Sanctus Deus: Sanctus Fortis: Sanctus Immortalis: miserere nobis ». Deinde presbyter ille, et qui cum eo, responderunt angelo; et 20 cum id ter dixissent, quievit terrae motus, qui factus fuerat. Anastasius autem Caesar impudentia su i ausus est et iussit mutari canonem in omnibus urbibus quae erant sub eius potestate: et loco « Sanctus Immortalis: miserere nobis », sua anctoritate iussit ita dici: « Sanctus Immortalis, qui crucifixus 25 est pro nobis »: negne puduit haereticum 1 illum, negue timuit innovare formulam illam mirandam a sancto angelo traditam hominibus. Constantinopoli autem urbi regiae non est persuasum ut mutaret hunc canonem, sed negne Hierosolymis nec regionibus occidentalibus; sed diennt eum quemadmodum et nos, 30

Resolutio. — Vela, per apertionem suam et alligationem, p. 168. de porta misericordiae Dei declarant ea, quae non "clauditur in faciem hominum, quandocumque misericordiam a Deo postulamus, Quapropter, postquam absolutus est canon « Sanctus », removemus velum, [eo quod officium] vespertinum pariter et sonatutinum officium canone « Sanctus Deus » concluditur.

¹ Ad verbum, « rebellem »: sed in scriptis ecclesiasticis haec vox saepe « haereticus » sonat.

Resolutio. — Responsorium ('ōnīthā) autem, quod vocatur « Basilike », ob honorem Constantini regis victoriosi statuerunt patres, ut sit loco orationis 'pro ipso rege 1, nec non pro conservatione regni Christianorum. Sed quidam dixerunt diebus 5 Basilii regis patres hoc responsorium « Basilike » instituisse. et sectionem psalmi quae a « Beati » incinit.

Resolutio. — Matutinum vero officium ferialium totum cursum dispensationis Dei in hoc mundo complectitur.

Resolutio. — Per šurrāyam primum patres de laudibus, quas 10 concinebant angeli in creatione lucis, nec non de transgressione patris nostri Adae, et eorum qui diluvio perierunt, significant nobis.

Resolutio. — Per šurrāyam secundum, de tempore beati Noe, et de eis qui fuerunt post eum, indicant nobis.

Resolutio. — Per surrāyam tertium, de tempore beati Abrahae et posterorum eius, qui in Aegypto senuerunt, significant nobis. Resolutio. — Per šurrāyam quartum, de tempore Iesu tilii Nún et iudicum docent nos.

Resolutio. — Tertius psalmus quarti šurrāyae, de tempore beati David et regum, qui fuerunt post eum, ostendit nobis. Psalmus quartus šurrāyae quarti, tempus eorum qui e Babylone regressi sunt, nec non de Maccabaeis, commemorat 2 nobis. Psalmus quintus quarti šurvāyae, tempus beati Iohannis Baptistae memorat nobis. Psalmus sextus quarti surrayae, de ortu Domini 25 nostri, et de illius (sc. Iohannis) testimonio de eo, certiores nos facit. Et per « Tibi Domini » (lākh ū-Mārā) docent nos patres de confessione apostolorum in Christum, *Et per psal- p. 169. mum « Miserere mei », de medio tempore, quod est post apostolos usque ad adventum Filii perditionis, docent nos. Et per teš-30 bohtam de adventu Eliae, et de eis qui per hunc convertentur. ostendunt nobis. Et per canonem « Sanctus », de laudibus atque acclamationibus, quas attollent caelestes virtutes propter redemptionem hominibus factam ab errore Satanae, significant nobis.

Causa praescriptionum de primo cathismate (mautĕbliā) 35 nocturni dominicae officii haec est: — Quoniam nocte futurus

¹ Ad verbum, «ipsius regis». — ² Cod., contra grammaticam, « commemorant »: ita et duo verba sequentia formam pluralem habent post nomina singularia. Fortasse legendum est « Per psalmum quartum... commemorant nobis », se. patres; et ita in sequentibus.

est adventus Domini nostri de caelo, pulchre praescripta est nobis haec praescriptio, ut in ipsa nocte dominicae, in qua typum expriminus adventus Domini nostri, vigilemus in laudibus et cantibus et in lectione scripturarum; ita ut purificentur corpora nostra, et sanctificentur animae nostrae, et incalescat cor nostrum, et mens nostra avide expectet visionem Domini nostri.

Quare media nocte semantron (nāqōšā) percutimus, iterumque de novo incipimus laudare et psallere?

Responsum. — Ferunt tres tubas praecipuas in ista nocte

(sc. resurrectionis) clamaturas; quarum unaquaeque quamobrem 10 clamet sciendum est nobis. Una quidem 1, et prima, illa est

de qua Dominus noster dixit: « Media nocte clamor factus est » 2, etc.: qua clamante sol obtenebrabitur, et luna non ostendet lumen suum, et stellae de caelo cadent, et virtutes caelorum commovebuntur³, et terra tremet et palpitabit, et 15 montes et colles humiliabuntur, et mare tumultuabitur et voces horrendas faciet audiri , et flumina inundabunt terram, et muri eradicabuntur, et aedificia corruent, et urbes subvertentur, et jumenta et volucres et omnia corrumpentur, praeterquam homines numero pauci qui relinguentur in vita, quos appre- 20 p. 170. hendet adventus Domini nostri; *de quibus apostolus ait: « Nos qui relinguimur, qui vivimus, non apprehendemus eos qui dormierunt » 5. Tuba secunda ea est, qua sonante orietur Dominus noster in gloria magna, cum comitatu frequenti sanctorum angelorum eius; et statim videbitur in potestate divinitatis suae. 25 el Satanam et daemones omnes detrudet in medium abyssi profundae inferni. Tertia autem tuba, quae et ultima est, ea est qua mortui resurgent, et mutabuntur vivi, secundum sermonem beati Pauli, qui ait: « Velociter, sicut ictus oculi, ad novissimam tubam, quando clamaverit, resurgent mortui in- 30 corrupti; et nos mutabimur » 6. Etiamsi voces tubarum multae in illa nocte auditae fuerint, quarum singulae erunt signum eius, quod futurum est, secundum verbum beati Interpretis?: tamen, ut inter alios guoque convenit, tres tubae notissimae clamabunt, quibus totum resurrectionis opus perficietur atque 35

¹ Quae de tubis hic ponuntur verbatim fere invenies in Salomonis Bassorensis *Libro Apis*, cap. 57. — ^a MATTH., XXV, 6. — ^a Cfr. MATTH., XXIV, 29. — ⁴ Cfr. Luc., XXI, 25. — ^a *Thess.*, IV, 45. — ^a I *Cor.*, XV, 52. — ⁷ Sc. Theodori Mopsuesteni.

consummabitur. Quod autem nos media nocte semantron magnum percutimus, per hoc typum exprimimus primae tubae. qua 1 elementa dissolventur, et luminaria cadent, et cuncta quae super terram sunt destruentur. Et quasi per hoc seman-5 tron audimus vocem illam: « Ecce sponsus venit, exite obviam ei » ². Quod autem post haec, in quarta vigilia noctis, iterum percutimus semantron, et aperimus vela et portas sanctuarii: per haec typos exprimimus secundae tubae, qua aperietur firmamentum, et orietur Dominus noster de caelo splendore mirabili et gloria magna. « Tunc plangent omnes familiae terrae » 3. Non de fidelibus hoc dixit, sed de infidelibus: fideles enim per visionem crucis gaudio replebuntur et laudatione et exultatione. quia scient advenisse tempus ut dignentur visione Christi; infideles vero flebunt et ululabunt ululatione super seinsis: dae-15 mones autem "gehennae tradet. Et tunc vociferabit ultima tuba, p. 171. qua mortui resurgent et vivi mutabuntur, ut ait beatus Paulus: « Velociter, sicut ictus oculi » 4, etc. Hoc ergo illud est, quod dixit Dominus noster: « Mittet angelos suos cum tuba magna: et congregabunt electos eius de quattuor ventis » 5, etc. 20 Ipse autem Dominus noster notum facit per hoc, quod omnes homines, qui in omnibus regionibus sunt, ad unum locum statutum congregabuntur tempore resurrectionis coram Domino nostro; et in conspectu omnium extinguet Filium perditionis. Et tunc ultima tuba clamabit, qua mortui resurgent et vivi mu-25 tabuntur. Sic ecclesia tempore officii matutini semantron percutit, ut evigilent dormientes et veniant ab omni loco, ubi sunt, et misceantur cum angelis in templo, et simul stent coram Domino nostro in officio 6.

De Officio . Quaestio. — Una marmitha, quam de psalmis 30 adhibemus, notum facit unum esse Dominum Iesum Christum, Dei filium, natum ex Maria virgine. Ideo autem a vetere testamento incipimus, quia cum natus esset Christus in carne, vetus testamentum adhuc potestatem tenebat. Quod autem a tribus psalmis incipinus: quia nomen « Christus » de illo 35 declarat, qui unxit eum, et de Filio, qui unctus est, et de Spi-

¹ Codd., ex errore, « quia hac ». — ² MATTH., XXV, 6. — ³ MATTH., xxiv, 30. - * I Cor., xv, 52. - * MATTH., xxiv, 31. - * Hic desinunt ea, quae e Cod. II exscripta sunt. — 7 I. e., de officio mysteriorum. seu liturgia.

ritu sancto, qui Christi vices gessit ¹. Quod autem unicuique versui hullālam ² adiungimus. haec indicatio est caelestium illarum virtutum, quae in nativitate Domini nostri apparuerunt pastoribus glorificantes. Quod priusquam absolvitur marmītha, duobus versibus mutationem facimus: quia praeco Iohannes ⁵ mutationem intulit legi per baptismum. Quod autem glorificant Patrem et Filium et Spiritum sanctum: hoc fit ad ostensionem p. 172. revelationis **trium hypostasium (qĕnōmē) quae in baptismo eius notae factae sunt.

Resolutio. — Responsorium (*5 n ī th ā) absidis mysterium est 10 laudationum angelorum; aut mysterium laudationis Iohannis.

Egressus crucis mysterium est egressus Iesu in desertum.

Ascensus crucis super bema mysterium est ascensus Iesu in Ierusalem.

« Tibi Domine » (lākhū-Mārā) mysterium est confessionis 15 apostolorum.

Duo lumina, quae comitantur crucem, sunt mysterium luminis duorum testamentorum.

Fumigatio incensi mysterium est felicitatis, quae futura est.
« Sanctus Deus » mysterium est sanctipraedicationis ange- 20
locum.

Lex et prophetae, qui leguntur, mysterium sunt testimoniorum, quae proferebat Dominus noster ex Moyse et prophetis.

Actus apostolorum, qui cum vetere testamento leguntur, sunt mysterium testimonii amborum testamentorum.

Sessio presbyterorum super hema *fit* ad ostensionem illius, [quod] dixit Dominus noster: « Cum venerit Filius hominis in gloria sua », etc., « sedebitis et vos » ³, etc.

Surrectio corum de sessione, de confirmatione animi apostolorum declarat.

30

Stationes ('estațiyone) mysterium sunt laudis-praedicationis populi propter Iohannem, qui poenitentiam praedicabat, atque de regno caelorum prophetabat.

Apostolus mysterium est verborum Iohannis sublimium: « Non, inquit, sum ego Christus, sed nuntius ¹ sum, qui ante 35 eum reni » ⁵.

¹ Sc. post ascensionem. — ² I. e., ut videtur, « Alleluia ». — ³ Cfr. MATTH., XIX, 28. — ⁴ Sive « apostolus ». — ⁶ IOHAN., 111, 28.

Ideo autem diaconus apostolum legit, et non presbyter, quia Iohannes in ordine fuit diaconorum, non in ordine presbyterorum et sacerdotum novi testamenti.

Resolutio. — Hymnus (zummārā) ante evangelium mysterium est laudis-praedicationis turbarum et puerorum, qui clamabant et dicebant: « Hosanna in excelsis », etc.

Quod autem veste serica induitur sacerdos: haec causa est: quia in ordine stat Domini nostri 1, qui stola gloriae induitur.

Egressio evangelii, crucisque cum eo, mysterium est huma-10 nitatis Domini nostri, quae et corpus et anima fuit. Crux *my- p. 173. sterium est corporis, quod crucifixum fuit; eyangelium, mysterium animae, in qua est ratio. Comitatus autem diaconorum mysterium est comitatus illius, quo Dominus in Ierusalem ingressus est.

Lectio evangelii ostensio est responsi Domini nostri ad scrihas et Pharisaeos.

Quod autem crux baculo desuper affigitur: hoc illud est, quod dixit Dominus noster, cum declararet qua morte esset moriturus: « Sicut, inquit, elevavit Moyses in deserto » 2. etc.

Lumina, quae illa hora deferuntur, mysterium sunt illius, quod dixit Dominus noster: « Vos estis lumen mundi »; et: « Sic luceat lux vestra coram hominibus » 3, etc. Quod duo sunt lumina, non unum: quia non solum de apostolis dixit hoc verbum, sed etiam de eis, qui per illos fierent discipuli.

Incensum vero est mysterium iucunditatis verborum Domini nostri.

Homilia (turgāmā) 4 est mysterium illius doctrinae, quam pronuntiavit Dominus antequam passus est.

Proclamatio 5 (kārōzūthā) mysterium est dicti illius: « Vi-30 gilate, inquit. et orate » 6, etc.

Oratio manus impositionis, quam ille orat qui vices gerit Domini nostri, mysterium est illius orationis, quam oravit Dominus noster super discipulos eius antequam pateretur: « Pater, inquit, serva eos in nomine tuo » , etc.

¹ I. e., sacerdotio fungitur, sicut et Christus. — ² IOHAN., III, 14. — ³ Matth., v, 14, 16. - ⁴ Nimirum, hymni genus homiletici, loco homiliae in evangelium adhibendi (?). — 5 Sive « litania ». — 6 MATTH., XXVI, 41. — 7 IOHAN., XVII, 11.

Crux autem et evangelium super bema mysterium sunt sessionis Iesu inter discipulos eius.

Sublatio crucis et evangelii de throno bematis, est apprehensio Iesu a crucifixoribus et egressio eius de Ierusalem ad locum ubi crucifixus est.

Quod presbyter evangelium portat: hoc mysterium est adhaesionis Iohannis evangelistae ad Dominum, qui comitatus est Iesum usque ad crucifixionem eius.

Portatio autem crucis a diacono, mysterium est portationis crucis eius a Simone Cyrenensi, qui ex agro veniebat.

Quod sine comitatu sacerdotum et diaconorum crux et evangelium de bemate descendunt: ideo fit, quia cum apprehensus p. 174. esset Iesus, et ad crucifigendum ductus, *omnes discipuli eius dereliquerunt cum, et fugerunt.

Erectio autem crucis in superliminari ¹ portae sanctuarii. ¹⁵ mysterium est crucifixionis Iesu super lignum.

Separatio evangelii a cruce, 'et constitutio eius ² in altero latere, mysterium est separationis animae lesu a corpore eius, et migrationis eiusdem *animae* ad Paradisum.

Onod, constitutis cruce et evangelio super portam sanctuarii, 20 dicunt: « Quisquis non suscepit baptismum », etc., hoc mysterium exprimit illins, quod postquam separata est anima Iesu a corpore, et in Paradisum intravit, comitante eam anima latronis, intraverunt post eas in Paradisum omnes animae iustorum, ab Adam et usque ad id tempus; cohibiti autem et 25 prohibiti sunt ab ingressu omnes animae peccatorum. Typus enim, quam ecclesia hoc tempore exprimit, in quo repraesentat mysterium crucifixionis Iesu super lignum, est separatio animae eius, et eiusdem in Paradisum ingressus: atque per expulsionem eorum, qui non sunt digni ut communicent in corpore vivo 3 et vivificante, hoc significat, quod ita cohibitae sunt animae peccatorum ne intrarent cum animis iustorum. Abhine et porro quicumque non accipit signationem (rušmā) baptismi, non intrabit in locum illum sanctum. Sicut ipse Dominus ante dixit: « Quisquis non renascitur ex agua et Spiritu » 3, etc.: 35 ita omnis qui non sanctificat corpus suum et pure 4 recipit

^{&#}x27; Syr. prostědhá, i. e. προστάς. — ² Textus syriaeus turbatus est: vide conjecturam ibi appositam. — ³ Ιομαν., in. 5. — ⁴ Vel « circumspecte ».

donum mysteriorum vivificantium, abibit anima eius ad peccatores, et ipse non intrabit in Paradisum. Illud autem: « Ite auditores », etc.: ita se habet, quomodo nutus divinus iussit angelos, qui ibi 1 sunt, diligenter custodire eos de quibus 5 dictum est 2.

Abhine et porro ecclesia sepulturam Christi Domini, Domini nostri, figurat per impositionem panis et vini super altare: "nam altare vice sepulchri putatur esse. Velum (šōšepā), quod p. 175. est super panem et vinum, est vice lapidis illius, qui positus 10 erat super portam sepulchri; et diaconi, qui stant hinc et inde, mysterium sunt angelorum, qui visi sunt in sepulchro, unus ad caput eius et unus ad pedes eius.

Crux vero et evangelium quae ponuntur super altare, et imago 3 Domini nostri super ea, ipsum Dominum nostrum repraesentant. Quare, omnino non licet consecrari mysteria sancta sine praesentia crucis et evangelii et imaginis Domini nostri.

Responsorium (onitha) mysteriorum, mysterium est laudis praedicationum ineffabilium, quas sursum miserunt sancti angeli et animae iustorum, quo tempore, una cum anima Domini 20 nostri, ingressae sunt in Paradisum: vel mysterium laudis praedicationum angelorum et hominum tempore passionis Domini nostri, quando viderunt tremere terram, et scindi petras, et solem obtenebrari, etc.

Quod autem hoc tempore presbyteri in bemate sedent: hoc 25 propterea lit, quod in morte Iesu omnes apostoli in Ierusalem sedebant in abscondito propter metum Iudaeorum.

Quod lavant manus suas sacerdotes hoc tempore: hoc mysterium est lotionis cordium eorum ab inimicitia contra Iudaeos.

Quod, upi descendunt sacerdotes de bemate, exeunt diaconi 3 de sanctuario, et adorant eos, et dant eis locum ut ante se ingrediantur: hoc notum facit quod, cum crucifixissent Iesum Iudaei, ablatum est ab eis sacerdotium et regnum; et sequaces Levi exierunt de sanctuario, et intraverunt seguaces Simonis, qui non animalium sacrificiis ministerium suum perficiunt, sed 35 Filii Dei sacrificio vivo.

Quod autem diaconi adorant presbyterum, et intrant post

¹ Sc. ad portam Paradisi. — 2 I. e., ut videtur, observare eos, qui exclusi sunt de Paradiso, ne intrarent. -- 3 εἰχών.

eum in sanctuarium. *hoc eius rei* ostensio est, quod ii. qui in Christum crediderunt, apostolos in magno honore habebant, p. 176. [et] quasi discipuli **coram magistris suis adorabant, et verba eorum reverebantur.

Quod autem, postquam ingressi sunt sacerdotes in sanctuarium, ante omnia fidem a patribus statutam dicunt, significat quod omnis qui non recte credit in Trinitatem sanctam, et in dispensationem, quae in Christo perfecta est, alienus est a veritate, et segregatus a felicitate quae est cum Domino nostro.

Quod post eam (sc. fidem) diaconus dicit: « Orate super 10 commemoratione », etc.: haec indicatio est amoris spiritalis. Ita et super ceteris patribus nostris et fidelibus oramus, qui sunt ecclesiae quasi filii et filiae, ut ostendamus perfectionem amoris spiritalis in ecclesia custodiri.

Huc usque exprimit ecclesia per typos suos mysterium mortis 15 et sepulturae Christi. Iam vero « accessit sacerdos » ut typum exprimat resurrectionis. Quemadmodum Dominus noster Christus, quando tradidit haec mysteria, benedixit, et confessus est !, et dixit: « Sic estote facientes in mean memoriam » 2: ita facit ecclesia secundum eius mandatum: unum sacerdotem 🦠 designat ut sit benedicens et confitens 3 in similitudine Christi Domini nostri; qui per recitationem suam notum facit se verba Domini nostri dicere 4. Et cum recitat sacerdos et benedicit panem et vinum, per gratiam Spiritus sancti, quae illabitur, fiunt exinde corpus et sanguis Christi: non natura, sed fide 25 vera et operatione: non quod duo corpora sunt Christo, unum in caelo, alterum in terra; sed quemadmodum rex et imago eius non duos reges efficiunt, neque humanitas Christi ex nobis desumpta et Verbum divinum duos filios efficient sed unum Dei Filium, qui unitus est ad humanitatem quae de nobis est: 30 ita et corpus hoc cum illo, quod in caelo est, unum corpus Christi sunt.

Primum « Pax », quod dat sacerdos populo, oratio est sap. 177. cerdotii, quam orat super populum, ut maneat *in illa pace, quam reliquit ei Christus antequam morcretur: « Pacem, in- 35

¹ Vel: « gratias egit ». — ² Luc., xxii, 19. — ³ Vel: « gratias agens ». — ⁴ Periculosum esset nimis, ut mihi videtur, hoc inconsulte ad verba « institutionis » referre. Vide quae mox sequentur.

quit, meam relinquo vobis » ¹. Et postquam respondit populus sacerdoti: « Tibi quoque sit pax cum spiritu sacerdotii. quem accepisti », statim iubet praeco populum: « Date pacem invicem in amore Christi ». Et dicat ²: Opere ostendite pacem vestram erga invicem: et eradicate de cordibus vestris inimicitiam, ut digni efficiamini accipere mysteria vivificantia. Nam per hanc pacem verbum Domini nostri perficimus: « Dimittite, inquit, et dimittetur vobis » ³.

Lectio libri vivorum et mortuorum fit ad ostensionem, quod pro vivis et mortuis peractum est mysterium redemptionis nostrae, et mortui simul et vivi opus habent his, quae a nobis mystice aguntur.

Quod autem unus sacerdos offert oblationem: hoc mysterium est unius summi Pontificis, qui sacrificatus est pro nobis. Quod autem sacerdotes et diaconi stant in sanctuario: huins rei haec ostensio est: quod adsunt angeli sancti quando perficitur mysterium redemptionis nostrae.

Quod clamat praeco: « State decore, et intuemini », etc.: hoc mandatum est summi sacerdotii: « Unusquisque stet † co20 ram Deo in hora illa terribili ».

Incensum, quod hoc tempore adolemus, mysterium est incensi ⁵ et aromatum, quibus conditum est corpus Redemptoris nostri.

Quod sacerdos ter se inclinat, et recitat verba sacra: hoc mysterium est trium dierum, quibus fuit humanitas Domini nostri sub potestate mortis. Quod autem totam sectionem (pāsōqā) orationis quiete recitat, in fine autem elevat vocem suam et auditam facit populo, hoc significat: mysterium est, quod peragitur: et non oportet omnem populum id audire; secundo: ne, si audiantur verba, discantur a laicis et mulieribus et pueris, et communia habeantur atque vilescant verba divina. Quod in fine elevat vocem suam: ideo facit ut cum sacerdote participet *populus.

Quod autem clamat praeco: « In mentibus vestris »; et:

ı lohan., xıv, 27. — ² Ita Cod.: nescio an legendum sit على المراقبة. e. « quasi diceret »; quae enim sequuntur non de liturgia recitantur, sed indicant solum quo cordis affectu « pax » dari oporteat. — ³ Luc., vı, 37. — ⁴ Vel « stabit »: efr. *Rom.*, xıv, 10. — ⁵ I. e. hic, « condimentorum ».

p. 178.

« In silentio » ¹: ideo facit ut doceat nos, quod non oportet nos hac hora, quae timore plena est. audibili voce orationes nostras dicere, sed silentio, in medio cordis.

Quod autem totus populus simul adorat cum sacerdote in hora incubationis *Spiritus sancti. hoc est:* quasi una cum sacerdote omnes supplicamus ut veniat gratia Spiritus sancti. et perficiat ² et conficiat mysteria sancta. Iterum: quasi in honorem adventus gratiae genu flectimus et adoramus.

Quod autem, postquam sacerdos vocavit Spiritum, et ille incubavit, iungit corpus sanguini, et sanguinem corpori: hoc 10 mysterium est regressus animae Iesu in medium corporis eius, et resurrectionis eius a mortuis.

Quod post illapsum gratiae non amplius signat crucem super mysteria: ideo fit, quia perfecta sunt iam mysteria per amotionem mortis.

15

Quod hac hora incensum amovemus ab altari: *id facimus*, propterea quod dissoluta est *iam* corruptio, propter quam fuit inunctio ³ *cadaveris*.

Quod clamat praeco: « Omnes nos in timore », etc.: per hoc de magnitudine et sublimitate mysterii docet nos sacer- 20 dotium. Et iam non intueamur in panem et vinum secundum ordinem naturae corum, sed quasi in corpus et sanguinem Christi.

Quod in fine proclamationis (kārōzūthā) dicimus: «Domine, absolve peccata», etc.: *id dicimus*, propterea quod in hoc mundo mortalitatis *adhuc* sumus, et fieri non potest quin de- linquamus: sicut docet nos illud, quod dictum est: «Nemo hominum est qui non peccet» 1.

Post haec dicinus orationem illam, « Pater noster, qui es in caelis ». Cum enim mysterium mortis exprimamus, et resurrectionis, per quam efficimur filii Dei, pulchre nunc Deum 30 patrem nostrum vocamus, ut ait Dominus noster: « Vos, inquit, non vocabitis vobis patrem in terra » 5, etc.

¹ Cod.: « Et in silentio, in mentibus vestris » (sic). In liturgia Apostolorum (Addaei et Maris), ut nunc est, verba diaconi, « In mentibus », etc., dicuntur ante orationem, quae invocationem Spiritus sancti praecedit; illa alia, « In silentio », etc., ante ipsam invocationem dicuntur. — ² Sc. « gratia », non « Spiritus », ut mox apparebit. — ³ Syr. ḥ u n ṭ ĕ th ā, i. e. « actus condiendi ». — ⁴ III [1] Reg., viii, 46; cf. Prov., xx, 9; Eccl., vii, 20. — ⁵ Matti, xxiii, 9.

Pax, quam hac hora dat sacerdos, "mysterium est illius pacis, p. 179. quam dedit Dominus noster mulieribus et discipulis suis post resurrectionem suam.

Postea dicit sacerdos: « Sanctum sanctis, quod decet in perfectione » ¹. Hoc Interpres ² explicavit, et non audemus nos de eo dicere.

Absolvimus autem officium hoc per confessionem. Dicimus « Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus ». Et per hoc notum facimus, quod sancta Trinitas non est trinitas numerorum, in qua unus est duobus prior, aut duo tribus: sed unus, unus, unus.

Obsignamus autem cum « Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto, in saeculum saeculorum; Amen ». Per hoc notum facimus, quod causa omnium bonorum est natura illa adoranda et gloriosa, cui fit confessio, Pater et Filius et Spiritus sanctus. Haec igitur dicimus hac hora in memoriam verbi Domini nostri, qui dixit apostolis suis: « Ite ergo, discipulos facite omnes populos, et baptizate eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti » 3.

Quod autem dicimus: « Terribilis es », et responsum ('unnāyā): hoc mysterium est laudationum et acclamationum (hullālē) quibus glorificant *Deum* omnes virtutes caelestes pro dispensatione, quae in Christo peracta est.

Quod autem consecrator sumit sacramentum: hoc eius rei mysterium est, quae facta est a Iesu i, summo pontifice, cuius vices gerit sacerdos 5, qui per sacrificium sui ipsius prius per manum Spiritus sancti.... sumit alimoniam immortalitatis, deinde sufficit ut det aliis. Neque fas est ut audeat, sine necessitate, sacramentum sumere sine altero, qui stet loco Spiritus vivificantis. Aliis vero ipse consecrator dat, ad ostensionem illius, quod faciendum est a Domino nostro in resurrectione, qui daturus est nobis omnibus immortalitatem futuram.

¹ Vel, « in congruentia », i. e. congruenter; vel etiam, « per consensum », sc. patrum (ita Narsai vocem explicat). — ² Sc. Theodorus Mopsuestenus. — ³ MATTH., XXVIII, 49. — ⁴ Ad verbum: « apud Iesum », etc. — ⁵ Ad verbum: « cuius in ordine stat sacerdos ». ⁶ Excidisse aliquot verba puto. Coniicio textum ita (aut sane ad hunc sensum) restituendum esse: « prius per manum Spiritus sancti [sumpsit, deinde dedit discipulis suis. Ita et sacerdos: ipse prius] sumit », etc. Vide ps.-Georgium Arbelensem, p. 70, supra.

p. 180. **Communicatio autem nostra in mysteriis vivificantibus mysterium est eius communionis, quae futura est nobis cum illo in regno caelorum.

Tešbōḥtā ¹, cuius initium « Domine noster Iesu, Rex adorande », mysterium est *landis* illius, quae fiet in saeculo futuro ab omnibus ratione praeditis. Quasi Regem caelestem. « in quo complacuit omnis plenitudo divinitatis inhabitare » ², glorificamus et exaltamus eum, et per eius interventum Trinitatem adoranus.

Oratio signationis crucis, quae a sacerdote super populum 10 signatur³, fit in memoriam benedictionis illius, qua Dominus noster apostolis suis benedixit, qua hora in caelum ascendit. Benedictio quoque, qua sacerdos, stans super limina portae sanctuarii, populo benedicit, mysterium est illapsus gratiae Spiritus sancti in apostolos, postquam ascenderat Dominus noster 15 in caelum.

Pax quoque, quam invicem damus post sumptionem mysteriorum, mysterium est unionis illius sanctae, qua ibi invicem quasi membra coniungemur, et omnes coaptabimur in capite ecclesiae et primogenito ex mortuis, lesu Christo.

2.1

Ubi ¹ nulla erga proximum pax, nec Deus ibi est. Noli fieri discipulus eius, qui seipsum laudat, ne pro humilitate superbiam discas. Cum videris duos malos habentes amorem erga invicem, scito quod unusquisque eorum voluntatem socii sui adiuvat. Manus quae non operantur onus sunt illi qui possi- ²⁵ det eas.

 ¹ I. e. « laus ». - ⁹ Col., n. 9. - ³ Vel « dicitor » (se. oratio). ⁴ Unde hace habeat auctor, nescio: sequentur statim in Cod. post expositionem mysteriorum sine spatio interiecto.

INDEX NOMINUM ET RERUM

quae in Expositione anonyma occurrent.

[In subjecto Indice romanis numeris indicantur voll, I et II versionis latinae, arabicis numeris paginae indicantur. Ut iis consulamus qui hisce studiis vacant, vocabula liturgica non solum latine sed et plerumque syriace proferimus].

"Abhdīšō" Bar Bahrīz: coniectavimus eum fuisse auctorem anonymae Expositionis, I, 2, 3; hanc opinionem nunc rescindimus, II, 4.

ablutio manuum in missa, II, 34, 35.
Abraham Bar Lipheh, citatur, I.
28, 32, 87, 126, 131, 137, 142, 174,
181; II, 34, 107; - eius Interpretatio Officiorum, II, 147 seqq.

absis (κόγχη) ecclesiae, mystice significat caelum, I, 90, 91 et passim,

Africanus, Iulius, I, 36, 40; - propinquus s. Iosephi, I, 37.

Alexandra, mater Aristobuli et Hyrcani, I, 39.

alleluia, II, 18, 19; - significat «laudibus celebratus», II, 18.

alture (m a dh b ĕ ḥ ā), in abside, II, 39 et passim; - in bemate, I, 91; II, 25 et passim; - in baptisterio, II, 92, 99, 102; - quomodo consecretur, II, 109, 110, anaphora, vide quirābh qurbānā.

angeti stellas dirigunt, elementis moderantur, animas hominum custodiunt, I, 110; II, 91; - in tres « ecclesias » et novem « ordines » distributi, I, 113, 119.

annuntiatio (subbārā): divisio anni ecclesiastici respondens ad Adventum et quattuor dominicas complectens, I, 25, 26, 27: - commemoratio annuntiationis Domini agitur mense decembri a Nestorianis, martio mense a Chalcedonensibus, I, 66.

Antichristus, « filius perditionis»: penitus extinguendus in die iudicii, I, 79-84.

Antipater, I, 39.

Aphraates, I, 164 not. 2.

Apollinaris, II, 62.

apostolorum commemoratio, II, 115, 119, 120.

'aqqaphěthπ, « supplementum »: pars cantus cucharistici, II, 77, 78. Arabes: corum calendarium, I. 22. archidiacomus (ἀρχιδιάπονος), II, 9, 16, 24, 25, 29, 37, 39.

Aretas, I, 39.

Arius, 1, 174; II, 62,

Aristobulus, 1, 39, 101.

'ărūbhtā, i. e. feria sexta: in sacra Scriptura significat diem ante pascha utpote cum paschate quodaminodo «commixtum», I. 58, 61; v. feria sexta.

baculus episcopi, II, 16, 33, 34, 38, 39.

baitā (plur. bā tē), « domus », terminus poeticus quem « stropha » vertimus. I, 194, et « versiculus », II. 75, 78, 79.

baptismus ('á m ā dh ā): officium baptismi, II, 87 seqq.; - agitur vespere sabbati sancti, II, 85. 87, 88; - ipsa mersio in aquam, II, 96-99; - formula adhibenda, II, 127. baptisterium (bēth 'ămādhā), II, 90, 91, 99, 101; - in australi parte ecclesiae collocatur, I, 90.

baptizandus ('ă m ī dh ā, 'â m ō-dh ā): nomen inscribit, II, 88-90;
- discit renuntiationem Satanae
et symbolum fidei, II, 89; - admonetur ab episcopo post baptismum, II, 104; - olim non suscipiebat baptismum usque ad
trigesimum aetatis annum, II, 32.
Barabbas; cur a Pilato liberatus.

Barabbas: cur a Pilato liberatus, 1, 62.

Bar Maryam: v. Daniel.

basīlīqī (βασιλική), responsorium officii vespertini, I, 152.

bema (βῆμα), locus amplus et elevatus in medio ecclesiae, I. 91. 196 et passim; – ibi prior pars liturgiae (missa catechumenorum) agitur, II, 9-39.

bēth qārōyē, « locus lectorum », pulpita in bemate. I, 91, 196; II, 28.

bēth šēgāgōnē, transitus inter bema et qesţrōmā, l. 91, 196; II, 40, 22. caeci cantores, II, 77, v. šahrē.

calendarium: modus computandi per cal., 1, 19, 59, 60, 84; v. chronicon, gighlā, surgādhā.

catigae presbyterorum a diaconis portandae quando in absidem intratur post missam catechumenorum, II, 38, 39.

canon (κανών), significat (1) hymnum (risagium, I, 149, 450, 453 (!), 175, 181; II, 11, 28; (2) formulam «gratia Domini nostri» (II Cor., x111, 13), II, 50; (3) verba in fine orationum alta voce dicenda, II, 59, 60, 76; (4) alia genera orationis vel cantus, I, 465, 466, 170, 179, 485, 186; II, 100, 103, 104, 114; (5) regulam, normam (passim).

cantica canticorum sonat hebraice šīrū šīrīn, 1, 58.

cantio, v. qinta.

cantor ('ā m ō r ā), II, 18; - vel « cantator » (m ĕ z a m m ĕ r ā n ā), II, 18, 19.

cantus vigiliae (qālē dhē-šahrā), adhibentur in off. noct., I, 162, 163, 165, 167, 180, 182, 186, 187, 191; II, 144; - explicatur nomen, I, 188.

« carnival »: v. comissatio.

catechumeni: formulae expulsionis eorum, II, 28-33, 73.

cathisma (mau těbha = «sessio»)
1, 93; - in off. noct., I, 159-171; in off. defunctorum, II, 125 seqq.
catholica (x2000xii), ultimus hullālā off. nocturni, I, 182; - explicatur nomen, I, 185.

catholicus (καθολικός) Seleuciae urbis se patriarcham constituit, 1, 113, 115, 116, 119; nomen significat « pater communis », 1, 115.

Celestinus I, papa, I, 115.

Chalcedonenses martio mense agunt commemorationem annuntiationis Domini, 1, 66; - commemorant « ingressum Domini nostri in templum » (i. e. purificationem B. V. Mariae) et circum cisionem, 1, 66; - agunt commemorationem exaltationis s. Crucis die 14° septembris, 1, 86.

chorepiscopus (χωςεπίσχοπος) nominatur ah episcopo sine impositione manus, I, 144; - nomensignificat « episcopus vicorum », I, 185.

Christus: doctrina de eins persona, I, 174, 184; II, 11, 40, 57, 62, 65; - quo die et anno annuntiatus. I, 35; - quo die et anno natus, I, 35; - quo die et

anno baptizatus, I, 47, 48; ieiunavit post pentecosten, I, 49;
- quo die et anno passus, I, 59;
- quota die post resurrectionem
ascenderit, I, 70-73; - utrum
carnes ederit, I, 46; quoties
apparuerit post resurrectionem.
I, 73.

chronicon (χρονικόν) seu calendarium solare pariter et lunare ab Eusebio instructum, I, 49-22.

chronologia ab Abraham ad Christum, I, 32-36, 68, 183, 184.

circumcisio Domini a Chalcedonensibus, non a Nestorianis commemoratur, I, 66, 67.

Codex (penqīthā, «tomus»), ordo celebrandi officia per totum aunum ab Išō'yabh catholico III instructus: saepenumero citatur, e. g. l, 17, 18, 23, 27. Ubicumque verba Išō'yabhi proferuntur, ab hoc «Codice» videntur desumi.

commemorationes sanctorum quae a Nestorianis aguntur, II, 115 seqq.

comissatio ante iciunium quadragesimale (ci similis quod « carnival » vocatur) approbatur, 1, 189.

completorium (subbā'ā), in quadragesima dicendum, I, 106, 107;
 in monasteriis quotidie dicendum, I, 169.

concionator (ā m ō r ā), II, 27.

consecratio (q u d d ā š ā): liturgia vel anaphora, I, 404; - consecratio olei, II, 96, 400; - consecr. aquae, II, 97, 400; - consecr. ecclesiae, II, 106 seqq.; - explicatur vox, II, 407.

consignatio: v. fractio.

Constantinus, 1, 84, 85, 86, 103, 452.

convivia domi habita post missam, II, 83. cornu olei, in baptismo adhibendum, II, 92-99.

cru.c defertur in processione, 1, 435, 152; 11, 29, 33, 85, 90, 126; crucis inventio a Nestorianis die 13ª sept. celebratur, a Chalcedonensibus et Severianis celebratur exaltatio die 14ª sept., I, 84-86; crux primo a Protonice inventa, iterum ab Helena, I, 85.

custos ordinis (nāṭarṭakhsā):
« custodes ordinis » sunt duo
diaconi officiales qui populum alloquuntur, litanias, diptycha, etc..
proclamant, quorum unus Gabriel alter Michael vocatur, II,
9 et passim.

cyclus: v. gīghlā, ḥudhrā, surgādhā.

Cypris, uxor Antipatris, I, 39.

Cyrillus Alex., I, 103, 104, 415, 449; II, 62, 121.

Dādhīšó', Seleuciae catholicus tempore Ephesinae synodi, I, 115, Danieli cuidam opus dedicatur. I, 16.

[Daniel] Bar Maryam, auctor ecclesiasticae historiae, I, 33, 59; II, 3.

dārĕthā, « atrium » sive aula ecclesiae externa, II, 85, 86, 103 not. 2.

Darid, i. e. psalterium: dividitur in xx bullālas et lx marmīthas, I, 94; - integrum recitatur in nocturnis festorum, I, 182, et a monachis quotidie, I, 178.

dedicatio (ḥ u d d ā th ā): ita vocantur quattuor dominicae novembris, I, 25; - extra ḥudhram reputatur, I, 29; - significatio vocis, I, 28; - dedicatio ecclesiae, v. consecratio.

defunctorum singulorum officium et commemorationes, II, 123 seqq.; - omnium defunctorum commemoratio, II. 122.

diaconicum (bēth diyāqōn), II. 17, 27, 35.

diaconissa (měšamměšāní tha). II. 31.

diaconus (měšamměšānā, šammāšā), I, 114, 116 et passim; – nomen explicatur, I, 185; – diaconus apostolum legit, II, 14 seqq; – calicem administrat, II, 71, 72; – diaconi flabella tenent, II, 71; v. custos ordinis.

Dietlrich, G.: eius fiber Die nestorianische Tauftiturgie, H. 3. Dina, mater B. V. Mariae, I. 37. Diocletianus, I. 103.

diptycha, I, 115; II, 42, 43.

doctorum graecorum commemoratio, II, 121; - syrorum commemoratio, II, 122.

doctrina: ita vocatur hymnus a mulicribus cantandus, I, 112; a viris cantandus (idem ac mēmrā). I, 171.

dominica quasi festum celebratur,
I, 107; - dom. «ingressus ieiunii »,
I, 188-191; - officium dom. resurrectionis, I, 191-193; - dom. palmarum, v. hosanna.

dormientes, septem fratres Ephesini, I, 149.

ecclesiae partes describuntur, 1, 90-93; - delineatio eccl. ad mentem auctoris, 1, 195-197; - ecclesia ornanda pridie festivitatis, 1, 108 seqq.

Ephesina synodus, I, 103, 115, 149; II, 421.

Ephraem Syrus, I, 117; II, 3, 46, 78, 122, 143.

epiphaniae Domini festum, I, 51, 487; II, 75, 76.

episcopus (ἐπίσκοπος) praesumitur esse minister omnium officiorum; sed diebus ferialibus non adest, I, 175, 181; - ab alio accipit sacramentum, II, 70, 71; - aut Christi aut s. Petri vices gerit in officio, II, 21, 35, 36, 38 et passim; - nomen significat « qui acrumnas (κόπος) tolerat », I, 185.

Estha, mater Iacobi patris s. Iosephi, I. 37.

eucharistia, figura tantum corporis et sanguinis Domini, II, 61-63. v. mysteria.

eulogia: v. puršānā.

Eusebius Caesariensis rogatus a synodo Nicaena « chronicon » seu calendarium instruxit. 1, 19 seqq. (vide praecipue Tract. 1, capp. 1-III); – quibus annis menses lunares intercalaverit, I, 63, 64.

coangetii liber defertur in processione, I, 135, 152; II, 29, 33, 85, 86, 90; utrum evangelium legendum super diaconum defunctum, II, 129 seqq.

exangelisturum commemoratio, II, 121.

feminae religiosae (běnāth qĕ-yāmā). II, 28, 73; v. mulieres. feria sexta: hullālae in fer. sexta adhibendi, I, 157; - commemorationes sanctorum funt feria sexta, II, 118; - « feria sexta aurea », II, 115, 119 not. 3; v. 'ărūbhtā.

/labella, II, 71, 92.

fons: vide Iordanis.

fractio eucliaristiae, II, 61-63.

Gubriel: v. custos ordinis.

Gaius, Iulius Caesar, I, 44.

gazzā, « thesaurus »: liber qui hodie « comprehendit maiorem partem officiorum solemnitatum Domini et sanctorum, quae dieuntur immobiles » (vide KhayYATH, Syri orientales... et Romanorum pontificum primatus, p. 435: Romae, 1870): I, 29, 163, 176, 182, 184.

gĕhāntā, « inclinatio »: oratio liturgica submissa voce dicenda, H. 53-59.

gr, nealogiae evangelicae coordinantur, I, 36-38; - genealogias duodecim tribuum Herodes perdidit, I, 40.

genufte.cio deponitur in dominicis et festis, I, 158; – adhibetur ad « cantus vigiliae » in off. noct. nativitatis et epiphaniae, I, 187; – adhibetur ad mentionem Patris et Filii et s. Spiritus in symbolo et ad proclamationes « Proomnibus » et « Omnes nos », II, 44, 45; – solus sacerdos genuflectit in abside inter mysteria. II, 83, 84.

Georgius Arbelensis; ei vulgo attribuitur *Expositio* anonyma, sed sine causa (vide quae praefati sumus ad vol. I textus syriaci et ad voll. I et II versionis latinae).

Georgius I catholicus, I, 52; II, 3.gāghlā, « cyclus » (solaris) 28 annorum, I, 49 et passim.

Hananiel, Samaritanus quidam sacerdos ab Herode creatus, I, 43. hebdomada (šabbō'ā, šabbū'ā): annus liturgicus dividitur in

septem « hebdomadas », I, 26 segg.

Helena iterum crucem Domini invenit, I, 85.

Herodes, Antipatris pater, I, 39.
Herodes I, rex: origo eius, I, 39;
singulis annis singulos instituebat sacerdotes, I, 39;
ge-

nealogias Iudaeorum perdidit, I. 40; - occidit Zachariam, I. 45. homilia ('āmōrūthā) post evangelium, H, 26.

hosanna: quid hebraice significet, I, 56; « dies hosannarum », i. e. dominica palmarum. I, 52-58; II, 90; - non est festum, I, 188; praxis portandi ramos a Iudaeis derivatur, I, 55, 56.

hudhrā, « cyclus »: significare videtur (1) librum qui, saltem hodie, continet « officia dominicarum et solemnitatum mobilium totius anni » (vide Khayyatu, Syri orientales ... et Romanorum pontificum primalus. p. 135), I, 29, 176, 189, 190; - (2) circulum anni ecclesiastici, I, 27, 29; II, 106, 115, 120, 121 (hisce in locis cam partem anni fortasse significat quae ad scopum libri hudhrae respondet: est tamen quaedam ambiguitas).

hullālā, « iubilatio »: psalterium in xx hullālas dividitur, I, 94; — quibus psalmis singuli hullālae constent, I, 94-105; — in noctumo officio dicendi hullālae, I, 159 seqq.; — in completorio, I, 169-171; — cyclus hullālarum pro dominicis, sextis feriis et feriis communibus, I, 154 seqq.; — videtur significare « alleluia », I, 168, 169; II, 19.

huttāmā, « obsignatio »: ultima olei signatio in baptismo adhibenda, II, 96-99; - in fronte signatur, II, 98; - formula qua confertur, II, 98; - « perfectio » vocatur, II, 104.

hymnus. v. doctrina, madhrāšā, mēmrā, zummārā.

hypostases (qënōmē) in Trinitate
 tres. I, 474, 493; II, 95; - in
 Christo duae, I, 484; II, 40, 57, 62.
 Hyrcanus, 1, 39, 404.

ieiunium Domini fuit post pentecosten. I, 49; - ieiun. quadragesimale, I, 51, 52; - ieiun. quomodo antiquitus observaretur, I, 51; - ieiunia « apostolorum » et « Eliae », I, 51; - comissatio (id fere quod hodie « carnival ») ante ieiun. quadragesimale, I, 189; - ieiunandum ante sumptionem eucharistiae, I, 190.

impositio manus: (1) ordinatio, I, 114; II, 427; - (2) oratio qua episcopus populum dimittit, I, 194; - (3) oratio super baptizandos, II, 88-90, 91, 94, 104.

inclinatio (μετάνοια), Η, 45.

incocatio s. Spiritus in liturgia, I.
147: II, 56, 60; - non invocatur
s. Sp. super oleum haptismi, II,
96; - invocatur super aquam, II,
98, 400; - et in ecclesia consecranda, II, 409.

Iohannes epise, Antiochenus, I, 145. Iohannis Baptistae commemoratio, II, 445, 447.

Iordanis, i. e. fons baptismi, II,
88, 90, 92, 97; - in australi latere altaris baptisterii, II, 102;
- aqua e fonte effundenda, II, 103.
Ioscoh, Antipatris tilius, I, 39.

Iosephus, Flavius, l. 40; - filius di citur Caiphae sacerdotis, f. 36, 37. Iorianus, l. 103.

Rio yabh III, catholicus, « Codicem » seu ordinem celebrandi omnia officia instruxit, quem auctor auonymae Expositionis saepenumero memorat: v. pengithā.

Inhitacorum liber, 1, 33, 40, 52.
Indaei quomodo annos computent, 1, 18; - corum annus nunc 354 nunc 384 annis constat, 1, 22; - quibus annis menses solares intercalent, 1, 63, 64.

Iulianus, imperator Romanus, I. 103, 154.

kārōzūthā (plur. kārōzwāthā),
« proclamatio », nec non « litania » utpote a diacono proclamata: (1) proclamatio diaconi continua, II, 64-66, 99; - (2) litaniae in off. vesp., I, 143-149; - in off. noct., I, 169, 183, 186; - in off. mat., I, 193; - in mysteriis, II, 27, 28; - in baptisme, II, 100; - in off. defunctorum, II, 131.

kurrāḥā, « cella »: terminus musicus qui videtur significare vocis modulationem protractam in fine cantus, 1, 165, 169.

lākhā-Mārā, « tibi Domine », responsorium ita incipiens: adhibetur in off. vesp., I, 426, 432 seqq.; – in off. mat., I, 493; – in mysteriis, II, 6, 40, 41; – in baptismo, II, 101.

lumpades (καν2ήλη) lavandae pridie festivitatis, l. 108; II, 36; - in media abside suspensae, l. 109; v. lumina.

lectores (q ā r ō y ē) mystice signiguiticant tertiam angelorum ecclesiam et mauent in qesţrōma, 1, 420; - legunt legem et prophetas, Il, 42, 43.

tectiones (qeryānē) quattuor tiunt in missa, sc. (1) legis, fl. 12, 13; - (2) prophetarum, fl. 13, 14; - (3) apostoli. fl, 14, 16; - (4) evangelii, fl. 20 seqq.; in baptismo leguntur apostolus et evangelium, fl, 84, 100; - in off. defunctorum leguntur secundum gradum defuncti, fl, 120; non leguntur lex et prophetae in mysteriis sabbati (saucti!) aut in baptismo, fl, 84.

litania: v. kārosūthā.

luminum varia genera adhibentur in officiis, quae vocantur generaliter « luminaria » (n a h h ī r ē), II, 85; - memorantur etiam lanternae (n a plī t ē r ā = λαμπτήρ), II, 9; - cerei (αηρωτός), II, 9, 92; - lampades (λαμπάς), II, 11; - candelabra (m ĕ n a r t ā, plur. m ĕ n ā r ā th ā) ad portam absidis ponuntur, II, 11; - qandēlā (κανδήλη) est lampas suspensa (v. lampas).

Lucas evangelista, comes Cleophae (Luc., xxiv, 18), I, 69, 74 (eadem traditio occurrit in Homiliis Narsai: ed. Mingana, vol. I, p. 291, I, 8).

madhrāšā, hymni genus a mulieribus cantandi, II. 125, 129, 132.
ma'pērā, « pannus » albus quo obtegitur caput episcopi baptizantis, II, 93 (id quod sudarium. q. v.).

Mariae, B. V., commemoratio, II. 115-117.

marmīthā (plur. marmĕyāthā):
psalterium dividitur in Lx marmīthas, I, 94 seqq.; - dicuntur
marmīthae in off. vesp., I, 125
seqq.; - in off. noct., I, 159 seqq.;
- in mysteriis, II, 6-8, 46; - in
consecratione ecclesiae, II, 141.
[Praeter usum technicum significatio vocis manet obscura].

matutinum officium (ș a ph r ā), I, 106, 472 seqq.

matrimonium, quomodo celebretur, II, 141 seqq.

Memnon, episc. Ephesinus, I, 115.
mēmrā, « sermo »: hymni genus in off. mat. a mulieribus cantandi, I, 113; - a viris cantandi, I, 171; Il, 135.

menses anni, quid significent. I, 25, 26.

měšīhūthā, « unetio » totius corporis in baptismo, II, 96-99; – non a sacerdote facta sed ab aliis, II, 97; – formula unetionis, II, 98.

metropotitanus (μετροπολίτης), 1, 115, 116, 119; - nomen significat « caput sociorum eius », I, 185. Michael: γ. custos ordinis.

monachi: quomodo officia persolvant, l, 169, 178-181; communicant post off. vesp., l, 179, 180.

mulieres cantant in officio, I. 111.
112, 113, 163, 166, 169, 171, 183,
185; II, 125, 126, 127; - portam
mulierum elaudunt, II, 28, 31,
73.

musica ars: septem cantiones veltoni describuntur, I, 167-169. v. kurrāļā, gālā, gāntā.

mysteria (rāzē): explicatur vox. II. 6; - qua hora celebranda in dominicis et festis, I, 106, 107; II, 5, 6; - qua hora in feria quinta maioris hebdomadae. I. 52: II, 6; - in sabbato sancto, II, 6, 84, 85: - in iciunio celebrantur « sine consecratione ». II. 67. item in commemoratione defuncti, II. 131: - celebrantur post baptismum, II, 101. 105: - et in consecratione ecclesiae, II. 141. v. eucharistia.

Nathaniel: fabula de eo, I, 45. natiritas Domini fuit die 25* decembris, I, 35; - festum nativitatis, I, 485; II, 76.

naris ecclesiae: v. templum.

Nero, I. 102.

Nestoriani: anctor de sua secta hane appellationem usurpat, I, 86, 133.

Nestorius, I, 103, 115, 149; - partes ecclesiae ordinavit, I, 90; - exulat in deserto Oasis, I, 104; - eius liturgia, 1, 104; II, 47 not. 4, 51 not. 2, 59, 69 not. 3, 70.

Nicaena synodus, I, 19, 51, 403.

nocturnum officium (lēlyā), I. 106, 159 seqq.; - variis modis agitur, I, 160; - quomodo in festis agatur. I, 182-184.

Noe: fabula de eo, I, 111. nuptiae, II, 141 seqq.

Oasis, 1, 104.

obsignatio : v. hūltāmā,

officia (teśměšāthā, sing. teśmeštā): quot agenda quotidie, I, 406-108; - tria officia horalia in quadragesima agenda, I, 107: - quomodo officia in monasteriis agantur, I, 169, 178 seqq. v. completorium, matutinum, nocturnum, respertinum.

oleum (m e š h a); unum genus olei in baptismo adhibendum. H. 95, 98; - sine invocatione s. spiritus consecratur, H. 96; - adhibetur in consecratione ecclesiae, H. 413. v. hvttāmā, mēšīhātha, rušnā.

'onīthā (plur. 'o ny a tha), « respousorium »; hymni genus in omnibus officiis adhibitum: in off, vesp., 1, 131, 143, 160; - in off, noct., 1, 462, 466, 179, 182, 186, 191, 192; - in off. mat., l. 173, 175; - in officiis feriarum, I. 176; - in mysteriis, II, 9, 33; in baptismo, H. 90, 104, 131; in conseer, ecclesiae, Il. 112, 114; in oif, defunct., H, 126-128; resp. « absidis » vel « throni », II. 9; - resp. « martyrum ». I. 153, 151; - resp. « mysteriorum », I, 190; II, 33 seqq., 131; - resp. « resurrectionis », II, 86: - resp. « signt incensum », 1, 131. v. lākhū-Mārā,

orarium ('orāra), « stola », ge

ritur in manu (i. e. cubito) a lectore, II, 12; - in humero a diacono, II, 46.

oratia dominica: quando dicenda. I. 121, 123, 125, 153; II, 82, 83. v. *Timotheus*.

ordines ecclesiastici: quid mystice significent, 1, 113-120; - quot in ecclesia. I, 119; - omnes ordines Dominus ipse fungendo instituit, 1, 113-116; - similiter apostoli omnibus ordinibus functi sunt, 1, 116; - singulorum ordinum nomina explicantur. I, 185. v. custos ordinis.

ostiaviae, II, 31.

paenula (ph a i n ā = φαινόλιον) geritur a presbytero evangelii lectore, II, 20.

panis eucharisticus; non praescripsit Išō'yablı quomodo coquendus sit et parandus, II, 36,

paranymphus et paranympha (\$5\$binā et \$5\$bintā), qui spouso et spousae assistunt in nuptiis, II, 141 seqq.; - ictibus ferinntur, II, 141, 143.

pascha: quo die a Domino celebratum. I. 64, 65; - feria quinta maioris hebdomadae vocatur « pascha », I. 51, 52; II. 6.

patena (pāthōrā, ad verbum « mensa »), II, 73, 80,

patriarcha (πατριάρχης), idem ac catholicus inter Nestorianos, I, 145-419; - quattuor patriarchae olim fuere, I, 149; - explicatur nomen, I, 485.

Pauli commemoratio: v. Petrus. periodentes (περιοζεύτης) constituitur ab episcopo sine manus impositione, I, 114; - nomen « visitator » sonat, I, 185.

pethgāmā, « verbum », « responsum »: plerumque significat « versus » psalmi aut certe de vetere testamento in hymnis, antiphonis, etc., II, 48, 76, 77, 78 et passim.

Petri et Pauli commemoratio, II, 115, 120.

Petrus Fullo verba « qui crucifixus est pro nobis » in hymnum trisagium invexit, 1, 150.

Phasael, filius Antipatris, I, 39. Pheroras, filius Antipatris, I, 39. Pīrām Sābōr, rex Persarum qui magos in Iudaeam misit, I, 44. Pompeius, I, 39.

portae ecclesiae, I, 90, 93; II. 28, 31, 32, 73; - portae absidis, vel « altaris », maior et minor, I, 135; II, 9, 14, 15, 17, 31, 33, 35, 40, 81, 112; - porta bematis, I, 91; II. 46, 47, 49: - porta diaconici, II, 47, 35 (= porta absidis minor); - porta mulierum, II, 28, 73; - portae in transitu (š ĕ-q ā q ō n ē) inter bema et qestrōmā, I, 91; v. etiam delineationem ecclesiae, I, 196.

presbyter (q a š š ī š ā). I, 114, 115, 119 et passim; – evangelium legit, II, 20, 24 seqq.

processio (zāuḥā) ministrorum de abside ad bema, I. 135; II, 9;
evangelii de abside ad bema.
II, 17; – evangelii de bemate in absidem, II. 33:36; – in baptisterium. II, 90; – ad atrium (darēthā) ecclesiae in dominica resurrectionis, II. 85:87; – ad atrium in baptismo, II, 103.

Proclus, presh. Byzantinus, I, 150. Protonice, Claudii uxor, prima crucem Domini invenit, I. 85.

psatmi: quid singuli mystice significent, 1, 95 seqq.

psalterium : v. David.

mulirā, « epulae », « symposium »,

domi habitum post missam. II, 83; v. convicium.

mulpitum : v. bēth qārōyē.

purificatio B. V. Mariae, sive « in gressus Domini nostri in templum », commemoratur a Chalcedonensihus, non a Nestorianis, I. 66, 67.

puršānē, « distinctio »: id videtur esse quod « culogia », sc. panis benedictus post missam distribuendus, II, 83.

qātā, « vox », « tonus » seu modus musicus, I, 159, 162, 163, 165, 184; II, 7, 46: - id videtur significare quod et qīntā (q. v.). v. cantus vigiliae.

qes(rõmā (κατάστρωμα), ecclesiae pars extra absidem sita, ubi manebant lectores et chorus, I, 91, 196; II. 41, 39, 109, 111.

qīntā (plur, qīnāthā). « cantio »: idem, ut videtur, ac qālā (« tomus»), nam prope cadem dicuntur II, 17 de septimo tono quae dicuntur I. 169 de septima cantione: occurrit praeterea vox. I. 112, 126, 132, 142, 153, 161, 162, 164, 165, 171, 182, 186, 194, 193; II, 13, 80, 114; — septem cantionum modulationes describuntur, I, 167-169.

qudhšā. « sacramentum », communio. I, 90; II, 70.

qurrābh qurbānā, « praesentatio oblationis »: ea liturgiae pars quae « anaphora » vocatur. II. 45 not. 2, 47 not. 4, 49, 135 notae 1 et 2.

responsorium:v.'ōnīthā,'unnāyā. resurrectio mortnorum, qualis futura sit, 1, 74-78.

Romaniae terra, i. e., ut videtur, imperium Romanum, I, 90.

rušmā, « signatio » baptismalis.

II, 30, 95; - prima signatio cum oleo, II, 96-99; - uno digito in fronte tit, II, 96, 98; - formula qua confertur, II, 98.

sacramentum : v. quahšā.

« sanctum sanctis » (qudh šā 1ĕqaddīšē), formula liturgica explicatur, II, 69, 70.

Supor, Persarum rex, I, 154; II, 118.
semantron (n a q ō ś a, « percussor », i. e. crepitaeulum). I, 109;
II, 36; - fabula de eius origine,
I, 111.

septuaginta discipulorum commemoratio, II, 20.

šĕqāqōnē, « transitus » inter ahsi dem et bema, I. 91, 496; II, 431, 132.

Severiani, i. e. monophysitae Severi sequaces, I, 450; - exaltationem s. Crucis die 14* septembris commemorant, I, 86.

Severus, episc. Antiochemis, II, 62. signatio: v. vašmā.

Simeon martyr, a Sapore interfectus, II, 418.

söghāthā, rythmus plerumque in forma dialogi: canitur in atrio ecclesiae in dominica resurrectionis, II, 85, 86.

sponsores ('arrabhe) in bapti smo, II, 89, 90, 99; - explicatur nomen, II, 91.

statio ('esta (i y o n a); cantus in baptismo adhibitus, 41, 400.

Stephani, sancti, commemoratio, 11, 415, 120.

stropha: v. baitā, tar'ā.

subdiaconus (ὑποδιάκονος), 1, 108, 114, 116, 120; - subdiaconi por tas claudunt, II, 28, 32, 73; extra absidem communicant, II, 71; - nomen significat « pars diaconi », 1, 185.

sudurium (suddarā) album

quo obtegitur caput episcopi baptizantis, II, 93; - deponitur quando ep. missam celebrat post baptismum, II, 104, 105; ·· sudaria baptizandis imponuntur, II, 99; - sudaria (mandīlā = mantele) ad abstergendas manus, II, 34. v. ma'pērā.

surgādhā, « linea »: significat eyelum lunarem xıx annorum, I, 19 et passim. Vox ubique « calendarium » redditur, quia « cyelus » (gīghla) pro eyelo solari usurpatur.

šurrāyā, « initium »: (1) initia quattnor eeclesiastici anni temporum, l. 23; - (2) cantus qui dam psalmorum versiculis constans; adhibitur in off. vesp., l, 136 seqq.; - in mysteriis, ll. 12, 14; - in baptismo, ll. 94, 99, 104; - in consecr. ecclesiae, ll, 112; - in officio definictorum, ll, 126 seqq.; - explicatur vox, l, 137.

Synodes apostolorum; sub-hoc titulo citatur Doctrina apostolorum syriaca (ed. Cureton, Ancient Syriac Documents), 1, 33, 70, x. Ephesina, Nicaena.

tar'ā, « porta »: terminus poeticus stropham significans, II, 48, 19, 79, templum (h a i k l a), navis ecclesiae, 4, 91 et passim.

tešbohtā (plur. tešbēļa tha).
« laus »: hymnus in ott. noct.
recitandus, l. 163, 166, 169, 183,
185, 186; - in completorio, l.
170; - in ott. mat. l. 175; - in
otticiis ferialibus, l. 176; - in
mysteriis, H. 79; in off. defunctorum, H. 125.

Theodorehis, 4, 59,

Theodorus Mopsuestenus, a Nestorianis «Interpres» cognomina-

tus, II, 104; - eius liturgia, II, 47 not. 4, 51 not. 2, 59.

Theodosius II, imperator Romanus, I, 103, 149.

thurubulum, in off. vesp. adhibetur, I, 135; - in off. noet., I, 162; - in off. mat., I, 173; - in mysteriis, II, 20, 21, 50; - in haptismo, II, 93; - quomodo tractandum, I, 135, 136; II, 22, 23.

Timotheus I, catholicus, II, 3; – quae de oratione dominica constituerit, I, 121, 125, 153; II, 82, 83.

Trinitas sancta: doctrina de Trinitate, I, 174. v. hypostasis.

trisagion: hymnus «Sanctus Deus», in off. vesp. dicendus, I, 149, 150; – in off. mat., I, 175, 181, 494; – in mysteriis, II, 6, 11, 28; – in baptismo, II, 101; – fabula de eius institutione, I, 149, 150. [Similis traditio invenitur in Interpretatione Abrahae Bar Liphelt (II, p. 153): utriusque fabulae origo invenitur in Nestorii apologia quae inscribitur Liber Heraclidis (ed. BEDJAN, p. 498-500)].

tunica (kō t tīnā), vestimentum diaconorum, II, 20. [Vox semitica, nec e gr. χίτων derivanda].

turgāmā, « interpretatio »: idem

ac 'āmōrūthá (« homilia »), II, 26 not. 4.

unctio: v. měšīhūthā.

'unnāyā, « responsum »: hymni genus, in off. vesp., I, 142; - in off. mat., I, 171, 494; - in mysteriis, I, 190; II, 75, 77; - in off. defunctorum, II, 128.

rela (βῆλον) sanctuarii in porta absidis suspensa, II, 9, 10, 32, 37, 83, 90, 408, 444, 444.

velamen (śōśepā) mysteriis obductum, II, 38.

versiculus: v. baitā, pethyāmā. versus: v. pethgāmā.

vespertinum officium (ramšā), I, 106, seqq.

vestimenta eleri, I, 120 v. orarium, paenula, sudarium, tunica.

vigilatores (šahrē, vel šahhārē) eantores quidam, qui et caeci dicuntur esse, II, 77, 131.

Zachai sacerdos, Zachariam prodidit Herodi, I, 44.

Zucharias, interfectus ab Herode,
« inter gradus et altare », I, 45.
zummārā, « hymnus » vel « cantus » post lectionem apostoli, II.
18; - adhibetur in baptismo, II.
85; - in off. defunctorum, II,
125, 130.

II.

INDEX NOMINUM ET RERUM quae in Interpretatione Abrahae Bar Lipheh occurrunt.

ablutio manuum in missa, II. 464. Actus apostolorum leguntur cum vetere testamento, II. 158.

Anastasius, imperator Romanus, verba « qui crucifixus est pro nobis » iussit dici in hymno trisagio, II, 454.

Antichristus, seu « filius perditionis » II, 157.

apostolus legitur, II, 158.

basilike, responsorium sic vocatum, II, 149, 455.

Basilius, rex, II, 149, 155.

bema, II, 158, 159, 160, 161.

canon (κανών): responsorium lākhū Māra « canon » vocatur, II, 152;

- hymnus trisagius ita vocatur, II, 453, 155.

catechumenorum expulsio, II, 160, 161.

cathisma, II, 155.

crux adhibetur in officio mysteriorum, II, 458, 459, 460, 461.

Cyvillus, Alex., II, 153.

diphycha, II, 163.

crangelium processionaliter defertur ad bema ibique legitur, II, 459.

homilia: v. turgāmā.

imago (sixóv) Christi adhibenda cum cruce et evangelio quando mysteria consecrantur, II, 461.

impositio manus: oratio quaedam. II, 459.

incensum, II, 151, 158, 159.

Interpres: v. Theodorus.

invocatio sancti Spiritus, efr. II. 164.

kārōzūthā, « proclamatio » dia-

coni. II. 164: - litania, II. 152, 153, et fortasse 159.

lākhū-Mara, « tibi Domine », responsorium quoddam, II, 152, 155, 158.

lampades, II, 151.

lectiones scripturae, quinque in liturgia, sc. lex, prophetae, actus apostolorum, apostolus, et evangelium, II, 458-459.

litania: v. kārōzūthā.

lumina, II, 158.

marmīthā, II, 151, 157.

responsorium ('ō n ī th ā), II, 155, 158, 161.

responsum ('unnāyā). II, 165. semantron (nāqōšā), II, 156-157. stationes, II, 158.

šurrāyā, 11, 152, 155.

tešhōḥtā, « laus ». hymni genus, II, 155, 166.

Theodorus Mopsuestenus, « Interpres », II, 156, 165.

Theodosius magnus, II, 153.

Theodosius secundus, II, 153.

trisagion, II, 155, 158; - fabula de institutione eius, II, 153-154.

turgāmā, « interpretatio »: homi lia (vel saltem hymnus loco homiliae) post evangelium, II, 159. rela sanctuarii, II, 151, 154, 157.

rela sanctuarii, il. 151, 154, 157, relamen (\$5 \$ e p a), quo operiuntur mysteria, II, 161.

veste serica sacerdos induitur, II, 159.

zummārā, hymnus inter lectiones apostoli et evangelii canendus, II, 459.

CORRIGENDA IN VERSIONE LATINA:

VOL. I:

P. 26,12 pro quod lege quando. — passim inter pp. 37,10 el 46.1 pro Elizabeth lege Elisabeth. — p. 38,6 pro lorum lege Ioram. — p. 49,33 et p. 50,20 pro Satanus lege Satanas. — p. 53,28 pro Bethania lege Bethaniae. — p. 56,3 pro lešūs' lege Išō'. — p. 56,23 pro foris lege foras. — p. 62,1 pro « Ubi.lege Ubi. — p. 72,15 pro e lege et. — p. 89,18 pro flatus lege fletus. — p. 84,18 pro septembri lege septembris. — p. 147,10 pro orationes lege orationibus. — p. 453,1 pro locum lege locum. — p. 186,1 pro santae lege sanetae. — p. 490,11 pro ex Ḥudhra lege ab extra Ḥudhram. rel seorsum ab Ḥudhra (cfr. text. vol. II, p. 433,12).

ADDENDA IN TEXTU SYRIACO.

In apparatu critico hae lectiones codicis A addendae sunt:

Vol. I:

p. 19,4 jaul] jaul A.

Vol. II:

p. 11,7 aishlo] aishle A (recte, ut videtur).

p. 18,1 إبى حقال [بي حقال A (recte).

p. 40,10 . 09 91 pla A (recte).

p. 42,6 محادي بي: حديد إجديه جده حديدا [حديد مراده المراد المراد

р. 42,19 [шавоо] симию А.

p. 46,11 رايد أو كري A.

p. 50,11 သနစ်] သနစ A.

p. 56,9 12;] 12;00 A (recte).

p. 70,25 [o. 2020] A (recte, ut vid.).

p. 80,2 LAEL [LAEL 1.

p. 80,4 لنحل [القحل 80,4 A.

p. 90,28 [Lacopal] Lalowa A (recte, ut vid.).

p. 100,16 [فكع A (recte).

p. 192,4 لا مكات المحتمال (male: cfr. p. 121,26).

p. 134,26 Luisas Luass 1 (recte).

p. 136,23 (recte).

p. 143,26 المنها إلى المنها A.

p. 452,12 e;91] A.

p. 456,19 أعمانهم ومساعة المعاني محلهمة المعاني بين المعانية المع

[De his omnibus vectionibus ratio habita est in reddendo latine textu].

CORRIGENDA IN TEXTU SYRIACO:

VOL. 1:

p. 29, lin. 13 pro عمدة ال lege .

p. 56,27 pro Lojo certo coniciendum est \abo.

p. 80,1 pro lichail lege licassil.

p. 411, not. 1 pro locus corruptus videtur, lege tria verba haec e margine irrepsisse videntur.

p. 127, not. 4 pro 0,0209; lege 200209;

p. 192,7 pro Luce toge Luce to.

p. 493,3 pro los o lege losso.

p. 204, not. 2 pro 121 (?) lege 121.

VOL. II:

p. 2,10 pro ia lege aia.

p. 31,1 ante 20 insere [20].

p. 38 not. 1 pro laio lege laio.

p. 50,1 pro A. L. lege A. L. .

p. 52,21 pro aland lege aland.

p. 72,10 pro Zi lege Zi.

p. 90,3 pro ليدة؛ tege ليدة.

p. 91,5 pro caosani lege caosani.

p. 93,22 pro 🛶 lege 😽 .

p. 123,17 pro عدستال بعد العجاد الهجاء المحاسبة المحاسبة

p. 128 dele 1. 4.

p. 135,19 pro Lass lege .

p. 140,16 pro 即 tege 10人).

p. 140, not. 1 pro codd, lege cod.

p. 141, not. 2 pro op . . . . } Luas lege . . . . . } Luas . . .

p. 141 dele not. 4.

p. 154,21 pro اعتصاده المركة المركة المركة .

p. 157,18 pro Lacaca lege liacaca.

p. 157, not. 1, 1. 1 pro saar lege saar.

p. 159,10 pro 2 2 lege 12 1.

p. 466,13 pro l'Az-es lege l'Az-es.

p. 177,6 pro مراهد (Cod.) expectares مراهد .

INDEX TOMEXCII

Anonymi Auctoris Expositio officiorum (continuatur)

Praeiati	о е	(lite	OPIS	٠	٠	٠	*	٠	٠	٠		٠	•	٠	٠	•	٠		٠	٠	p.	1
TRACTA	TUS	IV																			>>	5
TRACTA	TUS	V																			>>	87
TRACTA	TUS	VI														,					>>	106
TRACTA	TUS	VI	Ι.					٠													>>	153
Λ	BR.	A TT	A E	TD A	D	Ιr	DI	177	т 1	STO	ne e	nn	2 17/1	DAG	D f (		) E-I	210	TO:	D II	VI.	
27	LDR.	АП	A.C.	DA	11.	Lai	PI	121	1 1	LIN I	. L. F	PI	(E.	LA.	110	, (	) F I	216	10:	n u	.,	
Praefati	0 6	dite	oris																		p.	147
Interp	RET.	AT1	0 0	FF	ICI	ORU	ЛМ														>>	154
Index N	omi	nui	n e	et i	iei,	um	iı	1 A	anc	)II y	mi	E:	x po	osit	tion	161	n				>>	167
Index N	omi	mu	m (	et:	rei	um	i	n 3	\bi	alı	ae	In	tei	,bı,	eta	tio	ne	m			*>	177
Corrige	nda	in	ve	rsic	one	e la	tii	ıa													>>	179
Addenda																						
Corrige																						180

אהו בין דבאדוא כעווא אדו אהוצחהלא הי, בשויא ל דבש בערשי אבראיי ואארטיונאא בא ونعين دور معدد دراح معدم عادر من دهام حملحک د در دلمام حلمام مدلتک کام دلحلک אכנוא וכה ילא בדש בחיות בארשיים א רבידבי. ב exemp verceien veretroya ppropriet مراسع بعدم برعمد براسك ورد براسك وردم حساس בל יבתא למחהואי היין בחיבה א דבין עב لعلسةم ودويكا وحد كمعمله لعديك ومادمه وم موں وحدور م حسام لعدم مع معر حل ١٥ אשבחפולא דולו איז וכנול מחדאא. אדו בלענחלא والمحدورة والمرابع وهدو المرابع والمرابع والمراب with cei Trun: Al Mi artery worth לעדיא בולד דין כבשבא דארוא. אדו עדיטולא פים מהנצולא ה, נבנה בעלותים אכל אבל מצין של 12 מצין אל בין מהכבא. חבל כהמולעות כיאא הבהמא חבחביא ودخ دمه ديم حوب معدم دحمسمين אינא נחול גווא יאיני סניבאי אורא אורי אביא pach: By paus ppaces esmy economics of للذم دتيم ومسم ساكم لمله سددكا. وحد وحل سه בשא השביש השבים מצובים הלשוא בלא פלשים יירשן אינים לבו לשיקיע גושיה

¹ Sic cod.; lege: אָהָה אַ אַקּאָסא. רביא . — ² Cod. מבזי.

لاتبا عمد محمله من انلالالمله ملهلمسة من حله مسحمه بن مر حله محدة KAM : KANDALED KKIA KETAD KEAND KIMA العمة مواعميك، ولم محمد الله المحدة. o axy or porcy of any cor porcy. זוו . אבים אום זוו . אבים אשא עוד בים דחנא מריאא. בר כנה מהא מהרבען הללעלינהלא this opin they xxx me me in in company ים בא כאומשו אנומולו אלישום אכאל אנשמאם ביז 10 בלהבין אוכנן יי מהרבען ביד מרא. דבלולא דבלמנן Kunxon Kula Kun no , make hil הכלה הא אכא הבוא היוטא המהגא. מלץ שמך אכנית כשנא אקרא בשנה אינשני שימור שים 15 وحزر بمحدة لعلسة مر ومعه محدد الملحدة لحلم معد معدده عدم رمعلم חבוא היחשא המחראאי הי, הי דאמבינן. העולה محملك، كاذا المعدشلاك مهدولك وحمار معدما حلمه سلاملا محدثه عدل عقر حددنده م עצייש שמי ליו בנבשבים ייב המיא ביי השב מינאאי ביי ארו מי, רמחם אל בבבחבשה אל ואל בלבשת. דמו כנד וכנוא ושנוכת מוכנול כנו · Khohow Kly Khowid Jai 1 Kx7007 Kuni more aid rublic Lyuris. oluk Lacarun DKDI KILIK ILLO KOÜK KLI KKIND DMIL 20 בלבמא היחנוא כעווא. לאנוינא הין מח כבמראנא سفد. للاسمالك. وفر وهذك حصيحالك. ייות לבל ייטר לא כריים אלא מיי בידים יים

¹ Videntur post haec desiderari aliquot verba, fortasse per homocoteleuton omissa, ut haec : סָהַ בְּאָהָא בּאַה אַ בּאַרָּאַ בּאַרָּאַ בּאַרָּאַ . אַבּרּאָאָאַ

בגלאיי מי, דין דמצא בדיוא יחבאלאי בגבדביבה ו דעלם דעלא העלא העלא בעלא בעלא בעלא מי, דין דבלמ בתא. אבעד אמלד בת במוא ELEN FIOULDS. Sy on FLECTO FLECTO LITTLE KXINDI KUNI KHUDUL KAKHI LULXDAD of sold :Kxisa Kiskl Klosky insolyo יירדייליסט לודיו באושריף יי לידיילים לידייל טיאונים בידיים אמיודןים ה, דין דמא דמוא לוחוא חכוונאא. כבבר ולא להכא הרכא לפליא. איו כלמפבעהלים 10 הוצאת המחב הלו בלים. וסנבר למ הכן בנה מבולאיי היי נבוני בדרוחולא בל היי יים ייבונים المان وبعمل حل بالمالم للحرين حل المالم كحدوره אוא כבלונשנונים וכבולאיי הי, הי וכבבוע יוף שיא בניומח בשבא בי מניבותא אך נאאניקי פי ceremetroupy we early woig monthly : w. המצא ביחוא. בל כהעלולא האיבא. גל יכחולם שבדים אין אין בשושה ל און באניא ששיין דים mor church och Kismo Komp iam אלא איף דבלום הדכם דכאעא. ה, דבאלכא 10 יבינוווף אוכיות כניא ונשא ווליטא מאבאי אר יבדעבא שוא יבריטונים אאילי ייקא בריא ولك سود. كب وحدوك لي فرو وكاحد ولاء יש האטן ליז בוני שום יינליו גלי גמון באכת וכאבנאי בלך לדי נאנוא נכשים בי ٥٠ مستحل بنوبل فر دحي هودب حقيم ديالم דשני עדדי להים שבע גשונן עצש יישא KJK and viral KJ pd voluki is אישם אושם שמשו ביו אשלב ייאביצי אביאט

¹ Sic cod.; lege : محمد محتدم (؟).

رور مرحم به ومخدم ره دمسم بدء مورط المحملة علم الم والم عدماك لدم والمخ ودوره حدي الما الما الما الما الما ما مداعة حمر دوس وحسامهم وعداله في حديد المعد حدورايم 5 Lucy Euch of his cure cont Korly. مناحدة وحمددنه سهم ملحمه ولمه سدةها. השמהה כבן לבהולבה אבלא. איבוא הין הלאחם الحصد بمايم حسبه حسبه ملحم لمن لحرابهم reci sicing, rachan La nushera Lens: ١٥ هذبيك وهدة بيتك محتملك. للمسادلة وسلك بيتك הכיולא אול בכי ואיואי הצחימן. האבעה כיולא הניא שמשה של מלי נכני איוואים בשופ בנים: הנוד הן במוא משוב משובנא. אוו ונה וכ حمحته دع الاتعاب معاملاء الاتعماد 15 ומותבן בעל מחוצאי לעוועלא מי, ומינבן כבלאבא מהיצא כא הכהל לכי איוא הצהימגן הי הי המצא ביחוא. המחכם אציי חנוחים חאיבא. צחמבנא מח وحساسه احداله على المام مدم عالم حسام ביא העלאיי כשבא הי הכמוא בהוא מנגליעי. معزا حصيد معين المعنوس المهما الملاء والمامع بن فرود والمله احتمام محمل معدل مدالم مها تحلی مدیده کاره اند در مدیم درسه מחות אוצחולות הכבי ולעשול צחלינות הכבחולא. הי, الم وحلمه المنا للكالل المالح مدالح مدالح 25 מלח הכצבע לבבא. אוא מה הכשלבה הרלא فلك وحلم مدكس والمتالي ولك مد بعلاقدر حتلا فلك بلاتكم جب حلحتك وبعكم مهانك مىعملىن مىلمالات بالمالك مىلمالك فر

דין ירודים במלח בעדולא. רבמה רבחוא נאלחלף

¹ Cod. المتنح — 2 Cod. المالك . — 3 Sic cod.; lege المحتنع (؟).

مدم تحديد مهدم مردم مدن مدلية ما مام מהחיי היא די די די בהיא לביו לביו מחראא. מדק ملحدم لسنحسم بصمح وب لمحتوم عجوب באטניא נידך נוא במורבל ופניאיוף בוקריונאא 5 大きとり、近にりてなべ、大ならいいろりの 大かんり نام بعد العديم ميل من الما من الاباعم وحزيم نه دم دورون محدد محمدهم الله حه دورونهم האיבא בע אנסשה. השטיא השנא בל איבא באבשה טעישהא בירדה בארשישטיט לשבוצי المرك ديم محتم ديس دسم ديم ديم ١٥٠ בגד לחצמיה איוא וככחלה הומבחיולה וכצעאאיי מבתל מוב בשוא בייטו לישא בייטות איים שלים ינבן באוא בי אצועל רושא אנוא בי אואט ביטייי ومحدد: دهديم هوموس حديد لدود بدر هديم وا עברא ער לאיש בחסרום יהל אאיד הישא ינשטא מבוף הכמולא בוכבחלם ומצעוא מון. בד בעה ולעא מחרב המלהח, המי אמלי. יחמאי ing Kinny Kont Ninos Kigiz 20 Less Lian KILDA KXANDA KUNTA KANDUL בלום הרכה הכצעוא. לה בבעא. אלא כמעכנהולא with newspions. In this effy such La עובא אוא . אביאט יווי השנא יוו אוואא ودلع مالحده لم مصدم الأنام مراحيا. والم שואחלא האלנמבה כבן להין כנין. אלא עד כהא פין האלשא. האלשה לאנאואלא המבוא בליא מוא. בת מה וכצמוא. עו פלוא ומצעוא יאשרא בישר שנביא בישר בשוא ויישר אטשוז אים דד דר אים גאוטשבי יש גאיטלי

Cod. رخخه،

כלך נכניכוא נוסבו מביא וואובי ואחאצא ונעב فرح السحي مسحبه دعم و المحمد من ومعدد على من والمعدد على المعدد على المعدد على المعدد لدل جم المنحم معدنا، المحمدينا المنحم حديم הכבא. איו דין כבלאבא דאולשים במביא. עד ככן و معمدة مد حرب بالمعرب بالمحدة معرب معرب ومعرب و eappored of aceny ofor and roard المحت المحلة عدم المحت محدي محديد لك مده در درس دراسه بناع ماسمهم دراسم האמעלות החשנת הכבי עלמראת אדוא מדינאאי אשבען אווא אוו אאוישא ואר אוואא אשמב וו لاءعم لاعتاء لالمتعاه لايته لاتلك معملاء المستعدم اند ملا العديما عدم المعدشلم ودر المركب ودروك المحمد ودور مرا المراكب Kxxx0 wiftki Kxxx0 proppki KiKl LE KEIED KIN KITEDT PT, ON "KETEN WENT 15 صمر داله على الحدالم المعدد عليسك علمم Kyrry Co Krxvto vivo Gray stricks רמה בינוא הכצילא אינימח בהיא כנוא מוא. יינושי דדי גמיד בש ישישאי גמליה ויוג 00 فود دم دوی دسته موسی دخ در در دوم در محدیک من حمو معدد معم المعرف ومعدد معدد المعدد لحد متحسم. مديم حصدلك. ددة سهنديم اعدمم لمعدد كالهدهد مديما حمدالم محلحمالي مددم لمر بقعه مذا صودعه مددم 25 محدور على من وله حددتك وسقاله كالمحدوم אמכאלחם ביבוא ווא הכים האלמאייי ش, ورم ومحمد على مرادم لمعمد ، محالة م مكالم عملم לבוא מחריאא. השונהא דאלק החוכנה בבצעוא. لعلتسكا مهد . موه عساد لاع لانصلاع لاسلعا

¹ Sic cod.; lege manaza (?).

elon blouring, xcano, neran: ralendo res וואל . ולא בר פרחש הלוצא הלוצא הכנול שחרא אלו I arenge in the army in Every worker משלשין ושאחרשי שרשים ישרשים ובלדל אוויוא. איוו פהיצוא העצא הן העהב כן פליה. ז محكار بعد عند عند منحي المحاركة مكاملام عد الهزيم دوسل مدويم أمكردنم و TAT Kip non Kith. Katen on Kluck Kla فنعيل وعده وعدم دم ولانك معلية لفنوسك. حد Low to vero Hand. It chiang Letrum 11 ملك معدد معدد المتام المعدد ادبی، کالودلی در میالافزیله در مدرله دلمن Kin Kay Kind of Kondy :Kithu Kyigi שוא בכת הלוצא אוו ומגלים משו הנים auan. Potent reen ocaldin eleteran. er cut 11 لزنائع دهام معمر دبع دونهم برعمانه שא הכשוא. מהא לכבוא. ידמבוא אולבלים וציאא נכבא יושר יוא במבך וימבא יבדערייתא בא ובחל לאהיא מים מביעא. איף נימים מבים יים האתביו. כבן דלא כבלעלה כבן כביא היחעא האיבאי. صحب الم معدد الما المال איזליח שירו דוגש אייוש אייוצי אשששישן ملك مدر لفيدسكم فردم دراه محدومك معدم. عن جاء من مراد المالا المام من مراد שאח ולים ייייי שאמבים ייייי בכא שוציו ביולו שוציויםום رنع لانع لاسعم مهامع لالهمد لانب בבבומומשובנות ברותבא היותבוא ידך בביבוואי

¹ Sic cod.; dele ,mahnk, et lege mhousubhssa. — 2 Sic cod.; lege ,m. — 3 Sic cod.; lege بشخد. — 4 Sic.

אדו ولاع المرالد. مملاس بيدا دويم دون من انلا . الاستخدام الاس الالم الما كان شه LINKA FELD LE OLINE : OLINE FELD LE OLINE FELD INDI Froyling. Hundry Flow ENGLECTO FECT FLORE to del mary of Kary of Kilas 5 תאמש האתבו מבו בי מבום ובאעא ההללמש בלנד דוכחל. איבוא לבך דאינת כחצא כתרכוא חשלבאיי נמנדא הן הכנה, אנולא. ארו ה, האתבי ישון באנה אנה שומים בעלבא. המבוא עומי ו נחמו בת בונגאו האיבאו מי דולים נמניא مله سة . حله دلسه حل علتسك كمحة في لحله מהא. אלא אף אך מוים בראהימחם בחלולובהים. ייבושה אדו למתבתבשל ודל בת לשמש الموركم عبرا به د محله المحدد در . مرامه المولم وهمديم به وحدالم بهه وحدد الم واحدام حن . או فر بلملا مرل حن عد الملحدةمر. שות הווא אכא לב לו אות בצבע האבא ישום מות برلدی ویم میمالی و دی در در در باد در در این میمارده 10 reside of the report of the report of האושות כל בטנישוא נבחל ברוקומוניוניונים ניאורים כן ומוצא. חכרם אח הין הכן אחוצות לאוליא FXIER : O, Fy FLYOLLIS Jes axxxx. His TURKY KOW KUT! Kt without hours wyugnon is team have younge in which each תצתצוא. אדו לנחנולא דומגונה דתן אתנגון ماء ب، ف بدلانت حى دره دلالاء لاسامه رمالمورد لاسار لمن لانقصعص لاتصعم لاسما כך כנסך. על דבד אולולעד נצחב האולדכד דעודם ב

¹ Cod. monames.

הללא מנומא הבגבהם הכין אלנהבם. אינא. ابلا ملا لاعتداعه لالهستعم ابلا لاعتها لالهسمة משבחעלה החושן: כבבשלה הןלובא אדו כבבשלה המחב לבדבוא. בשמשה הילעבא הבל בעק. אלו משמש האחב שחישלת יי נבה מלא אלו ז الاعدام ما برماء لاتنصا بنام بالاشلعء رمصل عمل איו ושמיא האיואי השמשיי בליא ובמבא איוו COURTY ITHERE STEERS HERE اند بناهم الامان الامان المحالية المحالية المالية المسيم المحتم المعادية حرامه المعتم المعيان الم فاحصمه الم الحمامة عمر علمه الما كاذا אנוועא דולדולנתין דיולפחש. כבחלכא דין דפאניא דבל בעק. להנושלא הי, דאכי כל בא האולא בישות של בשאא וצביצה מושמאש וצצולה מיש יאיבאיי יםטימבשים ינבי בשופרא דך איניא יו ابلا لابقيل الملائه المسكر الالمديمة المعده سلك وحدك دولك ده والمدده כברו מהא. חבל כלבחלא האכיא כהלובא מהאיי שלעשא אדו כבלהח, כבלגולא הנחען. הלא לכך אנל, באוא אנא המהכתחת. מי, הים 100 הים 100 reservity lapture of asiany. The energy Kasts com, work Kisses Kasts لانكاها بالدائع بالدلاعا المحتما المحتماء המושא הבוצח אוו ולא בבואא הבוצא ההלוהא בידי שטים טאמביא בעבינע הישאי שיים יאים יים לבחשא היק אאוריא הכבלף בחוא. ככלל הכלבשא דיכוֹ מאת. מח דכבלף אמללא דולאבחעולאי: دولمنا ورم دیمارد مدالماد و در الماده ایماده אואחה הכני . הפליא חופאא אוליים שטוף יליבא

¹ Cod. ベンゴかっ (sic).

שוא. המנין מונא מונא אעונואא. ה, דכה صنحب حيدلم محمدلوب سيك كمحديد بكحدة form entre sur exy ill Lux naich. למהנת,ו מבעל מי, האתה תבי הנאהי מלאבהמי, בער ٥ عداه نح ماد مديم للديم ولم مح محادد م בוש חשובא. מבחוב וון בנו מוא מח מבו دولما حساع ومدل ويتع عمامين لسه وحده تحلمعيم حديك بصديه عدديه، ودن ولعيم בלנא ומשנחחת, לכד אכדיא. החנדים מליא מונא ١٥ کاسترملی، فر درف عندر دنه محمد مدید سنک، Kxna Kxa Kilp Kizo Khi Kun · CONPRATE ELECT OF CO CC CF CE EXPRISON . pro zusko Klaman Kin pa afluduo cis cherenty airen 8: Le herenty: יים בוכהרא הכאבאען כן כוכהרא. אל איי של הלוכהרא. אמשלא מים אועצאבמא הים מים זווו אביומם بهاوم في حدود مع بن فرو در درد حدود معدمه cain of ver supple coms come arent ومرا ،ن بارامه لاعملا لاسلماع لافله به ورو ה נכל ארוצא בחבטון אך נאמרא נבאחא באטויד L FCXUMO, OLL CIX FXIBCXU OLL FOURDFXX rate work commit is, in that expery حمليم موركم. حدوم موه وستلمل عديته مده יפידים נברך אינוחים הבדשול בבדבחה יי שי وه دد مدم دومها دورد دوره والمردد exulen, I Fxouley XIL way croix. IL עבחשא בנד מעבחרינלא. מי, דין דיכאבעון לאכא oleix olioux rangex. Chundx red llundx

¹ Sic cod.; i. e., המה אמה. — ² Fortasse legendum est ביים אות ביים או

Felicon Dici shud. Fuly Dicher Foceshuiren rung. Ly vrip by Lydy FECTON CITY Kirry Ky אולניה ה, דבה דיש כבי באחבוש וכא כוחעש שלאאי ויכן כבלאבחה, מוניאי חכווהא וכלוואא وسلع بجالهماه فيلك الميليم والتحاب والمرابع בלה מחולא בבנבולא המנהל יי מדיא הן אלעלעלא. فر دقر فر مساده مد صدحه ديه محملاكم uix. You cit alm ofacux enlaw oxici. העינואל כן איף וצב בעא במונא אעינולא בה المعنى، العاددي دينه عديم المالك، المالك، المالك، אבן מלא שלואא המדוולא הצולהבגן בהים ללאי. בבל עד מד ברשט אולא ארשטשי נשט ברעל השואי אילה בדושה בליטרוא בהדאשואי אלא אילה ואלבש אום אוויש. וללה סיינהא היבהא כוצמן. שחי נכשה מדי מבאעראא בדש דביא יוי جمدده کا، هذه و و وس دوله وللم تصعیم נסחאל וכאו לחצמא המינא מהכנולא יוליון. כהי, יבש בראנה אשליבשא יודור ושיבא יבנחורך בלבבוק דבל אולא: מאני מס דבער ובמאא מוא عحس لنه, دنه ملك. وهم سلام كالألا ومعه وو لكاه زيم ورج درج دراه ملم وحد بالمكا icanpy effect oran many very experiment object rent ansist. en oly folian first rain himbn: a, rea abehu iann. niu מבי בק אבתא במהוא ולכנומא מאחבונא וכא. 35 صدر باعد علمرم متحدله دمادم. له عل תחיית אתי שוא. אלא בל לא תחייתוא. כבחייבוא דין בעולה דיןנבאי עדיינא כבלכבלים המצבחעולא היהוא. בה, הידשק הכבלא לה ובוא הנצלחם בעשאו. לא כבהיבנא הין בבון 30 مخالع كالماد وعدما على الالمامة والأم

הכבנוכהוא היושך בלגי. בל וכנא הכבקבהא בכל בקינטים באוחא דיבא דובא בעשונים בשי דכי אכדיא כלבן לן. חבולאבחעולא גל מאולים באנא הער שיום בבינים באינים בחים ארונים פסבשמא השנא של הצישה המשמה בכשמה سلقلام عديه حل مقر دوه زهده لحير Kyle : I how enter wyout is Krik משמחה, הכשלם מהכשו השום לשום המושבתלים מיא שייי בלך יבורוא שניא באומימש ייבי בא 10 xxxxx. xer xlotes by focax aix: rca בלוא העוכצה הכם יויח ליודשא ובאוף העוף لالمتعدعه لالمستعماع سامع لامماء رنعء המדישא הבלבא הין העודמת בלדין העלמהא rest origin per mount out fundes recision 51 حيل هنك دوليه ولله الله العدم العاملي الماد is it with trapp operation borns .. لالما متدله مديده محملهم وماحقم حنهه للم דבל עדא ניב שחבריא והכללהם בתבמא, עדא خے احددسلا کا فر احلین کارجة رونے احدالیم Kx Dx 0107 Kim. Kzixa Khip dan Killi 30 way, namit W wind noria, nami כך אביא. העולא האביא נולאועה האדבא ועא outy. ofechy rector locas carpy مقلك دستلك معمد. مدهده مركبوب لله قه لکانک معمة که حمایم محتنک بولی، محدثه که נתמפבן. הבעדא הפדעתא הבלבהק " הין כהלעבל. مهاز دم دستها. احدة, ددسته كالمم ووالعمم حسته محدود مل لمهم دها محدود سلم

¹ Cod. منجعة. — 2 Cod. منجعة. — 3 Cod. منجعة. — 4 Abhine rursum exstat cod. I.

כרומותו באבי בתואא כך דנה יבותכא כל ארטא דע אאנים. כבלל מוא כא דאנק מווא דמדיעא מעבית נהאלא. יהימצא האף היפיאו בתותא בשניא אלמא הצולאיי אינאה אמאל דעיזם? FEBLON. CLL Near on Ecchen 1 Karling anafifuna fran Aciena ente dente erra הכלבא ולמחא העל נהליא הכלבחלא הבישלעא. وعدم محند [٥] ددسيد دهمرس درم محمد KDOWSTO KONTON KOMON KON KONONK ورك المعتديد المعتديد والمعتديد والمرابع والمراب Kanki Kyunisisi ata Kfaji Kasii Kasiiri وردده درلهم دردوره ورهواي وردوره משבבינוחלמ וין ואכם אוקי. חומנם ואכבום בלהפוא וכנון לי איי באחיוא ווגין גל ובנה 15 FLOCIS LOU. OLL OLD FELDER CXAFLY Ly. Durink Krouts wron Tr glys Kiers in הדודבמלם מיות דבלמה בגבקים וכבון לי ביי עהישוש דער ומוט די היים איניסא איניסאם 20 Kuni Kiaxa Kahla Kancon : ix :- L 2 Llo אר הרדים ו היטא באטים ויל הרשים احسم وفي وليه بعل حدد محد مقدم בדמוני ליי בוכנינא מאובא באינא ברישה של וכות בליכוא יטוח במבצוא ביבלים לייי בי בוכבה א אליום א באים א במים בינים בי محل صمدهم محلمه دحنانم لي محلمه محنك T poergous express compress to

¹ Sic cod.; sed ante haec desideratur : מבילה אלבים, aut simile quid. — ² Sic cod. — ³ Cod. במים.

عدته ممالها و لكد معدم حدادة האכי לה דבהל לי לכבישלא. הול לבהלא האכי لحميع من يص . بكراء الكفاء ويتم المكالم الاسمام حد بمعلاد لسلح لاستنا لحمله بملاء ל שומא. חבר לחב אלשי, לח כבלאבא. חמוץ בר מון אתבי לה הכתלצים היא מציאאי עים אוניחי לש בונא הושל האתבי לם. מוכנות אם לבוא העום الم من من مدم المسلم عدم المسلم عدا لم لحدسها ملك لهدسك حيك دحدته حيلند وردد 10 בלעבת דעבל הכא הצאל אנה לבהעלא. מא لالغه بعلا كالا لا بكنجة با كاللا اللعمي וחבא. מינין מצעא מת בקציא האוצגן בתה. och herengy. och hrely oning axix الحلامة مع معرم مدر مدرسا دردلام לביזם . אמל לביזם . לוח זאל לביז אלמש וה mppin. arxx Px coupy. xpind This wird מצעא מים. ואוצא העכם בואוסס, לכלאבא. חבר المحدة مرام احتب على الم الم الم الم الم الم אנשלחש דין משו אין כך בלחכרינחלא חצמור or erapure copied regard auffra untre arexx by coupy xiging the will explain בבד הולאכי מבשא לא כשולא האיללב עלבים. הלא כמול מים מביחדא אם דעל מין דואעלב DIGER KEID KIKLD FOR KOUDE KDIEN 25 Lemezz. avalituelos et ceras ceras 12 Alferand Elexaleron, Lawin and. oly noista ישא אוליטוא מביבה אאא אכינין לם איש כא דען יי אלאיי חאלא בולעתק חכאשותם,

KIT ON EKDIDO KONKI KDUIT KLIN L

¹ Lege : جمع محمد (?). — 2 Sic cod.

لج وحد حدد من به به به مر المحدد معرب الم המוסבאי אך ברדב מוסרא בירוע ארשא טינתביףא ولمه عنديم معنمه ححله وبالمهم في فروب لاعتسام كالمجاب بعنجه عصمته لامتامه كالالاء האובא. כלבא דנה כלמהד אנא נאקב דופאה אלא 3 רעבדיםת היי או נאל יין בלחלא רסנונא מוא דמדינאא. CICIA ICLES BYEARD IZAIN. ON ECTT ובתו אבש בעול ווחכרא אך מיתבירים א ניאינא בנד אמלמשלים לה הוא הלחכבוא מהולוש. בד الم حديم بمستعل مديسوك مح ولمحدد ١٥ cleundy rainy. oxuxo chacichon Leux האלמאי אבם אני ארשא ניתונים כבבינים לא באוורוץ אאמני שך אבא ינבנירוץ ברשת دنعک دسلک. مکب دردندده لحدلکقک مدتعک دلمعتسالهم معادله لعديم حرمة فتهم معديم 15 لاتعد لاء نعامه الاه المدندل فاملد الم האהבתחם. המחי וחלא כבלעא האוכבין נחכבין בד KI 220. KDDK KIO KII KI KOO KIE KI בוחבא מוא. במחרא עד וכא רבוא כמבין באלא 100 המרעולא. המבע מחא לעל מבעם הין אהינולא הכלבא ולאהשתם וכא. אאמר לה כרום באוצא الانتهام المانياء مقر تسمح الالماء، محلمقل مة و ديمة اديم مهيمه مه لك بقلم مة, حد كادحك، محد حديد دنيل مه مح مدي، وه ورح جلع بقلم حلمهر. حامه حلمه KI Kesisa Kistal Kansas injune حدم من و المراء من محمد المراء من محمد حصمه وحمام حينك عددك لنحمك مج دله والعمد محدثه وسنده . حد باحد محلمه والم הבעברה בבראו כבורחלום. ארי עד כבן עולהלא

האינברא אני נישוא בלרא בשים דד השינים اجملع لفنع حديثي. اصملك محمدة صلع لفنه حديثها والمعلم والمعلم فكم محرسه مالم المادع حدثنم. محمل مرحم ملى عدادي الممال حديد. ז הולאמר מליא מישף. בל האיף כה מהיכוא Kasaf d Laws Kis : ax : Ksixa ; wks تحذه الله عنه من سه سه الله الله الله الله ودر بسك مدلم سلك دليه لما ديمستم حمرلميم איני בחסוינת וכני . כבלב האול כן משונאא יים בשחשה אלים יצומ בשלה אושה הישה ביום ביונה א KKiton _013K KID LLI KI poiki KDO ىنوقىم دىلم ملك مذيع حديم ديله يراه كر مديك KUT WIT BYLLY WILL KIN KYULUIT JEWITYYK حدة حملك وحنم للله لمن كمن ولك مؤحد للحرملك حمر لليم محدى حله معمومه والم حدد الميال عد בר אלון דעות אים אלמא בק במוא מון בולצ זם בלה לוא כבילהיי ים, ניה ניכאכבאא מים בלחיניםם, لالع لحمد معلم، دلاستها مل غضلا ٥٥ حة درمل دليه ديم ملم. درمه حمد المرابع المعتنا كالمرسكامة مراسك ملك علمه حداله لمتدي دموس من مسل دور دي الاسمام يماس דם חבן כן כרבולא וכן עוליהא. חאלא وو دو المعداده مل المرامة عدان فرو دم ويمرف ددده الم معن [معنا معنا محدم درم له الم م در في מהא כבחר את הכבן לחום אלמא בלעחר נבנא ל לבל

¹ Sic cod.; sed omittenda sunt haec verba; nam scribae errore e linea inferiore introducta sunt. — 2 Cod. and hak. — 3 Lacuna, quae hic in cod. I occurrit, ab altero codice (II) impletur. — 4 I. e., aut kix aut kikax. — 5 Cod. kixa (sic).

יי ארשא כבאאים שמישיא בבאין אבי אבי ארשא ב wo refer count total afix is no is colan المان المحمد من المالم المار المرابعاء דודיםחולא דעל יחידון אולעלביי אחיי אף מי, דין ל הואלא כבייום החיצול אליים אליים אליים אליים אוא איניא ייבו אינים בדרכא שא בשרבדים מים בשרחים בשואי שמא אים ובבשווים ישים עונים כבלאולא מינים בים אפים לחמבל אפים. ימשא علىل دج عهد مدسب. دماندم مدم مدمد ١١٠ האוליני בי בינבא נכשבא וכבדינה אחנה היב אלמ הכצעואי. האיף יועא כמב בא כבו Khunuh saha. Kan pKis xuls Kiilx דכשובה לא היהלבות הכאותא. האחב איץ وحديد ادري ومدوم منه حسيم ورسطون KBA-1 KALX KAIN 9K KLON KAND באים אליי אריי ילויון ומנם רבי בנא ברדויון KIUTO : UX :: KITTX221 WHUMT 422 TT GIPIK ברט על גיש אארבי באאשט עלא אילי נרשטא 1) Lost on Kuram would to the ومعدر الدميم حواصله ومعدلم دمويم الدولها. השבר הדהנת עד שמבא הכבבינההה האלתא. אמוא לינ נכל ופנופיל בחיים אל בחים נכנומא 25 KBA-7 9K KLAM: KXI-37 COMINK KIOLD רשיקוא אוצי אמיח לש איילם לא אמישר יי אשונים ביל נכדיבורים בארשאייה וארשאלים مہد موسع مصعب المديد بديامة فري الله الله anetfrenks ared entr who kind rein efter

¹ Cod. √2.

evitys: ere exert ex

مهانکم: مددیون مهانکم: مددیون مهانکم: مددیون

אבאשא בביכאו הומצשו בשל האושה KLLIK. KEILA KIRA KLINA FEILEZA. HLLIA יי בינשטא לש בל עיץ עיץ כב כביכחף א בייבף מיכך ליבטוץ נוקה מנא מנא בל בהווף י בחנכאבא הין עדא מימעלא מצמצאן. מעל וכבת עוד Kitel Kim Krandean Klo Kind Kun KIKAX . KIM KDLLDT VIK pid KIO KXLLIO وا مراح مديد نديد الحديد المعتبرة المعربة المع wight DID Kyrokyr grow Kyroyr :Kyro תישקע הוד מניהוו קדי ישם גמיוו גמאיין دسكما دياك وخاع مكهما بالتهاع لحديثهم مدونمین مهن مر در المرات مدمر و المرات مدر در المرات 00 כבאולבען. חבן כבאבווען יי בד עד ובכחשא דככחאא axif win wir it in wind mid win to لهنده المار ماسع حيرام بي المهر دون وفي "Katus Kroson Kguzny ijoku Kro Krok

¹ Cod. المنابكة. — 2 Cod. معاملاء (sic).

brevitate, vix saeculo vino recentiorem esse videri. Interim conferas locos in Indice ad *Bibl. orient.*, t. III, 1, recitatos; necnon Wright, *Syriac Literature*, p. 186, n. 5; et Budge, *The Book of Governors*, vol. II, p. 380, n. 3.

II. Codex opus continens recentius illatus est in bibliothecam Seertensem, Kurdistanae regionis. Eum reverendissimus et doctissimus vir Adai Scher, episcopus Seertensis, benigne exscripsit, atque apographum, rogante J.-B. Chabot, nobis transmisit vulgandum. Cum autem huic codici aliqua deessent, quae ad lacunam implendam necessaria erant, et amplius quid, ex altero codice in monasterio Sanctae Mariae de Seminibus, prope Alqoš, asservato describenda curavit; (cf. A. Scher, Notice sur les manuscrits syriaques conservés dans la bibliothèque du couvent de N.-D.-des-Semences, n° 93). Codices numeris I et II designamus.

R. H. C.

¹ Unaque epistulam accepimus qua tradit cl. vir codicis descriptionem: Codex chartaceus, saeculo ut videtur decimo sexto exaratus; altus o m. 20, latus o m. 14; constabat olim quinionibus xxv, quorum novem priores perierunt, foliaque aliquot e ceteris exciderunt. In eo continentur: Carmina [xxxɪ]. Iohannis bar Yak, metrop. Arbelensis; Liber canonum de aequilitteris (Hoffmann, Opusc. nestoriana, p. 2-49); Excerpta e libro Iudiciorum Ebediesu Sobensis; Historia Indorum (B. O., III, 1, 589); Carmina [xx] R. Abrahae, aliaque; Interpretatio officiorum Abrahae bar Lipheh; Prophetarum notitia; Quaestiones de Eucharistia.

ABRAHAE BAR LĪPHEH QAŢARENSIS INTERPRETATIO OFFICIORUM.

PRAEFATIO.

I. Ab Abraham Bar Līpheh unum tantum opus compositum tradit Ebediesu Sobensis in suo Catalogo (B.O., III, 1, 196) h.e. Interpretationem Officiorum, quam hic primum in lucem edimus. Complectitur commentarios breves et simplices in tria officia consueta Ecclesiae, vespertinum, nocturnum et matutinum, necnon in Mysteria seu Liturgiam. Idem opus passim laudatur a ps.-Georgio Arbelensi in Expositione, cuius syriaci textus editionem absolvimus praesenti tomo; illudque adiumentum fore speranus gratissimum iis qui rebus orientalium Syrorum liturgicis vacant.

Quis vero fuerit Bar Līpheh aut quo vixerit aevo, incertum est. Nam praeter testimonia Ebediesu et ps.-Georgii, qui de aetate eius silent, aliud nullum est, quod sciam, eiusmodi ut quaestionem dirimere valeat. Illa Assemani sententia (B. O., III, 1, 196, n. 4), eum nempe fuisse doctorem Timothei I, Nestorianorum Gatholici (saec. vm), ex dictis Thomae Margensis pendet, qui scripsit: "Timotheo patruus erat, Georgius nomine, qui fuit episcopus Beth Beghäš. Hic puerum Timotheum ad Rabban Mar Abraham Interpretem misit (educandum), cum esset in Bešõš, Saphsäphae oppido. "(Liber Superiorum. IV, cap. 111.)

Assemanus illum Abraham, qui «Interpres» vocatur a Margensi, ipsum esse Abraham Bar Lipheh propterea iudicat, quod et hic «Interpretationem» officiorum composuerit. At cognomen «Interpres» oh singularem peritiam in sacris scripturis exponendis vel oh munus in aliqua schola gestum nactus fuisset. Nomen «Bar Līpheh» Margensis nullo loco profert.

De persona Bar Līpheh plura dicemus in praefatione ad versionem latinam. Id tantum in praesens tuto cauteque affirmare licet : eius Interpretationem Officiorum, qua est simplicitate et

5

¹ In apographo codicis Alqošiani, quo usi sumus, quodque in possessione D. Henrici Hyvernat asservatur, has clausulas addidit amanuensis:

مهدود بر صفحه محدقها ، وبعد بدلام وبدوها . هلته ولا مهدود بر حدقه ، وبعد بدلام وبدوها . هديد ولا مهدون والمدهد وبدون والمدهد وبدون والمدهد وبدون والمدهد وبدون والمدهد وبدون والمدهد وبدون وبدون وبدون وبدول وبدون وبدول وبدون وبدو

محدم و الماد المال هذم الحدد المال الكام בגלבאי ומבתילאים בים במרביום אי ירא MY WHIS CARLY COMERON. UNIN WHY عمعدتنا حدادية بي سلمل وعدب الملام محدب : Logets Kyuguly KIJK: Kylyss : Krox ok 5 רכת מולא מעכולא. וכאבא: לחצמא הכושגבא רלא אחלק כנותן. מים וכאכשותלא כבולו: אבכא היונבוצא באבוצא בער יונים בין באביבים ומבוא האב לחבוא כבי, אפינת אכיי. עלחלה העולנא ١٥ حسملا ، الملهم ستحم ممالك المالم حدالم س المرحم المدام المامم الملح المحمد المحمد سمعيم ددسام حامديسهم محدي المحاليكم مد משבון: דלחצמא המלון המשמלבון אולומין. איבוא المستمر مداده من المسلم وهنم المل احداد: ה לא נכדים בן בעוא וכנש לבא. החלים אבתא העלא נחב וצמבן. לאלחא דין כיות הבעא: מח بكعنه لحنيك حمر متدحك والعتبك، ومحم ונפישט יאל אשבטים בשישש אישי בישישא 10 مرمه الاللامكار وركم كام تدليك المرمة בהסבים מלו הצבי המנון הצולנה בי הרומהא הכא Leina cuzky efecty orcial מיכא ביוי בים וובובה כלאא וכנה. ואמל לה Ciux astan namaka nais Kusta Kuis obabald pero charac cand oblight 125 ixan nearciusto Lelan alily eia. Karlow Karianio Karada Kinka Kamaza לדוע דומה אנכי טאנכיםייי

¹ Lege : מגלין (?). − ² Lege עולים (?). − ³ Fortasse legendum : במרכיא במרכיא ברגה (?).

רשטשול: בישוא הושמוח ליזען בשמוח محصصها وحدددته وصمحام בשלבא מוא. הכולבואה הישכה כבמיא: הישכה למ CLABONGY DEF ERENTY: RELL FURTH EMPY: XDUY ECCOURN AP from an on con arcin rancely ? ירושבא בכשונבא: ארא בי אך כו מצונון. אבתא הבוא למוש לאלגן הנחכבן במצמום. אבן אול לככן עייסולא הבלולא. כבאוסולא הבבינון وانجبابها دالمصر وكورك دهي المرابع دهاويم دهاي בבקבוחולא הכלאבא מצבאא. הכלבה ונובא 10 בן לה וולאי ועבומא בעומה כל בך לב: אבוא האלא ניאוא לברבטון א: נברדאא רשט אלא محسک مرابع ولمرام . ومکر حمای محددها حزيم الاسما عوب المسلم عن الاعدام عن דמוכץ מדכרוחה, דכמות לעולנא ורבלאא כבן 15 محسم ، العمعدسك والعمعدسالك مع صحلم : الدملا الاعدم سلام لعدد مر بحديده المهات مر محداه، دوندها الحصادة بجاب المحدة الحدامة لمان ودح بحسه اله دوندهم وكادر وويدندكا. لعمعتساء حمادمله العسماله لعلا: حفر وله ١٥٥ لحمصح حملي وكمع سلام محلم حصما LINY. OIER XOXCILY OLDY OCHBULF BILLY. ואוישא דערוא בערוא הכראולוודים בד באל ונואיו היוף באבא ישטארא אך אניאי טמיל פולא حوادور المحدي المحتري المحادة المحادث المحادث المحادثة والمحادثة المحادثة CIXY: FLY LIN LOOD WID. XNBENKY FURILY סט ששיו : הבשששי המששם האוסדים : היושק מס epri ad they eapery. amupy etter xoxers: Lenk barras rails. coaks

¹ Cod. Kaklos.

תישא אושים קידשים מדשו חטון אשוא הואים העוכואו. מעלא הלהויאא: מרשאה האכיהתק כן כול אכחת, לאילא הכהלבוא. המבוא כנול علاء لا عمد : شع سامل مالاسمه لا اقعصلا و بحدوهم د بعدها محدد معدد المحدد الم عدنه محمنه لحملد دمقدته معدده معدد אכימת למאוצ כן מיא. בתהיחלא השלבוא בשושות האוש לושוץ שליו אשתו הציושיו כיא. יבאא האחכנותלא העצען: לכמא הארנא ١٥ حميك ملك لحدهمه للاخمي. ولحدود لحتر سمندل دور کا دلیلمدوره کا: کادورکا دور کارنور کا ساند محدده علىهم حددكا. مادكا وسعكا ودسكا وصعام لعمله مستم عل حلقه وسعامل חרשחורא: רכוכן בת שההא ממוכנן מחח: חבוכן לו בבך נחבדיא. המציען כנה פחלונוא הצלבא. אבגבא الملامة به معند دددل احد مدامدسه الديمامرع بديامح عيث حجديم ديمامي بهدمه באולישם וכבי ולדעבא בבווחלי בבבדטואה ביא פהימוא האביו ל הכלבהולא האכנא: מהא האמלוה יים למכניאול , הל כבברא . המבנא אב נולנא הבלא: لله لصوت وحمد الدين المعلوم والمحارية: حرك דלא כבל, וכוא הכחשבא. כה, וצחן אבעול בק KID KATTAL: KILU LAN KAUNTA KUT دلس دستدی دستری مدلی کی در کرست

: Dan ika - 2 Cod. Kinama.

¹ ilic desinit cod. S, ima parte paginae vacante; duo folia sequentia avulsa sunt; in ultimo autem quod superest hae notulae duae scriptae sunt: אלעבישי אלמה אלאב האל האל הבין איבין אלאה לבס באל איבין.
סבא אלבלאב האל בלאב האל בלאלה אלבין איבין מבה אאלה אלבין מבא אלביל האלים באלאב האלים באבין מבין אלמארביני. סמט ארבין באלאבין אלמארבינים באבים באב

Lery realty confine they and ruppy.

Oran Length confine they are ruppy or complex.

مددح کاسے عذبی حدودتا وحدادتا صدد ochsiczy zekinky. ozt uxy reton, ? רשבו לי אבתא היחוא מהשא נקב לן. בד לא אול אישט אבשאיז אבש בש אינו בלש מיאל בישיוא سنب ، مهد حول حدوث دعشته لسنه لم محدني. محلل بهال دووز دوملحم بن حدم الملي ودهاوم ورواده المرابع المرابع المرابع والمرابع والمرابع والمرابع المرابع المرا والمرام المال مالم عدستاله على المالم المعلم محمر دماع بعادل سلا لاسالاء معالاه مرة لاسم حداست وحداستسلام و ولل دم وحل دورن مسك אאלה אונים. ואוא כנות וכלוא הערא. הודוו כת عالم وحقلاح تعدد عدانه وحلك عدار دامله وا יאלמא אינלחסה, הכבי יוחם באלים יהלים יכצלכבלאי: המבוא אף אחד, בלמא: מן כוחא חמן אובא סכיא האאי מנולא המים כלהאא לביתאא. כבולה בינולה האוסר. ובעלבא מהלישיד וכאשטוא בשורום אישורום, הפחשהנה האלמא להכבול אהפך יים مانسده المراهم ورح لمهلكم عندونه لامل حمالتسلك הכצבא האלבא אנה . מהעלבן הכבן עלבא [This range stand rough for non. Ect acity chust flix. Fixe iou 2 and la cr xun xlax מק אולוא דנורימא. דובבי דבתאבלוא: אבתא בל

محمل وم مرس وللمعتصدي ووعدم مورس مرسان المعتصدي والمعتم المعتم ا

- 15 تراه الا ما مراحه المراح ا
- ور الازوم الم المحم والدوم والأوراع وهوريم المحمد والمحمد وال

"KILLDE KIDKDI KLDEI KEI

1 A om. hoc capitis indiculum. cuius loco. quasi hic totum opus absolutum sit, haec habet: star capitis hic totum opus absolutum sit, haec habet: star capitis haechaba star capitis haechaba star haecha sarah sa

المحد معده حدد مسلمد المعد المعدد בהולא. אלא ישובי להמשחש ישואי לא יאלאי سنصلاء مصلاه . محد لا ملا لاعل فيمادلا MXCX. Acting FLAXCES CLE LAXCES LY مخر ، مكسره المحتجد الم كعمر ، محدود المحر وحكم و in own. Dork KI Khalilo Kon Kok הכרושבוף ששטר כל וראא איניםים, בדדי בדב בממאבת בחיאבולא כניא מיא וויא ידרבא אהא ההבעה. כבעדה הין ההלא בבלא כצעא ١٥ برسميع، بديرت بحقالا ١٥٥٠ كي بديهير ماعدسه ima. Ly ry Lectury chiances en appendent way press orago . Ler :ולעלהט ובא בא מואבה ישליבא ישל באואיו حدیک به در ای کامل برای برای کامل کامل کردی האוכיו: דאוכיו כני לשמא. הנוכנא בבבת למחא 11 CLIFEWY. YELY ON KION KLLIK FLUNTILLS clinay aura , act yelly axun xii בבלהמה: אישי בלהמחש ובניחלא. אלא מלא בלך سرعاء: المحد عمام مع المالا. المانه مام المحمد מרשבבה החביוא לעוודא. איכילית: האנמים הלעובא 10 لالمنتج لاتمام حنى عمد لاتكار المام سامسد. معرف دور المجاد معرفه معرفه דרב, אבן כלאול עלא. האנא דעת הכבחנבן בני. לא بحده لعلم . محنه مهد سم حد عدد مه دمدنه لسنته محمده وسر لصم . تصمحه والمرابع ومستما وم يدورددم و ورد حصرد وسور والمرحم والما معرف לינותא ייטביל: מביא יישט ובריטל ונרקא ביובירים

 $^{^1}$ S om. A insuper add. (corrupte, ut videtur): حدہ حدہ ہے۔ ^{2} S مامہ . - ^{3} S مہر (sic). - ^{4} S حمہ میں . - ^{5} S جمہ میں .

בשרא בדשר אומימי יומרא וצומיא: כש ביינבא والله عملاحدة واحتمام لعستهم الامامة יטבא אבירואי ברןשר ימינוץ אאנכוו בינימיץיי Kürlx KJOK KAWIK WOLLEK KJU JEJOO 6 Lehoah X. Noch, romber - anicax rounds Libramy rubano stowy, around lurby: nerbies Lehoaha. Hoce of ceft of who is was אולים, כל השים וציים יצואים באוכם אבנא لالاقعاد المات عناع الألمات متماء الاعام اعتلاء ١٥ دين دولي د ديد مديم مراحد المراحد المراحد المراحدة יושא כיו בחשרוא השולבוא העלב כיולא. אחב הין moduk Kalas Kui xin Kui salaxi Ifs דלא כובהי. מבוא כאהלק יושא בכינון החבינא مسنم. وحد نفاوم لعملم منسم. هنه وم: حدمدلم 15 יוש בלה בלבא וובאה. וכאובוא מהוכוא יצוא זאל אלשוש. בועל אום השבם זמואם orexery orcelland in occapity in. cett ישוא מים נאובוא: ובף מלואה אים איבושים arcent in etala alas noma cur وه الشام معيسلامي محياكمين الموحد وم محاد حديم אישיש אישיאני אליי אישיאני משמש אישיאל לש מהוא מצועבא ונוכר ניש. כש מנושא נאוכבא حسك معدلك وعصائك معلميد. سة ملانم ملالله האוכנא צמוא כהלבוצין. הכלל מנין בלמה לש באול באוכב וכוש, אלא באוכב וכוש, אלא אלא באוכב וכוש, אלא Co oink Land braning Klass Kink אליינים א בנים. יוכל וביינא מיכוא וצמא עריוא אברי ישרא ארדי אן יאילא לא בא הצא בד ווצאא מצוא. הלא מלמנא לאחל דעלה. 00 conces in blubis rachares Leiruss. ca בהמכא הכהעה עבה לם החביוא המהיכנא, מהא

יבחינוץ איני אכנוא בדוממוץ יינא אר גאיחים בי אף אימיא כבים אוציא להשלא בהי אליאל בהי ون بریمای میں برماری دی میں میں کماری میں میں کماری میں میں کہ کرنے میں میں کماری میں میں کہ کرنے میں میں کہ ک הרבעת האנשעם אבימק כן יחעם א. חלחב ביטבא נוקרוף בינ והשי בל בריוח אוקרוף הבא יוו רשה בי הביוכד בינו שייא בינימוא רישייר כבי دنر محمر. ودله المله ما مدم المالادم وحلك אלמא בת בתא כני תמצא. חלום בער אלא دالمسامة عالم عدد وحدم والملكم مع دوني. באואיוני אך ווא לא אבנית נטבוא לחונים אנכא יי אחבעא בנחכא ולעוליא כן באכאי כן מנון דעבי: ص ستحک دولهه و کمی همحتسی دالله معددلده. محدنه برم احدة وو مرحم المرابع المرابع المحتدي والمرابع المرابع المربع ال האלאא סייבא הלהאבא עם בן. מים הן. אחיבא اله المعادمة المحل الملم ولمام معالمدل صمحانك وهدادتك حسودك الاللمك بحالية لغك בד אול דעוון סבדאו בנחכא ולניאלא אול. חבד

حسم مسلمله سمسد، هنه دب الهدر لي مستدم بهمده مع محسبه. احد لمالم מצלמש: מצוש מוגבחוא ומשוחא ומום rechards sei ein sig Levares sin ל העהולא. האמבוש מבוש בנהל מבבמא בהמא Leslan, ocaly Lan Link Llok us rator. rocusy rois restants any Lois ברות לין ול יבחשת המתבשומים: וא בין צחים יום לבולח . האול הבכלח ו בערה האולה . האול הלא ولمن اهتمام المحلم المعلم المرابع المر rurdy. noin refin: x exhands whin ox cury retrupt sing. opening as as air chi zömby cucoiy rzhaby, ocr ly xemo 15 حم معلمدهمون بمعدم حمدم قلم دعميمهم دلشح العلكان والمس والمساس والمن منه والمرا עשמשיו בשרא יפורא ופונאא ויבושבא וובן למי אבעל וכמוא ומוכלוא ומוכלא וובא المام كرنام و محدثه وحدد والمعدون والمعدون المعدون الم ٥٥ حسان علمه لدسلةمور حد دم حددند وكنه العسكا. المحملاتك المحالمات الماح بنياب طيه الما مديون المواهمة الما منجه المر منجه المر مد מביא חעוש בלחץ דעבלא. מידין אולעצבול בנה וֹבעני. בל נחעבא המהא לבלמח לההמה להאהפריי Khinan Konur Le desir es Froyling. Fribitio chanks races. North becould hard up the bear one of the מקלק. האוכים ולחב וצא ובל מבוא, ומשהא المناعة مسحمة المسامة الماد ملك مسلم

¹ S om. — ² S om. — ³ S كتاب. — ⁴ S om.

صدحته الحم وعديم دحلمه سيم دولادعه حد من لعدد عدائم حدسم: حر محسم حصم له. وجديم لم حمر بحدةمر. وحسله لم حمر معدستةمر حمر علمه انتما بعداء مامره פשיפיל אמשישים שיםי לקא מאג אשר היושט בארוא: בנון אוכנן. המנדין כבן לא מצנא: מבנהו حدة راتم دهان حصده الا حسب اسدال دليل دلم حمولسه المحدة لي مسحمه: له وحر عدائم: مالم وحرم واحديم ويترام والمحلم عيدم. حن دحده محنه المنحب عن حكاما من בשבא ביט מין אים ארשא ינר ראן אין הי בישרי auicz, odoc cim Evarim xcrrz: ucrery הכנוא . מוח דץ . דכצחפוני ואכנולה האונול . المعدد العدد معمد ودين لتوديم عليم. منمر الاهد بالدوري: المدلك ديم حدمادري חבד בלתח בולעתבהת, הכשמביא און. אלא المصلله احبانه المكا حصيله عمله وسمام حكادله درسام سعند العمد عساء الاستاء راساء، מהכלא. מוה דין בשהכלם דכציוא. אלא דין 10 KIOK DIK KIK. LONE KI KION (KOLL) ودرده المام المعتقم و لماساء ودراهم المود KDOK: -KILO KK. - POR KK KOODDO יאנבי בשון. ושליאין אנה אוטא וכבול אבג. 25 Klk. Lax Kinkni Knight plka Klan مامعا لالاتاره لاعالماته رمص ماللا لاماست אחולב אווא בן דין דתבול אווא לבלגא אין Fries : are discy. For flower uroby Frehen בלה לבלבחולא. האמנין: כלבא כבאשא פיחם

¹ S in sing. : ארביאלאני, etc.

وا دهد جما دحمه بدي العدادة

כלל דין דבדכא למצא כנולא יוון. מצא דין מעכלא רכיווען. כצין מחיכא הכשבי בל מעכלאי. כצין דין כיול מלא הכצחהבא בל כאולילת הכין: חער מולא הכשביא לבל. כנוא

- ورد در سرمه مد محدم هره لر حز مالا محسر حدد مرد المرد المحم المرد المر
- בי בי מתנה השליו היים המבלה. אלא כנא. בה הי משכה בהליווא: היהים המלם הבלה מעכה א בלדוו . מאק מצבאא המבה אהוא הבלבה אלם הצהם. בה כנוהא האף בונהא הוא כנה

¹ S אבישה . Initio totius operis (vide, t. I. p. 17) in hac interrogatione legitur אבישה . — ² A om. — ³ S om.

אידאן: שלא מינים יובאים ייטים לשיה שלא צושא אידאל المحدث، والمورد حسلم علته محضاء المشلام. KLART : FURTH AUGE AND SIK PA KIK בתוחים בשנא: נכתו החוד אומותיוני במיםאא סעדולא. האלעה, כעד עדולא ההככשא דכבולים ולא. ב محة دحسم وغلحم لسة وكالمؤسم مدم هندم هندم ישאפולי שביש ישומרן יבישל ביישל ביישל באנישולא. הכבים בבאבושן הכנשלין לבנהיא: محمد دلدمه حددمه حددلم له. ولم ولمهم יים אאישים אישים: בים, יבשיא שיתדאים יו אשראי בעראים איוואט האשרא אייים אייי iny. vectoring Applica. verty ouch אוממיא בשמשא בייטובא. לבלביוףא אבייווףא xix. محول ديمك: حمل معمد معدم الم ١٥٠ ١١٥ دن، ديم ديم حقده المالاد درم Kufais rames aus. aft ruy crafus בישל טברוב באביא איקיטשיי אידוא באבין دن : دلک المعسوم لحما معسمالا : رنی ישולה המשא האבלא מעברים. אלא שנבה לבה متحدد وعديم. حدم ستعدم معتحد الم ישול בער אישים אישים איביא באר איבין KLiKDI KIO JALD CIKI. OOLLA KIDAL באולא. אלא אעל ל כעלא כאכנא ולא גבעו צלא המחשל אשו מח בשש אנשמח . איזואם מלך נכשוא טינכא בדרטשט נארשא דבאים פי Ly exemp. of mely is by churchold. משים כודיבק בלין כעבלא המוכץ דלא עבלא. הכורובן במהמעבלנה אל הסוגבן בצהבעא. מודיב ولم العسم منهم ولمنه زمسته دوري יוידור והלוא מוא ודאוא במבוא גימטל בדע יי لاته لاعانهم عنوالاء لاعمده الاسلام الانكا

ELY SUBERO LERRY STY ELECTO CACES
ENGLINE ONCES STY STY ECTORICY LOR WID
ENCED TO LE OF ENGLOS, SELS. SE
ENCEDE LE CLOS PAR ENGLASE. CELL

EN CHARL LECONS ELOR OCES.

ixy exicty economy to the term was erently celar to the term lacin older child first sile, older sharp. Seek, exicty south aircy. Oct. Sily sharp.

۱۰ ملحب مه محدنی مسلک منحب الاترمان کتاب:

- " מנדולא במצעול עד מחול. המהל עדול אוליוול בבלימולא. הכנד עבוחלא העביל אצולכל, החביל הרביל החביל הרביל אורים האוביל בד מוכן: המוחן האובין הרביל הבעורן האובין
- ٥٥ حددلم لهم محركة به وحددم الله الماء الماء الماء الماء المحدد الماء ا

באואולי באוא ביל בוני מינבונט אונישב וש בד عمل وعدد محافظ عدم مدم مدم لده Kxxxx 1 from . oxi varan Kuk al Kin הכשומה וכבי מביוו: בד מאא בליום כן מוק ورده المه له عملها حددتم: وبمالهم مندم. و عاصمه در دوسلم دومه دور مد معر در acis. yes sici espene po or sulf פאל אומששול לצה שוצולש . הציולטה השאו حن بعمل عملها معصم: حطم لم لمتدم. בלעוסה הין אינה לחששם בא אבשמה בא חבהם אכבינן 10 حداله ومعر لحر العلمكاء كالله دم دحل حلمه אל הואוא אוכיושי יישוע אוניא אכיים בר בל מבוא אכדים. דודם בדולא לעל ל דואכד למ mohan, moduki Kules KKIK. Kxi 15. Kziko Krozes Hlas La Jako : Klaamak محدده برند حدة عددي معاديم. معمونعلم مدل דחף. כבדין בלחת, חבדה שוכי כבדיא הבדולא פחשת לבת בד נצמען כבן בדולא. חמוח האכבין בל حلم لمع محتم عديه و المحتم الم كيدي حداويه لعداله حداونهم و حداله المانحه حددتمه ود לביניטבא טביני ביחבא כל ארשא ווידאי דך הדל ינכלולשעל נבצבאו: אם מציא: אם ארששינא: >> cofilely >> >> apolian >> Eficicy >> حدالمحدة لعدالم الملام المساء والمارم المناهم كالمواجه والمحتم المحالم والمرابع موردهم والمرابع المرابع المر משיבא השוא מש שינים : משואר בביאש מותבון האול דללעול: בלנים דין עד עליא בדולעא כהלכנון. מבוא ווֹם דולולאכי בל בלמח. כמי, ertwo Trepy Appears of i co Ty resex:

¹ A om. — ² Deest aliquid (?).

مأدط دودي دشام الموالم دير الدجمة ارمالاملا رمسك لانما للانلاء رمستعمد האב אחדא. בה, דבדה עו כבבלש דחבו שונוש בו ובוא כוחכוא ומוק בתוא. נחונון וין בחוא ל אמנים, מיא היבאי בשלים באואים ווֹם דעם העם לא KIND WID KIT JULIKO. COLLYOK COOLL מהכנא עלין. כולו הין מועא האחעלנות. כבנא. באושה בבובות ובחול וכניבוב בינה הכי . חדבה החא ל צחימשא. באיבן הן כבביו 10 cxcxxx: racely rock largely rais KLOO . KOUL JUDIKT KLOKT . KOULT ODLIKED נולעות חבוחהא מוא. חבבוו חבצבלא. לא הין كارخة هدده حدادكا. وبمالكا مدرده حسلكا. حير דלא כלוו מובא שנכולא. אלא הין במוא כקלא In . KITKI KOLLIAL KIKOO , DKOO KILL WK II אייטדר בשישוע השיחים בשרשא איששי בנוחש מוא. חבר נכצלובון מצוכצמא רצובצי נובעבתחת, لمه دنه. معديم ددسته ولل ولم مددم. سمعت له مرام، صحبه المورد وحدوده ما المدهم my Kuman Kom Loman. Kxiza Kizk 20 ملحميسة مرخة حمسلام محنم لنه وحصتك לא הן משהא אדוא. הלא מצבע הנקחד כמחם auchy. wha amy how was xnch xinx. دومها دليه دن موزيها ددولها ودهدها، العجم وعلام لادعم، بعدت لاسقعد على من عم لانتلاء KOOL WOID KIK. XIX ShohxK KI ifas econ. et in saly anish occupary. Kaial on who on Kenanek K. Kis

¹ A add. : باء نام دبنه بنه هدیم هدیم هنام بلیده هنام کا Sic codd.; lege درمقعدا .

איבי נשטעט: באך יון באון באוף ינבאחא الكام كلك المسلم الملك المسلماء الالمساماء פחסויוא. בד כבוווא דמאא ולאכבאלא כבבלען הלה מעכולא כבווען. צולנדא דין דולולבדו מעכולא הרעא والاجتماع ووسم والمستماد حد لما مديم و בהלבעון. כנא הן. אנמים הכצבצא אנהםחה; ومحم كحورم مصمحه المن والمعلم مدال وهويم حدم الله كالع دسة كا حداله كالم بنياس حده صلم האישות . השוץ בנחת צליוא . האכבון אהיא: הכלפס בה אולא צביע לחול העאול. שלעעא היה 10 הכיוו שביומה וצל כי אב החבים וצהכא לבינולא הצביא. כיני, וכאכינה אולונה, כינים דין לובדיאו כדוסף דין לבדים כוכן דין לנחשב. حمد دورورد المحريم به به الماديم ود ואנוא לוחשב. הולנולאיול בתקוץ. המבוא קינין כמ 15 בסוש הצלשא בלמן ההכי מכלאבאי ומכילא הן المامليم لم عذبي. حنه, المحدثه المحلم مسلم الاحمدة، وموسع و حسله من ولم محمدها. אושלות דין בנבדה הכבי הכביבונהלה כביוו. מכין בתוא התבלא החבלה. אלא הן האכילא 20 المعدلال المعدد لل منع ١٩٥٥ عمرلام عد دعدعتا، على سالم مله فانه عدم معدد تنا محل دنر صدح سنتدع. حد مداره م אוכוא כתוא וצעא מבנא. ואצ מח מבי כל erop around moneral occurry. one 30 בוואא ישביניטף בדו: ארא ביריניאנ: ביוף שטא תכנם כל בליאי כי שי דביב: בחיצא אוקרינח لام عدد ما مراه ما المراه . المراه المراع المراه المراع المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراع المراه المراع المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراه المراع المراه ا מיוחא המחוצישוא: לא יוון מכך איםיא כדים.

¹ Sic cod.; lege ≺ كريك. — ² S om. — ³ S ≺ كريك.

لسكا حد حمدالا عدد الله الدر هدلا المحدد ملاه ملاه المحدد الله المحدد المحدد الله المحدد الله المحدد الله المحدد الله المحدد الله المحدد

الحكا بدلاله المحتاج المحتاء المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاء المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاج المحتاء المحتاج المحتاج المحتاج المحتاء المحتاء

בשור האליוו בחלא דבל עד עד כך דיץא. מהק בד האליוו בחלא דבלבא אולדבים מום בדבא בד מבעום הבעום הבעול הבלבא אולדבים מום בבעולם מבעול מבינא בד מבעות עמבה בחדיא לעודמה . בד לבמינבא מבהכנא בבירא אולדבים מים בדלבא בלבעא מבהמביא בלינא אולדבים: מין בלעתם "מדינא" דאולהמה הבעוא הרבונא דאולהמת הבעוא הרבונא דאולהמת הבעוא הרבונא דאולהמת הבעוא הרבונא אולדבים: במלא בלבע מבינא אולדבים: בבעוא הדבר ללבונ לבבע בבעול הכלוו לבמלא דולב. פמד דין בצובא אולדבים: בבעוא הרבונא הרבונא בבעוא הרבונא לבבעול המבונה לבונא במלא בלבינא בלבונה בעלב הבעוא מור בבלוו. לבמלא מובר בבלא בונדים בבל בבבעוא בלביד בונדים בבל בבבעוא בלביא. לא בבונא הרבונה בבונא בונדים בבל בבבעוא בלביא. לא בבונא הרבונה בבונא בונדים בבל בבילא בונדים בבונא בונדים בבונה בבונה בונדים בבונה בונדים בבונה בבינה בבונה בבונה בבונה בבינה בבונה בבינה בבינ

 $^{^{1}}$ S Kinal. $-^{2}$ S Ka. $-^{3}$ Sic codd.; legendum Kina (?). $-^{4}$ A win; lege awin (?). $-^{5}$ A KJK.

CLERY. CIT ECXA KLEBERRY XXBCTIB IKUDARO KOLIAL PICKO IN JK KONORIXE العمل سعكم بهناهم كالهمدون منحب وب: كالمناه יאפשמים אינים ובבינול ובינוא בדינואי. 2 mg Krang Kaguara où Krasa oùngo لصدلك معلمي لحيم. مكايمه ومعميك مه حديد لاين عالم معلاء لاساله لاعامم בבכהלכא אוניא הלתחם. הכתום המא לעל ינישאן ינרוניוו: ארא מתראא ינרדונא יראניאי الم بعلم الم حمله المام : حمل الم علمهم ١٥ لحددة لمتك محدديك. محلك هديم لي حملم. Korangk is wordyk Kiranday The والعادم حده والم المام المام المام كالمام הרבאליא הרבושו אנג באול מאוא הומהאוחה, בלבה פחסדות האפשמחפאי ולחב הין שלמץ לבים: הכעותי פו המעכולא כאווי מוניאו האנים האצמבחצא מחו: שלבון לבקו כבחלא. ומצעא לחב: ומבוא בלמח Krine Ko OK Krine KI K Keins ر الديم دي ديد دي مي مديد ده Newasey. ox cetientely ox arefulay or Man efficients: chan composited Ko דהן. חבד מוכץ לבחולכא דאף משחף חלא כלף מי صدم الماسم الشحع النحمه حسدمه حمدنم obsoring the second tracks expensed בעוודא. הכעווץ המוא היצא אכמוולא מצבלא 35 دعدها، محدون عاتمه دلشح لما در لها، אמשלה הנצא הכלווון כנולא: נעא היכנול במוחולא כבעום. האחבושא כבל כבחולכא אכיום. onko por eact com sertifications

¹ A in plur. — ² A om.

لعدالم: صدحم لنه لعنصم. المحدث بعكا. وحسام: ישרא ידי אוא ישרדשאי אים אליין אואני وعدم معروه حلكقك، محة منحب حديب لانب xoris: w exparsió co concers resun. ב חשים בחודה באורשי ביו באורשי באורשי באורשי בשורשי Kx91 Knon Kinn out Knon: noils مديدلك، احتدر الماسك على والعدد בלצמן כמי. אכים אחבווא: הכולאבחוולם وديم مالود وصدوهم والم دول دول دولم 10 cum ola ifa ribberi la auceta. meny cel תחולכא הכלולחשב: אשוא השוכולא כלביו בח. ملامد ملحم أمكردت بعكا حنه ودملك حداس אמשאות ובד ולבן והביוון מחלאי ובמחמא וליושל בשמחש ביושה האובין כבחלבא אעיניא 51 lend aunix دور کی باردیار که باردی این باردی کی باردی کی باردی کی دوردی این کی دوردی کی این کی دوردی کی دور הודם. האכבים אדיש בהדשו הכבתוחלא לחכ مومه ، الاشالا الاستندم الأنهام المعل مماله אין כינצח העום כמשוא. הצועה בחצו מצום עיד Khowa Kitk Kuone . Lomber Khomes ٥٥ حماد کا در الله حداد، کا کید کید لحمامات به دون دون بالد المامات المرد المامات אישוא פיאן להי היה הי כהולכא. בו כהולכא مددعا دعدالم عال لحتر عدالم عستدك فاعمر. دين ديم منه دوله دود به دوله دوله وه حدول دم دوحه سسم ضحه وبحدور اوحديه ودوله דין בסך וכוא מריצא אתיה במעא כבעק. מבוא KLESLES KARLON KUTA KOBOSO LEEMS. LEMINGY of HARY CENTERY

¹ Hinc rursum pergit cod. S. — ² Sic codd.; lege :

.... ≤ איים (?). — ³ A om. — ⁴ Delenda puto.

وحدة محدوده: ديمالاسدوم حده ممالاسمده لح מעכולא כאווא. מובא דין אצ אהבועא אלבים. המא אחבוש כאמנה מנהל מביוו. לא הין المحت يعلم مهزيم. حفر بهالاسدالال حصيحاله ودني، صورم لجدم لي لدنهي، وسون سوده ي האשל בהן לדשא אינבאי נאדשט בבן דניף كاللهمم وعدد: حداد لم لدوله ولي كالمونع. הכלל ובל וצבה וא אולאכין בליטטי ורדיוףא האלשא אולפניא. אלא בתר שבא לשל האלי ויוטא המודאא. מבנא אף לבופנה הבתנהא: 10 אכהל, האולבתה בנחת, עבולהלות מדכנולא: האף والمصن ورودي الما والمعالم المالم المالم المراكم المرا FLLEY AREIXI WON LIKEN. ONCIN FELD سعند حتب الماهم ماهمند دسمه لحمد opported me xctx cows xyprore. vois 11 مهره دتحمر لكالم سلك حديم. مهرب عذب مهمه עדרים, דכבצבואי מבוא משול דאנמאי מאבן בלמ حديم دعسم عامله دونوم عالم ده عملم האול לביני רושאבי שאראש באולים האלה ٥٥ كالله با عدد رمسه علاء : ١٩٥٦ كندلا لاعنده لافت لاعد مهلا . لانع نغلا لاقاء ساله دولل دم دهلم حتب عدم دحدها دلي كالملانعه: حدمددسهم : حد فنحم لحمم لمنم المرابع دمسيه لا محديه محمد بالمايمة حضر و المراهم و المراهم المراعم المراهم المراهم المراهم المراهم المراهم المراهم المراهم المرام oury caly Long main riea Long. frey لص ملعة لم حمدلم. وحية سلم حمدلم لحم Krajus לישועם לאטרשישע איםואם مالاد محمد الا المانا الازم محمد معالم

¹ Sic codd.; adde ≺১°.

ولمان دستها ، ودها محمل احتبال سومعدلم LA chan wild nelsin. neixx on elix הנצא מיבב מענה מה האנלהמה, עד בענינהלא הנצא הפליא. מבוא האף עון פיצען עד כהולכא ם מרכיא: לכינא האולכי, כקלק אלמא. מבלב دیم فروط مفر حمل محموری دے مدری حدار کا دے امتعده ما المر دنه ملك و بدلهم معتمده maix eixu. olx celifus LL cinon ixlox. חמבוא כולין אחדיא: ללדלין כנהואה כנשליון. עד 10 דעלא חעד דעצא. חבוד בהעלא דאכליע: עדיטולים כצמר בען. דבולדולין בהרא מונבען: דולדולין כבוהולא אלחסס, ומוכנות לחוץ נכנונות אוכנים אולחס וצא ישיא כן פניא. וכצוא ובא ושבלא: אברק דלא אילין לח לפלא. האבן מאא כהלעבל. הן באנבא מאק בתקבאא: האנמא הנה מצהן יםוה בחוא וחבבא. חמא אינח, כקבעת. הכעות לח حلحماله . درن و برليد م دوحه د مدسك مادهمه כוֹא לאנכאל . אבנא המו אכין לן: האנא בולין אם וללא בעען באביר. ולכך אוא בעולמחם. יב איכין די בוועץ וכביוו וביטוף ובדיף בדי 30 הכאווא שו לבהימשא . עצא הין האכבי : הכבחלא حدّار اجل عل صع سلعم، منحم الم لحدمالحكم داله بعد ساسه دیاله الماله دلیتیا، احدین اله به אחדיא: עד המהבא מחנבא הנצאא כבמבהא. חעה 10 efts. oft rates ciux sibars cracks משלאוניו גיוטא ביושש שונ : גוויגש גלושם גוושם حمر ولايم مراحم بعدا المور محمل المزي החבש החלי מונהא שניאי דיות אין: בעוביות שנים

¹ Hic magna lacuna in S: omissa sunt sequentia usque ad verba מנגה האורמנה, p. 141, l. 5.

سعمه سعمه لاقبل لاءةمد مامه الاقلا End say serve or per soin exerce to دستهما معلی لعشتی حیل بها لعدی محلمی tous: xxx aircus Lass: receció b as rayou expery puly every express of العامد ، مه الله حم حدم ملم حماسه وديهم الان دعه وعلم المحمد المال والمرام אשולא איולם העביצען כמוא בלילא העדינים למה المع المحديم وسعدة بم المعدي المعدي وما حملت مهندسل دعيده محتصله علامه ها سن عدسكمه دسلقه دهلسه. وحدلهم רביצאאי בש בערבא בש בערבא בעשרים. האכל, וכנות כלשון איםוא בידורי רביוא חלביחים דעיים. חלחכא מחבת לאלק דכנת אנו 15 لاماء لاماعة المعادة معمل المالام المالة المالية الما عملك. معندم لاءد ملدمعدك دعمامي. كالكامة מחב בוחכדא העדחלא כבלחען למחש. חעצא ובחדא سمند دورندسه . محلل سدم حدور لعديم دهمدسته دو ونعس لهم حر ستدام محمة دران ده בה, הכואד שבוא הכשבון כבן הלמח

ixy epity economy. Tery area coupled servery attent of the servery attent of the servery and coupled servery of the servery. Other arights we use they coupled attent of the servery is year. Since the fear. There is a server and a server is a server of the server and a server a server a server and a server a serve

Desunt in S. — 2 A om.

יד בנוחר: דמוחה אלמא חבינא חונא האלומת עלבן: مصوبه وند المستلم والمستلم والمعدد لم وحلم הכמובן בי אבן נבוחל נואו. חבל דונו חבומנה حر لعلم لم بحده، وبدعم وحد به معدوه ونه 5 لي محدمه ليملي ديموده ده. ويمده دريده حصات : بریسی حات محیمالا بریسی رسی arafo ala Karoio:, moiaka Klaoka الاستامع سامع بسلم بهذه بهذه رمسلم الحلك مرداني وللماله كاقيم المرابع لماله مد 10 מבשבה: כנושום של שיתבויותא נבש ונבדבינים ונ טאביא: משוש בא אך שתבחוף א טדני: משושי وم حل ستم محمر معلى لله مداميم لم دلمعدنناله. عب عملم ولحماله دعمامه عدادديم. oly shart eperpeness significations בו לצחחהנה הכדי . חבנותון הכבחל אנלחה, התבוא ואת בשול אלחש אחש אלו אלחשאים אנכנוא. האנתה הכמונכנון העוב כבצווא כנול חמסך. מכוא אצ אנמא לאלון ההמבה כואה بخماله عده ، ماهمد حله لم ممخذ . وحل مالم لاتدلاء لاعند مهلا: رمعا لانع لامها لا معتمء عه العديم لمه لها معده معدم الماد وحديثه لم منحم. کالی معسی محر. ملاءد میلد دهنی som . Kink can sufte Kuliki of , notek אולא האהביבה להלה, הלא כביא הנאול להלמ عد مراها الما مسلع عامد الا المالا وه במולא. אבנלא ומו ולחב אנכי לצנבות ולאנבא ישורא רא באר אונף מאא באניי בלייי בשיי الحمائم عدمل لحميد كالله . دلانم ورا مالكم مالله . אכל, ויצע אנה לכנישלחלאי שבוא אצ עון איף

حطد الم الحرب المالة علمه المعالم المعلم والمركع ودمورهم وحران عمره وحمدن المالان معلمة المال من علا المعلمة معاملاً בעדולא: בלל בחולש המעבולש בביווען. באואול ל אף מאא לבמול הים ובעבוא כיף לבי: חלובלא אין עו וווא ולאכבאה הכלך כנא. המבוא בה cryper coye opecayou to coyou ecarny האושים: באושים בשבען לשביא ימימינים werney. with it it wait ilacery of ورسته معلله عسم . محدنس وملمه ملكم والما المحتب محتب حسدته الأعمام المالية you ward francy :: pard sifty comerd. لاصبعهاء برسالاا رسب ، مهر ب لاباغهر ولعلمه بخملم لحلكا. وهساس وم عالا محالم 15 وحموم مرمونه حلحسه حداده بالمحمود ابع حل علم دونر حف حصدهای، منه ابع حا مدنع حديثم مكريك كالمربع ومديك cerun too tereno. cett recen cran المستره و المحمد المحمد المورد و المحمد و المحمد مندم و و المحمد בד לא העכנה באדיא: דלאעא ולאעמא כהלכנען. תשוש יבני הרשומים אות קשונא יביו בודאים درامه ميرده مريسه ودوالمرام وعيسه ودحور אשולא: כה, וכלושת אדכא בשלא לבעבא 25 Kauxhi Khomali opuk: _ aima Kism . _ amo حصمتها . الالمعمد الله مسحله المؤسف CUE EUCH CLAND XDLD. ULL FLD CLA Kmrx270: ごりが大名がする。大名の1220217

¹ S مسکند. — ² A مسکند. — ³ A om. — ⁴ A om. — ⁵ S om. — ⁶ A محکدیت.

CH FOLDER OF THE FOLDER STAND CHE CHOLONG STAND CHE CHOLONG STAND CHE CHOLONG STANDS SHIFTENDS CLE CELADON SHIFTENDS CLE CELADON SHIFTENDS

- و محدس و للمحمد حدم، محدس حدمد و معدم المستنك كملم مره حنى بند، مكاكم به و حدمد المدال الله سه حرم المدرس ملك و المدرس الله المدرس الم

- 10 בנהיא: מה המה עברש בנהלבות מהיא: המה הכבהלא לבהימש בערא: האלב בל החביא לכינתא הכבהלא לבהימש עברא. אבעה הש הכשורה לאכהת, הליחש המהיא: אהכשא האימיא לבלבק בלביא אכשי:
  - יינאייאד עבאכביא שומיין

: スルレンス スランス アランス しゅうか

¹ Hie rursum incipit cod. S.

הכבחולם. כבלל ההי אולם כמכבנחולא מבל. anklas Kuila ak dunia andak aka בשמהחלא כנלם. חלא ווֹם הנולצמה החבינה המצמצא מהק החבינא האצממחנא. האם מהעק בכבחלום הכשמהחלום למם: אלא אעדי, כהיצמם חבלבשתה. חעון כבדולא להדצא משבינן. מא בד לב מיש וכוא יוביא כך וצלבוא: מואכא وحدوله المعلقيل [لحد] مع ورحته ومحلك מהא אנהחת החבונה בשליחם ... ל יי לחב הש מלד נאבשונא שוי נכתנונא אבברי יאופדאני: 10 KLDI ide Khirk Khiroh Le allko علا: منون برستلعم وتعديم بهمريم لصم حله فس منحس: مه محمدهم ليهدي: حضر وله حلسه حد حديمه محملاتهمم 15 Kirans to arm Kisalf JKO KJK: WONIK pinko com visa cin Kins Klin Kinn Komo: who Kho wik 1 sife wik لعندام معقد وحكر معدله عدوه وحز בנה אותוב : בשנישטונים בשי בשואה אב المام کالمنجه میدوس محصادم مد رمعا אימוא ויוחבונא. האם אול בשהוישא ומונבש ישו יייי לובועל שינשל אנשתן מאל: בחשום להחביוא המום בשבישו מודין אב לאבתין שחדישא בחמהוא לבא פישעון. אבעד הין חלאלין העד עד دلسه دحمد الله المحمد علانه علانه المهم وه cuary, res long cuary con lating عدانم: كاحدكم وكال هه حدن كاجذ. فعم ولحم ממבל לי ממבך. ייבי יף ממבך ממבך ומי Expression of the series contests

¹ Cod. in plur.

حد لمالم: حمر مدماه وحدسكا حجد ومحددها ي ه العصيم ورم حدم مدهم عدملا وساء בהולמחת בבבהולמי ותבחלא דאונינא במובלמי المعديم وها حديد المحتم المح هام من المحديد ة حدودس دناهم وسخم و ملاسمه عدد فرود و الله دلسه של אלא . בושוים הוחשב אחש שאתשם בשובלה. ובבנולא ומובלא נהוא להוי שביא لحم. محلك هلم هه ونع هلم ومحدثه حدم Kin × 2001 כין דשף בין זם יים ייניאנותט בשמשי אחש השנשי השבא : במשיו הבישו 10 lefino nentro rein xeren ann. ngez an התישות בשוים בולכל: רבי טביא בורים ביים ביים פוֹצ למח . אחב הן: כבלל הפליחש וצא אולחמת, MAN EXTENT. ENLOW FLY HERDANEN FLECKY 15 כבלנד ב. חוש כבן בכבוצא אולץ. נולבוחד ביצאול lefino ceft inemanen nommen. och ing عديد خاما لل المالا بمسدى الما مامة لانصلا ת אל אוואשם אוים בלביוא הכלווא אלא حمالم فيماد حمالكاد الماسام بالمادسان יברא לצחלם ווודיא האנולא: הכבוו כבוביושא: 12 is Kfranthoky in JK in into where מיני בלך בשמנושות בת במכשות אביע ריים ملمنة مح وحلمون علتساء مهلمتديم. حكاسكام كال Las exx such Frozinia " " NE Lui יאשלבנים: נאר לים לים בביביבים בים בכביביבים בים من عد : الاء شده الاعدام الماد عدد مه שוכת אל באוויוא מהא האשמה צל כבים. אואשת בריושא ארוון און אל מיאוא

¹ Cod. באביה - 2 Supplenda puto : איניאה אביז אינים בארושים ב

ودر لوس ده داده دونوسکا، مصلعه علسک در زهام Kikx as ain . airos Kak Ifos : Klaral K コレカ いこい:アストン K 当大しつ いっちょかんの و المالا لاناه منعه مع لاستلعا لايمالم لانع משונים ורישא הכלאבאי. האולברבים אאוראי במולולמ לשט אייעל מנכהא אוממחף כל בקנבבא אאייא טעל تسحك تمسك حسمح احتام المعموم בארווא בהנינוא שיניני ימבא בב ארווא בוחבא ימבא المرتديد: ودك موهد به محيم به به المحر دوم دوم ١٥٠ דעבא אוועם מוחו. ואאוא בעליכבא עיין. מורא במודא מצעומא דוותא ווין מכעורכבא אוועםן. وحوال دالحد بواحد بدعم عالم الا المارمين באושל האואש אולאבר לש אינואי ולים בים حول العلام الموم الموالحدة المحديد المحديد الم יכל איניש נאבינאא בישוא בישניא בביטוטומשם"י בד שו יכלאו אולם אבחשא הכלוו בחמהנמח. The Horas experience the series of حدماهم مركد دحد عضدم حصا المعدمالا reinopano of my sola young. cracy 02 ام دور من من من من من ملسلم دیموس لے ، محد مروم مدروس د در مروم به من مدرو بود مرد در الم محطله بعلتما لمذحصة عملمهم همه ملالحتيم عديم. كال بين لك سلل دودناكا دلاندها حمر racey. Alx cer aroub nag Lhizai cong 10 ביחבולאי ובשתא וכם יולא אוק חביולי כם بلهدمة احماله العلتسك احدمالهما . وهاه فع حدما בצמם שבוא ועליוףא: מחד בדיטב בעום דובחלמח .. בד כבשבת לצחימוא דמוכולא אעינולא.

¹ Cod. 142.

השניא התצתאו התחבושו. מוח הן תעוצה הכאא העוכצין הללאא. מוֹם בבבים כנה שמהחלא במביעא: האולאמי לה ובנוסק ביחבולא ועצא דבה אנהחת, מהא אולמלל כצעוא. מנה דים הי מש אציים ו במה שאה אלם האף מהישא כמ cuch inhaft ican hafter. whather במ במוכא בלים בלא העא: באושול אף להמש Kynois Tomison som knot win הבאל מצא. עדא כלן: דנ לצמו המצאל דכתוא ١٥ محك كالمعطله. مدلاحد سب حدة ١٥٥٥ . المود The cool of the sale and replace the הכידמו . ולא נאינות ען כן ולאי ואיבוא דמו אחוב כבחלמחם בבך וכבאושא. נימא עון להחבונחם حمر سعم دروني. دول دلم فيم درمولم בשוב בשעות בוצי באומשי באים שובים : ביות אולים באים וב הכולים אצורבשולי. ולחב הן: וכלל הבה מבלה Koll, ixo Khöhko aixo: Kuoil Kuilx Loach climp. soit man repu Lach KHIOLKALD WIXT KXIK WK: MIKST ים דעדולא. אף ען מבובדען לנחמא דכח אלים. בז نفلس، وبعدة لحمى ومدنك لمدكم: حد عديه حدديم مد غلمه ، محلك ددة دة, حدمدهم . Kixal anoko KhähKa aixo Kland ada האב ען: כנת המה נהכא נציא לבבהדבה אהד, בי ביחוחלתם . בד במוא נחכא לה כבחלא ככל בתדען: KALONILO PIK AMON KLIK, KAMIN KIK האוללוה כך פורימא. מבוא האב ענהא ובחלא כמ cocy. char and mar xxin Know

Hic magna lacuna in S usque ad verba __omb_ ak, p.'135,
 l. 11. — ² Sic cod.

שנא דרוםבוא. בד נכעוא במדא: ולא מיא נכלב מזים אולים אלא. אלא בעבדי בעבדי אבשר אלים אוא אלם אואז יאסדם אישטא איאיני בתרכוא: דליה אינות ימניא. אידוא יאבין 5 Ito KIK didik KII LI aim. KLI KUKK מרכונוחלא וצמנא. ובו אמלת במנה ומני. لا تناه عب عليته ، محاسمه : حول العليم 一切しなりょ のはことりんかえ 大いとれ スナコロット להאחם בלי מעבלא. מוא הין מול בתביא לעושה אאמהי. אבמכא הבה אאמכלגים מרבירושם סו הכדישק לא וספוף למו: מבוא היחונון בה כבלת כדכינוחלות לא נספ לתי אלא אשתה בלחת, כבן כדבינוחלם. אושעות, כנד בחמדוא דרובי כבחלם. و با المال ا בכביכווחמה בבכא האמעכא מעוד טאמקרע. صحب باحد معد حد محدد در محمد درمسلم معمولم محصن لمزير. معين الله المود المهالم معنى حدد مددندها محلك ددران حديه בולעים מחים הניוו מביבינומלם המבין: מבי הם לא 100 אי, כתרבונות בותא האאלען שוון. באואול که سع: جعلحس لم لسمس لحمالی. مصديم دعنام حددداده ددني سنه فع: العدسم لدەدنە. كاستانى دى: دحمر سىسىلىك ددەدنە indemi Al conta. recinenta conter: coft 10 באיני באיני באיני שאל אלים האכיון כנולם האדם כבווחבול מחיא. באנאול حل مداهم العديم حن حدياه مراسع. הנולבתה בסחריא העליונים באוםר. ונוכר בא: בלך وحد بالمحدود براع ماسد لعمادلم معدد وورد Kfrjozifizo Kagaaaki KKToajo Tosak

האובשלא. מנה דין בוחדולא הדבעא המהדבעא הכלושא: הראיף מלשים מנים אניו ללהכנולא حدودنا ولحده لنه ديم عدالك، وحد دالمعمد ومحديد: مد ومعلمة مدور بدام المرابع والمرابع والمرابع ל בלוה שונם אין ומוק מאא. ואצ בבוחבולא حدمدد واحدين رحمه وحميرات אמשא ומשובה של איצוגם ישלחים במי אשא نحمل عممن حدادده الممار دحة عالمهدد لم: بحزن دسه محدورلهن عدحمه حدم حدمده ١٥ حملاتم عدستمن ودبه سمع: ورحم وحدية حر حلحك دلاماء حديثك حسر عدهدكم لحمل Kiaki Kinoura Kyraia Kyrini Kyar במרץ במכני ישורא בחוד בחוץ מטעל בענים ברושא לברוקש נאות. אבתא ומבא אות: ומי, בו אלמקול: מבוא נשטע בשוע בועא במטבע באוצא במינבע באובל 12 KLLIKO . Kolaste pla con Koois od ish ישיל וושיון בע ארוא בערשים אשרים אם אירוא בשי . wax ones kind kelk of from kxon Kron השכוף לש כן באדיחשר, העואי הבאנאנה כנוק ינים: ניים און בני מוא אול בני נוס בינים: נרחם בים החברנה بلنك لسطيمة مسكا. محيل حدده, حديم מבן. אף דין יחען: כדלר דכראבא שבי כלינה. · moh dik so dom K sux i Kuxks 9K sodo הכתחלות החב וביא אכחת, אהובי. בר אהכלב معد ما علاه : التا بهلا لاعمد الانام وق وحليم منسون محلك مديم كالمراد: حلم، FURLY BUC CECTIONS LETTER . CHINA [בר] אאהכלות ברכיוחלא ברנה אאהרי. אונו למ

לא בהשהנים. חל בלעוד מהא: אל א אב בה אולוה لملاه دلادلد عده. معدله دين ده مخذ. בל דבבה יבחש באבי בכאביא: שניי אות מתוף דבל דבבד קבעות דאכת דכאבאו: מיחים אעת מעל, האכני ני בי באכים בני. אלא יכיבורואא ב وعربين مسط مونع مدع بمحمد لمن وحد لي معم حمر كمم سجه ودول مديم ماوم وماورون בן אולולא הנשבול בועא כלנועא. האפנא الولتك كامل ولك محمصه وساء لكلمهمال entin: cft rin chur. mxx eta, tinx 11 הכמורן לאכו וכצובא ואובא ואולי אוא ديمازي عمليميه: فه بد حرك دومسسوله ددور. ישיבים בע בד לא בנישאוי וישיבים בי נאיף مس معلد عقد الاعتدام المعلمة لمل والم الما من من من المال المال المحدة المال ولم ودولة سعتدم علتحملا لدملا دلمالم معشده دراد. عملم دوحيع عمادس محصده 100 とえ スレ で、 不受して、 しえ スプラス どえ と אווא . האלא שו המש שיא השאל ישם : האם یم منا اله الحدیده مراسات در می اله با مراسات اله با مراسات به با مراسات اله با مراسات المراسات اله با مراسات اله با مراسات اله با مراسات اله با مراسات المراسات اله با مراسات المراسات المرا אכתם לבלהלא. אבא הן באכנא אפי האולהחה. חלה בלוחוד מים מלא לאכחמי, ובצמנא. אלא אפ לשי עשע אןי טי איבשם אמישא ל שיגי ל א גים אן אטאי לחוא : יאיא שאיטא אישם 25 pin per Kok inshk Kl dukike. Kriko בואב: מיני ביל אכא נאומי באומים ואאי בלר eformy ain stark arctingy executes הכלב הכבשה: חוהם מחא הממניע כביבינחממ בלתאוא העואו. בד שול אבלו מבעל מהלא

¹ S om.

ور فردسون دونو دول المحدد ورداده مداده ورداده ورد

 $^{^1}$ B. O.: Kuiler K-are, inxo; A Kuile iho. $-^2$ A om. $-^3$ A: while Kiile wall was Killon waite that Kinan $-^4$ S Kuile. $-^5$ S Khaulon. $-^6$ S om.

רמטשושין גן שונים גין שיים איזרווקעי צניוש בת ערום אי טעים ציובים ציובים א הכינה Kolen Kur La ser sun Karuna דבבכאוליולות דכבאולא אלוי וני וריונים בי אאי, حن مدسم معتمن محسر به سلكا وحن و معدسم کاتا احدملحمر حنه. محمر حتله شلک מלץ. מצעא מלאמעל במדכעא: איבוא דכם نجده لامالا لمس لمدلت لادم، ملهالم ceais. Se pi es aly anils carlei ים: אוביא בה כשום אבולט בינשא مدموصها حيام دوسيهم ماس دود כצולנבאי בשר ויא ולוא ארשא רצובותו ויינב מביא מבלא לדעל: שינים מלדשי שאא אימים احداثميكا. حلحيم لم المرحدالك علىدالك: احد יבךי נבאחא בצבוחומש: יוניב בא יבחא באבששי 12 בל בהושא וכא. האכלף אלמא בל בכבה. האלמא יונכ על בהימות מניאא. ויבר כבאוכלוא איכולם שבה ואחיש וכא לב. חורש מצוא בחשלא הכבאחה אל אחבלא המחדאא. בשלף וכא Pinay. अल्प अप्रेयंक न्याति ए. त्याती प्राप्त 00 דמובלי. המא בלנא האנולנא. דמהה עדא בדולא. יודים יותבוא ביאולא ומודאהי וכיוועכולא בצומשוק L. oux rention oxellation. well surp al ملةتين والإهما حمل كمما لحلمان ديها وحدين orancy, or abushy caraky, reach to Koshawa Kura hisk to . voto or horapy حسم المام المام المام المام المام منه وحمدته، ضمر عداده محله محسد، محلك באי אמשות ביש : מבשום , שושא לאבי

¹ Sic codd. — 2 S. Khahuhl.

יא הארש הכשובי במוא מאאי מכנא היוא הלצט האוא הכסה במוא מאאי מכנא היוא בל נהא נהא הכת כנה ממולבי.

תעעש משו הכתוא בתוא: המכוא המה מעעש י בושי ארשא ואיכוא ביחרי וחבי ובאי י outenu la oletan conina. ant su afle מה מה מצעא: דבר אלבבר מה מצעא: אלפרא בת בצבא הוצח היום העת בצבה תם ide of KIX LIX LIX LONG סו אבשמחפא: דחבה כנבאול. אפשמחפא: דחכיא מח האלמא הכסרא לבכאוא. בה הן כר אסרא וצוק Lereux LL. My man LL acond X. oixa בהמשליא: איש מיות בולכץ. ואמך לביול מחרא אלול זם בישה . הלום בשלו עול: ואלעל המן Kisi Kuxon dukinal kalant igtal Kajin 15 لنه حد مددسم: یمن دلن طعدمهم درستهم र या निष्य प्रमिष्टिषं वा वा व्यापा रामाप्राम वि دخم دخم معن الملا علمتما لمناها בין כלל בוכן כבים. הנתב לן צהימוא מצובלא. שביאול אנואודי אריבוע ברוצים אריאים און איני משש השושו באש מאשו היאשו ברשש אחלה, גל כהכווא: הכבלה אחלצו לעושח Merail Tely. ixa in wante Letrera. KER KOUS KAILI KIDK SK KSEOT BLO : grow Kilyy se Kyrony: "Kxwy 62 K227 52 פליצבא וכך באנשלא אכיום מחוו. מאא וין FLORDY EXOCETING ETERNA CONDY. ENTERN الاتعمال المناه عد المناه المالية الما Kindy vary Byry varatry, Lower

¹ S κιτωκ; lege τωκ(?). — 2 S 20. — 3 S in plur.

ce Jenky. olury xin lechan. ocexin 4/14x אהוא. מרכבול קלחלא הכבקלא במוא: כבלא האלכבלל בבך כבחצא כבן שנוא. אחריא מרכבא مة مالم ونكال لمل وزعم. عمانك لمانك مع کاوم لحتر معذبل. عدانک الملطان حد کارد کارنے و עבא הכלל בבכמה ככן בבכהרא. מאא דין דאל אלמא הינא מעכה אלים אכלי במק כביא Lundy. Focust I board Fockery. Oacondy ראותה. הכנוחא כה בבוכהיא בלהם בלילבא הרבן מוא צו לבל בהרא האלק מוכחוא. המבוא 10 حسام المعدندل وهذر لمعاند ودعدك المانعدك האלנחב להחש בבקשחה מבשהא וחשוץ מוכץ on furty of our by the last معتصم المحصوب مصحله: وحدثهم وهرام حتر سه الم لم لم د الم لمدوسكا. 15 ים אנים ושא אבמשי וכשא איבין מיש ביי عفلم ههه حتر معذبك . وحدين عقسه الا المودورة רמה, למחש כעד ובחלא הבמכלא. האולא לבלמחש עבוֹמת, המירא: נמרוא אולריבים באוליםוא wish. roley with Laies: radaug La 02 Lewy per street . ecrypant per ولك ماد حدد: كاحد كالم والم دسم لمرسلم ودونها والمحد محدد معدد المحدث ودوله لحدملات محانك المعسم: ودسم مة و المستعدد من المستعدد من المستعدد רחזי כל האא נחינוץ אדיכא נכדוף באינהא ליוהא הצלים אא. בד לבלבהק מצוין: איף היחווא مددونم هوه لعلم وحدي، ولي مدهوسم هوه " Corps Cowyxxxxy Co

¹ A om. — ² S om.

بعم بعهم درمادبه علامه المعتم المعتم المقتم المقتم المقتم المالم المالم

בקביא הן אולעה, בהימנא: הבולבה מה הנהנע דבו ולות האלא הכלעהא למעא מואי הבה תהלבלע כהלעוש כהכינוחלם הכצעשא. כנש הן. 15 كاللم على لكاتاكا. هديم وحول الله على: אכשי מח ל בחשוא נאבואי ובלד ובוא נחתם : صمالمه الامصعالا الالابارية المحتسلة عد الدرية KONJKI KJK. JKL IN KJABA KJI YK ٥٥ محلكة حدديك كالماسم . مكالم وبا أو المادهك بهوس ا دونهم وحلحه، دعله دونه מהכשלא. האלא אבשא. נמידא הכרלמן: כיושא הנחידא וכצמא. כיול מלא ומצמבת. בינלח האוס הצא הן. מבשל יודים משודא המיםא 50 لحمدسوسك. كافخة كمنة المصرد المام على مدام הכלכנא. מבוא בולב להכנא כהמא. ומוכנול אוממים, לבשבחרוא כל אבר בער ברבניםל ניבים בארואוא

¹ S om. Expectares 3 κροσ. — 2 Λ κίσου. — 3 Λ om. —

MENN: No feet coly ithus cross. ochy

who: say ican care say cares

cheirs, se feet with the color

cheirs, se feet with the color

cheirs, se feet with the color

cist als. co, is set feet surs ches

recost. osh o, is say sich show and che

recost. och, is to char section och sho ui car.

retes is say section och sho ui car.

retes is say section och sho and color

retes is say section och show and color

retes is say say och color

show: foch color say acto is say uirs;

acts och soch color say acto is shown.

show show is color soch shows

och color section och shows

och color say color shows

och color section color section color shows

och color section color section color shows

och color section color sectio

بع والمرابع المرابع ا

AND FORED SICE . SECTO EXX SIGNIO CELESS. 05

SOLIT ECTEDA SEC. OSOLIS EULLES LOU.

SOLO: OSOLIS EULES COSS. OSOLIS

ECLEDIS EUL.

SOLO: OSOLIS EULES COSS. OSOLIS

ECLEDIS EULES EULES COUL. ECELO

OSOLIS EULES EULES COUL.

ELSOLIS EULES EULES ECLES ELLES

SARCES. OLS CESCES SECENDAS: CELL ELS

SELES SIGNI, OMD: ECLES FOLOS EULES

SELES SIGNI, OMD: ECLES EULES

CELO: ELS SILL LELG: CELL ECUC EOCH

CEUDI. ELS SILL LELG: CELL EULE

CEUDI. ELS SILL EULE

CEUDI. EL SILL EULE

CEUDIL EL SILL EULE

CEUDI. EL

¹ S om. — ² S om. — ³ S om.

حده دوردد دسام ملمون بالماديم و مامديم و مام נושות אימוש בנכא נכבאכרא מטידע שיוחים ואומים המצא לבהאא הלבא אול לה. בה האמוא הנא .ml sout Kink Kuko .ml duk sons ל הנולניב כבן האולמה א חולפוֹא לח אימוֹא הכולוֹ מחראה. אלא ניוו כה בלחץ הכהלבנץ. חנונותה מאא בי בואא: חדיושם כן אחבונה. חבד כהלפודא ישושיא ישיא ישואי ארא בי אושישי באיםא כהלאאש בכניא. וובר אנאחח, וודולא לא 10 مسط مل عميله كا . در و م مامه مر مامه ما اوم والمحدة دسم حمدهمه مهمده مدم مرا הצונים אל בבי למן: חבל כבות אולעווה בבצעוא. שבתי בבא לידשא מיים בנבאיוא בני לבין ניחניים KALIX KIRDO. KÄIN KIDI KALIX NO DO יני ובל ובערשא בעישא שלי וא נבאנברא: אלא כעביא ויכן נביא היהואי. הכלל מוא מלא دلمع محملات

محبر دردسی دورسی میر دوردی کارسی در دوروسی المرسون المرسون المرسی دوروسی دوروس

wang sifty ochery eight seems and

 $^{^{1}}$ S: Klama Kanifan ^{2} A Kima.

ONLY CHON, PER LA LAPLE WO WAY

LELEN OCAL LEREN HARCHY. OCALY LOCAL

LIEN OCALY. LELE WALLEY ECTER LOCALY

CLECKY CORRY HAPPEN. LECKHOW HOLE LEONY

LITTEN CORPY HAPPEN. LECKHOW HOLE LEONY

LITTEN CARLES CANDON LOCALY

LARD CHOLY CADENY

CHOOL LEONY WOOD CHENT

CHOOL HERON WID CHENT

CHENT WITH CHENTY

CH

is to the form of the others in the second of the cast of the case of the others and others and others and the others and the others and the others and the others are the carry of the others of the other other others of the other

may ry resol soin reten nison; changes, repersons resolved and solved and retend and retends the come of the series necessary and and solved an

 $^{^1}$ A: אונה מה ^{2} S K ^{3} S ic codd.; legendum puto: ^{2} S ^{2} S ^{3} S ic

معمدته دحن حسددعد مراء اصدهم الماد Kinta To gin so Knojo . good Koromo دستحدیم ساله . مهرم کسی وحدمان אלבע במיזם מם : מה אשת אבשא אים אל 5 حشر دبناني حش الهرجيلات المديدة הכצבעובוא. הכלוו בה שהבים הכי השבלם. ويعد دسله دورسه دوري بالم رحصم מחב חבשה במ במשרא: בלמן וכבונאא מוכנולא אצורכא. אוכיו וין ויכקבולץ לה לבוולא ١٥ دلدة ١٥ دل الالمام : ١٥ الالمام المعقب ١٥ حداله صده الاعدة وحديه حديه ملك Lower Jary Ching Cingy. Pr La rayert actions KJK. KLIDI KID KIDAN KIDAN KIDAN · Kimu ork Kinn Krants Karz jahafik ١٥٠ ١١٨ ١٥ ١٥٠ ١٥٠ ١٥٠ ١٥٠ ١٥٠ ١٥٠ ١٥٠ حقر المود وحمد من المديد حمد المومد معمر ادريم. قعد المونم مدله لتم مملك. מוֹח היש הצחר, מחרצא עדכצבא הבלבא כלוו. ותצוא כך וכצא. כה, וכועא כוכצא צועה. שי. כלנא החמנה הכצבעובוא כלוו. ההמחא دللك كالمنك الماد للامك والماد الملك חוביא הבת אין בובבא. הכצולכצא ולאכצוא لحة ولهم: وحدادا حداد مدام بدعم שליח ידל שובא בלב בלה בלא אוף והדש 32 האלמא בתבעבווכוא. אלא בתנולא. האיוא לווחד יולים מחו וכבים ושמי לבכחוא בכבאותאיי. Kary Kinus of Tr : Kinus Kyrary

¹ S. ברסת. — ² Sic codd.; lege: צ'יסת אמסט המסט (?). — ³ Codd. add. אינייטל. — ⁴ א ארגענגטל.

תשול . שליש האמלול ביולאצאיז הנשול : האוטאל cirby: Year Eleshir aucha. co rairo aly حلسم: سيدم مسخه الهمس ميددي لمحدي، دخ בין ובבבה בבשולה הכצעולו: חניבה החביל وعبريم فيمام معموم ومهرم في المرابع ومرابع הראבוא כבאולכרדי: טומים ומיביטוא בכרוארים בבלה שיניבו בשרבי רשיבים ואיזיות שדים وعدساله دبلندی صدب کا حدّله دنه معدمه אוץ. חבלל החבוא אמלכלת ולכבן: באואול מבם לים ששאי בום: האיוון בשיד בצייטם בוש הושיל באס משל האכם כאולא אנבא מלבנה : moharis on the Kl is Krino Kom والم محدد حديد والم محدد المان جع سلين سوره داع محمد المانعيم وهمامي. محبه بها مهربه حموبه به دموره دمور من الم מים אבואר בר בי נאואר שויאר על יצואל מים ינבאלבקים שוני בשינבוא בשינבוונים: שתים ליבין KLUK. KXINDI KOWING CONIKY COLK KOO באר משבימה ביכא בדכבים שאמכרים אלים בה בבולא. מבוא הלהכוא מוא דיכיו כמהגא 100 ביבונא בדשר בונכל אמנכאיי

יא המים הכאמים אמשאיי נהרץ פפה הבעה באלא הלמה אלה הלא אלי המתכמים לה להוא בלבהא עהיא: ההאלא לא מלך שו מוצאיי

כלל או האימוא שלואא האובעא ההיכאא האלשות בעור בארא הבנא בבי מה הבעה בארא לאמה א בהי בארא בער אלמה א בהי בארא בער האהי, בלרא בעורבאל מתך מהא. "האהמנה הראבערנוא! בעורבאל מתך

אום הכאבעובוא: 8 1

معمدسد نبعر نه ولعدله عمدته. محصدهه

בת ארביצאי בשטח רושקי ואשרב וצשוע ירשביא בונוסרוא הצעלא מעבעי אונבא מובא לחב אף לבאתי: כלך איכא ומחוג בולא. אנבוא الم نصم حلمعمل مرام الم حسن. حلل דין דבל מחדא אאלא אח אותם: מדוכן דאבה دنع حلتم: مد محدة مم لحمي بممنهم للمه Kiluk Keaner: somean Kinafi men 10 הנוחהוא השלינח, הכבי, כבחצא: העבל כצחו, צנולא: المناهم المعة عديم المحرام بفل مدامه האטלחת, ולאי, אעיי,: גל החביא בלעםא כנונאא. בר ברכא לפתראו: בל החבוא הפוס וכתחשא 15 אלפ. מוח דין דוכן אדוכן בדוכא לגבחאא. חבולאדי, אווי, דאבל מחדאא. חרחכדא דכונכחם אארכי. Minos Kunia Kunuaxon nons Kusaba הכבכובוא. המחוצא ועד בצבא. מח ומוצ לחכוא לבשא הורכבא הנישא הנישא הערבאא הערבאא ٥٥ دهنم: ٥٠ معنه حتر سندل لحمدسديم دعيله. مهديم دديلم در ديس بليدم . ١٠٥٠٠٠ ובעשא: מח המשבשא. העורבאבא ובעשא: מחראה דכולא בד אלכנו כן ווויכבל. ומחדא אבלא . בחשלה השולה של יהולה העולה בל היהול בל החולה בל מו Khalor racher, racher rack הצרבא. מצא הן ולחב. במחראא מורא: בה List ara shing oftens. For shing حد کافره کمدناه حل مددنده الم دمسک، مصده

¹ A: Konk Klus. — 2 S om.

האולא לעדולא. מחראא כן עדולא כאיא. הכחלא המעכולא הכצעוא כביוו. ההגן כאווא. הולכן ومحل مس وحدلكا مصاحكا ومحله حدني محد ومحله יחוון כבאבלא. מחדיא ולולמות גל יאה. וודא: דכבעהא דרבא מה כבן עלהאי האעדיאא: דלא ז Kity KlK. Khilus Kilon Lac List عمره ومرس در مرام الفاح مدين فو درسوله على KI: Khimsh KI: 1Knon, KI: Kwagn Kiun בכי ברבע בכי וכנושא. מו רבשת ליאת האדק באנשאו כאדוא הין הכצעוא כבלצם עלא דצמו: 10 در دیمالهد محل احصاله و معسم در المادر מרכניא. אולעדין כן כנחלא הח וכללה אולבמי ואן. אומולכו כבן שלוא האכמול שלאלה חבר حسمه دحربه عدانه حداده: حراكم نعم בסובא: חבסחרא ארוא. דבר שינים כיאח דכלת: 15 חקשמנט גשילח לש הדי שוד שוני גששון צומו אלי עוובץ. המחשן ובוא כנד לין דאעבן. דלמ של אב מדבינו למ דעלבן: הצהימנת דבגבדא עה, לץ בתבנם מנאא: מתנינא ינכל מלדא טנכינא יישרא ل: ٥١٥ ملمع د تعدل المحدده المحدده חליחעא המחדאא. אחבעא האימיא לעלבת, אעוען תום : וערשאי הושאבשלי היש היו הואשלי היו דלבתהא מעוחד. בה אישי וולן אולבולאן. דימו מבי באון לדעבהה, בנוק דינא אוכבון יי

אלב נבאנביא ווצראאיי

* Kypyx Kisks 309

مدسط رحوس به بود مراح مد مراح مديم مدوم المراكب به المراكب به المراكب المراكب

25

¹ S. Kam. — 2 S Khazz.

orxicy. Oct cexcely houseness restron thou دن: مدمسه احدن اله، صدر حبله عد ليحده وردني . ولمن عدد كا فنه لم عددله. בי נכוווא ובלמין ובינכא למאא אמאנכא: נכילל 6 any Eviany Levin, vixa verula. verlico תנא. אבלבן וימצא כל ניוען מוכוביווואמי: מצעל per on Kliko. Kontk dal odojaro Kro خلكم احمده لمه عندك حداسه كالمن スタのルコンシ ダイアンタアスノ グレンタス スタウィアン・スタグラン ים ברים אצלהי אולים מאא הכנותן אולגן האצלכצי. מוכץ לפוק מוכעאו יחשלויו בחוא חמקלא הכללא ואה כן שחרוא. אבוכן ואכלו מאא כברבינוחלות. שלה הן: הכבחלא כביוו. חבוק שלהלמ [Karax] where a creinge [xoray] בר בתרולות . מאק הן: חבוא. אולי מאאי וחמוץ المحديد والمحدد مع بالمجاد المعالم المعالمات eris ochoaly rules oney als Law ecfloco xxper. on exx oxx caplfor FCF for cexhally policies. onto wound eccounty ور صفع ، ملشه بمعملة , حصده مصرية بعضع : ملسك اند سعلم، حشر العجد حم احمال سالم: المما ily Laich of Lacyi. ocain Anuly KAUD KIIJD KIDLDI KARDERI KLEGIODI עבלים . היוה, מאא כצעוא כחולם כאיוא. נעהא وه درونح درحدی محمدرسی ا

FRY LORD GATE TO ANY OF LAND OURLY.

מדכן אכין: דבכדא כמלץ דבוליםולא כציא.

¹ A om. - 2 S sandres. - 3 A Kins. 7.

وحقاله وحلقه: وحدويه وحدد مسلم אשלהים. פא מאא בתרה הכין. ההעון אאמל בת מבתרוחות בלל העצא לבימא מוק עולוא אין אין אין באבראי אולינאי איניאי איניאי איניאי איניאין אייייאין אייייאין אייייאין لمجرد حلمك بمرئم سلام محمد كالمعدلة בגבוא מאמוא. בתו האתל תוכונוה ובתרא. מצא כן נונים אנוסח, בכבות המענים. צוא לבתרא המבותה מחא. לא הין מבולד. לא מצי معدمة معدم والمعدم والمعرب معلا مرا מח דולם אולחם, מחא. דמח בנכא אונבא אבבד 10 וא ביושא המחוא בתר. איא לבתרה בוביא: הושב לבתרא הכיחוא. איא לבתרא הלום התבכיו. كالله معكم ولخدة عديه وحديد ومعكار دفعه ملمه لحذ . مد کسه مل سه سه مدسم مه مدم 15 KOUKI ODX. FOLLON FOLLON FALLEN LYLON THINKS crown: teny ctenus: wer exercin لكلمك دستهكا. ولمه وقفد عل صدورك وسدتها. الفعم ورم لحدة محم عمة علم. وحد حجده وحذكم rity: He conto orangoto Hear. naneroto لدة حي محمة علم معمة. بقع در مسر معمد: ١٥٥ riften leix exera veryga varega. opyg החבולא הומוצחולה מצוא. מצוא מנחוא: המנואא ובטומש בר ביחודי ברישה יצונה בדר ניסבוא הישויך בכביבוא באףא: אולוים: ברדייםא באלף כבי לבלהא ירמבא יבובניםאי ומביבים 25 פינאא. אחדיא הכנותן באנשלא לעתה. מאא הין LA xvix and. recently thanky then: הרמנות שוהלא. הכתהב כה בפנות בלחק יצבו אנאיז אינים בינוו. שבביל הלוא מאאי בלולא האכי לבבי . אוא שנוטוא הכנף אולבבי

¹ Sic codd.

حداثميك الحلمر علسكا: للسلام مدادسالك كالمكا وللمحم مهاوم عدم ومعددادا وزم عدم صمحة بن ندي عب المعكد وعمد לוכנא מוא. אנבי וים כני . ונכות וכן מוא و مهن حے حسک موں، مامود قمالم محدد، دیمے سے עי אם כלאבא כן אכנא ושבובה לבו כן KJA KALA LARO, WIG. CLELY ELK سلامل کا نجم دسدد. کاک کرد کر کماله کم كمنك وحل عنة لك وبعد عده حدة . دهما لكم المدل ١٥ لسلم وحصيب بعمر ويماينه وحصوم بالماء סושובת אוללשובה. לא לעבי בנוחם. האומים وله سسحكمان لك المهل حصدية مريمان المدينكمان כבילף בים. יחידו בין לבף חבבהא: איף ماز مر دن دول. میسه ولی محصلول ساله: בשב בל נחמדא חמנין אועל. הלא הלא ניבולא best. boose in our chosen theres inser, ישוני יל ישור שבי אל ישוני על ישוני by orticeror works experience in هعقع ن

EXY FRENKES CIN CORT FUNDA LEST SOLL SELLA COLOR SOLL SELLA COLOR SOLL NOTA SOLLA COLOR SOLLA SOLLA SOLLA COLOR SOLLA SOLLA COLOR SOLLA COLOR SOLLA COLOR SOLLA COLOR SOLLA COLOR SOLLA COLOR SOLLA SOLLA COLOR SO

בלל דין דבנדה המען אאהכל, המאא כאנעא בנהי ביים א המהאא: המה ידב המוא ובי:
באואול פעהא במוא בגבדא. אדא לביא. אבעד
דין הלכאוא דפעהאלא. כמי, דכאעא בלעא

1 S sic; A אייייס. Corruptus locus, ut in marg. A indicatur, ubi legitur : אביס מה איניסם. Conicio, ex I (III) Reg., xii, 32, ita restituendum: איייסיס (איייסיס באר) איייסיס (איייס באר) איייס (איייס באר) אייס (איייס באר) איייס (אייס באר) איייס (איייס באר) איייס (איייס באר) אייס (איייס באר) אייס (אייס באר) אייס (אייס באר) אייס (אייס באר) אייס (אייס באר) אי

حة لك محلاصم: سة له ألى محصم ولك فقة علمم ساعدهد العم لدة عنم لكمهالي . دو لمديم CIDK JK KJK. KIN Dei KJ DOLLAK Lencis natus. et centin rehonelds דיןלהולא מווא שולדילו. בד לא כבלכעע דעליוחלא ל דיבן חלשלא: בקניא כך בקייחלא. האהא שחבינא محده, دعفة دم عنه الم لك مه عد لم دمدولم לושתבן ישונה במשחש ישונו גלול ישאתן אבנה וכן בלפש: מאא בובגל לא כאונון ים אנבוא . אישה אישמיא בתיא. אירוא 10 ארדיא אילים אי אולא כצעולה וכוא ישושה וכוא האאי החובים . and you knuss in Kison what is Klik בשני אלא משל בדצבים ענידבי שטא בחייבוא הנחחר. יחכוליאי לבכא הכבש באהעלא שליאאי. 15 Lun guy hijury Khry to run Kjik huu העתר מנתה המצא בהבעל נהיהון לא מערא. הבאוא הכצעות לא אולפריצ. הכין בברא COMP KOO KI KIK. JUNE KI KANNE שחבינא: האבן כן עד כבוק כהל לכון: עד נעא בינון. אלא אול כנומון וכנווון אודא השובדינא יס anthory own Khin Klo. KKita Kin مصلا . لالاتام لاصابه ابلاء عم لاتصاع عمه وحسام واعدام مرويع حدوله ودوم ودوحه حده به المدمول مدحدم حدم به مدمول درن حدم به د: 25 209 and hoke own kyon kyni gow ky لمل : المحمد المحترف الم المام المرتب المامين בביוף דעניא אנכיוני ווף לרא ברוף ארשאי אלא מיובא יטוניה שאטיאלב אייף וחיני יטוניה כל buchen ectemy: every oriend experted.

¹ A Khi⊃a. — 2 A om.

Tein, ecain lein och finn, echon Ely ne sein enen sech lecen eci, ecxole es ain shakh; eco cion arxy ne lein sech arxy ne lein sech care ounds leed lein sech etoch enen enen echon etoch enen echin.

יצא האבעא הכאכיא ערביאייי לבא לבנא ברביא פונק אנה אול ברביא פונק אנה אול הלביייי ולך מין לה האול הלביייי

any soften axy bir tilony execty. us יח ידרו בשנא אשבול בל הדו יותו הבתבות השעון. מבוא האף מחוצא עד המום בו הכצעא: הכנוא הן הכצעא: הכנולא لانعما حميم دهيم دديم عده دورم ער אלא מאא כלא. ווֹם דין דמוא אחלא. צאחש תסיאד תחושם מצשאיג ששי במדישה הימאי معةد لمع سة الماء د كازعه وحل يدد مهذوب و کال کانه دیر معذب دید در معدد در معدد در معدد در معذب در معدد در معد در معد در معد در معدد د מחול כבגבהולה השעון. חודם דאחעלעת מאא centy exery main. whe his or courty مذبع لمه. دوسر الاحداث المدام ماه بعدام عذب la. oly apaix cais: aft rais rock قع محديك كالمهمر. حيا حديك دب: ليلهممر دورية wants Kinka pilo. pilo 3 Klk Kink דכבולים ולא וביחתר אמתכרנ: אך יחידה מוםירי ומכל Khin Kink Klk. Kulko Lalfok Kish . Controm Ken woogk gran Ky 222 Coin

¹ A om. — 2 A Kusaha. — 3 S add. 上.

השני בעה מחלים הכבמא. הלמש במוא מהכך מושא: ובלתם רשבי מחא כמאא כאבצאא אלב מחא למץ. דמאק כלה ביחוחלא מדכנולא: המת האולנות מהת פוצה. הכצוץ אחוש אוניא: علاقاله المحمدة عدم في المراهم المناهب: و מללא וכחבוא וכבביון. ושובן כחובא: כלל uxx Frafix reneix. rais cies LL colored: econo certery ocatry יאנביא היכא ושל מוצא אאמוכה כן מללא. المنحب الماد: معلمه احتد معامل مع مادم الم הכקום. אווא הכתנוא: מבבוולא הבעבא. Kalk ral 2 Kimar Kinal : Kin Kulk Kind : Kineffor , we info Krasl המצבעובוא היבהמא המהמובן לה. מולא האוטלות : וועלם האלמא האולכלת כצבוא. כנוא ל. דין כולד מלץ. כעתא מחדאא דכבאואי ביחוחולא وحمالهم وحديم لسامعه سهسيس ودح مهدا KI, in Khrink Kharais pisok KI. KIL כנולים מצא כאווא. כבלר וישק כנולא מנכולא מלוואי ומא כליבה כאוא: ואף אוליב ים ועמא כן כלאבא כעא השלה, הכביא כן באצא. רטשאירן אנשקאי ישריחין עחדשי עשיידשי שבי מוא ולוכדולא. כשכאא וכשוק אלבא: יוצאתל שוצא אומם. ישטא צצמש היון אבטיו בחבול במוא כי אמים. הכלא אר מצוא פלשה פים המחרא. המנץ הצלים ולא יכלו בפוכנולא. دبغم مع معسم دحمنم: دحلهم دعمهمدل באלישוא ושים בבישא וכותיואא: ונא יוחא

¹ A om. — 2 A om. — 3 Sic codd.; lege ممكس (؟). — 4 S

نعک تعلی الدیک کا تحکی الدیک کا الدیک

حمله لحديه ١٠٠٠ יצומש אתן איניבה ושיבא האה אשוא: حسم صحب لعمديس منحم صمانهم. کمیم کانتک احذره دلیدهمهم . دو کین ۱۰ مامعدد ביים דאושע בלשחש: בחשוב אמשלא וליבש علسه من دلم معددهم حلحمر ماء مصل יהואא: כמי, ולא אאמכלות כלביוים בהמכולא. حضر ويدهد على المدور المراجع المحادة المدهدة soors and ships and a change ٥٥ دوديم دموديم لعدده دسمس محمسك دلياني. תנא הן. בה לבך תרולו אבען בתנהא: מוהין באלען لحمله حديم. دخر بهاله نعده دير محديم מהכשל: חתין כולובן בלה לאוצא הכהלבוא. معلم دم لحمد الاعتمام دود ويه هم בי בקים. בר דין באלים: מואי מומבין כמדיא מדק מרכווא האולסח, בחומשא. בר דין מחאא בדבעל : الاستام عدم الساله محماله: الالعمام الماع כצוץ אולא. האולחת, שוחא האולש, לבתחצא בל لمهنئ مصسر محمد معمد المدسام المدهدة

¹ A KLDER.

דמושאה . שוישל הנחול אבימק . חלונושלא במואו מאא דין בעיוהאי בברי האאלפבלתי אלא w, Leik ald. arank akisag. man ank Lung, Lung. chica ahora . now Lalo 3 באורא אלא וחצבא: וצחה אחחוא וככחלבוא: cut in Lung abixa. cxundy: Lent ودولود عسم موه حقام المحرفي : الحرام كالمحدم רכצעו. בתרא: כה, דעלה כינצא תבתר החא سر: لطم لمعدم ا دعده دشم. ملم مدر. ١٥ نتهلا لاعدم ولالماسدعه لاعدم Ecquis Kous Kl KlK: uxsolso pxidson An ecesy. Her in cerpisal of verperan: ים אבא היו אנים אל החוא בא היי אבת היי وبالمركبة المحديد والمارك المركبة والمركبة fremy expressed aniccoust carpets: Alx IX יא באוכלא בבי אנה . מילא דין בעבדא حصر فهر أدحنده دعم الملماملك كال المله احتم מבוכר. מנוחא לאוכא: חלוכי לשנחיחולא בעברא. والانماء الاتعا مهلا الاساء فاساء بف : بء الاصاماس חיולב כבאב על עד עד כנומח . אף עחולכא בוא فتروفه حدد . مد محد کم له له مدهد کا دلمه محدنهم. محلك هل مع سب مناع نغم محفس محددة محسلمر. ولم المجن لحلمه و رحستم وعدا: در الما مراهام والمال الماء : الماء عدماء الماء אלא כבל וכוא עד מדים מצלע מיםא יוייואי. כובן מולבואי וכוכן פוספוא וכמואי וכוכן בתרא וכניאו. כוחף וין בתרא וכוחוא. אלא

مبه الاسمة الكا سنة الكاء مسكاء الكاهب עבשיחולא. הכצעא לחול נחודין: הכן נבכחשא للحريم عدد. وكالم ما لا عدده : ولا عدد سديولوي، درسه برسي حمر بيدي: درمحد بي منه ל מחדשא משמבלא בעבדה החוון. די בעל לבשוא הכלפהא כן מוצו: האף כלפהאץ מחח בנה mlu Kli 000 plokes Kl KlK: Kusi المالم ، والمحتم ورد مالم: وسرد لومهم حلمصلک مسالک، مکامانک دور حزر کنک با لینه ו שביא דינק ביש אכבה: לול צערעא דינק ביש אולא בהיום: הכשא הלא כיוש כן עבמשא הלתחו מבוא יחוון בד לנהדין מבסגא: מחלוכת כיד דחוא Kuns uis Kli. Kuns hasa Khadeli ינבדבו: נבחים נבצחים א נידף בינים א איניםיי 15 محتوبه دحمه المحالية المحالية المرابعة المراب מים הכבמבד לשהד. בה כבצעא מים פהצמ: הכשאא האב אלהכיול כנו בלעםלא: אלא כמוק היכ حين مالمور وحلس ملم حديم عل عديد، : ainki Kalafa posiski Kalaf Kisik مرمصاه لا معدم المامة مرام المامه الم בנהת, אלא בה מציץ כהחבוא הלתח. המצבע علمه مر ملم معقع لحمده دينه لعدنهم. محدة لمور مرسع. هذه الم حر حدد مراب אשא אבבותה האבומק כמבולו הימשב לצמ 25 לברוא במלץ דוברושאי. חבבדין בבבדה דיחונן. המהין מצולובלון בעובהה הכני . החלון אוניי להצמא הבנתרא אוכנא. מנה הן והצתא הכבישה אל העבדה העהל מוא הכבין למח האבימק. בישה כש האמים חכש הנחעש: אלה האצ מצעוא כו החנה כו אכומסך אנלחחה. האם מה יא בי את היא המוא וב אות אם אות זם אות

בכנכון: אבמא ואקי אאנא נכנא. אוכנא החבוא הכלעות כן מוצא מלש אנה . החבוא العدة, حالمصالح، المسائل المواجدة، المحافر المحافر דעדולא דבעד שושן. הדחבות דבבבאעא. דהצבא מינכיא: מים ואוליאם כמ ליברא אבימת בשל المالم. وحدراء عال والمعدد من المالا صلانعم . مه حسم احم العم المع مداديم المتحدي دويل حييس . وهدي دمعدي عنه لنهه دسه المحاد ودسته بحده المحدد وله ماله للم 10 Klk, man Fire mark Kla. Kontra ohu pla حمداله معدسه له المحديد في المال حدا אמהים חבנהמ, מכלבא. במרא ובנוורין: במרום הייחוד רציבה ורישאי ותיאבא אוויא: דבבים וכבי האשלחת, אחמבלא כיוחוא המחרא ورواك والمعدم مودهم والم حدوله دولونعم وا כנה המיוא: המבוא כהלבוא הלהול אכיומק הלא אברא ניוענים א שטאי ישימר לארשא כערשא בערשא tuns. oxhuxent to true. cxundx roocx ואאמלים ביושא אי אד אים יאבישטי אאיטלי יהם מבובהא כהלבצל מחא עלף בכאי. המהדכוא דונין 🕫 ווק מבור מחא. דעושא עמא במא. דכנלא המוצא לאל בישח משב לעצשל שאל לציותם معبداء: دو مراحهم فعل مسلم ومه الإيلامهم ويهومه و د معدد المحمد المحمد المعدد المعمد cxux.cio, 17x xpracy /cripy cropray. תם שלם ולציום הלו הושלם הלא בה בלי حدامعندم مهمه حقابه لهم فر درامحسي : عددمه Landy orenz expare was ullinos Know

وروائع والموري يضر المراجعة الم دورات الم المراجعة المرا

ל יצא הערבאל הכארביא ערביציאיי הכבונה הכצונה בה כך עדא מינא ויצ הבעו הכצונה הכצונה הכצונה הכצונה בנה אובר וכנולא האוכב וכנולא האומה הכצונא הכמינא הכמינא מה אובר וכנולא האובר הבביא החול כל מיא הבביא הבביא החול כל כל מיא הבביא הבביא החול כל כל היא מוניא בבר בביא המולא בל כנולא בביא וכל כל כל היא מוניא בל כנולא מוניא מוניא בעול לביא מונים הוליאבים כן מיואיי.

11 מחא בעלא היחנא מהנא אולהכים. אלא עה מח אנמא מה המהא בעך כהא בעהעהול בעמי: המאא באלנולטהל מנחכהמי, בד עה, כבולנמלא להפמא העדולא. כיה, הבד אנמא אנולחמי, כיום א העד מח: אולעה, הכבבד אל יחנא המהגא. הלה בד כבבדא

ود لحن حرب رحسه المحلم مدلان و المحالم الماد معدم الماد الم

ور مراب الله مراب الله ومروره، من مرسام: ولي مراب مراب مر مدنه المراب مراب المراب ال

¹ Λ κλχη. — 2 Λ ηση. — 3 Λ om.

with. old coft unle warm usle four. wood while: Lead raix rely. His roux שביו האשמי שיקא גיח אשנים החדעי יש היח בות: בר אולחת, אבוא חבר אולחת, בלאי חבר S motor, Kinis Klk. Kouls Kinil, moder הכוכן כהימעלא האשמלא. הכוכן כנו כביהחלא KIO MIXAU MID MI KILY LI KI LIBINI معلم مايدهم مسه: حدمه دهم المراهب city, acry when afrix: cxintex 10 دروهم حميم مردوم: ومرم الحدوم الاموم المادد: محله موجود سام لايم مديده حساله עבהמא. חבד דעובלת דלחל חקבחלת עדא תי: אלא פהמהא מצעעם מן הי להי. בה הן אולא المر لعمدلم بديله عدة علمه لحنه لملك . 15. מבוא הן כבל השלשא אכנואי. אוכיוא הן הבוכא ادیک و بدنانی کی دن در کار برای دونک מח דבלמח . אלא ולנושל אבלדוף בא אשלחת, חדבת בינא: ברכא לוכוא השב אכחת, מבוא אף וון. or min wind: young hang enouge, entry or משעבדים מחש. בד מלא דין אחלמת דבלמא השלה יודה לישה יבון י עשמה לש יודרי קבים ישטא בל אוקנואץ. ארא בראי ישטא קישות ובכחשא: דלאלא דולושול עבחשא אות עובן. מבא משא כנו מונא הי המחון בנוכחשא: דבה מים Kuni dan Kital pKa za .Khu Klodko وصوريح : بر وحد مريك مرور حريب على المرامة دعددلم ههه . أمدة دعسك همه دلقك : حلحهم כאכבען מחחו. חבלמן מלץ עדא מי דחוא שבוא.

¹ A om.

הבוד איזתם אבים אנבשת . האי אתה אביושי ולאס החשול אלא ישטקיא אידה טיש שדטי שאין KODLI KOD DII KDILK KITALO: HOD KILIK לצחל אחבבכחלות השביא. אלא מהא לבחל הבלנה :Kisa Kalus Cafu Carina Kana 5 כשוא ומנא מים וחבוא כבן בוים. חעשו ואת כבן יילישאי כל וכוא נבדער שטאי טאירוא נערנדי מים כב עלישא: כצבע הניבא לאען הכבנבה. ופש די של נחודא וריבובא והצים אייחונא היחנוא ١٥ احمد عدم مون له . بقط لحة حر حدله حدد ٢٠: حضر وحل مالوبه يقم معهد الحدمة العجم בנבלהמי: ומתין על אנה לבתרא. ואנמי ולא משל המצ המכיול אים מהכיול . איבוא מבבה מחא لابمل لايمتاء لايقت عاماء . وملاملا ني غضلا ما محمدته معنى لعمل دلمه: ١٥٥١ منحية لم حلمه العديم ، المدتع عادة هما: ورفع ويمام لم لاتلام حملاتيم: بلال لخم وليلا لم مك רשיבוף א שנא הרבי ניטרושא ביניבשא בחבוף אי والمحقم مراد: ولم الهلادم ومدعرا ملاية مي ٥٥ حكا ١٥١ لحم لحمادد. ولولش حلقكا حومه: ولم حاسد اله المهل مرسم مديم مصمح مد المع مرسم chemby cain, neti reain en xoix aly. מינין בילף לברלוא מוכניא באנמא. וכמובניא בשבה אלא השל בלים לא בע וויולולא כשבה قه هذه مطهم بدته مل کلسه و دمست مداندم מחוח. מוצא וצבתה: ולא מיותם מן מיוצא ומן OO KXINDI KUNII KLUU ILOO . BIIDEK KOOK המיא אם כנואן חבת ובואן כנח כלהכוא אב

 $^{^{1}}$ Λ awided. — ^{2} Legendum fortasse Kidera. — ^{3} Λ Kausa. — ^{4} Λ om.

EXTENDED THE SET SHED STORY OF ARTHOR OF THE SET STATES STATES OF THE

אכי מא הנפת במנא כאשבנכא נמהינא. 20 אברך האר מנון כך ונמא הכלאבא כילר מפא מסים ממט אורמי, אל ממא בל כמא כילר ימכת מביא ממא אורמי, אלא כיא מביא אורמי, אלא כיא אר כביל אורמי, אלא כיא אר כביל אורמי, אלא כיא אר כבילא נומיא האלנומי ואבי מסי האבע מסיא בורלא היארע, מרלא אאבנו נכיםא אלא באימא לכילא לבנימא לבעוי וורים לולא מהכנילא. ממא אלא במוא נמנון בה נומי מביל מורמיא מים. אלא אילין ולמכ אנגין: הנמנון מבילא היא מסיא למלא אילין ולמכ אנגין: הנמנון מבילא היא מסיא למלא אילין ולמכ אנגין: הנמנון מבילא היא מפנילא המא למ מכיל אולא מור כילי, הלנול ממא למ היא

¹ S 大克木. — 2 A om. — 3 A 大文 2013.

العنب المرام المدد والمتعديم ماحد KJK. _ am > 2 Kusi Khain Kuxsuxs KOM ik, prom Kagal. Kom Kijix Kl celon, ancion, reliands, and KLUOTI KOSLAN KALONAN LA TOO KOSKA 5 בו הנתח לנתניא מוכוים. ומנתח לאאו. محسه دعده دحسه در باب دعدده در Kaus Kim I Jon . Com Kasi Kkie مان المر المان المرابع المراب 10 بهدهم ومعدقه حداله من مهنم والمتحريم دعدتر لکانه ، مهنم آددتا و دعدتر دلتا יצשאג אומש צילם משלי צייצם .בש מיצים الم عالمسحال عذبه احديث العمام حلقه محشكاء الله ماد بهدام ومفلم محدثه المالهدور 15 مة ويم الم لحدكم معمديم. ١٥مديم كالله مة لمه مست م موست مد درمه و المحسب مندم. חבינושמחלא הכנות לצחל מנוונא הבהלא מקבולא. Aly Himry cerry airey Let cera. Leok صدف المنحم مده لعل حرم ده العدم كالمحكم. 20 محدم دبيام معدم: وهدوس صنحب ١٥٥٥ ليد دس. مخن برلیدم عفل له سه دم دعددعدم وجروره ورود كرورد ورور في معم ودورد مدحمس حصدهای مهرخه دیملسه صنحم لم که בסוֹשוא בעבא השבלא. עו, הן: האבעא השוח 25 למה אלשא הין החבול ככחאא אולחמת, הגהבעל כגמי Checky you for cerey. with a contra הצעות כן שבלא. בנחורון בברה הנחונן.

¹ A praemittit: איניאט איניאליז איני, sine interrogatione consueta. — 2 A איזי. — 3 S: איני איניאליז. — 4 A איניאליז.

how with: formy were xvista when I have Kalis. Killiak ist isk. such ohl لهله معاملا محلف سهمه. محله مهلانم دسة، יטורים. מבנא חוצמן אילון דכמיבלא לעולמ דיחען صهدور ورفع المركم ويمام المام عدد والمسلم و האלמא אאבע נחוש למבבה מהק הבבה. הנפם حدده حماله: دومه مس حدة دم الم الم الم רושבונולא כיולא מחא לעכא. מוק אלא נהכגן השבהא הארי רבתי אישי שיוט ביל הדבא טישים נים שוא דענא: נאוףכל יחוד מים בני וים ערבא יועא. המה השלא הכה אמלכו. העול וכן מיש : איזא שרשם אינישא דושה אים ארשים בים כוכאא: ניבו מרשבי שטא יחודי: רדי שטא למווא יבוניםוא וכבברא שוא וציוניםן. וכבי ול בש של : השיוחד הישט אים וידש המיוח אפאין حلمتما كا غلم مرامة مرامة لالمعامد לחוון הבתרוא אתי מין. המבוא בקביא מצולא במוא איף יחוון בתרא. חבותבא ולוא שוכניא בל בנכוניא: באולנים, ליודשא בניבונם בנכחשא. אב דין כבלל אבל דבוכא. אנחחח, סב ארא בש רוחביבישור בין אירי אוש אשר 大いとりとし、大の大な大いりし、大: ころしてしかっ المستنك كاخذ لية حة صينك، حة كي حددال lucin: Axlack lexy Let waring. He fit مه نع منه : الاءم حمر حدة الام الاعتماد المعنمة وحدوم لحمي المعمل مملقه مدام دلمعد ماسا ما مان مان مان دوره علسك مديم المسرد. وحدده لعددهم معربانه لهم عددهم "KJIZA KDX aima . KÄLJA

¹ A om. — 2 A 2220.

אין ווא האול לנ, בל מהאא. נפת אמני:

באשבימא נהמינואי. מנה הן: כנה ווא האולעה,

המשיע מסא להול מהגאא. כימאא הכתביא מבלבוהולא

מבן באמניה: להפשא הולין אמיא מהלביא שני

מסף בלהמ כמציונואי. עד כימאא העריא מלפיכן

מבן אף במואי כימאא הכתביא ולוא בלנוח.

מומילא במואי כימאא הכניא הבלנולא מלין הן מצימא לביל המניל בהולא בהולוו.

מו המסף אעניה, ההכיא הלול המבאנל אנלוו.

מו המסף אעניה, ההכיא הלולוגמין הנולשהש. אב לנו

حد دم حددنده محمده معده حلية. محده محمده دمره محده مختل حماهده وحدم وحده ومادده ومدمه وحده ومادده ومدمه ومدمه ومدم وماده وماده ومدمه محمده محمده محمده محمده محمده وماده وما

כלפלע סובא האולחח, אכנאי הולסין כן חיבלא

¹ Sic codd.; add. → (?).

on of for Kontky. Kindan Kok Donioki برنع معضم حدم بردهم: مارك حمر حدنه Man Kan Kiish ak Kisma man iksikli Acing Andron. 1-4600 xcm, oxighteras לבתוא אלתא היש לא היש לה מעודת הבולכים 5 אנכחיותות ולוא בלנתות מונכנדאו נכלו דין בדוכא الوالمالاء احتاء عدامه عالم الماليا אלמא על כניאא האנכלי איטינים ורטוף אבינשל. cr hi suffer science. sayour it is درية مر مده تعدمه . أمكاله للم ومنعده و وحدة ما ינטאאי יורכוא בעניתרא יולא שייא בתיכאבאי בלל העורבאבא אחי, בלבא איניםשים. לא אכיו יכחונבאבא: אלא כש ישבי כש בלבא וכוא KIL HE HOCK KNOW CELLONG THEY المالك، حة كمنة المحمل لعتما وحم كاور حددكم 15 brown. ory coxx with Land Land. Elfort suit Jupany whit want to chir afort. The fire המדעא הכהלמין כן הי, אבתרבולא: בל החביא האכימת התלהולם ברבין כאחינולא. אלא כנא. در در در در در معسم مهام معدد الله م ماواته رحمته ومسحمة وبدعها وحاويه حد منحب دالاسم حتدمهم الملاء وم محدة carconpy: early two croins ecotin הכחנינות ב בארשאי ישבוא אכונשל בי יהם משל ביום אכחמי: חבפה בפתבהא האכחמי חמימשם בי كالما وعدة عديم وكازعا والمام حمر لهذم معتمد علم المهدم المع الهذب KLILAR LL MITHER OLL CALLAN ・スピスリ スピス スラレ さご スレろこ ・ りころえ ろけっ

¹ S ~ih~1. — 2 S om. — 3 S om.

محلم لحکاله هی محمد الم درد حدود حداله از.

همد مل المحدوم لعدد حدود حداله هی مدیم المده المده

نعم دورن الاتمان المحتم المحتم المحتم المحتم المحتم المورن المحتم المورن المحتم المحت

مرال دم دوراهم المعتدده المدل المدلك هديده ويم المدرور المدرو

¹ A حصب . — 2 S جمعت . — 3 Sic codd.; lege : حصب (?). — 4 S add. حمد . — 5 Vide infra.

icay, er yw mly rapa cran con cochy contain expers, oer cy for aired wond come country remity untry ofter tempored. He texmin theread yelow, satar h: oace the texmin theread yelow, ofter h: oace the onered: oxora h untry ofter ones the contains and and and are the contains and alecay.

אלע נבאנהא נכירא בי

ייעיאיאיי אישיאיי שישיאיי

¹ Sequuntur hic in A ea, quae initio tract. V habentur in S; vide not. seq. — ² Haec in A ad finem tract. IV posita sunt, additis sequentibus : אלמך כאיכיא האלביא. האלביא האבער

Anylow. omen Let lith wany: Let cay אויאלת מירואי ביא נים ישבי ארבא רחנינא Land, was Kirk Kenamer. Kal mls האונלנות . חווד עד לעבדה בד אבעהא מחוץ בהוא המצמא ועמא. געמא המכנן: האצולינה עווארא פליואי ישטיף דוף בדים הצא: בניטחוא مدورة تك، ملحر لعل ذيم مدورد لك، ولك ذرك والماديع دين دين المراس داريم الموسى المراس שאינאוא באווא ינראא נאווא באואאי יו בכן מצאחהלפ. איבוא המיבא בת בון מייא: מבוא חלכבן בחלון דילן כבאחחלב. חמח דיאא חעוץ لم يمعدي، مدة حل بمعلاجة لحني، مهم حني Dr ow Kirmon Carak KT/gra wgurika حللا دوسا، صدر عليه سه سمعدك منب. 10 och zaix cuxhx rhand outy. ochcia KIK. Kinsex refor recording 1 Kot] עייטולא האלבא כיוטוא המחוצאי. חבת מלא כבואי. عرضه بعلم العدم العدم العدم العدم المعمالة كالمخاب المدائم كالحذام لذة ، مك ملحكم ٥٠ كردنى: كالمعمالة كارت، دمة دمة ممالية کاردنی: عمر دونم دسم اعندی لمل عدنی. חכבים חתבשבים גל מצייות האנתח הצלמא שכים: לשושא הכצעוא אולים, ישובא בשוחל יבשיות בלצוחלם לחול כדים, ולכבן הין כבלצוחלא ההינאי ים כשונו: עובא וכן נכנוא ועולא וכן שבראא. مسلم مراع : بها محديد لايمار لامه معدمه العادمة دسك ويماده ويماده المعادم المحام المعام الم sici la recets rock cours. och aly Kinker Kerker in home "Law

¹ A om. — ² Deest in S. — ³ Deest in S.

is the replace in the server of the comments of the comments of the server of the serv

 $^{^1}$ S : ממפק מחבבא ... מאפק פון ... ^{2} A om. — ^{3} S אבערא.

العلم الحديم والمعديم العنم المعنى الحديم وسيم للم بمخذ ومعديم عدم بماله المالي العدم حداد بمادة الماد الما

ייא בדעבא עואבט איבאט ציבויע <u>י</u> בי בין אוילוש בערבא וכבאהא מלעול בי זם לא מיבא מחלא. אלא מרבינחלא הכל בביא. مدة مددنسهم مع المحديم: سلط دومه حمر Kon. Khowa Kholison in Ito Kaklo 10 אמני ל אוכא מוא מן על. בה הין וואא מלוויגן المام : بريم المام ملا مريم ، بهتا : المعامر ملا jien of riph. apina and affect. or משא ל שני בלול ואיביו. מאא היינבא بنجمه و دهر دور دور کا محالم کافلد Kyraxy oper very very obox 0000 12 FRELLE FLLX ANGLIO. 1600 FL CI UXX محمدها مدارس مر حد مر محند . محد حمد ا בבדינון דדילן מיח דילבאינה ומכחולא ולחב מביווען حم لك شلك بلعم حمح ، كال وم مديك وبحثكم רצע מוח . האשמין הצבהא הבשבין האבה אלו וחו المرام . حيل احد عدمه المان على على على المناه המבוא הי, בוליםא הפהק נכניםא היה הנכניםא بنزىل. دعددى وب بزب لدهدنا علىما دد המצא. המלך הכך מהק מצא. הבלנץ לצהונא בי העדולא בבינווחלא. לא ווּם מחלא העםילא בלעם לא היותם אשייחאם איזי אלא השמש איזים איין יושוא בשנוא נבנוו בחלהא בשנוא וכני חוחכביא הכביוו בכבהם המען. האחללות ב הכביוו בברה וכני. המתין ואולא עברו עון כבבלהה.

 $^{^{1}}$ Λ om. — ^{2} S om.

FINE YID CENTEINGE OFFE YID ILE BY OUR LONY, AND EPECH CHAN CHAN CHAN EN YEN ON EPECH CO CTO CTO PROPENS ON EACH CONTRY OF THE CON

بعب وحرب ومورس وروس المعدم ال

מוכן עו אכן . ושות כוובא כוולא כנוצם حدل ١٥٧٠ کے لحة صنحب حمادی می له. مما מהונכא וצר אוראי שני בי שני בלרה ייבשרא منام ده دع دهند د به به به به به به مده rexues. oceaha naucha cefer. ocerus 11 באשמחלה כנול. באוצול שאות כהובא הכלבש حمالاً، متحمد الم حدة و والمسلم مركوسي: KLO. Lita Fiftens and Fermos. oly wice coich. ceft its exem treats. Als 02 airey the Fluon. ofthe Fround and and airey exem. war by hundy of peil דאל סולטין לישא אוא עולים וישאל ישאים مدمر بالمهر مهدد بمعدم بمجذ . معدوم منحم لك هسه. ١٠٠٠ كاجة. كالد كالماتم عنحم وه מהכנחתי: הוכה דכה כצומצים לאיםוח. מבוא ita Lasaxx: rxubino folox rioulx: המוכא לעוזר ונכלו במצבאחם. וכלל מוא للم هنجم حهزمه تحميمان

באר בומבשו במואול מדניא אולכשבם: מיצים رمصراح ععدمالاء رمانها لاسماء عاماء لانصع عف تسحی مددن کا لحمی مدد منه کا کا تا ا באתנות תלכשתן בתח. בדיא תנולואול. חובת 5 opert exem. navery hoc ruciono ; say הנאשים הכלבא. המצא הה מורכות, ההכ כהלבאצואיול : דובדיף לעכא האחדים כוח. חכבדיף لمام ماخذ. دره دهم حدد مدحلت حداد لدلم سعم: حدة صرحه بعدد معسك، مه 10 wiczen Towner on 2 nowe Len Main xern. Tr Kain Jour out grant krow aug her KIK י באר היאביו בשר ליים אבים ובאריאי אשמש הלאשו בישו שאתשלשה הלחלי שיקיאי منه . الاتك المعدس الشرية لم كانك مدين المنابع المسامديد برعاء برناع براع بيعام مؤسور ומבחוא וכלבחולא. בו ויש בלתוק מצולבק: المحتدة والمالك لعلد: وبمالالك حمالات والمالكة Kxma Kxxx Fano Lung Fuch King יו אערים ולדא דעושו: דאמארבל, פהימוא. דכד לם مرباعات براسلا برنصلا علا: بررير رون بريريه مربريه למחש. אל פהיצוא כנים ושבים ואילוחח, ונחבא Exely. oer Terbaico esixex ceip enix רמדא. ובלברת בבבאווא בצאבלא. חחורין בלחח COMINAL PLAKES: CARING LINES WK 25 urohan, in, stands our suns refinds. whe מושא לעודיא בלעבץ. חצוניא הבמבא. דאובוא

האכיו. יאא כיו, כבל יומכש לבתורים לאלמסולף olocale locions v. remonds burn and rein השבה לשושה ולעושו הבעה זם , השלאשבה LUK grown Kym Knows Munder extend p oxled me ouxodx roxembp. 3 والما مرات المام ا ordords Lelubund v cexemby. ochin Lecy KUK YK KLiK 12 20 20 20 :0222 YK הכלבעה כן כיוחשו האבוא האעשות. ביצין שחבעא השתבש האכבש הנבה הנבות הובוף 10 المام ، محة عنجد تحسم دالحده . مدلك لمالهم حدلهم مكافعة أجمكا حديديك المحامم, حن Lease Justo Loan. con ron man, Lan לבלמץ ישידולא דבחשובת האינוחחת, בלוח הדכבת ומכחיציום. מח עלל לבלם שהא הכלולא הנאכעוחם, פו בבלמחם דושה בד מהוא ל מש ימכשו בישלים דושבן: אחבלא בבלבחלא דאבאא. בד מובלא ومعدد المام من المام معدد المام درامه والمدامة שבוונבחתי שיבי ויכשות הצתצא צלוכא حصکاله . آهمان و حصندی سحب مدلحک لشودی ۱۹ יאלישר אברל בשט רשים בשובא יש שיים בשיבו יליי בל דבא יאולדבי דרטם, בחבאי דם מצעוא מהכממן במואוה. כצלמא הנחכון لالمميا وحنون مسعته وحالمهم ECWO TENY MERRY. Lancer Cofrage 52 المستر دالمحر مه درادمه عدادت مالمهمر. רינבילה אותוא שילי כבי מיט נמינא: נכר איטים arian perunchy erad commy. Live suring מבדי שו: דמים מבשתבתם באדוחמי. חמנים

¹ S ≺×m₃. — ² A om. — ³ Deest in S. — ⁴ Desunt in S.

יצא דבשוים הארכן הצל הכלו אהר המנא המנא להכב בל מבל. הכנא כלפשם המנא הבושא הלהלא המנא בל מבל. הכנא כלפשם המושה המובא כאמרץ בהכא לארואיי

... KITK 5 כל נית נאבר נברא נביבוריותא ננידעי ישרם لعديم موه حصر مدتعهم. وقعه مايعم المالاحدة בלעהם ביעבא בו מנו בחשבבה ואצן אוליועבה כנוח: אלא כן בל פוחש עונים. מעור בלבוע בו משא: איף אנא המחים עדא בהוא אי ואאטונרה וח دنس سقم احرم للساله ما دلي المحادم محسل אבעהא כבחשבא הכלבחלא. כעהא האכיו: בלן מבר אתה נבת בשמבולא בלידשולא בניטוא רמחראא סוכבן האצלחנן. הראובאי מאא ענן 15 المعملان لمراع حلين لمحدوله ومعملان برا سيم KINI. KOMINY KOLLENDY XCCUMBY. LINEY لم معم والعدسمون ليه وحد لم عنهم مومم دولك سلمتني: ماله والمل والمحدمة معالمكا، وواحم دح ددموم محرط لسموم: معموم برموم دلميمه ים כנא. נודא לה העבעשה, המנין בבא איף Aux rabfles larcin Jail. Bin xnaux مرمنكمة كاخذب عددسك لمه حل كاقر ذدمة מחבושה: ה, דלא שפשש ביוואא לבבלומולה. roan xxherie ale co en einx herex 30 rexections eizo anchipentos. oury xxl xe מים וצמר דילה מאא: דומחא אלבא בבן. מורים במוא איף אעא היוהא בעבה האצמונה לבהשבכה. orxy colon xounty example lost exco. etc. מחבוליביונא וביוא אומא כיו כיואא נכבים.

S add. خخه

אזייא ביש אוייבאי איישי איישי איישי איישי المعلم المعتم المتعلم المتعلم المعتم المعلم مة للك، مولية المحمدة. مساديم احكم المحمدة، מהלוא וכנצא. מבנא וין בו מלמבלנא מחבל לעבח לא דבל עד עד מבן דאאא. מערים אף ז Lot yurky Lifey Breking ociuxoz. rehir Kiiki Kama Ipe Klama. Khung miduk האשלחת, כחשבא. כונא שלואא מתחלון. איני אנאא ובו אולישור בבשבאי בך והי ברשור صداله والحديم حساسله حدالها وحد سه محرف ليه ١٥ لعسله کا د د د مرن محنم د ماده ، مکا هذی מי מיא: בי מצבעם לם למיא ואולא כבל بعدي محملهم ميسلام مدسم له لحعسم، בוכא וכפול לאוא וכמשכא מצאר. וכנילם אלי לוכנא שושתת האולא במוא צב פלסולא לו Lot cur. ounce Lain , Lot cur. ain , , علنمه، وحدمك وحديد حن وسحمه حل هنم יבונכנים אוליכוים. יאולא אורישים ביועכים,. Ken rund of xor King on with בלים לכבאולא הארימים. יאף לא בעדבו בבף ים היף מבנא. אלא מים עשיא בים. מבן. דיבוו לאכייוול א וכאדואי יחבה בלחן מצמלאי בחוא עשר יג איידים בידרים בידים שו שישום של שיים יצאי של איי المعدادلية أهن وحدودي صديم حمال عصر معتدام وتوسكا: وحمر كتب ولم كالعكا مدتعكا: هذب وو و المرابع المر xcin. nite IL anima. nain_ arixx ninux יונים דעבש הבקבדם יוביקבשעבה ייי

¹ A △<. — ² Desunt in S. — ³ Spatium hic vacuum in S, sed nihil videtur deesse. — ⁴ Desunt in S.

דעבחתי: אלא והכא ובהדא כהללטעבה למה. בועבטת, דין בד בתחם בבשתא אימישום בישואא כבוא המבא האב בריעה הכבי حدارية اليم ومدليين برابه ماويم المام לאכאו עומול בשמש בומשל דישוא ואשול ז ithy. resto celtin orcer about aling בלמש. ובבלא כנו העבל ובלחתי. מו בו מים لالاتكم لاياء لايام الاياملاء حونه . لابع لاجابه אכלים. ולא הן כולאכי העלה כבל עורבאבא 10 1/2 Pip vich: aft ichickey archy לעוזר מבינוען. כנאדא מעמלא העון בא דבאדא. olizing emply ofthe bissin. Laurch حمس حمر داله لسهد. محلك صلب الهمد صفح וחמדא. דכד ואב מבשבן ולאבחונולא: דאנולנה 15 anchitecht punt reiss of Ex. oueices معل سعد مدرة وج بسا مدمه محلقهم משותא ירשותבים בנה , ואעא הכהלמוג בבל מוש ترسمر: رحمنه هذه دمده مده حماد בשלא כנון: בשלא לבובן בכלומכן לח. האעא חב דבקיד לפחה בכניחה הד לאחתי. כבלל האף דעא בשוא כנין אחרב דאחמוי. ואימחסה, כניא דאומח حر دنه وامعمله ، دعمته حددةم باخذ: حل אחבל, כעוא אחדב. כיה, דלנה כנוא לבל כן قه معنا، وحمياء حين: ولعلمام في المعملاء معد. KXLi was opuk. Koo KxLis Khialkh משמא: ינוד מנוא משולי. ואנים וכונמא orbars. ucex cuix xodi: orxicx. Al or

 $^{^1}$ Sic codd.; lege איניגער (?). - ^{2} S איניגא; quod emendationem sapit. - ^{3} Λ $_2$ - ^{4} Λ om.

Tre focis seins: Top Tong it حلم مراه المراه معمر لمراه المرسم المرسم حل אוניון בבין הבל מידש נארשאי נידך כדשל بحقه المعمل عمل عمله الحديم المعمل المعمد בוצא לא פיוחם כבן דעד עד כבעתם בעל אל בבן حمسكا: وحلمهم الشكاء لله محسك بعده، ووجه حيم المنظوله وعدمه: ووحدم الماخل الميم Mander caci nearchingo, raxully axx 11 בלוחל באוא בליף חורכף: מחבל לבוהלא ובלומם حلتلی: وقاعم عمصلا لحدمددهم و الاختام صنه المالم عاته: مصدم حنى المالم عنه المل صعر: احتماله المعاملة عندم لمعامر. المه من معنم ددهم معمدلهادهای دختیم 15 מחושה לשתוים בתום שלה: במהואם המינועל Limo Hocaro. Lomis 12001 by the Tourse The by the che : Leine באדוא מדישא. הכאהוא הכלבהולא: השלשא. כלך בחבא ניאף ארשבנים בריעטי דות אטוא אטים. by cett example rings repected the Felung. My MIX FEF LES CEXHOLDY: LILLEDON, صعدة فذكا لهم دسدملاء: لحدلدددةم, باند 10 Klk dikxis alsok Kli Kükl: ous Loal ساسك سالمي احديد المدالي در المسالمة محد معلم له دلمده عقع مدهدهدم عب

¹ S marg.: מאלעעק א : あ; A תאלעעק א : の; A om. — ² S om. — ³ Sic codd.; lege: אמלא במה (?). — ⁴ A om. — ⁵ S ペルルペル、 — ⁶ S : מהא בה ⁷ S ペール ペート ⁸ S תואלא, et in marg. מארא, — ⁹ S תואלא. — ⁹ S תואלא.

באחוצלת ממלבץ מחח. דבד לה אתכי נצוצומב. العمائة تعلمه لحدم مكافئة عديكا الملمي لحسر: لماه تعلم. وبما عمدته مالمس : ويملم of: Kiszis of york Klo Klisis ojragki 5 لحديثهم هوب دودهديم. بالم به هديم حدمصح منه. محفلحم حدله ممجد حدني. وحل وله در در دری مناسم لی معمد Kind ak Krom. Kalki Kanalo Kuni דבעכחשא כלבנאץ. חבר עון דאולפונה לדעבא 10 המצבאלא הבתבון: בעייחולא מצבען. בה מבעום ישטרחיי בישלא אל אאים ביצוי הנושים my how many KIK. Kat Kine Kind ممالمة كذكم وسامه و ووددة الاعمال حدالمهابة مرم عددمر ، محد لموسيع مرب مر دعد مره כשות החא דעוא החכר חיוא חוודי. מבוא עון فراكم موم وساسم، حقر ديمو مه حدر كاحدة روساء مرغرانالا لاعتاه لاي لالاتره، عمل עוד כבן הוכלא דבורה האנאא חלא ניום. אלא מום - aim Kalat wii, junax oukin na 20 وحماهم محديه. وحد معمادهم حديث ورفيم حنے: صدر عزاوں لاور حماد معدد المام ح قدلم وحدلم والم لمتك وروسالهمام وروسهم المار الحسرا سيه، فه ولمبجله لحلمهم محدة المماء بمهام قه لالما المتحدي: المعاديم المحدم المالي المرام المالي المرام المالي المرام المالي المرام المالي ال בשוש אשא העה עה כש וביא כשוא מלים דילה. הכשה לה לעבוחולה בבבאשא דדינו. דבד לה . رمالا بالديم لالهان : تدا بهماللا لادامه عم

¹ A _ Sic. — 2 Sic.

בינה אישים יכביא כן אולים יווושאל. וכיווון حمل والم الم المناه و معدد معدد المعالم والما האמלכל, כבראשא האולעד. מבוא הלבל עד נוצא دم دددنده ودن : دنه مله وسته حدمه لنه كالمالمين ويجاهد وهاكاله لمعدم: مدع و מביתבן שלחם . ומבוא מוכוביוחלם ומבי בשוא ممل مركب بريد بالم دولي مورك مورك المركب مورد مكانكم الماءتم. وتحذير علمان وتمعم كالمكلد حن مكالهدد. وحنب لهم هنم وحمدلك. حددها دفيه مصحله لصدديه لا بحد عسك ومنه ماء حديث الانكام كالمكتب مديك المنكام عبه فتم دهنام ملنة حداهم حدتك محصصةة المصى ، محملهم שמהיהואמה . להאאמכלתו כמ כשהא. כמי, הלא كانخذم كالما والمكتفكا ولنسمي وحملي حدل والم لِنجم الهذم حدد من السلط: وحسوم للحدم الله وا ag cercindo reci. racos rulh ain luns والم محدوم والمكتبع: دحلمات ميددم مد مدوره Ly support theory its egicts exprays. Kansa Konk Kinde and andra Klk הרשש: בחף בחום בל בחושא טבל וחטוץ שנבי 05 وروسه وحدم وحدي وهم و حد مولم و حدوم لا المانعاء من المعلى من المعلى المالك المنجاب، هنه وم وسله، باضدها ديسانه عدوب: ינבחים באימנוברי נושא מסיכוא נובוא טאונוניויי or centfy tracky are sours: using souls go ليدكا والتودي دهاداوه ودعيها بحمده بمنحن عدس لحديد مصحة علمه لمنم הכשלים אלא יניים: הכבי המוםא מואחס, לבכאנוא. لاصمعت کمت ماماء لایم روسل مر لابغد

¹ S ΣΝΑΚΑ. — 2 S Κωω, et coniungit cum sequentibus.

המכלל האיכא מוא כעל יכחלמ ייף למ. כמי, המכומן להנמא הכת הנתמוא. נמיף למנא. העתי לאיכא אעדיא הכתהא האבאא יכולא האלמילא. הנהלעות כל באיל בעילא הבלץ:

نع محمد الحديد المحمد المحمد

مددد در کرد کردد کرد می در می

- ور ودرایم الای معندم دراحمی اله ای حقید عدم ماده در درایم الاحده و درایم و درایم الاحده الاحدة احدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحدة الاحد
- وه صحبه عه معه علمه ومحسم لهده ودرده ومحله المان من سخمه مدده المان و من الله المحدود المحدود
- ور دور ساهمال والم كردم وروس وراد المراد وروس وراد المركم المراد المركم وروس المركم

حصاب حلس المان المحلمة المحلم לבבר אדכא וצלהין. אכל, ויווא למחם כבללעו ours x fex an. one carped as King دسكم هه. كال لمة حوله مديم حدالهابت صلع و برائ مح ليد روساء: رسير برياء حديدي עווא הנועלה ביל דעא דעליצי האובוא בחשה ל حروبه المعسم ودوسم بار من مدم موسم المورد בבתאו אלים טיניבבל טויותבלי שבוא יאה אנחריים لعلمة المالك ومصمل، والمالك ومالك ومالك סוף בדו אים הבי מוא וצמומאי בבי מוץ מוא ובעלם 10 مداه دم در مادم شام الحديم المراسم الم מינא הואחון: אלא בשלא השלא האינא سلمندم : دهدم حلام لهم حلكم بهذ ملهم عدد ودولم دادت دحسه ، کالم دم دوریم حقابه ودهندسه : لمل ودوديم عجمه وبمولك وا ינכלל נכוא ואמל לייכוא המידישוב של נבדמבאי ירוא אריא למים ובלמין הכיםולא האדיוא ניינים. حة كالمن وهم والمحتم معتدي، من وم cemin. or remering rect menunty items ددسر . محلی که های عدمدی ملی نادیم . وه ودعل هديم العراس عيوبم وحصدهم مدعلهم علا معرص بران بدعد ما : بدعته م علا مندحی، ماد مادم دولک دوره کارم بدا مەتسامەم حدادم. ملى معادىس حدادمى שהבעא בהולעאי עד בין אנלסס, מס בעיאי בין الانتلاء محلام ، حاتمك و معلم و الانام سعده حصده لامامه درمان دهم معدس הולכבן. המעדין בה אבל מחראא האול לבעלמה. ינדא אישי מים דיווא לבצעוא סלדינום: הדעבהם, האכבולם.

¹ S , - 2 Codd. , - 2 codd. - 3 A Kino.

ברוא מעלים בלנא אבערא. המבוא כוונאא בלמח Heury Lyly Letry, orland sorter con حدملان التعلم محملك، معندم حر عديم carchy xnyng. oxecy Leny echlises ל בדכא כן בהיא. וכבו של כאווא. בוכא لام لاعتمد . محمه لاعسملا لاعتمام لاسما حجيدته: مملع ونفحم مملع ولم نفحم. وسعباله براعب مرما موسء بسام برهانساه المالم دوله حيدلم بالوسور لحدة بالمولوده، ١٥ معلمه دهم فر دنه ملك دهدهده ددن المحرجة لحمي: اله لحمي دور لتهكم للمانم ولعلمر. האצ מי, מהא מל בל בהיא בבא הין בה עונים Lines ether around presence py cit مولامانه. مس سه فدم سخم کمن کانته دهدکا: 15 raidy reixed as arealy very لاسلام مالل لاعت مصلاه . لاعمامه وننه المصامل ides Khusho Kuno osslazo Kosla, iaz מתכולא: חבושבא האחוםא. האלגן הכהלבבהים حليمه تسحك مكالم ولك عنه لتسحك محلمهم وتلا نامره . لاملحمه حله محاللا . عنهاء عدتم مدم دقاله لمل دد فنه ماله دلتم المام ליבוא המשובי יאל לא ביניהי יערים עלב אול בלמן דכנא אול . האיף אוא בתהלו בלי לבוחא ירובש נברדא: אבני יול נבריף על ארושא KLJKO Odio, polal Kino. Kan de odio, 25 الفة مكسك معدادد. مكسدك مدالم العديك Kins ows whish Kungys . The Kroke محمرية علىك حرم سامكا ولم وحلك سغيد لسم لیونده سدیم محکتم در الهارین

¹ S Kast.

SYR. $B_* = \lambda CH_*$

دلانك، الملك دهويم لص حيل بصيم אלי לובי שובים האוורים המשבתצ לשמל לאלי ימראא כל בנוף מרא צוף אבציא חיום וציבאי محتله عدم لاتعام الكار المسام لما בוכא ואבל בנכא מחוצא: חכלל במין אדיא ל ocarpin parcapy. Epina Ectropy muses صور دورة عد نفيم دوليم لهم ساله حسيم ولك مذيك لدم . مكال ولهمة كا حديكال نفد له. عمل حديم ديدسم الايسال الهمدمهم صيط באעוא מבומח . חבד מח מבלל: מנות אנהנמח 10 fin sin. or anne cours retion bracky המתמא כאינה, מלאבא מנו בשל הל אכי הין תביש בגבאלא הוניוא ההמיטלא. העקדא הן אטלחת, عملحم المقلاء الماية الم حلكقاء المالام مركايع المركم حمدها حمدها وعداية :Khunza Kraik Kiraxa na bjou Kmxa لطمه المالك وحمد حدة حدة على وحر Keelah an Kzikia Khinazzi on Kheezi علاه بهما المال مصافحة المعتاء المعامرة حرحب محلمي اتالكا. معذمي شرك حتر ١٥ ייצאושיים אני זיין אוא איא רעי יציא דעירדויים ددسمه اتب السهدي بريا ، دلم كالمعند لسبك בן מלץ ומעבנהלא בעוד כבן דעא. איני אוצ دلمه علمص بندع الحمام الماء كالا حامم הכולליה כן בחשבא: בביול מלא היי, הכן ולא 25 ושב מחוא אול. ואב אול מויבא וכלל לציותם שמיו وليله ممك لم سله كم مدوم لحدة. منه وحددك لنهه

¹ Sic codd.; lege هـ برام , vel هـ براه (؟); nisi restituendum : مما هـ المام post مما , ut infra. — ² A om.

בדום מלא. כנא דין. כנחשכום דליבחום בכוורן دنے سمے دسسک، المعالدلک دوسدک عمر دلے. מוח ון. וכושכא אוחלם בחולא כנחשבולאי חלה CLELY. of LULED on FARLIE לאשללא כנבת היים האולניםג: הכצבע דנבדה Lydy rathway. By LER LLLED FULCOBO. معددلد حددم باسده المهد لدم مدمده המלבחולות. חמבוא אף במא מן הניום להעובא المسام مم نجلم مع ونام معسلم محلم 10 دونم: لعلم علمم عدم: سهم تسديه علم. ملا مدله نالم به الم لل دم دمصدي ، عب لحديم مهم دونه وللحدة من الله و الماد والم المدور מהכשל: אין אנא הכבצם כאוויוא. אב בי מחים ראמל שלבת ומו האולא מוכנחת, בנועבא. יוולם מהיבא החבול מח ילעבא מצוב. המח באנה, peid in ary ci casheron. Ne pi הבשא הכא אנלוחה, וחחונו מהכשל המהק הבעאו תהלאצה. אלא הי, הן לעבא המבי האולא מהמנחח, حد بحديل مله سلمه. ملك محدة معمل مده. ٥٥ وحول من لك نفد لم لحمك سه مع معتبك. אונים וצלא חוכא עו אום . האכינון ובלמם لالماء من سرده . رمالا لايتمام لامنه الانعم ברלא אולישים "אלא כיני ווניטולא טארבא ישוא דין מצמבצוא: אין וכנולא ומצעווא. בוכא ים הכצבלא כין אווא הכבלן: בבה כצלחלב. حدديم دحلمات دوم مادط دوبوحدوم حراسمات העבא הנישבים אהנא. המהרים אצ מה כבללעונו. Krig in world : Franks Klaus as Krig المحالمة المسام عام دامة كالد لما لفعم

הגדולא בליולא. דכד אם וליץ בדכא דכרלכוב בשעוא לחולמת בן אבנא. הבעיד לבחם בן سقى محددهم لمهمر ، وحديم عدد حما نشد לה הצהצא ומוא. מנה ון לבול. איש הי המיא כצבצא ההשמא. מיים בכרך נאוא ב הכים. כלווור לא ושב במא בהכא המו המו inc La. remy result yolfor It Mai ساعت برا مان حقدمته درام موددس مددرس לברומיבי לבמוא וכבצוא: בוכא ובמוא ישב لصم . وحسم: وحقة كا كالمحموم . ولعلم لحم 10 בת שוא כך מלץ הכרבחלא. דבר לוא مة عمل لحميم كديم: ميم شد بود بود الموجم دهيم האולחת, שנכוא: הכשבי לחלץ הכבק במולא שים. המא אלי הרשונים ראואא ברדא טרביורבים, יום און אלאי בליבי בליבי: בליבי: בליבי בליבי لحم بستديه لاعتمام معدد بالمحتمد · Khazlod anx Klöses Krik WKI: alli الانساس ١٠ المناه المناه مدار مصالدة יים מושבה הין מהלביא: אמרוא משותרא יים وسلم: ديم دلي مري دري مري الماميم יאופרני דרשטי בחבא: דיבא רחיוף א רליאי منفط لمهرمي مه مد حلب حسم حمديد حد arang agent axany tain about לבמוא הבאוש הנביף לעבש: מנושא וולמישום. 25 לישחקט ים אוא רישמשטחיי אראי בי בקיים עלואא מדכעה: מינים כבמא לבמקשי יאף במבך Lewan Merit. ocersi arcena, incena, cur

¹ A om. In S pro hal (sic enim habet cod.) lege ahal (?); alioquin deest aliquid.

שחשלים אולומשלי ביש יעד ו למבאני חיף حن عدم دعد علام المعدي و المعدم و المعدم علا لابعدلا مديع حمد علمه بعدم المعنع علا لابعد المعنع على حمركم والماس والمحديم والمجلد والمالية والمحديم لانتها من معد علا عامملا : الاسماء من الدند الم حلیک، دود کی عدد حملک کسدنک: میشد کیم להח ומוא. איף כל וכניבא אינוחחת, חוחכנא محني: ملك همك هم حني. ملك بحديد لحدمعندم יטאיבון בלא בלאי יין מטא בלך באציונטי עשיא: וכשי אך מטיכה אנביע געשו 10 ראא אולישה ל בטימא ארא כתי בלאי שבוא על ווֹם דאב בחנא האנלחח, מקבוא דכנול ע لحدمك، ملاعد لكاتاكا ولم حرجه عمل قون: هرم دعمور حمد عوره دعم المع دعير : رسالماه لانب، من بر النخلا: علم الم המבוא ולכמבת בתה אצ אישבנוא הנוח. המוא הובל באבא אולהמהי: המיא לעלהבת הכבי קיני xhind. nowing controlled account in chama: ونح المعياعة المحال المعالم معيد المعيد ملا 20 הנשבת אומא הכצבא. כך הין הנשבין בלמח של בינה : אושא מנינם לצוע עול : לציצם LUMY CERMILY CE MEN LCCAPTOURY UCERPURED באדוא מדיצא. המרכנא דבלתה מוכ עבול. . משלון בשמאלו מעל יאלו : האלמתבן דבו שיא שישות: האתום, מה מצמצוא האמנות on object אלבא אל כישל יושא באיא היושה אב אשלא דאולנחם כן בדולא מקבולא. לא מצבועון Kapan 1 " want 141 Kino in on way

^{1 1 12}x. - 2 S om. - 3 1 add. mins. - 4 S _ amll is (sic).

משוח אשר בש ושאמציו אשובי ישושות אשא علمه بعديهم و محد عمد الامد حد محد המצבוון. לא אולניב ביכא האפי בתא יש אמצים בשא מים. חבר אבי לחב: האאא לי באיבי בעולא עם יש משבא נאכי. לא אליבי ב שונה אנים ארש אכש וכאנאי מבוא אף منع حد محرد من عدد مع لعدته مل العدد . KILL MIK COM FLAME KAN אסינא נמינק איניא איניא איניא איניאי איניא وعديد المراس المون المون المرابع المراسل المرا مسعم لنه عمدسك مديم مد كاخذ ممديك رمالا في لاعد مد ١٥١٤ : لا لامعالات لالذ لاي الما מות מהיצא האתר בלעתם. האתר בתא. עד אכא מונא ווו כלא מונאא. ונו דייוא מונאא. חבר שהד למח בכא. מנין כשם אחבווא למח . 15 נכתי נותא ניקשט מינביא שרבדוי עוץ ידםי תחלת בארם באליבן: האף נדבה אנה השוח אנה המהא מי המהאא למהיא האכיו במוא. אלא דין מאא: בד אאלפלג בלמ דוכביא: 20 anoka: Kanka ish kuma lam naraka صبه حماء دماد علله الماماء حدم רנגיא כבחשתבאי ומדיכול היו אשל מחראא. אין אנוא דבד בתבל: מים מדרשה כן פאדים אשהליבי. האש הכלב מהנא ומשלהיש במהגמה: אב כבי مر مراع وكرده من معددمه بمجد. محمل بمجرد. وم وحدر مطع معدد وسود للالمديدهم معدد. صحه محداده حدم حلحه . هنه فيان مامهد حصم جاك محدر المعامدة معمد وسعد الوالحديقين حديم : בים אבחי , החלוג והייו גיוג עיג גומם לגם של

¹ A om.

حضر ورح عدانه حدم مره، حنه حاله مدركم وم. دول والم بعدمه عمر الملساله علمه والم على وسيم محمد، حل دوله صلى وليه دي אלושיים אין באל באל בשוא: כימי, וכאתבונה מח و بعدد عسر المراسوس المراسوس المراسوس المراسوس المراسوس المراس المراسوس ال חברה אצלהחלפל: מצא ילא נשי עביר עליים רוקריים רוקריים كالمناع وهالم مدلية المعددام ومدالم KAUPITY KAMIN KAPILA KITAA KINDE הלה הרכד במלח. הסרכמל ילצלבאי ככוכן לחם. 10 علم عدده . موسله بدعم المان علمه האעלות לבת כן אחלא: מה האלצתבת בלחמי: מצא אצורכלי ישוא ארבא ברואים ישוים מא כאווא אלישבי בשי יאוליהא ניאלי אאי ومعا لمفعد لابلاه رمعمالتعا لماعد لابلاه ركاء ו הצוא העומשוא. עדו כבל חבלחמבא העולה. חאלשלה בצלבא משאא הכנות אולביו לבת . חבד دنيم لم محب حديم: صدر مادن مدددهم وم وتعدلا الالمصلع لالا لاعتمال الاممهم מביה: ומיבא מחראא למוא מחראא ועל מרכווא ٥٠ كابير ديركالا و المرابع ال انط دسعدسمر: المعتمار بهنا بالمالك المالك المعالمة דעונאס . אשניים לגיינים שמיאול היישוא er yateen meg yeir loteering, min efi, eth عاقدم حماهم لعمصم المحمد المراهم أمهنه وحد KLDDAXI TXKADO KKILO BLUZ, KDAJZ 25 المحمع الماء المعن المحمد المح By by hop are recent for where is عدد لعد مدمت حدمت : معدد لعل عمد

¹ Desideratur aliquid, fortasse: האה אשנה. — 2 S באבל (sic). — 3 A אביז: lege: אוֹן אַליין אַליין (יִיִּי). — 1 S א אמבאבים. — 5 A om. — 6 A om.

حسلی، مسنة لم دم بهنة نی ، ولي دم دمیم. دلد دع برماس برماس برماسك مهمدمرك xity oard xuin. offer are erely sold croix عرص مدر مورد دمراع دعة بدام لحد حدامه والعبلة كالدين ولحين المالا محتن كالم المحديدة و معللهٔ حدم وسد مسدی کالی میک الکده، حد Ailuh لسلم اسد لهله سد: مصدب لاحجه حسم عددمنكا. صدرع عفل لتكاللهم معددهم ومدد למן אין דיצוא. האבונא הכלבא בד כבולין למ حدده دینک مکامیتی: هسطبی الاهد حل درحدیم ۱۵ דעל אום להואם הכלבא. העבד למה כפם KLET LLK KAL KXO JKO KLLOD, KNOTO חבקבא הכנתחם ממוב לחם מוק מלבא. אץ دوز معرس حسام ملح ملت حسوده دراي محمد معدس له. للم لاعلم للعدمة على الله على حر ور دمك وسلمون عامل من عامل حزيم والمحدود المحد حدم دعماله حدمه من دهسمه عمالهم علمه صلكامة معمدة والعصم سياسة المه سد. השבים כא דפשות אנו . השבהלנת ולתו כקבא دمل له ملهم. دورم عدد دهم لمعدماله مه ישחצי ישה אוא: בלדףשם מבדי ישוצי وله علمه عمر حمل لحتم وحمد معسوه ولي عدم حدوم: حول مسحده محد. معدمه و المعدم من عدم عدم عدل معدل وهدل وهد ०हात्र. ०८६ त्रक त्रवात्र १त्राष्ट्रत प्राप्त प्रमायवटि टिनिन्द्रतः ...इ עיצב. כנוחא כיום מלא העחולכא במגאול. איני ALL WILL WIN CON KIDS KID KITKI KUK ملحم بازتل مرم عمل المناه والمر ماداع معتك

¹ A om. — 2 Spatium breve vacuum in S, nullum in A. Supplendum fortasse دىغد دفعرى; sed melius legendum : دىغد دفعرى.

יצוא אווא בד דין אולווויוני לים רליבוא מואי المنع معلى الاتلاء المعنى كه علاء الملاءء באומא כך למוא: אירד צובי ביבר בינים אם בינים שינה: לבש לשנא ביוחוחלא. אלא וין בתוא בד KDL DL KOKLD KHOOKD ALDOLEKI KIN 5 הרדים מית היוש ועישוא על שושים with: above up airnous air, and سلقم معقلمه محدته معدم لعدة له منع דולכב כבחין בבקי ונוספוא דוניםכא. דינולן מאא OI CECTOUR DALA LAUCHA MPPOUR DE CACINGA. משוז : השונה אה אה אה א השובוא ל אמצעם لى دنيك سدندك مدلك مدمر. مدمم مدميه عبه الملك : دلدى ودى محكم بالملك. در دونصميم فرو دسه لم : وحد عليه موم ديبهم 15 Abient of sier arean leviar. verucers Loty aich. news rainty second. nous به المرسمة المراسمة المحالان المحمد الما المرسمة المر בד מוגען מדתים בקלען לף הבצען מנים. כמם دوله باتك ديماله دراسيسم مادي، مدم عدم :Kanco con the Kix who Kook 20 יוֹצא לאנדא הכרלולנוובא. חבר אכנו כך כנוצא وضع رساد موجه والمرسم بمذر وحالم معر رمانه مبع . نعدر لاعمه مرانع لمدمد הכצבשא. מוֹה הן. אוֹ אכא הכצבשא. מהא ב 30 canex xay. ofix "لي تحلمه به و ودرسدكا. חבירים העיבין יורים בארשה ארשה ארשה : Kesses Kasaf pijks pipa : Keiks Kem נוסחם עוואבץ באראו. חמרץ שוושחלו דיצין

¹ A om. — 2 Aliquid deesse videtur; fortasse reliqua dominicae orationis clausula : אביאר איביא איניא איביא

ودولها لحلةمر حنك مكافخة وكام مدلولك מבוכא לבנית כא וכלב אול לן. חיו בעון ובו هدیم حددیم درسی سری در با معدد درمه وبلى مكب كانتكا وحل ساوك حرلم: حلمه 5 Khalion Kätu Kon Kis . Lelps Kiin وحقوبه، حد لمله حصوب وبجاله للاعماء المجد، وبحد Kコンカロ、トコン2,0Kがでは、 Kいて かん 上にコノ השאהא הכך לעשה אינלחתי: חשעשי גל דעבא. لی مدام شاه در مرکوی، یا ی کام برا centy to of. if anany of inex. of the וליז בין מא אים פול או בין או בין או בין חבר מלץ כבול בכדי . כבעהא לעיולא מח: דמלץ בד معديد: الفحيم لمعم معمدلك حصيده الكيم موه زمن والعلم عدد المعام مدام درائم ובהשבא הרוא המכשא למכחשים. משם לעידה 15 والمحلم وحدلمالك وعديه. المنك حمك באטרשישי בארוו בוש ל בנישו בושש שדרן عزيزلوع: والمرحم محرك وحدامه الالاباد השומר אשמחיים שומשו השוא אשום. במות אים einnes herin ce auch repied oraluis. الما باعده بالمام المامة المام ويميلك، كايديك وحكايله وحمينهك كالمعدلة دجم حجة لالالم الناعة والكان مهو النا عليهم الع 5 dura . in in Khila Khil באכים, ואף דוכא וחיבוא איף דינא ואין בינא מבדין לה. אלא כמוכנהלא אכל, האלבי מחא L Karka: Kom Las: Kink odasuf Kins حن . کحدک دحشحه درودک حددد د لک

¹ A: mx21 x1κ; lege: mx211 x1κ (?).—2 S 20λλκ2.—
3 A 2κ.—4 A κωραχ.—5 S αγκο.

الما المسلم بعتك بعد المالم المالم بعث المسلم المالم المال ectropy aft Evian my as sand meron المالمة معقد حدم فهاتم حدماله ودالم ועבישטן בישטן יושה אין בישה בישו בישה בישו בישה בישון · Kanxun Khant for mank: Kirik Konson 5 naich letenhan nehi execte ereinhan ux האורמב המת השלם לאביא: איף מכנילא הכש בושן. האצלת ל אווא מלי הנולצמה כמו WK Kyrras Knojov: Kyvyvos Kju Khig 10 ניקשי שים ניבלקוף בבל הדאש ניאאנבד דנבא לבכחלא. הכבחלא הן הוסולא. אפוען כיוחול הלבח why, nach are extrast tax harmany יצ אירטים בחוץ ברושל יותא ברושל ביים ארשולי ביים הו היכה כן בהלא כשונא. חבוד עצא דבהיצוא Khazibi Kizaz Khizzi KiiKl Bhohzi compas of the experience of orders באדוא: אדוא מצמה למחש. בד מלאחש מש مقلمه المعن حد عقام بهر هم احددلدمه 00 العدم كاملام . أمسعك الخديم حد سهمتم. المحدكمة ويما والمعدم والمعدم والمعدم والمعدم والمعدم المعدم والمعدم المعدم الم why wain by rema wein. Alm cincol מה הכיוענא. נצאל כנה ועבא הצהבמוא المامات ماء كالله عدم معالم ولم مدانه مدانه 20 raind . . محة سم صلى ولم معندر: ملحدية م سسع: بين و دسم سلين المعتادة الما المعالم المعالم المعالم الما المعالم : יושא אילה נבדרום: נינל אידא האך טעל ענוים KUK WK KDA: iza Juliz za KKK

¹ S محتناء . — ² A omittit. — ³ A محمد (sic). — ⁴ S عمد (sic).

האאלי, כבחלא. האלעיהל בען בסעבלא. מוה הע صحال مروم وسرمه معمل لعصل مملم وصا بحالا . معكم كلكماله ودلهدام بملك وب 5 KJ: KAIN KDAN INKI KUK WK: JIJZ מינא לשחביוא דנביף. ביכא ובמש הכלבא KALI TALO KER SKO. KLIJI DELAS LENGENGY EXECT ECTORY ECTORY האביא: עבלאבא ועבוויא בוודא אויי איקישיי 10 كساماً كاه : لاتك نام لاعمد لميا لاحمه ישאר אנא בלן עד אמלץ. אלא כנא אכלי. منعاء لانتلا عدامد بالمنام دلمانه ولا مانه הרכת שניא דניחשן. בדעלא כבלל דנהיא אני المدله کا معنی: حیل دید بعن ساده ا דשלה הוכבה שניא. עוא איוף וליטבוא שוא ואוי حدفك لكلم وحجلب فقعمه بالك حيك دلدی ددی ددهددده ای بدنده ی در در در العدم مندحم حصدهم منه دبر ددعمه المد حر دهنه بعب لحر: ولم سهن حملم همحتري لاعساء : المسكنة المار المارية المارية المارية استدنا المالم وحاداله وحرال الماد ال הבשמבו ישי מיא ישי ישי בארשו אין ישים יבצביא عدالمه و بعد مدل باخما معند المناس الماديم الماديم عديب سعدد. وحلحه وحصافه وحلم مام وه הכבחלות דכדי . הייש של לבן מעכלות נדצמחי רכנים. חלא כינצא כצלוא נדבמחר: כה, דשישה בינמות וכינאאי יוא אנשא ולא כינאא: אירוא

¹ A in plur. — 2 A Kaus.

הלבלמץ תבה לא שחלמא בבהנן. אב בה על אוב בה בתבה להיבא אם לבהימאאי שחלמת בבל בבה בל בבה לא בבה בל בבל בבה אוב לא מצוא בבל בבה בא הבל בבל האול לא בבל בה בא בבל בבה לא ממה אל ממה לא ממה אל ממה

دح دم دیمعددر او به که به او ده در دم دیم است الد در دم

acto coich syngenge personer. Ce cerich arendy chicher person her ying seing, was ry hoe isens her personers herewer com caring ers ry. exerns

¹ A om. - 2 A om. - 3 S Koner. - 4 A constraint.

Kyuzmy un zzz Kjukou onjmyozku onjuou Any To it sity: vai your framy us any דכן אלתא חבונאא אולובב, חמבה וחבבא clxy>: ouexo Leion bus cirby. >1 ודם דלביוא ולחר: חעבד אדוא בעדיטולא. האניסה ז دلم عدوم ميريم. دورم دوم دخردمي رميسه באוצא נכצל ביו וינבים ורוקטשי נכצלכיתי ישא KIZ KITK: KIZKI TODAUT INTO KENE BK בלושת מהא על . לא מדין אינוניתו לועבא 10 אינשה אויא אלא איוא ובעוא סונכלא פוניא פוניא פוניא פוניא פוניא פוניא פוניא אלא איוא ובעול איניא פוניא פונ הרכאו האולנתחם ולחב אדוא דכחשתבא דכלבחלא יאנביאי ואיבוא וכדים ובעלון בעובדא ומעבען. لعديم، دربرع معدم مهديء ويديم דוזיאיז אלא : בשלעם אל יש מל . אלומים אל ביחחם יף איבארא איואר אצט ארואר אניאר געילי בראי בראיל פון لمالم وملم وخدم وكالمديكا ولك وللهام وكافع كالملم حنة والم حدية لا الماد حدة والمستحدمة הנבאווא בבנו . ואבנא המסך מים איף מכניא בן שוביון. ינא מחאי בלל היחביא לא כביהואא علمان محلك مكاتم من من الما ولمهدم دولم و היכבת וכבון אולימט בחצייטונאי באבוא בא محده لم مرسم حديم همر ، محلد هلم acis. upol in los wais rety . Sylars עשאין ישיבי אוא שלא אואר פאנאן באנאן באנאן Eppergramme Lunary Engels of Repeats 50 בעלמא: לבינים מניצולא וכבאווא כבוב. ומאאב ולשיום אינש שלם . בעול אים אויול אשלמעש Kaina . azzadik asmalik Kraculi, ins Klk KLLK , CUK John , KX7007 Kdija/Kd juzzla

¹ S om. — 2 S KLJK. — 3 S KJK.

مل سرسهم: للهتم حتك محالهم لم ملعنةمك. له حد سانع لحديسك الهذب: كاه حدثك كاه عدة حكا. الم العذب المدين و المالاه المالا المحالم المح זבח . אמשל אחם אציום אנים אחשאה و مداهم دری معماللا مینی: باخدنی دیاری אחה אחשא אלו . הציום אציום . אחשא ישם . הוא בנואו. ולא כינאא היא אלמא כבנוא Kxiio : Kxiio Kalk oja Khaino KlK אותם של . נישטאי בשר השלה ישואי ישואי עא אוא ביים שוא לשכא השניא: לו בביוא אוא حسدسه المد منه منه لمه المراع مدهم حالك. ער איוא מאמשן לשון. איבוא דיוליבים האדוא הפלוא הרכא אנלנתם. בה, דבבנוא פושאי שאומים נבלוא מנכא ולניאאול אינונים. Turner: Turner Kijk Ku Ku Kijk Turner 12 פליא הרכא. כה, ואיוא נגא מהלליני כח. הה دلماهم لم حسكسل حل حسله الماسم عداسله och Himpy: hopen crinky. Henry Lis لاسما سلفد: بحدله، بدالا لابعدها بسلفدء مر المركب المركب المركب الدور المركب المراجب ا Koninki Kaixia plajak pual: Kuixa Kizzaco Lin 22 Lin "Kurz Langel FXIGUACO. OLO CELL FLIBEROS CELLY CLIVE Thomas: XXX Angran - consult KIK: Consult . שואישים בעדישה אוכיוש דושושים במשלעה בים בה, ובמתנוחלא מלעשבים. מבוא אף לעמא חעוביא אולהחה, בעריחלא בלים הרכבת הכאעא חבאוא: כבוא לעבא העבוא. האניהה הכבל ساسه لحتب لحتب حديد درم كانس

¹ A om. — ² A om.

ואישרעי אביישט עריבא שם איזא משאיאים حد حل حلم حدد دهما عدن ححله مه ומלואטה אוצואה הנש, בד גב מבוכעא xhours. she is it is chi shisacif True . Axparter: or nepact are 1 היחצבא. המחח כנא: אדוא מלא צבייא המהיא نوبخد برسالا بجمعا حے فیعد برابر ، برسابرہ FUD KITK CORNAK KILLEST KDAO KILLA ביואשל . חלם איוא וצים הוכבה . האכיים למחם: וכנותה בשחשונא בעאול אינובשט יינובשט ביינו יבעליד וצבק בעלו. המוח דין דבעליול אילינמח: Kus on Klk. Kisaus Casashis Kys Kl ولم حفة لمه حديك لم مكنة cciux: aixe xeray La. olx achaix בינא משהא כאייא. אלא בו בלה פליא 15 لحديده من در بها عدد الما من ديم من ديم در الماسم Kuiso Kxi Klao 1 Kxuis Kink Kla Kxuis חדלא חווא: איבה מבין כיוצא. כיק דין מלעים : تتسعم بالد ما مه له عمل بصله دسته 20,000 x oxarok you ver your xyumo ork ישטאר . השה היש הן הלים : השה האון משאנא הלא נישו אלא מצולכת KIK. MIL KIMBON OBOLITOK IS KIYO KLOK בד לא יד בען לה אשא. לא מקיא דלא וד בנחה, בינאא. בד שוש למ: כינאא נדבען האנאחח, דלא 15 יישטעל אצוש היא כבאצאר יאולא כינאא איישנים. שלש יצן טע גישע ישטאיני טשאין ארן דאר באר Flower to Handy and it is it is the control in the عذب له سة حديم سة محمسكا. حة وم محمل المربي

¹ A om. In S unum aut alterum حذيك redundat.

وحرب درنا د معدم المال مال المال المالة الما Klk. perus Kx702 LL RLIK: px10 Kl7 دسه المحتديد المعتديد والمعتديد المعتديد المعتدي EXECUTA EXELUTIONEN SECTOR OR SELLINGEN 5 מוא: כני ולנולניולא כעולק למ במוא. ותעובא حداده والم عسمي وسوري مداديم. المالم אדוא מונא אולנחם. ואוליו. כמוכא ל כני WIND: CINCIPLY Efrongo. CE COUNT والمستمالة ماميم حدر والمالم المال مداله ما المالم האבישה לשיב שלה אווא של ישנישא המריבא . رمه اممر لاسدى الاسمام ما عضه . المقالاه הכחור וכך אכנא עווה: לעכא אכנוא. אבכא Krissa Kesin KIK KIKI . - מין היטונים טטט ושאני المر عدديم ساله مهد ولية عندناهم كالمهمر دعده المادع مع معند المادة דמובש חמקען היצבען. מנאי בליה הדכת דעבובי מינושחב משוא. לעובא אמבעא דעווה دم مدمی: مشد ستم نطحم علمه. ماهد انعم בלוא כבמא. כמי, וכפליא מולמשק וכא. האלולא אז אשוא הכא האו האסחרת בילם 30 ولنه دولاس ولمبه دره دون دون دور applica et y supplica ecas. Ps crypping שוא בד דכא כלאלישר. חלחב ואת לדכא בל الماه من وسماله والماع دوركم بماسه والم TO KU KOMIN KLIK : KOM KAKIN MAXON 25 אמנים, וא יבא אא ביירדי שוא כשוא: محلة منه لمنه، محد للها منه تها الما المام ילעבא: אברך וכומונחולא אול וכי מוא נחומא. مسلمر معديم والمسامية المدر وحلية عرسه محدد بز دورز ، مسلم دسهم ددرايه، שמכלא הצברת. כנא הץ. אולבוצה האולפוצה

کدورم: دوسیم حدد دوری او می در اسم در دی در دیمالددلیل دودداده کا: محمله دور معمر. הכיולן אף וון המכן. הינין בהוא כצבב בצא السخے لیسک، دہ لک ملاحمہ دسک ملاحمہ במנונת בדכא למצא. האיף דאתבו מבצמוא: 5 מבוא אולהחה, מנונה. החובא הלכבן בלן אבעוד my who exist materias: ecy earcard מיתים במה כול דעא דעולא האבעולו. הולינתה ושא השוכולא כבשבין. כבווא במוא הנוא הולובן. ١٥ مرسك عب المريع مسمس عديم ويمري علسه ١٥ عدسكا. سجع كن بالده دامة حربه دولولوسه وي الحلا مللا ناسح. هنه و منه المال كدي وحمل المسالم عديم واع وعدم دسمال حے سہد کر بخدم حصن عدمات وورک کی عمر و المعدم علم مدد در المالي المعدل وا coppe ocopp : varche uci varche yigh حسب اسلم لحم اجدل المعدم لمالم רחה, כנות כבתלא הכלבצלא הלא הלהוא הוא دلانباهم مدانم مدلم مدانه دحهمس מששא של ווחלכא המביבוא הויאכחנה כלואים. 00 لا مانواء لاساعمة لحفاعه الذر لاسع لاحمه لاعم دعة, حنق محسد لكاتاكا سه حسد معنك مدغمر. אוזא האים אואי ישראי : אוא די אוא ידי אוא حدد مهم ودرني ، وربيه ذوريم وعدي كارمي. معمادله حمله حمله عندنه. حديه هر شر قه רומןא חווצחק. אצ מבי בד כוף מבשוא מוא בלעוחד. האיכיות בדכא למאא אולמדאה. המחחם פליא הרכאו מצא רן רמהה פליא הרכא: ורם השתוח . איבוא הנתחא בליא ההכבא. סהככא הפליא. האומה דלא כבלעהים לשהחה מהוכנא עד. 30 מצא דין דאולמדאה האולכובה. המהה לעבא העבוא

סעבען: כבלל הכעלען. מבן המאא בבא מינה LDOLD KLIK KLIDD KI ID DIEN KLIK LL حملك، دخر كامل كالعتم وكاهداني، وحد كادف מצמבאל הן לבל. דאוא לא נמביע הנתבלל. עיימא و فقط عل مملم وحددلم. حد لم ماز عدم ولم icy to tractly texery! If who istay. אוא איוא כדים כלנש. יאני מיא איניא אוליני מיוף. حلم حدم المسلم عدما الحسم المحالم . حضر المحرف . דכן העלא כלבת עלאי מבדין קלחלא ולחב לאי 10 ازم لے درملی بعدی دید مورد حسم لن لحدلمم רמה, האכין: רבתר אן האלים יציות במוא הכן א הכבוף בשלא: העוש שנושא אינהחהי. Kis Kliss al: Kin Kije 3Kli KlK Early: XIX Xix Ecology flow. wery Exp 15 حدیمال لی حذا حدلةم حر لحدیم احدام ה לבית ומכץ לבל איכי לבית ואוא לא ומבינו ruch. not ruly chen uly. nextur ocrution words aircy. was creame kalusan ٥٠ لحله لا منك وحد عندم بله . لامح ولدكم بله . סלכא הכני כא מני מנים. המכך כאלא הכינולא ممرس منحب مزد مرد مره مد مره ولم لحد אכיו. כה, רבר שוף כיושך לאוץ כלאבא הולכץ: لاس : به عد ملله رمع تهم لابل محدة : كالم وه دوله مصدمه، محمد بمذر: دسنه بورم دولمي בעהדא היולבים. עד כבן אשבהמת, האולהמת, בבילב. חשה כבן דעחחה: כעבאע: חאכיות לה חדגובא. سديم مكا و معكم حد اله الم حلكم كالمرسم : سع לבנא מוא כלומחות. ותוק וכבנוצו אכוים

¹ Sic codd.; lege: אבר א אוני (?). — ² S איבה א האבר א האבר א מיבול (?). — ² S איבול א האבר א

ملحک کاملیک درمای درمای درمای درمای דכבים לבחל א. העלעוד כיה, דכין לעום לא. ניסחא בת אלמא כה, דעוחלא הכלעלהלא. ולפוֹא כנות כה, דכיום שלא חכים ולא. אבוא דבד כעד לעומכא בת שהוא כציטונדי בדרי בארדי ואליאי וצאיטאי יצ באובוא המחוץ במבח עו במשכלא. כוח, האולץ תאהולפא כווצא. מבוא מהיש בת אלמא עד כהי, השחולא הכלעלחולא. היה בען אבבלא הכלה בען. האובוא המצא מלוך כל מלי יני דידי שבוא ופנל בבלגם אומכלא היבאא כל בינישן. האף מהא מו אמאל של עדי גרשי דלש ידשם שם אמאל כאבלאול אבבל ומח ביש למחש אמלא عملح دلاه والمحتم وملمه فر وبمخذ ومديم ארב אוא אברא האוליד בול אלא אישא לכאכי הלרבוא הצב בעק אליה מלץ. ולא מוא נו بحديد. دي د بحديد عد صلع دعدد مديد אשמלל: מנבאול של מלא ושלבא מוא. חבה, ישלבי לשלבי אכאי משלם ישם לישליי הכלבחולם ליולים כל מוא שלכאי מבוא אף מלים ودوره ما برت : حديم ل مرخد لمرم ، مديم للمح مه حمر حديث المعملاء وحداية، محال وحديم your cypix which which ale only לביל בא באבא אישטשי: וכביסבשם איביו משאל לחול . אישי היאני מונב מאא. בד הין פאלא מכריונות אולבי. אף אכה כמוא כביולא ביים איט צוסנונות ו מביולם אוואול ו משלים בל אובא הכיווא כנולא. מעלה כברולה האוק מוכנא: הושחכם בפתראם באות האון . האלה לגול מחא Kim If Do Khan and anchy. och Khan

¹ A Shohes.

داما عليك ملك ملكم مديك حديد לשותא. עד אלבא הכנותם חווד אלבא הכנות . حد مدماه بن ومدر حمد ومد ل در مهم در: דבר עד כאולי בל כשלען כארואי. חבר מאות עד: בל ימתן באיוא. מהין במכחלום במהבא עלא. صد حدالم وبلء علم بحلم بحلم مدمولم הבעא: באוכה המצא הכנחלא העבם בבוליוו. מחח בשוף ביבחאי וכדרא שטטי אלה אומא נבחפי חברעלא. בילל וכוא הכנחלא הימוב. חבר רטשיין בכנידא טארשט עלציט ערדי בישא נפרידי איין afi of Luny. By int road ace. Alx off لم کامل بالمهدن و بلد و المستدیم کاری مل المعتد المعتد الماديم المراجة المعتدلة אווי שאא. כוד אלבא עלל וצאח בבן. ווו, איבוא. יבארשה או : ham השלבו אל הים מא 15 حدد عنده بله: علم عدده . ملك دبرلك حدد حم لم فقة . دملحم لم ولم حفة ممكمله. באתל ואבן כתוחלא לא מצחלפון בתבם. ארא בחצא נברלדוטוף א נבמובה טחר ברדאד: 00 مونعم لے دم علدی، المدستم مالهم عددم. مها مسمس به سر حل علمته . وبعدة عدم سعّم منه حد مدالا در مداه دخم در مده المالي مع ماده مدون در المدن مراس در حملا : کا حر ستک وحم للسملا حملا: در المم ور محد معلان مع معلی المالی الم عددم ceparing. vary red steen. ceft icitin cen י אבוא הצלבא לא מהלבבר מקבוא בונואאי אשלא כיון אומא ואומשים. שביא ואף אלא המצא: כבלה ניצא האהמהכה אנהחחה, כבוש כבוד

 $^{^{1}}$ A $_{\text{conc}}$; lege $_{\text{conc}}$. — ^{2} A om. — ^{3} S om.

دسر دمد د دنده بله. مدم دعلی مده سله م. العديم المديم الموام الموامع المريم المامة ا בי נים כביבוחולא כלי בשוא בלשולם בינכא LOXX, XIBX WXX: ECCORX HOF. OCCUDY FEF LX My rangy xxpro very very cryp of המתכולחי: ברכא לבעולא. כודוא הין הכעולא: صحوص دراد: محمله دلم. حداه به در سلم حمروع بالهدا وفعل فنه وحموم الله وبالمجا Luidy ocaua L. YE Marky for wery משום או הגוכא לבללה : כבחלם כביווא. חכץ 10 elfir ry auchon ocents. ocentrain auchs. المال وم المذبع عليم حمل المن المن المن المدب כהוא יואי ארמא בינכיא נכריין אליי אליי הארבא וליעא כבחלא דען. דבד נאנגד כבחלב המשות אבתוא: חמונבוף המונבולה שלישו لحدادمده دلمدةم بدنك حدم ودلك سوم وا כנולש חדילה אבעדא האב מח בליש כנו دانک، محمده لے دانک، فائع حدم دخم وحم לשאל יצאושה ישטאיע אשרעי יצאיע אישאר FLY 100 /X. (X) X16 1000 Cufulon FCuf. XC / 101 Kly حدماؤه وبع حرم درلي. بهه حمله مضمر الوالوم بهحم. وه ען דין לא מוכען אבחלוח. כשוד מח בכן: כוה, ددنسک مه ، محض دیمالسم حدلمه دلی ، مکاف דשא בעא הפנהכא אישי דען. העד פין לא כהלבשמטא ז אישהחת, מבנא דין היחידה א דכבהלמ אולנותר בבבן: כהי, רבונהא למולא כבללבם בילם 25 مدملي. في مه مدين دهر دهدم عدميل بن

حدماله کا عدداله، امع بز حدمال اعددال. الما

וכא ימחו אולושל, דעום, חבד למעלא באחונה دم علىملك عدية: معك دسدهك دسلمر لين. Aux ENEX LETE LEGENS VERLES VERE KEN OLD: BURY CUE BUR: ELO LIX و المعدد المعدد المعدد المعديد المعدد בתהלה חבונות: חבותא לווצה. בו בתהא בשולא עד יוצאים כלנא: מה יבונאי שוה והים! בוכא האשלם בלים הוכבה. הובע נצאה ביביונה. : שורשט שים וויו ששושש השוחה המחור במחלי הדדה 10 De auchon nauch. Neux rer airen co LLIX. WHON LELL LYBUX FECTOREN LACENY. מולכמת כליוא בלין: האולם משישונים בישטר בלוא היכא הבי בקבוד רביוף מאריונט הרבעאו מנה הץ. כבן בד אצלק בלים הרכבה. מנהץ "KAUPATA KDUNGY ENOURY EXPLANTED 15 ער אואט פידים שאנא עול אשבים منعم کحیدی، جب حهزه محمد حد محسم ביבחף בתיחשונים יבחוץ רשים שני אה בראבא בצמוד של מצובאובאא: דבאוביונו נילוש שוש: ٥٥ ملك سودم دم شر العكالم السحكاء وحديك كال حن حدي سعم عجد للالحدية م، بماله المعدة : Kand, Is Kom pue Kl 200. Compy Klo alpo מחא העדיחנים, כשלאו המים דין: אבת ور دومه عام حراب محداء درم دوم، دوم، دوم، دوم، دوم، دوم، دوم، صسميم مع حل دخلي درة و بهاله دره در حدره الا בשוא: בירשא רבחץ בערשה

Kinkni Kunika Link Kuni Kui

 $^{^{1}}$ S Kam. - ^{2} S. Kal. - ^{3} Λ om.

مدال ديم دوك ميه مد مدال سام دوسيم: KIO LILDONS KIO KIS LIN COOLING KISOL ארד שנא ניאבן אוי יארא יטנא נשטא בשטא דרש مخ دمویا دصحوبی المحرب الاسام دروبی ودا المعالم المعدالم المعدسال المعدالم والمراكم والمراكم المراكم المر יארשו אדאע רשידר בשינא הוחים השביש איניח טרחיט טרשחשובט והישוב איניצי לשדוב حدل دونه محدل دده عد در معدد لسعم דבה מצבוון מחם דחנולו. מנין במא בלה אני אייה בבחא: דש רלבדא נינא בניתוששים דאבים. יינ מוֹח הן. מהיא מהיא מהיא מלואו הכלבן אכשא האולא לאבוולה. היו דים. דהאא אברנא شامله لاسته لالم . لاله عدد موره لاعتلام ארלות שלא אובא מובא בעל האף אלולוים וכוא האוליא מיבבא. מבלב ואמנא האולא מ אלעה אבלא האלא האכלא אלעה אובא השלא good Kigo KI: TTI Krook Kid grk KI gki KI. KLiK bubl KOOD BUKI KI OLKO. Bubl KLIK מחיא מחוף אברא דריש וצא ביש ברוא טומחנא מינים חלא דעים אר ירושים אר ירושים אים אים יים حل كاز كا: وحدم صلم لعجمك، وحد سال كالمحكم Loby: Hill xery woil. our Holding ci עושק לבל: אבנא אובא מחוף. כבדין מיחי עד בבנא האיבא: הלעל איבא הצבנא. הען החוץ ² mxx 25 FOULY. La Lasexans bing: xaccy 25 دهم لحديث حصيدها، على مد معلمي למחר אחם בשל ומיון משל במוא הנבלא bucahon of the Larin Muchon wash. חבשאי האבוא לכשא ביושאי האבוא בה

¹ A manazan. - 2 S om.

( ) and win engigene are and coffy than שום הרכבחלא הל נשב. חבר אלחא מח. אצלבע בוכחלא וכנונאא. הכאשבוכא מחיא כונאא. שמששלט שמטרשהוש בישחותי גיש שלשים ם הבכבא מיף. מאא האולעידיולים בכן בבנחולמ הכשוא. and the King color con Liounx air صنع ، کامدیک محمدس لم محدث کامدنی ، وحده و مدن xcx eppropriation as a Jak NE Jus well to معربه: دورها بهرورال حمد بديم دهام ١٥ كالودلك. ونفوه ديم حد بره هويم حصبهرو، حسم مرمع لمام دمريم لعملم ودمدسم مرور مدودم ديه KON Kisi Kleax: Keas Kisaf aka. Lia בלחת, דעשחף לבדא בן עולם. חבי אלחא בד سهمهم بر برین می مدی دل . خدص در براید در ناده در باده در باد باد در باده در باد در باده در باد در ب ماسمالاء بسلم: كلاعة لاعتلام لاغلالم للللاءة دية حدد الما معد الماسل عدد المعدد الله المرابعة كاندو لاعلى لاستاره لاسامة بهاماعماء مهلا لحلمهم لك العجيدة الماد عدي كاب فرا ولك 00 nichtin 1 xxxx CJ athan 20 بلاندن و تس مركد ما مدين المدين في المدين ا אלי נכד נוכוא דמישא וכניתא מנכרוא: ילבא ניוועא נכל ניטורא באכחי בינפחי עבילט מצבב כיום מלא בבקשה למנלמה הי, וכנונוא وه المحدوسة المربعة الله معدد المسلم علمدة: علم אאראיים אאיד אייו אדשט היטשי אדהאי תלאבא הכוועא ווכח כתצעול עול מילא הלא אטאאיז אשר יאמדא איידא באיאין אשאר יטטעי אף ען איף בודא: הוצבענוחה, באצבחעלמחם.

¹ Codd. : lege → (?).

معرف و الم الموهد وحدر و وم وم والم المورد والمراب المرد و ال

ETTY: FETY WAY CALY CALY CONTROL CALY CONTROL CONTROL

Louby only. Creinty what's cfemy דביולא מוכעלא. כבלל ואכין דע דבא ירטוף ١٥ ٩٤٥ : معتدي معالمه حمد عند معاد مسكامل هذة لحتر بحمهم هدة لام العلم. אדנבל נינהוטא נאוא שט שט נינבל מינחל אומנדך علم: ٥٠٠٥ لماله بالماله علمه مديدهم علمه علم علم علم علم علم الماله الماله علم الماله KI to Kario Kin BK Krok Kumi Kixo مرور. ماديك عميم المه توسيك متعديد. 15. האבוא כינת, לכינאא באנמא. האבנא וכינת בלא ונכניםא. הבן אבל לה ונכניםא. הנותה בל unless hoe. er corz icon fendos: rer co, דיטוא כווית הכינפרים: רא אכא ביווים בערין בבעו אוסר. מכלך בונים וביא ווחים בכישמה כבי 00 דים ולי אארא יבי איניאט איניאא איניאי באי דיווים لحدثه بالاد عل مهنعه نحمه: معتدم عنحم לבל כבות הראובא. הנאל הין אכיו: האלף אלבין منحم مدحممر: وتحم تحم حمدم لم محم 25 不予してい るかとうり 大き 大きとり 大ちり 大きょう حديد باعدد باعدنه باعداه بديم مددد سمره معد لع سسم علد دنده دنم، دنم، אמדא באיטונאי יטטא אומיבין שיאי בל שי יני יני

¹ A حملت . — 2 S خراته الله . — 3 Sic codd.; ها potius legendum videtur.

מצמצעא לבים: חבן אולי צלמאי איף מא وحدل دول ماذع د و معدد ما الما و معدد ما معدد אכחולא חואיף מלש. מאא הין מצמבצא העל בים : מובאול אנולחתי, היולב ולחב להל מן و متحاد عرب دلمه تهمارة فاماء مرد دلمته 5 במבוא. כן דין דאבב כיבאיל: דאלמא דכלבדו אבשיחשם לשיו ישטאא אצמשן שישאל משי חשי لكامنعلم شر وحدة كالد بحديقهمون محددة לבכא דבדינוסא באינסולא: צלכא הצעא. באיכול ・ 大きとり てるってらりしっ 不登りて ふてってしかべっこ ישטישואין בבבו שיטיש רבוצי טישי מיטיש ONK KIBAS SAL. TOULES ENGIN NEW FUXUE LES. 000 > 201 LUXUE האבוחק ההאושום העשהב אולהחת. כברין שהכה در دسلی دی میده کاده روایده از در می در م دسكة والمرة والمرام المام المام المام المام دسام ورده ما من من من در المرسلة من و المحدد عن المرسلة אלם . אוז החשל מול אם יאשו מחשל משאב איבי ואול מצמצא: אביב ויכובאל לא אבם 1. ist rose auska. nexacus ecen excit. מלשא. כמולהא במה מחא. חבד ובא מני Lafix see aux. er sigo persessya per ... חבשוכולא בוכח מוא. נכוין לא שנום וינולאכין ورضام المسلم : حرب وربه المالم مارك مربه الم محسم KIXDIXD OM: KDIX KIM JOU IT ID KOO 25 ותבביו איכי להי אלא אילי ואכיוף כל רדן: שים المديع دادوم ودولوه الم دوم ودراحهم אתיי. בד לא דמא למ: דבל מדים דבולב מלגאינו

¹ Λ: Κικ ωροπ όσι. — 2 Λ Δίνιό; sed Δίμιο legendum est, si textus in ceteris sanus.

سمام حدمتم . ححک در کبه حدد حدم Eucenpy: append my cip at it العنانكا الكالمصدح درسم حرسكا المنبع لم العديد برام المحالم عجديم المحطل وفاه المحل אכל מלא פוא: מהן משה איש היצו לאם זיאל ילביוא איביו איבא אילוסת, לעל. מים הש, לאחש אלהש האכומסך ההאששום הדיבוא. באכנה ערשטשים שטישי ששיש בשיישאע לחו בשט בלעסרים, ישטים אלשא המדכיא סראעביא. ישאם יים من برابر: - باميريم الحال بوري برابر نامير للا معلملك. ويمنى باحد ونشر لحدةمر: مدونه ל בל הבים א הוצים ומשא נישב ל ביקם ריז אושים יאים אאשטאי אשלא מיטש יאאיזיי of the Lein Haffer La. Oxyphica of currey, and the two se of years you. מאא דין המינישים באביא: הבה המוא בחיכנא לאלמא האמוב בני מקצא כו אומן. במא הין ויםאים חוניאים בכנה איבין: ולב באואים פאלכלא מוא מהיבוא: אנים הלים אולים בים היאא הודם. אלא כנא ולחביי

¹ A om.

כלו. חנוד יובוא אימוסס, ובלים ולני חודי יובוא ארא משלא כל בליבשולאי בילבידונים באונים בעוובא. אוולפוולא דין דאורבלוא ביד כעולה דרוועא אן: רושיטש אלי אבא אם אנשמי . אנים ל אול לבכן דוכא נאילבי כוא טוויף. וכנ האים כוא war correingus: My My Tes Evian: MM Exemple Linux arax exyloge faring whims من ملے الانک، کمدیک درمہ کردن ، درمه سمادم ملحک به خافتا لدم . جه بلادم ملادم ملادم K) Khahuld to Kita Kuns omiko . Kita 10 משאו: ולתא שיםי שבוא וכנתרים. אכא מבא בלים יצוחים מאצ שייו צוחים יצשחים לים ام حدد المعدل دوددراهم، عالم دم وم الم المعلم בבא לבחע יבשוא ולפים איבוא ואיבין בו ל שום הכשל אות השיש בשוא למום בי א מלא אשיולא. כבעל דין או כביינולא: דייטיקטי ביינולא صهرماني ماريد ومراحه والمراجع المراجع المراجع المراجعة ال دللا مريم على علا محد علامم عليم عليم المنتحم . كالمسلم: كالملحدم: سره حديركم: ٥٠ عدسهم ممامده له. لعديم مأديده مستحداده. MEN IN MAN MIN KULL. LLL FL ملعد المحتدم بعدم المحتدم علم المديم المحتدم ا معدنه: معدسم حدرة وهر. محد ودلمة الاسعام بنساع معلم جم دونسم محسمة المالك وه دیم الماله محمد المارس المحمد المح محلساء ستكم لحدنه حميمة عديد: الاحراء אין אוצא האמנובקה כין מבשחלא הציול יעול Kulika dik Lausia Kik Ko . Kunil הכלובוא אולוא. כרון בובנולא הבתראח رمكس لاعتدا عده . رمنه لابتلا معنهملا مل عه למחש. באביא עוצחבה האולינתחם הולכך באביא

THE TOTAL TO THE TOTAL THE TOTAL THE TOTAL THE TOTAL THE MATER OF THE TOTAL THE TOTAL THE MATER OF THE TOTAL THE TOT

¹ S אוניביאני. — ² A אוניביאני. — ³ A om. — ¹ A om. — ⁵ S om. — ⁶ Sic codd. perpere ex lin. seq.; lege: אוניביא אוניביאן איניביאני.

בישושישול יושה בשון: כשום בבים אוליבחלם لينسم: الم الاحداث و معالمة و دوماري و حدور אולרכה. וא ולבולים דלו קנחולא: כבלב האצ تاء: الالماء حمام الما الماء الالماء E Holicia Kulusa. Carlis Kurus Caringy 5 صمدهم عندم. دعلت حلله الله امكم حدادكم הבאנד. כדועלא כלב האלשא מים דינוא. דעלה دس: ١٥١١ دخ الدامية، ١٥٠ دمارم دورحم حمر المك دندكا. صدم نفد لدنه علم دعيدكا. كاب בשלא אלא יא האר אוא האיז וים אובא ארבא ארבי אخة. ولم مونه برلم علمه. حقر ومعه علمه אלחס, בבן. הח וכבללה אולא: פיחשא ובלא. אונים וכבל דשואש ארבא השלא רדי אבין. תשא מאא מקלא מחם. אלא המיא אלמא בבל. KDLX7 LfD: KALKX KDÜD (0000 K)0 15 חבים השלבא אישים ישישים אישים אישים ישבים کمی للاحدة , لحم مجرد محاقتمور . کالم حدیم דין הבתוא הח (דכבללהם ב מלא יבו אין יבולא Explance of circles cepters replanding .Koull Kin Kin Kla 3 Kiraall Kirin Kla 30 סמוב ואלבא השיא כבל אישוני יובריוא אריונים אחר, אחרונותו כבללרינכא דין אחאצא כבן פדכבחתי: Kyloin Kow . Kylony sitk my yky of ושה אוציון חשילאוציו צומצו ביוח וצביוצים צבשבים وع عمدان مرونه لاء . درته لانعم وسمله لا عق عرف . الا ما ما ما ما ماد : عمل الم الم الم الم الم الم מות מובושא באוצה באוצה האם מבים : אנאס בין המלאה באולם הין הכנא כצוכאאל

כהלפרצין. באואינה נדער: עום בי נשהליד. לא נהחא מאא מאוא: בבלל המוק מלבא מוכשה. ווכולם ودلع دليم بال ودواوي بادر بديدي ולמצא נאנוכל הנהכוד : לא נאלא כבן בבתאא. 5 KJK: LJ x/grx KJ: NK: KJD KJ 2KO בלבא. נאמה כיא ולא ויץ איכי לחבוא וחני. ישונים בלש ישונים כל שינית בלך בארשים היםה דים לות כחבה האנתח הכצמן: לחבותה لحل دراوملم علمهر. ودرم علا مردام موديم عدده. וסכנו אינים הל איבי ל אם לחשוא במנא ום מצעוא מור דיון לא. דכתן בנחולה אל בא נשלא لحد لك دورم المصدور . كالمنه ويمالم كالولوسال ملحم فلادم . معتمم لهديم مملهم: مداود حرم بحبيكا مخيكا بالمليدم بالمالحدة مكانيده تعيدمي. oft raic to esiance. Thuts cais 11 nedonaly rules. ceft extex is in Les. ملی محتی بادس حسید کراد به به اور این محلم · Ly xy Ly Ly Coopy of Ly xix سه ایمالهٔ حر لحم حدمد، حد صهده سهمتحم . کم مر حالا لالد مهنوه بافع الالمعا ندر العلمنة داسمهم واعدم دداه مكانددم لهله، حدر حنه, المهلسلامي: مادمه حماتمه Lhurb. oció, rzhbbiacho. achous izuza LXCCIA. CELL FIRMING SIBILICADO.: LABBILICADO " Luca _ rounded. outher oulefact can in معالم معرف المالم عنامان دفر بمالالم معدمالاه כשונים א שישישים שביא לעיבא. מפילאים: כים, rememberly writer cions. can La: cft rever. Thexen las cft rund londers 60. KLDLA. ALDU FUCLL. OLCLX. 030 בה, ואומליש כעבון מכללא אף אמא. "אלא

ינצשו איזווח בלחדים שניים אינהא וראאי בחכא מכבלל. שנה דים: במהוב מהוכוא דעד פיקחפאו דכר לם אצ מצמצא לא מחוא באלם המוסך מאא ההלואותו. אלא בר ניוא לברבא ניטים cance Appaie herety presenty of ene دیک: دعسله لدنه مله، فاد کب حدی، الكام لام لا على الكاء كالدع ولا الكاء على معل عقر ديم برلم. لم هسم. دول المهدد 10 لدومه بعلده. هد به به ملحه له حدد. حضر וכוח ושלכא מא ככלא מצבאא, אלא כבב: אשבעלא הכלבא החביא עודולא. האיף המים בבבן スレリコスコロ・ナリスコスカー、コスマスストラス outexe of waying unitying paring way you ילילי במשבשו האלי אויוא השמה אל : ארי יחדי 12 الدم دام نور در المراكب بدر در المراكب האבן מבבלון מחון דלא ולפנחול עוואבא. בבי בשבחו משואל : בין לצח . אחלה ל לנחה למעש محدية حد محدم حمل لسمه عن معهدنون ٥٥ کاملی دچ دده کی دورم ددیم الله الله دورم دورم دورم אה בצף . איניאת הן: וכי איוא מוא הכה לבי. معلى برسوم ومعلى والمرام والمرام والمرام المرام الم בדעלאי בעלא אחב: כבלל הכינעכוא פחם. ملك فلك تسحمص، محمر صلب: صمحك عدلم ور معدده . مسانه دسته ولحدة المحمد . حدلهم وهديم בשמלבון חדבה וכחלמשן. חכוא און אח וחנוא: ינברא וכל מטוניאי אנוא ועל נחבוא בינים در برساله به بردوی الحدار دیاری دیاری دیاری لالمتاء لابتلا لحده علاه . لاسلع لاعمل نجلا

¹ S om. → ² A: מוא מאלים של איני

حددداله محسداله معدي حمله ديلية. فر הכיווא כאולטוס המשן. המבוא כהוכנון למוא איוא וכשוא אמתבאף אין בא מינהא אין אין הכשלי מם כצעול כבן מנם המוכנהם, מאל הן تحليم عحسماله ومديع. مدرم حماسم بروزاله و The KIK. KITAGE KINTER ودراده ها ددرای دردای دی دیران محداسعسم: کا حلی مازم دیام عد: محدالم אבעה מצבעות. מצא הן הכך מבוץ מוכתן: נא مسمس حد دلک کالک حد محدیک، کالک متحسم ۱۵ אכשתלה שלם אים שיה : אבישואה השבא בשא قداده، دسم لحر مدخه علىك دجم عيد، صدم كادح אבנכא האולנה בל האל כל כארוא שען כבלאולא. מהים הין אבין להמבל אבין. דבד שם כבנת האהיא משי לה למיבינישאא מנאי ביכא למאא: 15 Kenanek ok Kxxxx : Kanily from toples כבאלכת מילא הכבן אם העלב אם היולב. מצא רישבים : השמשונים המצמו המצ שיואאול: יים תאלכתה. כה, המא במוא כבצעוא כבכלא מהא Mucelly: Applicat xixx carry valorably. 00 من كرن كروده حسرك محمد بالمحرب بالمرديم אציער: המינה הכשיב הכשבל אצ כשרא. מאא דין: במוא מוב. חבתה אל תצתבאא. דעבוע سمع عمصة وهو بعدد عملم ودووديني دهدور יםוֹה לוכוא הוא למהא כהכונה לאי. ונהא הים: 25 הבמוא מונה, למה הכולמוב. אעוולא הן: האף قىلە قىلىكا دەلىدىدىدىكى دىنە كىدەرىمى، دىلەرسىم قىدە قلی دینلهای: درج هدیم دمهمی مرح هدیم. مرح من حلاص محر شه. هلم وحملح ها محملاتهم مة. كبه ولماملام وهدويك مكبه سقعدكا ولتهكا: ٥٥ سحته سونو به حدد دراسه به در محدد مرا در

نعکا در کی نے در کاردنکا ندیکا : لحدیکا اور کی در اور کی در کی در کی کاردنا اور کی کاردنا اور کی کاردنا اور کی کاردنا اور کی در کی

הייים אסד בעניייי 5 כל ניל גאמנכיף כרשל נאמעכה כל מטויא נידרכא משובא ליין הבישמבאי שאא נים בארביף שנא אצרבאלא. אולא מאא המ, ולארבהלא הכרכונותא וכלא במוא כלואול. המלין הארוואול כלצכצלא עוביולט ידישאן איוליד עצש יאשעע גאחייוע וי באופנבר רטוף שרח באנם שרח ובכדמותא: ניסב השאמבא אוומש החב בחה נוחו: אב כבש אלשא אל לחל אבימק. אל הין יין יין לכחא מעבלא ورفع دسدم لساله عمامحلم ومحسم المود באשואי ביניא ביניא ביניא ביניא ברביא וכארים וב בעיולא דוביא. מבנא מען דוון כבובינולא בוכצא אית הכוול אוס . דוון כלנא איף הבק עוון יצבא איש בעב ווון בקצוא איש הצב עביא. דוון . האוא בוכא למא איף כנכנומולם וכבצעאי . איז שונים אוני איז שונים: איז שי הבאבהא. להיטוש בושו בי מבונטי שנא בישובי בושיביא אשוא העדא לעל כבי עודא. כוכצא הין המי, הכעל אדם דוון: אף כיולה דבלבא נוון. כללא דין בי ובשל נחנו האכימק: בתלא שליא בתלן: אשוב משלשאני מחיו גיו מטשיוני גשבע 25 لمحددهم ورونه وم: محمد وروته سه دراه שה מבט בשישושראי שרוא טבוביונא ותו ביניו سة صنحب دحكاله المحني: درة ودراله :Kiiki _ dranky , jore Krow . wijor Kow

وزهام ددن الاستداد دسا الحسام المحا وعدر المعد له دوره دور کدهم مخدد בת. חבבד ל כת נוחדום א הנושא. ולחב דין: חבל יבין בנילא נכלא אציף אאנים: נבת בילדים עליבים מובה למהא בתליטוף וכבוטוף יוא בין ולמחואו ב . الالمعاند على الماند المار المام : الالمعمد عديم المالاء لحدي لالالم عده שלביני כרא מוצא נכיאלתיינים אין: רשיא ארחיא עם בנים מאת בו עוד במבא מים בל ורבאולו. העבב לעדרא: איף מדכא דעדרא. אף 10 لمن ددنه بمخنب ، ددند مر دماله مه دلمه ا EMELEY CECTETION ON UNETRY OCH COURT فاحلف. محدده لے سہ کمعدی عذبت لملے. האולה וצא ובלן. כויף וין עולא וויחעא: ומוצה الم المالي المالي محدد محدد المال المالي الاستمع لاعمل لمنكما لامعاء الالمعامة لالاستماد أمسخمك علم معدة لا كالمحمد المه الماكمة دهسده به دورتم: سعره المعسدم: المسابة שחל בעוד אבערא. העלב בלבחם לחל שולא محل، دهمتا حدله سدد محمد برامه المعادي ١٥٥٥ صفيع يدمهم والمجروب والمعالم المرامة Khazet hazi zzo. Kizilo Kolk Kuato באורישרין הא אמשר ברא היא וברדיים אלי حصاسله ، مصوب تاسله حصده مد مدعم سلم Hancy . octt west Aps carent after لحددسك السددكا و هندم لحددسك دونهم ∴ Kw7K³

¹ S om. — ² A om. — ³ S かんコュル。 — ⁴ Codd. の1. — ⁵ S ベニナ。 — ⁶ S om.

نعکا در با در در با در

ور دفر کن ددهدی هدد درود به به الحکاده ستی: ورد دورد به المحدد و المحدد و

 $^{^{1}}$ S γγκτ. — ^{2} Λ : γισμωτ $_{2}$ comb. — ^{3} S om. — ^{4} S κωμο.

Himos. Alx ais remarked air Las Leil אכבין. רמוח דאומביצה בדימשא עדום חחים למ لحدنه درمت دهمدسهم وحددهم العدور KIO. LETT ECENT LIPON LITER OIK יחתי ל הדא שבע ברבא בריאיר: איל בל בנבא שנא ? היינים ויבלו לביות בל לבשה הכיבאול. אלא صلم ومديد بي وحديم يمدم علمل صميم עבדער. בגל, דבושא עד מס. האנמס דבלכאי אנץ: אף הואמא ה צבוע אולחח, מצמצנה. בת ה, أندنني حطل دحلص علاتمك ساكمه لحنك جع ١٥ Kin Liliak Kl. on aliliako Komoi رمساء مرغرانملا مرتع محالا . لالمصاعد لاصلاما لحساء مرغر خالا لا الاسلام ، الاسلام الاسلام וכוא דוביאי. כוק די מרא דוקמא וודוף א וכלבים JETIL. OPOUTY EXHORED YEARY HELDOD. OLY !! ואואוא מובאול למפם: אומא הופשק האנא לוכוא لاناء معديم ولم يفع لحيم: علم مد ساع بكالمحمده بما لحقر وملام ومحدد بمحدمهم Kain palu Kl Klam. Jian puanka Kitok عددكم ونلك وكالمعدله هنم ويحدثك مهنم وو האבעה אבינק , הישא בחשים ארושאה Axhohe cain rehaby, exhohe He cust במים בער הלכך אללינכם עבצבא موقلك، وهدونك بين وكالما لانتا المانك ودعسك سة كان . والأنافيص ويتلاطك سة لنعكم لمحين. والم والم נים אול מין בין היום הוללין מיה אים שישוע יטי حمد على لاسع لاتعل لالله لاللا . لاللغميدة יוני שים כיוצא בה אנוחסת, ללבא חבה אנוחסת, Kxizo dus xili Kl Kuso Ksul

¹ Sic. — ² S ≺¬¬¬ (sic).

כק דין דיכצתלא אאנאאי מידין כינוא למחץ אולא הצלבא חהיועבא. חבצבע לחח ביול מלא المالمسعد حن حن لمه الملحندوس, حالة عددها هنه دم: علحک حدحم. مصدم فاحم سةحلك if. Kinsher Kins out Khanalfor 5 לבשא הן: בה עוא לילרטים נכאהא נאף בארא בא הכצלבא אולעשע בק כיובעלוח. כצבב לחום. وعادم وحديا بنود رما عرب بديء ادوم بالروم steen us top us etenhan, onen steen 10 לעודהא בעורם הכצעאי האצה האצהילה כבן حصيم مح حسهوه عنه الميسلم دحصيم האבחסח ו ליחבת להבל שהיא. המא ולעום حلاكم وحددة على وعن ودلم لحدلم منفع عدهد معمر دمده بدورك معمر دلتساء الاعلى المناه المساء المساء المسالم مسكتك، محددة لمحسر لحلدمهك، مفتك حددهك הלמחם. בה מבבה מביב עבא האהוף נחעבא: منه برامقماد . بام لاتسا رمسملام رمنم محمدتنا ممهلك حدالدكا. مالمد دالة صلب: وه بفع حدمكم حدمته ، مفته لعدته تحدودته ودوم محمدهم مون من ديمرهم دود אמשותה . השוד מוכנול אבמא ובעא: האבמית הכתלבוא: האכהא הנכתמא. בה לכול: לב.מא دله لحصم فعد عده ممالم دهدنه لاسم. תחוא בכא כבעובה: בלמ ככולא המום במצול לו בוק אונא לכאכו: ולכנא אול ועוד הכבוא אבעהא שהוץ למח לבול הכיבאל בצובאל. مكمن وستك يحديد لسميه لل فعدة لحمى: محتملا

¹ S alapsa. — 2 S 7227. — 3 Lege mass (?).

قالسه نفد. کلک د دسده ۱۳۰۰ د د د کا במואלא כלפינט מוא וווכיא. וישכ אונא المادهم المامتكر الانتكتام الاستقام المامقهاالال حمد حین محسب میسده میسده حید وحنده رود و الاعتماء معامر و المعامر ستكم والمنافرة لحادثه المعلمة المناسرة المناسرة محرم سرد : المعدد المعدد معرب عبر مدالم وروني وكارجة لنحداله وعنه وعلك معد لمه المنتع معتدم الاتسلام المعتدي المعتديم. מא בין. מוא מהוכנא בצלנתה מבל מביא: 10 لفخد کاب حده ، معد عده , حسله ، مکافی للقطی Khohino Khusa Lak Shaxo: Losal Kan דמהיוצאי. חעוץ החעוצו בתכתח בשלחלצי חעות לב בריני בחדיוא הפחימוא הכמבכת בעוא הכלבחל מ בליבולם וכאוש ופום, כצובאש וין אוויש: 11. ar wing life frank inhaic. infu ye one therests. oftery assistance seem recus حذبك لدندلمص ململه المذورون منحب مدوركم maren octuba: ocercun terton chacexpan حة كافتصور للمسلا ولك محمد أس وسورور حمد وو אלמשלך שובש השול בשוב אונה השול השול سله حدمه سله اجتمام الله سطتاء السخع Letix cly cepterony. et chix com דעכא דאלש . בד כבעהא: דבקיד מים בען כבן מי, rubaic Lhercetan. oxil ruci elon, och 12 cianon nemba finho caly phis. ocian rum nerizuka eranken finkan zeem. Eunka محرب . وا بعط رسال والمربع معلى والمربع عام المربع בעיאו בר כבעוץ נשמש אצ מים לבעכא אבחקמם.

¹ Sic codd.; lege المحلقة (؟). — 2 A: المحلة المحامس.

FETT FREEDON FETT FETTY FAITY.

CETT WITH STE CARCAN LAILY FAITY.

OFFIN WO FALLY APPLY LAILY CACHA CETTY OFFI CHARAMAN APPLY CACHA CETTY OFFI CHARAMAN.

00 מצא הן הבלמן הבהכא להעא הפהיבא אצהכל, מיב כצוכצוא הכבל, ההבה לבינל: איף כן המה אונה הואמא. הכוליבא המיבא מאק להמבל כלבא: אבכן היבנהא אנהמת, הכלינם מהק כיא בנה איז אונה אליא. האכי כמהכא לבבא

ور المر المر المر المر المر المرام علم عدم. مالك المرام عدد مراك المرام المرا

¹ S om. — 2 S نصا (sic). — 3 S حرم ا

لتحمل دزخه ده ددلدمال ددمد: بالم Kessel or o Kyurs is without you kisse to حسمن مودن مدة حيالم منهم عقدم Kast 1 pitus cooids Kuni 3K plks Flacexpan. naice aferanch. My FRNA 3 وهدم و مراحم معدم مراحم בהוימוא הולי החבולה באצא מהכבחה, מאק. איץ xocan raal ix elfy inumby copiny, oin مرابع سا سا : الاسامة المتعالم : الاتسلا ب מאק אל מים. מהציעוא אלי ואלשק ההבולמם 10 معنف منحب صمدنی بعدد دیمالسننه در entfrompy so wir own Try opening cur. دمعدی، میم دند کسم احدام، الاحمدم אוצא כבבלף סוכנהל וחלוב איף סויבו לליוחים معتديد : ديماوس حدوم مراسم المراسم والمراسم والمراسم والمراسم المراسم LEBY CHAM. OLL andioch arow. vaich " הצדושי מאצ מרטים בצדו מאצ מיצמדל בא

END EXCENSE ECONOCIA ECOLUMINA CONTRA CONTRA

¹ A add. 元u; lege: 元u 元u (?). — 2 A: KK43 K4K2 のかだ の スロー 3 A om. — 4 A Kirk.

: الانتصعب الاسمة علا : الانعام الله معلم رمصاله فهدم ممازيم المعمدلي محدثهم نامن دعمد . رمسعت ماددر ومسلرة מצמן כאוווא ומוכלא לאמא. וובי מבנען و لحم لعديم لحة فنعم. ولم محمد الم وسلم و Kunia mull all comma Kriza Kons expense who seems seems. بعد معملات بدن عصم معمد بع مبهاء entero, in si transcut cuis conq shun 10 וכני . לא מאול אלא מצאעלנ: אבמא ואכיי Ancis enlow. Lo log aly viceyo. aly in while. Kolink Kitas Kuz ali vok pl dukain حة المعنى، ومعمدم حقاله الله الحلم، والله while. He pir now is in with unfix il acry من المام معلمانك دومع · حنه والم منهد عد الم مل ماد معم حماسك حصدهم مد لم وخري. Kaka dana pikan nadum Kink Kanamak exail unfire. LEER exalin och exex itix. ولحديث وحسامهم بمرحمين والمحدون ور دهم سے محتیک دسجه لے دحسب کالهرائے. محمد عنك محاديم ومسماء بالكسم وسلم مهلا درق مالا مهم علم على علي המהנכץ בבחגדא. עד כולו עד. בד שלד מהכנול אפשמחנא מות כרכונא: חמות אוודיא עדירחת. رو محمد المن المحمد ال وزير دو مركب مركب مركب مداري من الم حس ماز عدم مامه حددسم ممرح لنه. محمر בכלאבא בפסוד על במנוחלא אוברישה אולוחה: عفل لم لعملها: محذيم لم لمه حلك عحيك.

¹ A ushek.

معلم، سام له کا دیماله می محمل و دوله الانا به در اله در اله اله در اله محمدليم حر دسسك. مهمم لك حسمه ك. حد ביומבל דולנימולא דאוליאבה כה. כה מוכנים נבקמבוא. בת אחבל בלה מהכונחולא המאוא: ו فر ورج مدم حدملا كالدون ومحديم حدمو و لله ممال تمسك رهم ولعم لحمم حلاه المحمم Aicran موسحم: مصلات لهنم للنام كاستسم. אורים מלייטוש הכאבצוא לובאאי אח מלייטוש ביוא رم كالمركب و برواية المركب ال سمام الماله الملكم المناع المالك الما حدّه والمعدّ والمعلم المعلم المعدد المعلم his nocicus ismos. osiby lsoista cua. השלדין לנחדא דמה יצא דכת . חבן מכתפבץ אפנתח לכבוכתא חשלון. בו ככתחן: ואיף כלן וכבאורא 15 وعلمالا ، عدم مداله والمحرم دالمد ، ماله المسلم cai , oloha xxalo. ausho , axx c. Lax renty are arey: mo rain exyptico per בד שבינין. האהצא יכא בלנהחם: איף דולבשה دم حتب دراست ، وحد عدم المخذم حدسه اور er an minin rech coupy very fromy. voux באחיטונא ניציות השורים : איניים באבותי שרים بحديم معمان المحال لكافي عميك مفروم لمرمى: حد وزدم مددلهد دملا وه Lexition. er celan Luiry coffex: بعدك درميد منه درميد برميد برميد KDOLUDO: KLLDI KEN WIDLEKT DODO. LLO

¹ Desideratur hic : (אַר (באנגי) איבא (vide infra). — 2 Post haec videtur aliquid deesse. — א א אלא אבאי.

المارید المارید الا المارید ا

ور مرابع المرابع المربع مرابع المربع المربع

ور الم محمدة وحد الحمد ودور من المحمد المحم

ixx rappy som record ichy ixx rexp for some cachy cachy cachy ixx mix mix mix mix mix mix mix

ور سم دم دعده رحمه المرابع عند حمد الماده ا

¹ S جنع. — 2 A om.

isy rucsylani rayariy ichy is fary ar yarid analy kin hin ha cairy asaxyy. olad axy yari rahand yriy. olad ly no, yan akyey luacy ochal maixi.

THE WILLIAM SERVE OF THE CENTRO OF THE WILLY SERVE SERVE OF THE WESTERN SERVENTS OF THE SERVENTS SERVENTS SERVENTS SERVENTS SERVENTS SERVENTS SERVENTS OF THE SERVENTS OF THE

דכתחם אינון מצלמען. מהחלכא האנשמחנא معمتع مدملا مركوه سالنه دلخه لنه سه در معتمع: عملها ودمه مربع ودر ود لدد. دريم وم لارقع معم حقد ما الاعتدام المديم حديم و ملعتك، ملازم حدة بلك، ملازم حميلم لكاهمماكم: האלין לבהוא. אף דין כבאנוא אילוא דאפשבחפא جر دحقالا . وعددمه ور دعم المعمادك : حد תאבא אוויא כוליבא וכות מותן. אבתא ramy aroup and oad. nata any cuitby 10 منام ، وحمله معلمه حب وحقاله . كاخذاله وا دلاتهم حدة لك حدمهم له. سبك حل حدة حده، חשרא הכבבי איש כא האב כבי : כאלע מה כב صع. وبعد المعدد بعد المعدد الم ويعتب فعريد في بهمهد معتمه و بدروه براء 15 excen: naucha Lollo Lican anni. nebin Applix Lus als es the sull right رنع علا لاعمر : الانهاء مع لا الربيع الا محالا בבעא כבן אוליות, מיוא באוציולים. יובים, ומבל. אב ען מעבען בגבתה. חומן ולוצא וכנול ועם 00 נפטע חלא כבן לובא וכא. אבמן וכבן לובא احداثا بلد حدماله حرم به وحداكماله وور حده. בש : השמשו האד שישיה : האליה האה הושמי אחיוש ולך כני מנחלאי של אמונבלי כמאונים و المالا بالمالا بالما בי אנולול אי ועל וווא בינכא במוא וביא: הכבאלילא صة دليك ددنه مدنعر. مسلك ديمالملنه حساء: אמיוא כלו ואבל. מבוא אללווים בען כבברה האלוא העוצא. האיף הלא מבעה אהם מעודה: "מבץ مسع لي محمد حسده و. الالا والم المراد الم

¹ A om. — ² S ы́. — ³ S om.

خطر لن لسملته بهده مدوله معنم سلد هندسم مدرم مدهم هندم معتمر سلد مدهدته: الذب لهدهمه مدنع لحقاله ب

مهر مقدمة والماد والما المامة المقدمة EN MXER FLOW ON. CIN FG. CHEMY 5 کالعمده المداده المداده المداد المدالم المدالم הכיולין בוכה: דעות בבכה כמוכולא. כיום לא عخم لعدله بركم المسلموكم. وكام وهم معر سلك KILIKI ODULLI KILAU DIKO KIZO : OID سحةهم رحنهم عدده لاخته وحمادكم وحل אוצא כבל הוף. כוק אווינא אעינעאטל פאסט. אכין הע הכהולכא הוללכיביא KyTni Tfo unxfyku ujyyoki Look: Kxoo המחודים. מבן כצלק ותנוחו אבומק כו לעלח. 15. مصطلع بمرجة ومراور بالمركم مربع المراحدة «Les six Leis. confex foxy exp Kik. alfo مهمدی محدله المتحی حدی حرافی در در الملتجمة نامسكا محله: لطلعتم بالمعمد منابط هوبكم بالم فن ماور موحد موما المعاد وفع حددهم لحدمها، وفع مدمها لحراحهها، وبالمنوه وحددها حدد عدد العسم لعدم فعلم العاد الم من الله المراجعة المر 25 Kins _001200: 70121 Kal Kins _001200 Lex. oregin ariga cet work. of تحسم المسام د مهال لعتما . حام دم سام حد حمامته المنطع بدم محصم لمحتمر حد لمد באנוחלמה. הנתפה ע בצבוחלא הנחמדים. הבצדכא

¹ A KlK. — 2 S _ ala. — 3 S om.

ملم فقدم. مقدد بعلك لحديكا المندم لاتحكا: ملحر אווד ולובא אוא כן בנאא. האיבוא למהצהימוא נישי מוא שחבוש, בוק הין אבתא האיכול כין Let: freez some of celd ecoferan to oct woilerary stated court consulty בוד גלשום בשלא. האלש וכבות בלוש עול בתתישותא מותים. בה, האוליאתה בעתהא הלא אבאים בעבלא במיבלא מומבן. בו מנוון במוא: ١٠٠٠ د المحدة و درسدساله ممالهد مد دراد مده الم عجله دولاتها . المعلم وعجله ولانهداه חלא מבלה מענבהדילא. כעד לבמא מלעון חבעד אוא. המום רבאבא מבלה בתרא. הכולהרילא mifundy man cais. Lei chan any K): calloco Koul, july Kison. Khashor 15 صنحم لما حد حددسا عدده دعاها مالكا. whose voisis wark of Krisylys book הכיב לאנה כנולא. חבו אולמבל באוא הכברנוחלת הכיב . חשלם לאכנא חעבת כיוחעת 20 לצלינוחה, כשלין בחנולא: הכברוא עצה הכחלה המתבאה הבלה מהבינוחאה. מן דין דומבבל ב לה Low fractions occurred races : values الالمسامة معدي مدية عدم المختم المسامة האין אנא אפשמשא אואה משא בישה وه من معرف المورون معرف المعرف المعر cfood coupy:

نعم در الدر مرد المحمد المحمد المعدم المعدم

¹ S add. к1. — ² Л ожіч. — ³ Л Джі. — ⁴ S от. . — syr. в. – хсіі.

aft ein varibu any vair nath the حديه معدلم: ممسوم للوزم، مملم 大さなたり: スーコロコ 大しっ スーコーレ こりからかんか حريم معلاميم. لا يدمم لدن مرك warmyy, ochopid ich eprop coft eft from o עלא דבוכלא. מבוא כהל לוכי יני מוח דבמבלא. مراعه . تعدماى درماع بقدم بقدم بالمكالام מחב אף אפשמחנא האומחת, עלף כבי ביאצבם בעובא ובאברוני ניסבון אביוטשי: באנא ברהויוףא דכנה מדבינות א המלבתא בינא ההחבים, 10 المدلا المراعة المراعة المراعة المراعة من حدرن مرحده على دري على عنده مون حديد حدد للالمام عديد منه במוכלה ו הכצעואי וכן מוסך בכרא אולא ערא: انخدى موه لمه حدمده وحدد موساده كالمارة טיבלדשה שטי ביניאנא ימים אותא דבים المسلم العام دوني الهدد الم مخدني المال عملم وعددوم صوره: وحم لديم دلغورم صوره حص ونعب هذه دخم والعماء هون مديه בלגוכאלא האדוא בהכא למוא בהנא, מכלב 10 מהא מצין מחף וכצוכצוא מבן. חבר אוכי מחף וכץ والم معملك لم الحدده والمكا بكالدد. وفع والم تحفد د له: بعضم هذه عملم دلي حصير. مهدد الم عفل مدده مركبة الم المركبة oduly rice ansal Labin. of light لاعلى حم لاللا . لاعتم مسلاء لالمعاقما לבשל : שואגא אים איזבתם זב . איזא . במשל لاستعقام لامس لاللا ، لالم الماعلالالالا

¹ A σαν - 2 A om. — 3 Sic apposita sunt puncta in Λ. — 4 Λ om.

صوره محاله المالك: ريه بالمال المهوات ونام מהכדיעה בשאל היהאל ביתשום אולשול הולכא איילא: כאולא פסרין לבח בה איילא ולוצא KDAK ita KI, omik: al maxo xik KI ל הצמהה כהבדועבת. בהאה כבהן כבן מלץ הכבחלא. المحدل عملم وعمل منعدلاء بالد ماعمه بر مامی خن مهمسمبر من برجمر: مه معربیم באוא. בחמה כב, לגיא הכבלבחולא. בד דין ולנולא ען אששני בדבא: שיי ניקש אינברא בישה 10 M any mounty so board. Head المامع الله المكام المالم المالم والمام والمام المامة הכך היא שאכה למה . נמה הן למהפריםוא: ישותים בנוצא ביראו בורי אביבאו וחו المة على عدة على ولم المر ندعي. נו דמוא בחסרוא אולבסד . דמן כולו מעלהא . رمص بعض لاتها : لاعتم معسلا : لاعماء عدم الماعد علام عرب عرب علام المعادد كالمالمات المذكم كالربي لعيد حاديك المحدث: حذ תביש פלע לן. מבוא ויכון אף מאא. כה, ותצמן ٥٥ لولتها ، محمد المحمد حن در حدم محددة من ركه و المن درمه محمد مناهم عدمه و المناهم shing trasporpy houses cing colony لولنهكا: هندم كالا لاتك كالدب ولعقع حده وعال برمايسي عدم بغديد برعمود : برمايم رة الما من الله الله المادة ال فيماموسون حد مواجع حرابه درنده ما مراسم ماموس حصلی، دو کا دے رقع کالا کے رسامت ودعد عدد المركبين المورك المحدم والمراحد مله درسال مادم سه ماسي. ويمال محسلانيم

¹ A om. — ² S محمومه .

אבתן היחו משעוא הכבין ע לעכא בחוא אולוחה, دی در دمدله ده زمای کامه اوالدیدی: در کابم אנה הכדיף אום . כנא הין מום דחעא. פעל of the few prints its בעבר הוא אול. מוח הן: דאו בעוצא משולא : 5 لحيمهم دن برماست حسم حرمهم في ممام مرم שאאי נשנאו נרבע ברבינינית א השרעים י יאושים בבכנותם וכבאותא ובמובלם דברוףם. אונים Kyki KDUD: Coprom DDF Copic 3 7K1 والعلاصة بعدهم والمستره وحد حددها الما ١٥ כמתבעולם בשתבולא. אף כבן ליוא וכלבחלא حدادد دراه معدده لدوله وعدد: وعالم وحدور ود مسلم ودوه الله ما حدد . ويم حدد الم בתחומה: מברים באביא. יאושים ירא איניא מדא אדיבה : בחשה כבן לניא הכבלבחלא. 15. الماد دن الم محمد من الله المفدل لم בחאשאר ישא אול. מוח דין: ידאבן אאועאכראם ביומצמא ועושא. בי מומגמ וכבצים וכנא スコスト とりなべったいりったりゃらいり・しのかりゃっかん من حربت المالك و مالم و در و المالاء المالاء المالك وه Kozeni . Kozen: , Kozeni dalk adoxidek דין: בדניחלו דן האבא וכנוא. שחבוא: כחלים ישוא בכניים אין יאונים באונים בוביים אים. אים בוביים אים لعاد المعدوديم ديماور وما ماولا rixcoco. ribano Loxax rix cunhorix. 32 ويماوم لي محصد المون : ووهد من طبيع وحداده الم conte you when they could extend حدمدها: كاخذ. خر ولا مفد سال هنه وب:

¹ S Ken. — 2 A AK. — 3 A sic punctis instruit; et recte quidem, secundum mentem auctoris. — 4 S AK.

Krisson wik Kos alson Kirses coredy recorded. our ear: fring yrange Kasto aimo. anthoko Ksul Kinko מינכוחם . יבאוכנא מצאמנוא משמאא. ונחא ל בלמץ הלחלש: הכאורביא אינלחת, אחבליתן. כבץ איכנא אמבתלפצא כליבוא בינים אשל כבינאא. אף אנוולא ובינבש לן: אוכבא Klambo Kuard. Kriza sodo. Londok ملعمة حك مراسمة مراسمة والمعام المام 10 Emps circup faced: Errys Anips Fr chlick: Branch Kulshan Kl: Karihha האשתש בשליו הנדלם הנשט הדיוניו מוחצ ל: אאי יוייא באבא באבא יויי יוייא יוייי معتميم ماسم لمسمله مدالمه: ۱۹۹۰ 15 دلسله المد دهدسم لعدمه عندم: هذه والمعلم منحدم درونه المحتبة المحتبة المحتب ا لمل معددسك كملع. وهديك لميس معنى لده زميم עבונחעתי: חמות ואיבא מויבא ענתאת. בדכא والفيم السلام والمراحقة من وسماء حميمهم ٥٥ کمدهک دیمرجه لممک دوندهمیم، دده لحر سنرم صوره אבשל רישין יהוחיות: איטש קוצ יש יד צישאם אוץ רשובץ לחלמת בלבתאא נוחוא. האדינתת منعه المعامد براء فعاد: بعد منه معبه KHOKI LE TOWALN COBARIS MK: KAMI من عملة و معدد معلمه و معلم من و معلمة من דואולא בוויולא דובוא. חמבוא מומבן: בד מצמבן יבוד אבשפחל עוד אאין ונפגו אים. אפשמחנא מא מרכוע דעל מון אולחח,. المحل دسم احدام المفنة الغنام المعدة المنام Karki: ביש זיאלו לשבא אנבאי . השבש 30 יוף אם וברשא בווצון באובו: ולכבן אוא בעולמחם.

ECRETAL CENTRORY, HEREN LACENT LA CHORINA

LINE LA MET. LETA, HELDE LENE LONG ON ELINE LONG ON CETUCE AND CETUCE ON CETUCE AND CETUCE ON CETU

is y representations in the service of the series of the s

¹ A Khaisso (sic). - 2 S Kih. - 3 A of opk.

محدل مدهره دعبانه: ومحدسه عهم محدسه ومحدسه ومحدسه ومحد لحدة مهلم به وحده وسلم والمده والمحدد والمحد

הנג של נה האין דכ הלעוא דמינה אעודים לעם:

باحام ددور حوالماله محددل سام حمر ديد، oly etyly aread with the right CLUNFUMO, ODEN CALEDY SACRICULAS. AND KI 227. KILIO KOLIDO : KLOTIO KLITA KIDOS مدحمه الملحندهم وعم لمم حب الهدم المحدد 10 כצמצואי ולכה ושלה: מבוא כנותהא. כבול האמבעלם אולהולם הכבי הכביבינהולם. לא הין حصاله على عالمحدد عمر الملحقة عن المديم دلاسه لحمر ، محة عمر الملحقة على العمام . حمل المراب 15 obest Kales oranles orales 15 العدم حدماله بحسبه الماحم كاتاكا حقيكا KILUI : משעדדן ביני ביני אניווט איזשט KANA Kuia axala . Kuian Kaxala : KAKLA ratendon Lot blacinon, and resist. אסרד בארץ ביום ביום אין איניין ביום שות שלווא אנאי אמשא העבהר ההוון האולוו, בעוולא ומערולא. האיבוא اليوحي حميمه ودراوسه بمهههم المهمورية حل. همك دج الهنك نصمك بلايم المعمة. ملاءح אווינואול. כה, דפבד מצמצוא: ולכה אלה. מהא 15 حسك. ويما ويسعك لك المصدق ويوالم المساء لحدد سلك وحدد الماهم وحدر كالمن ولك त्रिकिन्ति दे न्यापि र्टकार्य दार द्यापि .

¹ A marg. add.: ベコン joh ユン. — ² S KhinコK. — ³ S KhinコK.

תשון. החום דלא משבלים לה חבוא אמים. דבנכאולים דיכן אנבנא. האבן כלאבא היהחעוא און או כמ: כוֹת ען גומא וגבי ושמו בנחת, لاما ماساء الامن الاحتماع الاعلام : المامه المام الما ל בדבעתה, האנתה כל האיוא המלעם המהי למכש כלפשון: ווֹם ואבתא ווֹנכן אמולבו שוא. ווֹא سمام دسولي معم وبعدليهم، محدد والمالم ود حسم والم سسم، ولم الله ماوتم لولام عدده בישיון היבישים בילבם ישמרא נישב 10 הכצבצא האיכי ושחק בהיאול. הבולנהאנל בה HEIS KERWY YM. ORLY LONG OLYLEY LLIY. בד לא ככתפבען אפין. וחביא ובולי בדכא דלבגא وحداله و بحديد والم لحل وجوب والمهادين و Lich refer xiia. Ne pi cei ceft ain 15 صبة المدحدة لا مسلك حمحه، علد والمدح والمحذا חולמוכן. האב עון מאא מה לבשא ככבלעון: מה דרעתנהא מסא. בד בתה חצל, כאוממאאי מערים سيسكم سديه ده . ما يد د د الدياه הכאלהלה ולפוא להלה: הנמבל החה, בולד עצה. ים אכהל, דינות כן כבדבינהלא דבים באל עצה. والموركم ليعكم والمالحية على مدم سعم وبع. لك رتصب لاسكت لايا لايلا . لالهام مسمدلا من، وحسس حدم دیماهم دحمت مه، لم حسم בבך וללכינהא. בה אין עד כבן כבאונא הכנה החנה בי שואחתי. האישי העלה האלמא המצולמת כוח. הלא אאחחה, מוק עאא. בי ון אאלכע כומעלא ممم رج محدنه. بيك مسد تهدم وقد له. 30 ללכינהא הן בה עואחת, שלהח לתו. מבוא האב עון Krish pen Ki pe od nem. Klose

אלמא. לא אני הנמסא אדם כלונטדסמי. אבבד له. مالمم مه مالهد، لمحدنهم: حم الهندم مسق لاعلان محن وسع وسام الاقلام حلمه, متمسك، وحديم على معكا: حد ضدد axixx riaces youthor. Existens copen: 5 :Kohxon Kloso La Kiluk :Kloo Kxxx بهدم للله مقربه بعذب لحمصيحيه. محة by sile souther sit has semanes. oisa למו בר מבעוא המרא מרבינומולא. בגר בינאא נכל אאנבריוף: נאונבאה בארשטעאי ישכדא 10 אמעלים שוישהי לשוא אמוש השביום כבינאא דכבן אצמבחצא. חבר כדכוחה א כסונא כהלכלא wing: They stranged the err erran באהיא: המאא באהלבא. אלא אל מוכן אכין... ودوهم و الماملات من عندم مدماهم ومن وا ray xany prixta. vaina: attento הכברבונהואה כולו בבבהה. מאא ונון וכבלב CICINAY CIY, HIRY LIXTE TEXULY. יאבר אוברישה בי מים כברלוא ובולו אבמשחבא: אוניואין אאמבילבטין לשיבא רשיישיוא אול שן مدلك درمدكم. كالله به محمد مكاملا בכנה. אבר וכילרות און א היאי יישאי יישאר שטאר במליוא אומיבי. בים בים ואירבאי לבאבי: ورال دري مهم وحود والع مادر الماس من عيدم وو نغمم له. ممله وحدد المعدد الم نغمم له. יחשים בבד עלם נאמש לחים מכוא אוכינים: באוכים, יושטיא בדרבה ביווי יוחיינית בל אברא אוףא: ىمدل كالقصر دسدهما: حيل ديدجيني دهويم

¹ A **<--** 1 A om.

त्मी म्याहम त्याव त्यात्र. oly त्यत्मे त्याविष् בה, וכבניונה וכוא בנרונן: ומנונא ומנכולא حداسم عدا مد فعنه معلم در مدان المدالم در المدالم حراده. ل به مدلعة معمد بديد كارى شه دهه ל יושם כבן מלץ. בד דין כדבינוחלא מצי דבהימוא ochenopy cain: Les expoper. er aly Frey subung rulying coftes ains: Eix rexu כנץ. חלא כצלחולל כלהמריא הכולימכון לן: הינוכא חומא חבתהא. אלא כנס, דרול הלואנה Kind on JK7, in. Lain Kinha Landuk 10 KDOK KEND KOKTO WIM OTMO KAMUDEGI יאכבי. יאושוו, לה כלאבא כך אכנא וכעול לה. موادد دمادده: دع دامه لهامه مرده دراها معدد عمر مالامد حد حدد سلاه دراعتم لعمده. KI OP TO KIXDXD TOO LIKE OF KXO DIKIKO 15 معمامه و حدم . در د د د که محمد د تد که د د شم المستحمل مركوسي ومسحمك ملحه مدلكقك سلا دیمای محمد کاله الم المالا عالم المالا عدم cappe exa. er cincaly rurolly airent De לבבד בדם. המלץ אבבל דלומך דאבב, יי

ixy i comin icany icany is the said the said of the said said and the said said said said to said the said to said to

محدةمر ١ ١.

لته دوسر. معتدب نفعن مهر دادم. مالم ومدور وزع بالمعصوري: بعلى دوزي: وبعدالم الوالم Kayla. andyok dala Kauly dala Kusis . KLDO KDY had por : KDIDD KULD. of they is her records Ame, fromy. مكاملة وحمر لما معدم لحمار لحقدمنك. حد من و لك معرب لما حمر كم منه بكا عدد براء حدة بعدم دعويم دعيديم إلما راسه العمل ديم مرمر الارام المرابع ال במבשבה שתי אך שים במבשבה :: שרוא 10 דיניום בעאאים בעל אוא יאל באין גאולכשם במוֹח . במהמשלו במוחה בישה ולכבמבה בים הים דין דעק לוא נחכץ לחם בניכא מבן אכינין. ואישי והשות והא אולא במצעוא. לא וצמה 15 בברא הכריא. אלא כצחים עבר ציוכא הכשמא. בר אבעה כבלאחש, מוח בי בה לאדוא لمحتنى. بلنام عدما وحديم وتوسيم مدوكية האב מוח אעדעא. לעל פין פנוחלחלא אפינין المرام ومعلمه وعلمه الماسم

نعمر عدمها و در المعلى المعلى

مراك در دوروس در الم دروس المروس الم

¹ A مري . — 2 A مراه مري . — 3 A om. — 4 S المحمود . — 4 S مرية .

xxx 1 cip aly signing that KIK KIK POOLIK SINJ. IJOK PIK SUK KUK אלצה, אלמא ההגיבא. להול כבהצא. כבהצא כבהצא. xi, canin of ither. hot many with Lain ל שלכ גל בחושא וכא. מנא ון מאא. כבלא وزدي، علدي عدده . معمد بعسم ديممن صوب عد صبع وحديه اللي حديد والمرابع المحدودة المعلما مرمه بهلا لاعتم حديدة الماميم مرمه لمراحم ברחעלא. מצא כיוא המצהיא כצלבא. חבה ١٥ حصريم حملسيس وزعم ستحلك تمسيك مولية بكا: معدم معمر نمسه، در دله مددسه له صدر عدد بعدد المعالم دعرام و المراس مدد عدم حة لي عنم ممم معدل : حمه مدم ومعدسه פיבען לייי יסבי בשותא באלמא מיי באלכינאי ور محرب معرب المادي الم ישכין לה אחבווא אבאי כולובן דין מואי. אלה מצא. חבל כנא. יכבול האולעידי האולעידי ב בכך שהוא: חמחץ שה עבאי פיחשא הכבן בנמבה نها مدیسه لاده . رعام کا معنام بر بالا الم المراد الله المالك المراكم المراكم المركم المر דידאלא לבח י אבלא בין: איף דרביא האברא chflumy, curing seron Lord ches will. es copy isono. Expenso cutypo exec. 50 محتنجم محاتمه ليل. سلا صله مامر محاهميم المسام ساه، مصح محدث معدم مغلم ماسك. المكام معتديد عدية معالم مديد الم سورودمته حدم عصوره حد له عليه درمه Linua man. circuis raifua chian

^{1 1} _ amels. - 2 S _ rushkir.

ינים בוליי מאא ניאי בי מים דעל ביא מוצא שואיי אכיו ושחק באניאול הוצבב. בו בחוא כנוחא. وحدد المعكاد ومقديم ولحم سغسم موه אולפסדולם .. מוֹה דין. דאבהלה מוא. הלא ולאבלה 5 pla. Ksiena carla Kla Loiala Kla. Kin الكرام سعتم لم حة حدادقة عن الكرام الكرام yor ping. old x Lx Early. one preside ים לוא כם כואי בשנא שוים בבבים: אכולם . جنمسکامله سنام بالمام . هملم و ماسکامله هسطسم. دینے ہے محصص : لسنمتی دھے حمللعملی 10. יאן: אלחשה בש בשליים בשל הלו מפשאה eleniin is anthrough. vercen ruxy p xhanialo Klk. Khin bur Kina Lox سنحتم مرمع حدل ود اللهدم . معمد وم وعدله אלוא מוא: הצולה מף תלים הנוצבה בחומבא 15 רשואו אישוא האבדים והגוף בנו מרא שוא במבח . וון דין בדיכא למאא כבבלא דאולין מחם. מדא ולים מחם דלא נצלדא בעל אאדא. בד לבחימא אעינא לא משבא מחץ. בה, דע דעונץ ٥٥ عموم لكور: دوها حلمه دوس و٥٥ من المناسب و المدل مدنى وسدل مدنك عددع. المسلم معدنه دراهدن در مرنه المعكم ود الماسيد المام ا منعدد دینه منک دهستم لے ملحم . بحمی سم בהוא אינה שבא השי בים בושחם ביניאיתי יבי محمل دیم د حسر در ایم الام در ودلكي وكيري دعوم بالإحمود ومعدوه دنه ملک دسیسی. هنه در: بدلدی دهدم. אן: איז רעי יאפארט שיוויש אין ישואים לישואים

¹ S om.

ماديد مادفع عددهم وهوادمعا عدمهم

حقدما حنه, دورده المدال حليه حرادهم د תנודה תהלבונין לתצם מות תלבא. בו כלכואא 5 FRANCERDY FELLONDY. CAUXY FIL CENY. منه دم: دلحب معدم المحمد معدمة منه المعالم المعدمة المعالم المعالم المعالم المعالم المعالم المعالم المعالم الم יא בהוניתו אי בכשא איניא וצבויחלא. פינכא הנתיא: דעצעין עכוא דמהכלא. מבן דין: المه محمدم لحماسة محم محمد محمد سنے نحمال اصلے احدالی حلمالی، مخصب Muczel rimin which of whit Kinnin Khunzel דין לעולבאי כה, דלא מון בא הלא כלה אלא לא בלשון. ילו לבמא מצבאוא צביאל: כלבא בו המבלא מאק: נחמבל כלבא ההנות. "מאא הין ملك معمد . حماميله في المحد العلم ا בבקבולא שלחו. משא הין מנוא. ומחסך באנדאול. הבאנאול שבי מהא. בד דין בעא העכמשא דכשהא KriKa: whin from Khan. Kin Hard 00 کاملاد ، کامد دست کامل دری الله دری الله سنس لم قممان وا و و محدد المسلم ومدخم ضِحة: ويمله وفد. حض وبالمعلم حميمه معددلم ولسداله معمد: سومه عليه عمر عالمتماه. המוכש להכשבלה לשהואא. מאא דין דאולא נומהיא in oloian ret. thirtie ance, our aucurbos. Khans Kind . alfrh Kink Koxan Kl . KITUK KJERUJ CHUND KIO . _ OTODEN KI مدلكاملاء بهمتكه معتدم معتديلا مار لاللا ALY LECT LOW HILLY EDT WON. PCD LA

דין בהוא. לא כצבון דעבדה בוא דומבלחעהי. حقمه ماشه محلمه معده لم ملامك حب הלצם כנוכיוא החבים השונה חבבהם. אכייוא דין כיול מלא הכלבחל אכנא האבדו. חלחב כבחל ובנוחלא. חבן בנה כבמנוחלא הנחוורוא. מנהים 5 حملاه دومه، دن در دن الملك دوسه وحد سام لعتم حد الهذا حلحدالته، ولهوودميم حد منحم لحركة له عديم احداله العم الاخسام. חשאם ישה וכלבא ואולא. האף כצבצא בה בנדיא כוע לאי הוא הסד מלץ עוא כוכידיא בדיץ 10 Afe Lexens ole xie Lino exign. exer ممالك: مسله للهزم ديم. معكم حددك ديمام Konsk Kaus 20.00 2 him foo . and you المحربة للهلموتية مرام ولم فلك لمحيدك ولم 15 לבבלי ישבעל בופידא נכים שטיט יטובול: נמים אוצא הכנולבוא אולנוסת, שבי שכל נודינן. ובן ناه كادكا. صديك مكم حالاتكا دحيم: كاب דביחדרים. חבד כבגבד לכבאישאו מח כבן נונוא לאנוא: محن فلم لكمة علم وبدلك مدوندهم. كال ١٥٥ Kon the service of the fram expray: verta rein mey etteropa. FEF In Sil around loss semanes nixa La. בו כשוא במהא. כלאא וכן אכנא יעולני ecter soften: an cinx ray ray shur. 32 min Fy YEWARPY ...

isy epe some raxisy reed you for the six exists re consider the six exists of the six exits of the six exits and so the six exits and so the six exits of the s

¹ S om. — ² S om. — ³ S om.

ליטראש בנדמא בראבא: בארדי באדים שמים שו حلمه, حلی حددلی الاهد در معتدلی العلامل حدك العدلي عندب دديم. هذه occurty extend, win in they evaringed HE دردهمرم : هام دم دلام محسم، فعلم دم لالتاء، مركة المدامية المرابع المرابع المرابع المرابعة יאלעשע במן נחען במוכנהאא. אף מף אכין: سه دع . سراس : دومه دو مراع دیمرد دوسان : ١٥ الموص عندله لن حداده الم المحدث المراد والم المراد المر באלים: איף אנצא האלבה לכלומה. מבוא אכלי more ilay and loka: noix or aline سمهد. محتجدم صهه دسه: حد دمدني. کم مللمنک عدى حملمى دالمعديد كالماس وعديك לו כרושב בין ולובא הפולצובא כבן בולישולא. הכרוא כלבמש, בחשא דבת יחעץ לבהואי בד אדים לחלה וניבון אולים עלא הטוא בתבינא. אית ובינות באאוא וביא. מוח ולובא מוכנא. وديم والمركم وفي دور: ديمذ وحدد المرام 00 Hilds. of come cicinty by toy. cauchy المرامة لما عددلية وبديده مركم وراء المراء iten Lähm, namlin, kizz kiuz. יאביגיו איזבאי איז : איים בישאמושבה מהא. כנא הן. מא עו נין א מנסך גל במוא بهتلی مل بریاد دویمانی کویک کی بریاند، حملاهم محسنه نول. حدمه لح معه. هـ مدمده النيلسم النم المراسم مح المالك والم المساء. ۵۰ معکا دے. دے حمدہ خفذ لنہ لسلسلام. محسکا KLD. Kaixin Dashor Kika Jhool vixi Kli

الهذي عتدى. هذه آب لكندى آبينه هالمداند عتدى. هذه آب لكندى آبينه هالم باله المائة المرافع عددها و محاله المدان ولم حرابي و مهاله المرافع المدان المرافع المدان المرافع المدان المرافع المدان المرافع المدان المرافع المرافع المدان المرافع المرافع

FRY FROM FROM FOLLY : TELLY : TELLY STEELY REPORTED SHEET 1000 194 : 1000 194

مرور المراد المرد المراد المرد المراد المر

[.] خعلم ۱ S : K متعدم - 2 S om. - 3 A بخعلم.

مرد: مه لم حسم سله. مرد در دماری، مرد در دماری، مرد در کاری کارد در کاری کارد در کاری در در کاری

و بعلا بعده بدر بالدر الحديد المدروة المدروة

١٠ حه منه علسه المله المهاتك: هلم عمد ١٥ פול לבא מנכיא: מטכים וכבי יו ופיחא ביורים وسر الملام مداره وحذ المدلد المالماء: در المامعة محد مداسك حمر وحداله: محمدتم علامل. مديك عد معمديك منخب قا للهذر درم: مع ماقتص لحديد محمد محمد مادم לברושא. מוֹח דין כבן בד דאולח כבלהאא. חים בדין ובחוא איף דוכיאואי בד דין מדא כול בכוא: כהלעוא בעלבא לנושב העיום לבקיץ. כנא הץ. معلاسا در المحمد معدد المعدد المعرفة الما معمر . Kart Helm olyce oring Leging orsich. Konoi to Kormos who Kort if mos لانه براه : براها حي كبره كماء براها aichile cian isumo: Elaimo akuny Kauly Dien Hon Kons pico. - 2 to LIK KULES KEM. _ COMSL LIKO: KIRDENIKIO 05 E Noixla Thenh rang. with ry choins دعايت دبه حوالمه في معدم بنوه حوالاء لحرانم لمل حديد مجم حراب لممانعلم الم منع حدسات مددورسات مراسم المعربين المعد مدومدس

¹ S aka. — 2 A om.; et recte fortasse.

חבושחולא מבעליו. ואיקיטים יותוש בעראיםא دلمه مدنم ده مدنن عقمه درسدله منحب ملام بالمرم دودسك مكره درام مكب المرحك وتحدالك. حقيكا وب سحدة وهر واحذيكا. نامحيم المحمد مامدم حرد حد محمدم لحكاملاهم و הכצעואי. בה כבבלן שהיא הצולשולא איף וביאי. אלימי וין כוכנולות. ציאש כאוויאלת: אברא وساع معرب المعلم المحمد المعادة المعمد المعمد المعادة תשא בין. אול בכן לוצא וכא כפסן לה לצלשאי. ممله درج لانحم احدنه. حنم رجع متم نام الم اس من المديم الم من المديم المديم المحديم. האומים כש הכיש אני הראבאי באינים ומיוליו מרא הינאלא ואלא. וצחם כבן להיצא וכא: אני KLibus Laino. minoux ium Kom iuhis احمانه مداهم المرابع المربع ال ענול. רבוק באחווא העכחשא הכחשא והא. אניא אלעור, כב ימנוא הכדבעא הבשבא. אכשה كمما . الاسمع لحفة مرم حمر المركب الم Konzus Kiins Kunias dal ans 20: Kinno Kanjok jaki Knjokn チャック Kak حة صفع لم محمد المتعدم وحدلد عاد الموزية בל במפת אנהסתן: הוא בל אניסתו בל אניסתו ام عفم لم عممته المحمد اللمعم مادحممر. مین در استان من الاستان الان الاسان בל אול אולא ואלאי שברא בא בא בים دماسه اعلى حدده العلم: نح المسلحات יטחדי בנכא נאולא כל מינכא רשונירי נושטיבא ירבה למוא החביא. מלאבא המבין החען. מבנא عانيك منه حالمة مهلا: الاعمصالا علا

¹ A om. — ² S om. — ³ A om.

سعلم والممك والم لهنكا وعد ويعامي ديم لى الهادم . فر ديمله سائم فرع: حيل احذبه. אווואא וין: כבלל ולא בובעל ויוע נומוים וכבו Lose Congress Andrew Les ٥ محقد کا کام العلم الله مهند الحدي المحس المسام داء بن مهلا ، مساعة لانقع راسملاء دوسم دروس ملك ملا لله حليهم . حددكم Fundy 1/14 ferry exchast airen Kin Kfoi Kinian Kuin aloral 10 חשלים א ממוכאי מיוי ממבלא לה כאימיאי סישט אבשה שובתה מיה איניאה אינים אלמדים احسماک عل و کلسور منحم، مه محمل وروده من ، محلمم رج عدة رحملةم ، الالحكا والقلاء حمر بقيم وحقول لمالم ولعل بحم ملم. وحمر مالم 15 הכלובים. אלאי איכיוא העוא בוביחלא: כיושך الم لعل جم صلح، متحم علم المساسر، احمالك عمر I SIN YELY LOW CXEN LEACH, YILL XILL מהא האולה מבא האולה מבהלא היר. אכל ובילא KLON 72. Jalx Kus Klak Kin. KaKlal ۵۰ شان درد رحب المام المربع المام المان المال ا אכלה הכיא: נמוא לי אילי בדוף י בליאא דין דלא ידבין לאהחדא דוכיא: מנא. איבה מלבא יתחודא דאוללד. עון געל בחבבה כבבדעואי مملمع لحصارة له. تعملم وم نصله لعهده . Kaklor ouroax pasti ra . Kirokor Klas 25 Kasa: Khousin Kislas his plaink حددسه الم ددها المديم المرادم مراده مادده הצלעוא. מלא מהרבוא ורצאות חוצולאות מוצם. ראנאם ביז ולום ולושו וביאו כלו מוא וין באנא

¹ A Kem.

מאא בי אולא לביר כל אברא: נושבי בליוש round coth expert soon when the دلمل دسكال حهده، معكم دم ندم جرم متمك والمحدود دورم والمعدود لوسكامل كالمدم وم תצתביוא מוכנים, וכנוא וכאולא מוא כניולו 15 כך הכנבאר. הכצלת מחא הנולמא באנםולא. אולא דין המאק: אנאר הין נתנוא התווא התווא דכשבא. איבא האולווו, נוביא. מאת דין כנבא بحسك وحيم موكا سميمه وحيث وحكم المهده באוא איא לבניך נמנט שעא אוניות רניארי יסי השביולה על הוא שביא. הא הין מצמצוא بإذ لحماء معدد معدم علمه، معذم لدوده ومرام دين: وحدام دروم دوره ביבושי ושוא וציאאי באשו נים אילי مية عله. محم حنه علم: غلم حمر مفعم وقد cxcxix, call paid nxiba 12ix, on FILX لينه محدلك وهاع ولعناء وحمدلكم عباهم عناهم. معديم صديم كوين باجتلا بالمعديم محمدة win echie cia dande endan chankin ورسوري لين مدوط مراج حسابه مرفع بن ورودهم والمروم والم والمروم عملم برع قامده مما ودلمحم حدملل دء

sei ear. ner la cra come et rilina דבוא. כבדיא לבוא כוגלמא. בד כהמשל דכונא مطلقه المحدداني وحمد الغلم مدالم الحراك עבחשא. כנא. כנים אוויוא צמר. מחכה לונחלא. אנולא אעלוא. כך כולד דין דמבל בכא נכנומא האליני בנו כני נביא: ומבל אחוניא וצועני דיניש וחמדא, כנא, יניול בבבר" טענבל בברך משבל החלבוא. איני החלבוא האכוחק. אשם ١٠٠٠ حمد ددمال ما محدد محدد المسادع المسادع المعدد صحب الاماء دنس كحدث والعدد حد الدام الماء حدة בבבל. הכצלהוא לה על דעה דנומוא. הכעהא له المهد الدلة مداليك عادمك الله الملك، مداليك הבלה כבן אחרוא הלחל אבימק. בהכא האלעתב أعمر لاعمر بريامي بريال كابر المراكب والمراكب المراكب העאול בד כבןלא. דעועה לבביא דנהיא לבינור. הפיני מפנית חלם חאולא כך אכניאי ואלפת בכבא reper whis aniens shows, well ein als بكالمعددة لدسكاك: وممع له، مدلاسه سيلة ٥٠ كمه مكرن و المرام ال عمحه محله بالماء دعود دمون رد بودم و בעיולא: אולא דאולימין דבחדונבה חדבחומובה. احد منحم والمهمكم بمجدم حر علامماء במשלא דעדלא. בד משהן בתהא: דבתהלבוא وه دسده م محمدلم دوسه دند معابل جم دفيلمم من دول عدمه لدسه دهن مديه دب تحمدهم والمكتيع احميه محا محاجه محامده ٨٥ دم مالحه: دلندم لعذبه ديمالمعذر. بمدم

 $^{^{1}}$ ^{1} ^{1} ^{2} ^{2} ^{3} ^{3} ^{5} om. $^{-3}$ ^{5} $^$

الله عدامك ورم المذكم احداله ومعمر ودوم حداله Eima wiy xipix erey perpay in xery. ويمل محمل بدم عدوم دوم دوم ar cerp alx exerty presiden. Uses of وحدن المتلا بهد صلع ملاء مان عمد الماء مان المان مل عديمه لعد بعمله و المعلم مراسع مراسع الحلك، نفع الم جم حمله المعمى. ولك حادمل ونعم ماورس ورع مرديم ولعم المالم لحيم. LOCKS FEBARY NOIXLQ. WIF WEBAREN: 01 לקש קד קרשא ביראוע אשר אשוא ביניל ביניל Feely, efi fewy in coast ife Kus حدلك، وقفة ولاده معله، منلاد حديم محشك دعددمل ديمات حداله حداله معدم علات المديد ولدونه هفي وهديم حلهم حديثهم والملا عمي ، ملك حة كاحتمر بديد ملك حة حدي ، محة مردلی من دردنی دیدی کاری مر دیمالی حلیم اس موهده یا محملی، میملی حل عدام معسم معل معل معدد. حد لع سمد למח בחשרא הנכחשא. אלא הניבחנות, כלעוחה. 100 COMPO TONIS KAK KIN KOJEO KLAN Kart ins : Karro barjoks - via Krins נאבץ. הכיוון כהולא. ולחב הן כלא הציר, מהכנא המוא שנים אוניוא בושה אים . אים ה هاك و لمربع والمرابع والمعالم المالع والم chin. Hy fear raresh. nating et len: בד עאד לבחל, כלא דבעא. המידין כצלק דינלםא الله: المالموس في الماله المال from ear rate. er cours. Fall anule صمحتك سلمامي. حام عدد بهه هدا لعدمها. ٥٥ من الم ملك المالالي من والمال المال المال

مهدان الماسم المادنين الدنيم بماله الماديم به المادة المالم المادنين الدنيك المالم الماديني المدنيك المالمالم الماديم به المالم الماديم به الماديم الماديم به الماديم المادي

ور مادی مادیم مردوره الا الادمیم مردوره مرد

وه درست مراد الحدم الماده المراد الم

¹ Excidisse hic aliquot verba puto; fortasse haec : كحيط:

صحب بمجوزة وحديه لحر درندم حدامه بالمع للمازعيم. بجم المحم بالملاهيم الماتكم المحمديم. مصنم דאור משלא אמבים. ראבין מים אלשא אוף الاعتمام . مح معر نلا لا لا لا محمد مللا . بدانمها דאברא איף דען נמיבל אופרקוים. לה בשים שנים 3 صرب عل والمسامل عديم كالم حلكة على مسلم لك ואישום ע אוא: אחוא אוא מם גאוא הבכבה כאוסיצלב מישא. הכנכבה אולצולע אכנא. حدیک در د حجه در مدد در دردی سلم جر io Kiaki pala. Kasa al audabika. Kis אאלמכל, מבוא האף מאא. בומא ללבחמיא rafer run rais. Hy werkung aich. ner uxx ribium xeit. oux rlx ebuy ubit cefes کافی محلک میسة, لحواقع معنهم در تفلم Nemanes Leng: Le amfines Lifer airer. 11 בו כשוני השמבאאא השוא האונוך של iten. I un en feety recty temp. oppe when Therexhan, er ye muring comen ceriby בל לול במובא. דאיבוא וכבימה אלא הנשבהו cida. Youls raix checknos. only ملمع معلى محصامة حدد ده به على سالم و المراجع من در بعدم در بعدد به در المرد به المرد المر عملم دیمانی در کوهی، مید دیدی دلت, from his; cent ear reixy Los creux. 25 Ku Flixy Flynaion rancus 25 האצמס בשליה השלא האושלות העוצה Fylich: Least Ferno waro Wemanen: אברבן וכבועא כל כניבונולה בשוא ואל לב. :Kon Kalon Kiles on an iden Klank

¹ S admir. - 2 S Kiruk.

المدر معدله دونا عذبه بديه، دود له ماك LUNC KIRBAIKI WIDED CONDIK دسلم دیمهمموی الفد که وقع لحدد: محسیمه Ear. noury Lander CIL: HOUNT Lain האאהיםת, מבוא האף אובריםם האווד כמבלה. אכל, ואוא ילפ. מירים וכבו לעבורחת, ונמחחם איליט שיין גריוא אשר אישי ייוא אינישל لحريدة. وحديم أخد مهلكم محالك، محدم عدامه יהשבש היש הביש בברש בברשו בבבבשי 01 oxporter Leany Periano reinomo enoux Poaro مدرهمر. مصديك يفعيم الالحكاد حالة الالمحكار. סדיכות ולדי, לבמא שביעל הכנבאול. הבתיחם מהוצים באנישושי באנבאון: ושודים אוווד ניאם הכלבא וכוא קלעבא. חשהיא הפחשהנוהח, הבחשה 15 who carcinha: noulus afir, venipy الاعلاماء: الماله و معسلام . نفعم المحلاء רשאני שאיילה ביו שחוקאול מיז שאינים עלשיין האולושמתה לגי פהמדיא פליניא. דאורדיאה سن حد بدقع الجنعاء المعلم المع rchar county Knudy control : Kizon המהיכוא האדוא: עולל מהיכוא הציוא. הכבלה براناء برماها : بريما ومدياء بريام بريم بي معدد: دن سله ، الماه العلم عالم ، الفع دم جم ده متدیم المحرب المالام المالام المالام المالام المالام علم المالام ا حعممة الم منحم . دو بهذب لحميمه عد مدحم. oly or the prince and experience المعدد : الاعمماد عدم كالاة وسلام على مدر FLA Chung LECCH LLENCETH. CF min Flichung

 $^{^{1}}$ ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{1} ^{2} ^{2} ^{1} ^{2}

stack actangs. aft ratio actangs ain מלות היחעון כתלפשאי. מאא הין וחעא הלבחבלת resis after thires why. Torcaich כצעולים סויכול. היחונה כסוכא לבלאבא ייוא er im Brain rais. varan rebu vioux o דיווף יוא שרי אות אות אף שם וראש לבאכין. המא אמנים האלשא. מסב בחנולא הכולא המי ورعماد درون مع دهند بالمراد وروز مرد المرد ביתיניד נכל אבהא החיף ברוץא ארטא: טאונחדי ceain. why printe energy arctinha. Kining coms okanima plan Kinan התצותצוא: בת אובהעם האצמשחנא. מנא בין. מוחצייםוא לצוח ופלגאי ועל מוב מביכווא منحب لحة جب ألمك. هذه دب: حد أنسمه الم وحر المذورون دسور و المرافق ووحولان و حدد المراوي و المر ابع. دسمار عنهامه محسمار کستحکا لمسلم. بهة و المن در المن و المنا المناس المناسك المن occesst: areasus elay. sep ofcamo بدران کردنی در کیل کست لوجود کا درداله ا מכנבאל איף מנגווא האיף מצלם החבוא. בה 10 منى كالأم مدحدة ، مدلانمى مقددمدكا: האירושים בדוף בילאי ישתים דינףא בלשלא: האושהים החבוא הוליחומים. ואא הין הלמחם אוברישה באישי הח הכבש מהכנה בשלבן הכבן حدوب معرود من من مدموم المرابع المعمد الماء عد وه אושר כאורם רשבכלא. הוה רין: רשהביוא מרכבול נבעא כצובלא. החורים כרליד בן לשובלא. מבוא אף כבי אכיו. ואכל, ושבי אנל וום לא: לא

 $^{^1}$ A אומים אויס ^{2} A איכן ^{2} (sic). ^{3} S אומים ^{4} S מיכן ^{4} S מיכן ^{4} S מיכן ^{4} S

מינהא רשו בינבים א נכובים אחן בשינה حرادهم: لنه بعدة عدة, المعدعم مديم احملا. مهمد دیمو حدله شلی درد درددر Karas of with Kuth raid La canaldy. و مكستسلم ولستر. كام فرود ودكمها محند. متحديم لحميه محمدم لعدلم. مدمد יצישאי ועשר בארטי בארשי יצילא יארים אין الحسم بهدام کاداره محتلک حم عندیم Exurence cia may expired to ser uneng. 10 من والمديد مدودته محسلام مع محدد م הורם וכצאו א הפרכונהולם הפין נאפי אבתה لحني، ويمراهد في المدسم ودرني Kikli palxioka odnijano הכהכינוחלות כונעון. ולולאוכי וכיוכנולא כלצמול משוש, אלאוכי כיוכעלא הי, וכיווא לבעלא האמהים ברבומה,: הלהיא הלהמנה הכצבעבואי אציים אובה : אלוחשבו תשל אול בחושי אוביאי وزعه واعمى لحزيم. درسه ورم كال ماله لحديه 200 Lewing X: como Talmung vomerolgy. como للحسمالي، دور ور در دلسم، بلد لسحم معدوده 16 i Lugar

LY ERPA ECACIN LOUNS TO CALES CONTRA TO CALES LOUNT LAURA TO CALES LOUNT LA LOUNT LA

Ander our cofee contine cour. were one character iters. His her property out to south to south the court of the south of t

¹ A om.

aich lok chthunka rain: cua ranin was rock raich! reina, ar ciculy ricexy: caly arcey yxpaxp. aft imango المعامدة الملك ومعلم وما الملك ومعام ومعا בפלא אווילא האולחת, האבנא. בה כנותות הנוא ז · iki Khenzah Kin bal Khenzah jalai. مهريم بن دوردد المهر بهد و المحديم دحد المحدي معدديم ، معدله ديمادد احدي معدم حددهم سدد حدم در در در المادم الدوري مراده ودحسلام: مكاملة ولي دعسلوم. مهنم وبمخدم 10 אנכוא מצולבים. מבן מצובים. הוהם לבך המהא כליכולא: אין דאולים כוובה ולבות וליןאול. وحملين الهالامدة: بمحد وبما فن مورد المارة حيمة بن عدستاه مالم حمله مادمهم فرود יבוכנים בלאי ביביאי ביביאי ביציא ארטא בחים יים ביוים יים ביוים יים ביוים האב בלמש הנל כבן קנד אלמא אנון. כבוכנהוא الاتماعا دلماها منظل لاغه دهمه الداعة. מבוא האף מי, כבוכבולא אישי הכבן שהוא ההחנה. לידאי אשע בינוא נידש אכא נאבלאי דעל والمحمدة والمعدم والمرابعة حروم حدده לבבטאו. האבבב וימי כבוכיוף במחוף ולאניאי 大されるしょ かんべっ べいいりしい しいらい ひのみ かべる على على : بريامهم برهمهم وملا بدامه المراقب المرابع المحدة المرابع على، صلك كاردنه معمة, يدمهم واسدمهم، وو מום בין האוכבוכף אכבין מבוא כפנין. כלב הכיכולא מהא אעיש וכוא מלצמא. לחב הן שבשום יצרושוא ובי שמשושים גרואי ששוניםו

S add. のかかべかっ. — ² A : 五代 べかいかった。 —
 S がかいかった。 — ⁴ S om.

دیدنی برنی در دولوسی بدی میمانیلی:

موندسی ملیلدی: ملدبی ملحلی مادیلی مادیلی

יא המיץ הכאוכיא וכבעאי בעליי במהיא איניבען יי בבי בהליה בארביא מפריאיי. בי בהליה בביא הביא הביא הביא ביי בביא ליי

העבישם הישמשן محصم بمجدده من لعد. حلمه المعتدعم من عمانك دوندلا حمليقي: محددك لسناله. حد יוצילי אירול נבמצבאי : נדעא נישטואן במדו: 15 سمه کازیک دولمرم و محال لمادم ودوندلم الامکا בלתחו רשחביט בלנאי אלא : אניברשה ביים ביים بالا مرس ماديم مرويوم: محصم درود בקלבא איניא אלען דין דילבכת דכלבא של דצא ابندع: له محدد بريده موسم الده الابتعام و المعدسم day axems factors: Enplois orbare Pr حمدس لحرز. صحب مهد مديم بهزاله وحصناله הכברולא מהללקילא. במא המצבווא למבימה مدادس دنه. احديم معمانك المدادسالا לפ כבאינה 3. כד וויהן: נכל ובכושא אינידל: נבחיוף א כדינלמא עדולא על לבכי אחילא. באינן דין כבלא האבשאו מח הפוכבת אכיות: האיוא הכאולם ישוש יבלבשיו. אברכן המהא מגבצמא נמני

¹ S Kromz. - 2 S hirkibur. - 3 Sic codd. - 1 S wat.

بول علیدی جم المله دورتی، مهدد وملمه، حد כשבה לפהדיוליא: הכשכא לכך הבוצולה לבהלא: من سر مردم على الله والم المرابع المر שיבינוץ ודנוץ. יונבל בחדובים שטיםי יוברשם عرب المرسور مون ورسور ورسور المربير مربير والمربير والمرب הידא לבשא מוא וחלוא מליאא. בה הין ביצאא بنعم هون دروروره و کردی: بوخه دعوسر دروری للحصم هام: الالم الحديم الحديم المعالم المعالم الانتصادمة الله من من مديم لحصحته. ١٥ مهمد صديك دمير مدع مديكا. دنم مد هجده יצשיאן גיזא רשט רשון צואין צואים حمل دیده به دسخلم هوره: کحه دوروی بیمخی KENJ KDIL KONI: KUNIN KDKJ KUKJ المله محتب حد طحمه مدديم حجة دحمي والم דבת בערוא מוא עברה אווא. אבתה דין رمنه لالمعتقد بنه : لاعته لابيك لالماميمه יבשום איבוא יוברים שידשאיג בשבוא יובריבים من ورم ورسم معدد الله ورك مديم وعد معاصرة والمرابع محيم ومادي ودمر مرابع المايا وو ישטיע אשא איוא יאראי אווא אמא אישטים, דכבבות דיועם כשלקני חכשהכא. איף קסיולא בילבת הכרבא הכולוצבא כבוצא. האים אנא ودنا حده اوز المحمد معدم احمة سه جم ur. cia / in 12 mon 2 varyano vary 50 ינקשא נירשט אינא שרדא ניאצואני נידעיין עם איניאיין איניאיין איניאיין איניאיין איניאיין איניאיין איניאיין איניאי ماذا منانع وحدم وحجة موحمور لحدمه عد حضه دحجة: حددهم جع المعصله عدده دحمد: כבוכען כנו מעכנותא. ומבנא להינתם ובנא

¹ A _ or . — 2 A om. — 3 Codd. in sing.

·· Khüha Khxxxha Kimu ··

・・ ベルシュ ス・コップ コック

יאא מוכנאיי לכנא פסד לחכנא שהבנתכ דכולל אבין עבר אווא. חכנה אבא מנא האוואיי

مر المباع المباعدة عدم المعاددة المعاد

ور المراجعة المراجعة

ور بمحلوم، ورود دوريم فو به مال المرابع فو بمحلوم، دبر ده دسته ده دسته دبر دمه در الماله دبر الماله دبر الماله دبر الماله دبر الماله دبر الماله الم

ود محمد المحتم المحتم المحلق المحلقات المحتم المح

ود دروس ما مونم الما : ممان درد الدم ما وداده:

^{1 1} Kam. — 2 1 meno. — 3 S malaga.

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

П

ACCEDIT ABRAHAE BAR LIPHEH
INTERPRETATIO OFFICIORUM

EDIDIT

R. H. CONNOLLY O. S. B.

PARISHS E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

PARISHS

J. GABALDA
RUE BONAPARTE, 90

LIPSIAE

O. HARRASSOWITZ

QUERSTRASSE, 14

MDCCCCXIII

CORPUS SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE

ET

UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. FORGET, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYBI

SERIES SECUNDA
TOMUS XCII

TEXTUS

PARISHS MDCCCCXIII

+3,514

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCII

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

 Π

ABRAHAE BAR LIPHEH
INTERPRETATIO OFFICIORUM

PONTIFICAL INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES

59 QUEEN'S PARK CRESCENT

TORONTO—5, CANADA

12713

